

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-100-12

Druk nr 805
Warszawa, 16 października 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o podatku od
towarów i usług oraz niektórych innych
ustaw z projektami aktów wykonawczych.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) imporcie towarów – rozumie się przez to przywóz towarów z terytorium państwa trzeciego na terytorium Unii Europejskiej;

8) eksporcie towarów – rozumie się przez to dostawę towarów, w rozumieniu art. 7, wysyłanych lub transportowanych z terytorium kraju poza terytorium Unii Europejskiej przez:

a) dostawcę lub na jego rzecz, lub

b) nabywcę mającego siedzibę poza terytorium kraju lub na jego rzecz, z wyłączeniem towarów wywożonych przez samego nabywcę do celów wyposażenia lub zaopatrzenia statków rekreacyjnych oraz turystycznych statków powietrznych lub innych środków transportu służących do celów prywatnych

– jeżeli wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej jest potwierdzony przez urząd celny określony w przepisach celnych;”

b) w pkt 30 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 31 – 33 w brzmieniu:

- „31) fakturze – rozumie się przez to dokument w formie papierowej lub w formie elektronicznej zawierający dane wymagane ustawą i przepisami wydanymi na jej podstawie;
- 32) fakturze elektronicznej – rozumie się przez to fakturę w formie elektronicznej wystawioną i otrzymaną w dowolnym formacie elektronicznym;
- 33) terenach budowlanych – rozumie się przez to grunty przeznaczone pod zabudowę zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku braku takiego planu – zgodnie z decyzją o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, o których mowa w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.”;

2) art. 2a otrzymuje brzmienie:

„Art. 2a. 1. W przypadku umów zawartych między Rzeczpospolitą Polską a państwem członkowskim lub państwem trzecim w sprawie budowy lub utrzymania mostów transgranicznych lub wspólnych odcinków dróg, za terytorium kraju uznaje się most lub wspólny odcinek drogi oraz miejsce ich budowy, położone poza terytorium kraju, za które, zgodnie z umową, jest odpowiedzialna Rzeczpospolita Polska, jeżeli w odniesieniu do tej umowy została wydana decyzja Rady upoważniająca do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 5 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2006/112/WE”.

2. W przypadku umów zawartych między Rzeczpospolitą Polską a państwem członkowskim w sprawie budowy lub utrzymania mostów transgranicznych lub

wspólnych odcinków dróg, za terytorium tego państwa członkowskiego uznaje się most lub wspólny odcinek drogi oraz miejsce ich budowy, położone na terytorium kraju, za które, zgodnie z umową, jest odpowiedzialne to państwo członkowskie, jeżeli w odniesieniu do tej umowy została wydana decyzja Rady upoważniająca do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 5 dyrektywy 2006/112/WE.

3. W przypadku umów zawartych między Rzeczpospolitą Polską a państwem trzecim w sprawie budowy lub utrzymania mostów transgranicznych lub wspólnych odcinków dróg, za terytorium państwa trzeciego uznaje się most lub wspólny odcinek drogi oraz miejsce ich budowy, położone na terytorium kraju, za które, zgodnie z umową, jest odpowiedzialne to państwo trzecie, jeżeli w odniesieniu do tej umowy została wydana decyzja Rady upoważniająca do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 5 dyrektywy 2006/112/WE.”;

3) w art. 5 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) import towarów na terytorium kraju;”;

4) w art. 7:

a) w ust. 2 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– jeżeli podatnikowi przysługiwało, w całości lub w części, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu nabycia, importu lub wytworzenia tych towarów lub ich części składowych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do przekazywanych prezentów o małej wartości i próbek, jeżeli przekazanie to następuje na cele związane z działalnością gospodarczą podatnika.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przez próbkę, o której mowa w ust. 3, rozumie się identyfikowalne jako próbka egzemplarz towaru lub jego niewielką ilość, które pozwalają na ocenę cech i właściwości towaru w jego końcowej postaci, przy czym ich przekazanie (wręczenie) przez podatnika:

- 1) ma na celu promocję jego sprzedaży oraz
- 2) nie służy zasadniczo zaspokojeniu potrzeb odbiorcy końcowego w zakresie danego towaru, chyba że zaspokojenie potrzeb tego odbiorcy jest nieodłącznym elementem promocji sprzedaży tego towaru i ma skłaniać tego odbiorcę do zakupu promowanego towaru.”;

5) w art. 8 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) użycie towarów stanowiących część przedsiębiorstwa podatnika do celów innych niż działalność gospodarcza podatnika, w tym w szczególności do celów osobistych podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, jeżeli podatnikowi przysługiwało, w całości lub w części, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu nabycia, importu lub wytworzenia tych towarów lub ich części składowych;”;

6) w art. 10 w ust. 1:

a) w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) podatników, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9,”

b) w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) nie stanowiła u podatnika, o którym mowa w art. 15, albo nie stanowiłaby u podatnika podatku od wartości dodanej

dostawy towarów, o której mowa w art. 7, lub stanowiła albo stanowiłaby taką dostawę towarów, ale dokonywaną przez podatnika, u którego sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, albo podatnika podatku od wartości dodanej, do którego miałyby zastosowanie podobne zwolnienia, z wyjątkiem, gdy przedmiotem dostawy są nowe środki transportu, lub”;

7) w art. 12 w ust. 1 pkt 4 – 7 otrzymują brzmienie:

- „4) towary mają być przedmiotem czynności odpowiadającej eksportowi towarów dokonanej przez tego podatnika na terytorium państwa członkowskiego, z którego są przemieszczane na terytorium kraju;
- 5) towary mają być przedmiotem czynności odpowiadającej wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów, o której mowa w art. 13 ust. 1 i 2, dokonanej przez tego podatnika na terytorium państwa członkowskiego, z którego są przemieszczane na terytorium kraju;
- 6) towary mają być przedmiotem wykonanych na terytorium kraju na rzecz tego podatnika usług polegających na ich wycenie lub wykonaniu na nich prac, pod warunkiem że towary po wykonaniu tych usług zostaną z powrotem przemieszczone na terytorium państwa członkowskiego, z którego zostały pierwotnie wywiezione;
- 7) towary mają być czasowo używane na terytorium kraju w celu świadczenia usług przez tego podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego rozpoczęcia wysyłki lub transportu;”;

8) w art. 13:

a) w ust. 4:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) towary mają być przedmiotem eksportu towarów przez tego podatnika;”;

– pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) towary mają być przedmiotem wykonanych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju na rzecz tego podatnika usług polegających na ich wycenie lub wykonaniu na nich prac, pod warunkiem że towary po wykonaniu tych usług zostaną z powrotem przemieszczone na terytorium kraju;

7) towary mają być czasowo używane na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, w celu świadczenia usług przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju, który przemieścił lub na rzecz którego przemieszczono te towary;”

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów występuje, jeżeli dokonującym dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, u którego sprzedaż nie jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, z zastrzeżeniem ust. 7.”;

9) w art. 14:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9.”

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Podstawą opodatkowania jest wartość towarów podlegających spisowi z natury, ustalona zgodnie z art. 29a ust. 2.”;

10) tytuł działu III otrzymuje brzmienie:

„Podatnicy, płatnicy i przedstawiciele podatkowi”;

11) po tytule działu III dodaje się oznaczenie i tytuł rozdziału 1 w brzmieniu:

„Rozdział 1

Podatnicy i płatnicy”;

12) w art. 15:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Działalność gospodarcza obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody. Działalność gospodarcza obejmuje w szczególności czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.”,

b) uchyla się ust. 7 – 10;

13) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Podatnikami są również osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, niebędące podatnikami, o których mowa w art. 15, dokonujące okazjonalnie wewnątrzwspólnotowej dostawy nowych środków transportu.”;

14) w art. 17:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) na których ciąży obowiązek uiszczenia cła, również w przypadku, gdy na podstawie przepisów celnych importowany towar jest zwolniony od cła albo cło na towar zostało zawieszona, w części lub w całości, albo zastosowano preferencyjną, obniżoną lub zerową stawkę celną, z zastrzeżeniem pkt 9;”,

– pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) nabywające usługi, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- a) usługodawcą jest podatnik nieposiadający siedziby działalności gospodarczej oraz stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, a w przypadku usług, do których stosuje się art. 28e, podatnik ten nie jest zarejestrowany zgodnie z art. 96 ust. 4,
 - b) usługobiorcą jest:
 - w przypadku usług, do których stosuje się art. 28b – podatnik, o którym mowa w art. 15, lub osoba prawna niebędąca podatnikiem, o którym mowa w art. 15, zarejestrowana lub obowiązana do zarejestrowania zgodnie z art. 97 ust. 4,
 - w pozostałych przypadkach – podatnik, o którym mowa w art. 15, posiadający siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju lub osoba prawna niebędąca podatnikiem, o którym mowa w art. 15, posiadająca siedzibę na terytorium kraju i zarejestrowana lub obowiązana do zarejestrowania zgodnie z art. 97 ust. 4;
- 5) nabywające towary, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:
- a) dokonującym ich dostawy na terytorium kraju jest podatnik nieposiadający siedziby działalności gospodarczej oraz stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, a w przypadku dostawy towarów innych niż gaz w systemie gazowym, energia elektryczna w systemie elektroenergetycznym, energia cieplna lub chłodnicza przez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej, podatnik ten nie jest zarejestrowany zgodnie z art. 96 ust. 4,

b) nabywcą jest:

- w przypadku nabycia gazu w systemie gazowym, energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym, energii cieplnej lub chłodniczej przez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej – podmiot zarejestrowany zgodnie z art. 96 ust. 4 lub art. 97 ust. 4,
- w pozostałych przypadkach – podatnik, o którym mowa w art. 15, posiadający siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju lub osoba prawna niebędąca podatnikiem, o którym mowa w art. 15, posiadająca siedzibę na terytorium kraju i zarejestrowana zgodnie z art. 97 ust. 4,

c) dostawa towarów nie jest dokonywana w ramach sprzedaży wysyłkowej na terytorium kraju;”

– pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) nabywające towary wymienione w załączniku nr 11 do ustawy, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- a) dokonującym ich dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, u którego sprzedaż nie jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9,
- b) nabywcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15,
- c) dostawa nie jest objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2;

8) nabywające usługi w zakresie przenoszenia uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. Nr 122, poz. 695), jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

a) usługodawcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, u którego sprzedaż nie jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9,

b) usługobiorcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15;”,

– dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) będące przedstawicielami podatkowymi, o których mowa w art. 18d ust. 1, w zakresie, w jakim działają w imieniu własnym na rzecz podatnika.”,

b) uchyla się ust. 1a,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisy ust. 1 pkt 4 i 5 oraz ust. 2 stosuje się również, w przypadku gdy usługodawca lub dokonujący dostawy towarów posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, przy czym to stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej lub inne miejsce prowadzenia działalności gospodarczej usługodawcy lub dokonującego dostawy towarów, jeżeli usługodawca lub dokonujący dostawy towarów posiada takie inne miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, nie uczestniczy w tych transakcjach.”,

d) uchyla się ust. 3 i 3a,

e) uchyla się ust. 5 – 7;

15) po art. 18 dodaje się rozdział 2 w brzmieniu:

„Rozdział 2

Przedstawiciele podatkowi

Art. 18a. 1. Podatnicy, o których mowa w art. 15 ust. 1, nieposiadający siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego, podlegający obowiązkowi zarejestrowania się jako podatnicy VAT czynni, o których mowa w art. 96

ust. 4, są obowiązani ustanowić przedstawiciela podatkowego.

2. Podatnik posiadający siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju może ustanowić przedstawiciela podatkowego.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których nie ma obowiązku ustanawiania przedstawiciela podatkowego, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego rozliczenia podatku przez podmioty nieposiadające siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego.

Art. 18b. 1. Przedstawicielem podatkowym może być osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, jeżeli łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) posiada siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju;
- 2) jest zarejestrowana jako podatnik VAT czynny, a w przypadku, o którym mowa w art. 18d ust. 1 – jako podatnik VAT UE;
- 3) przez ostatnie 24 miesiące nie zalegała z wpłatami poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczającymi odrębnie w każdym podatku odpowiednio 3% kwoty należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach; udział zaległości w kwocie podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych

wpłat za okres rozliczeniowy, którego dotyczy zaległość;

- 4) przez ostatnie 24 miesiące osoba fizyczna będąca podatnikiem, a w przypadku podatników niebędących osobami fizycznymi – osoba będąca wspólnikiem spółki cywilnej lub handlowej niemającej osobowości prawnej, członkiem władz zarządzających, głównym księgowym, nie została prawomocnie skazana na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765, z późn. zm.³⁾) za popełnienie przestępstwa skarbowego;
 - 5) jest uprawniona do zawodowego wykonywania doradztwa podatkowego zgodnie z przepisami o doradztwie podatkowym lub do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych zgodnie z przepisami o rachunkowości.
2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uznaje się również za spełniony, jeżeli:
- 1) podmiot uregulował, wraz z odsetkami za zwłokę, zaległości przekraczające odrębnie w każdym podatku odpowiednio 3% kwoty należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach, w terminie 30 dni od dnia powstania tych zaległości, oraz
 - 2) uregulowanie zaległości zgodnie z pkt 1 w ostatnich 24 miesiącach nie dotyczyło więcej niż dwóch okresów rozliczeniowych odrębnie w każdym podatku.
3. Przepisu ust. 1 pkt 5 nie stosuje się do agencji celnej, jeżeli podatnik ustanawiający ten podmiot przedstawicielem podatkowym dokonuje na

terytorium kraju wyłącznie importu towarów, których miejscem przeznaczenia jest terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju i wywóz z terytorium kraju jest dokonywany przez importera tych towarów w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów.

4. Przedstawiciela podatkowego ustanawia się w drodze pisemnej umowy, która zawiera:

- 1) nazwy stron umowy oraz ich adresy i dane identyfikacyjne na potrzeby odpowiednio podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze;
- 2) adres, pod którym będzie prowadzona i przechowywana dokumentacja na potrzeby podatku;
- 3) oświadczenie podmiotu, który jest ustanawiany przedstawicielem podatkowym, o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1;
- 4) zakres upoważnienia w przypadku określonym w art. 18c ust. 1 pkt 2;
- 5) w przypadku, o którym mowa w art. 18d ust. 1, zgodę przedstawiciela podatkowego na wykonywanie obowiązków i czynności podatnika, dla którego został ustanowiony, w imieniu własnym i na rzecz tego podatnika.

Art. 18c. 1. Przedstawiciel podatkowy wykonuje w imieniu i na rzecz podatnika, dla którego został ustanowiony:

- 1) obowiązki tego podatnika w zakresie rozliczania podatku, w tym w zakresie sporządzania deklaracji podatkowych oraz informacji podsumowujących, oraz w zakresie prowadzenia

i przechowywania dokumentacji, w tym ewidencji, na potrzeby podatku oraz

2) inne czynności wynikające z przepisów o podatku od towarów i usług, jeżeli został do tego upoważniony w umowie.

2. Przedstawiciel podatkowy odpowiada solidarnie z podatnikiem za zobowiązanie podatkowe, które przedstawiciel podatkowy rozlicza w imieniu i na rzecz tego podatnika.

Art. 18d. 1. W przypadku podatnika, który:

1) dokonuje na terytorium kraju wyłącznie importu towarów, których miejscem przeznaczenia jest terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju i wywóz z terytorium kraju jest dokonywany przez importera tych towarów w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, oraz

2) nie jest zarejestrowany jako podatnik VAT czynny

– przedstawiciel podatkowy wykonuje obowiązki i inne czynności takiego podatnika, o których mowa w art. 18c ust. 1, w imieniu własnym i na rzecz tego podatnika, jeżeli umowa tak stanowi.

2. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, odpowiada solidarnie z przedstawicielem podatkowym za zobowiązanie podatkowe, które przedstawiciel podatkowy rozlicza w imieniu własnym na rzecz tego podatnika.”;

16) uchyla się art. 19;

17) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dokonania dostawy towarów lub wykonania usługi,

z zastrzeżeniem ust. 5 i 7 – 11, art. 14 ust. 6, art. 20 i art. 21 ust. 1.

2. Usługę uznaje się za wykonaną również w przypadku wykonania usługi częściowej, przez którą rozumie się określoną część podzielnej w sensie gospodarczym usługi, dla której to części określono zapłatę.
3. Usługę, dla której w związku z jej świadczeniem ustalane są następujące po sobie terminy płatności lub rozliczeń, uznaje się za wykonaną z upływem każdego okresu, do którego odnoszą się te płatności lub rozliczenia, do momentu zakończenia świadczenia tej usługi. Usługę świadczoną w sposób ciągły przez okres dłuższy niż rok, dla której w związku z jej świadczeniem w danym roku nie upływają terminy płatności lub rozliczeń, uznaje się za wykonaną z upływem każdego roku podatkowego, do momentu zakończenia świadczenia tej usługi.
4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do dostawy towarów, z wyjątkiem dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2.
5. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą:
 - 1) otrzymania całości lub części zapłaty z tytułu:
 - a) wydania towarów przez komitenta komisantowi na podstawie umowy komisu,
 - b) przeniesienia z nakazu organu władzy publicznej lub podmiotu działającego w imieniu takiego organu własności towarów w zamian za odszkodowanie,
 - c) dokonywanej w trybie egzekucji dostawy towarów, o której mowa w art. 18,
 - d) świadczenia, na podstawie odrębnych przepisów, na zlecenie sądów powszechnych,

administracyjnych, wojskowych lub prokuratury usług związanych z postępowaniem sądowym lub przygotowawczym, z wyjątkiem usług, do których stosuje się art. 28b, stanowiących import usług,

e) świadczenia usług zwolnionych od podatku zgodnie z art. 43 ust. 1 pkt 37 – 41;

2) otrzymania całości lub części dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, o których mowa w art. 29a ust. 1;

3) wystawienia faktury w przypadkach, o których mowa w art. 106b ust. 1, z tytułu:

a) świadczenia usług budowlanych lub budowlano-montażowych,

b) dostawy książek drukowanych (PKWiU ex 58.11.1) – z wyłączeniem map i ulotek – oraz gazet, czasopism i magazynów, drukowanych (PKWiU ex 58.13.1 i PKWiU ex 58.14.1),

c) czynności polegających na drukowaniu książek (PKWiU ex 58.11.1) – z wyłączeniem map i ulotek – oraz gazet, czasopism i magazynów (PKWiU ex 58.13.1 i PKWiU ex 58.14.1), z wyjątkiem usług, do których stosuje się art. 28b, stanowiących import usług.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, obowiązek podatkowy powstaje w odniesieniu do otrzymanej kwoty.

7. W przypadkach, o których mowa w ust. 5 pkt 3, gdy podatnik nie wystawił faktury lub wystawił ją z opóźnieniem, obowiązek podatkowy powstaje

z chwilą upływu terminów wystawienia faktury określonych w art. 106h ust. 4 i 5.

8. Jeżeli przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi otrzymano całość lub część zapłaty, w szczególności: przedpłatę, zaliczkę, zadatek, ratę, wkład budowlany lub mieszkaniowy przed ustanowieniem spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego lub lokalu o innym przeznaczeniu, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą jej otrzymania w odniesieniu do otrzymanej kwoty.
9. Obowiązek podatkowy w imporcie towarów powstaje z chwilą powstania długu celnego, z zastrzeżeniem ust. 10 i 11.
10. W przypadku objęcia towarów procedurą celną przetwarzania pod kontrolą celną obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów powstaje z chwilą objęcia towarów tą procedurą.
11. W przypadku towarów objętych procedurą celną: składu celnego, odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych, uszlachetniania czynnego w systemie zawieszek, tranzytu lub przeznaczeniem celnym wprowadzenie towarów do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, jeżeli od towarów tych pobierane są opłaty wyrównawcze lub opłaty o podobnym charakterze – obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów powstaje z chwilą wymagalności tych opłat.
12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, późniejsze niż wymienione w ust. 1, 5 oraz 7 – 11 terminy powstania obowiązku podatkowego, uwzględniając specyfikę wykonywania niektórych czynności,

uwarunkowania obrotu gospodarczego niektórymi towarami oraz przepisy Unii Europejskiej.”;

18) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury przez podatnika, nie później jednak niż 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano tej dostawy, z zastrzeżeniem ust. 4 oraz art. 20a.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów wykonywanej w sposób ciągły przez okres dłuższy niż miesiąc uważa się ją za dokonaną z upływem każdego miesiąca do czasu zakończenia dostawy tych towarów.”,

c) uchyla się ust. 2 i 3,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury przez podatnika podatku od wartości dodanej, nie później jednak niż 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towaru będącego przedmiotem wewnątrzwspólnotowego nabycia, z zastrzeżeniem ust. 8 i 9 oraz art. 20b. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio.”,

e) uchyla się ust. 6 i 7;

19) w art. 21 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepis ust. 1:

1) nie narusza przepisów art. 14 ust. 6, art. 19a ust. 5 pkt 1 i 2 i ust. 9 – 11 oraz art. 20 – 20b;

2) nie ma zastosowania do importu usług oraz dostawy towarów, dla której podatnikiem jest nabywca.”;

20) w art. 22:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy kilka podmiotów dokonuje dostawy tego samego towaru w ten sposób, że pierwszy z nich wydaje ten towar bezpośrednio ostatniemu w kolejności nabywcy, przy czym towar ten jest wysyłany lub transportowany, to wysyłka lub transport tego towaru jest przyporządkowana tylko jednej dostawie; jeżeli towar jest wysyłany lub transportowany przez nabywcę, który dokonuje również jego dostawy, przyjmuje się, że wysyłka lub transport jest przyporządkowana dostawie dokonanej dla tego nabywcy, chyba że z warunków dostawy wynika, że wysyłkę lub transport towaru należy przyporządkować jego dostawie.”,

b) uchyla się ust. 6;

21) w art. 23 w ust. 14 uchyla się pkt 2;

22) po art. 26 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Miejsce świadczenia przy imporcie towarów

Art. 26a. 1. Miejscem importu towarów jest terytorium państwa członkowskiego, na którym towary znajdują się w momencie ich wprowadzenia na terytorium Unii Europejskiej.

2. W przypadku gdy towary zostaną objęte z momentem ich wprowadzenia na terytorium Unii Europejskiej jedną z następujących procedur lub przeznaczeń celnych:

- 1) procedurą uszlachetniania czynnego w systemie zawieszek,
- 2) procedurą odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych,
- 3) procedurą składu celnego,

- 4) procedurą tranzytu, w tym także składowaniem czasowym przed nadaniem przeznaczenia celnego,
- 5) przeznaczeniem wprowadzenie towarów do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego – miejscem importu takich towarów jest terytorium państwa członkowskiego, na którym towary te przestaną podlegać tym procedurom i przeznaczeniom.”;

23) w art. 28b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Miejscem świadczenia usług w przypadku świadczenia usług na rzecz podatnika jest miejsce, w którym podatnik będący usługobiorcą posiada siedzibę działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 2 – 4 oraz art. 28e, art. 28f ust. 1 i 1a, art. 28g ust. 1, art. 28i, art. 28j ust. 1 i 2 oraz art. 28n.”;

24) w art. 28j dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

- „3. Miejscem świadczenia usług polegających na wynajmie, innym niż wynajem krótkoterminowy, środków transportu na rzecz podmiotów niebędących podatnikami jest miejsce, gdzie usługobiorca posiada siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. Miejscem świadczenia usługi wynajmu statku rekreacyjnego, innego niż wynajem krótkoterminowy, na rzecz podmiotów niebędących podatnikami jest miejsce, w którym statek rekreacyjny jest faktycznie oddawany do dyspozycji usługobiorcy, pod warunkiem że usługodawca faktycznie świadczy tę usługę ze swojej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, znajdujących się w tym miejscu.”;

25) uchyla się art. 29;

26) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

- „Art. 29a. 1. Podstawą opodatkowania, z zastrzeżeniem ust. 2 – 5, art. 30a – 30c, art. 32, art. 119 oraz art. 120 ust. 4 i 5,

jest wszystko co stanowi zapłatę, którą dokonujący dostawy towarów lub usługodawca otrzymał lub ma otrzymać z tytułu sprzedaży od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej, włącznie z otrzymanymi dotacjami, subwencjami i innymi dopłatami o podobnym charakterze mającymi bezpośredni wpływ na cenę towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez podatnika.

2. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2, podstawą opodatkowania jest cena nabycia towarów lub towarów podobnych, a gdy nie ma ceny nabycia – koszt wytworzenia, określone w momencie dostawy tych towarów.
3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, o której mowa w art. 13 ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. W przypadku przemieszczenia towarów, w stosunku do którego obowiązek podatkowy powstaje na podstawie art. 20a ust. 1, podstawę opodatkowania ustala się zgodnie z ust. 1, 6, 7, 10 i 11.
5. W przypadku świadczenia usług, o którym mowa w art. 8 ust. 2, podstawą opodatkowania jest koszt świadczenia tych usług poniesiony przez podatnika.
6. Podstawa opodatkowania obejmuje:
 - 1) podatki, cła, opłaty i inne należności o podobnym charakterze, z wyjątkiem kwoty podatku;
 - 2) koszty dodatkowe, takie jak prowizje, koszty opakowania, transportu i ubezpieczenia, pobierane przez dokonującego dostawy lub usługodawcę od nabywcy lub usługobiorcy.
7. Podstawa opodatkowania nie obejmuje kwot:
 - 1) stanowiących obniżkę cen w formie rabatu

- z tytułu wcześniejszej zapłaty;
- 2) udzielonych nabywcy lub usługobiorcy opustów i obniżek cen, uwzględnionych w momencie sprzedaży;
 - 3) otrzymanych od nabywcy lub usługobiorcy jako zwrot udokumentowanych wydatków poniesionych w imieniu i na rzecz nabywcy lub usługobiorcy i ujmowanych przejściowo przez podatnika w prowadzonej przez niego ewidencji na potrzeby podatku.
8. W przypadku dostawy budynków lub budowli trwale z gruntem związanych albo części takich budynków lub budowli z podstawy opodatkowania nie wyodrębnia się wartości gruntu.
9. Przepisu ust. 8 nie stosuje się do czynności oddania w użytkowanie wieczyste gruntu, dokonywanego z równoczesną dostawą budynków lub budowli trwale z gruntem związanych albo części takich budynków lub budowli.
10. Podstawę opodatkowania, z zastrzeżeniem ust. 13, obniża się o:
- 1) kwoty udzielonych po dokonaniu sprzedaży opustów i obniżek cen;
 - 2) wartość zwróconych towarów i opakowań, z zastrzeżeniem ust. 11 i 12;
 - 3) zwróconą nabywcy całość lub część zapłaty otrzymaną przed dokonaniem sprzedaży, jeżeli do niej nie doszło;
 - 4) wartość zwróconych kwot dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, o których mowa w ust. 1.

11. Do podstawy opodatkowania nie wlicza się wartości opakowania, jeżeli podatnik dokonał dostawy towaru w opakowaniu zwrotnym, pobierając kaucję za to opakowanie lub określając taką kaucję w umowie dotyczącej dostawy towaru.
12. W przypadku niezwrócenia przez nabywcę opakowania, o którym mowa w ust. 11, podstawę opodatkowania podwyższa się o wartość tego opakowania:
 - 1) w dniu następnym po dniu, w którym umowa przewidywała zwrot tego opakowania – jeżeli opakowania nie zwrócono w terminie określonym w umowie;
 - 2) 60. dnia od dnia wydania opakowania – jeżeli w umowie nie określono terminu zwrotu tego opakowania.
13. W przypadkach, o których mowa w ust. 10 pkt 1 – 3, obniżenia podstawy opodatkowania, w stosunku do podstawy określonej w wystawionej fakturze z wykazanim podatkiem, dokonuje się pod warunkiem posiadania przez podatnika, uzyskanego przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, w którym nabywca towaru lub usługobiorca otrzymał fakturę korygującą, potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towaru lub usługobiorcę, dla którego wystawiono fakturę. Uzyskanie potwierdzenia otrzymania przez nabywcę towaru lub usługobiorcę faktury korygującej po terminie złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy uprawnia podatnika do uwzględnienia faktury korygującej za okres rozliczeniowy, w którym potwierdzenie to uzyskano.

14. Przepis ust. 13 stosuje się odpowiednio w przypadku stwierdzenia pomyłki w kwocie podatku na fakturze i wystawienia faktury korygującej do faktury, w której wykazano kwotę podatku wyższą niż należna.
 15. Warunku posiadania przez podatnika potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towaru lub usługobiorcę nie stosuje się w przypadku:
 - 1) eksportu towarów i wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów;
 - 2) dostawy towarów i świadczenia usług, dla których miejsce opodatkowania znajduje się poza terytorium kraju;
 - 3) sprzedaży: energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej, gazu przewodowego, usług telekomunikacyjnych i radiokomunikacyjnych oraz usług wymienionych w poz. 140 – 153, 174 i 175 załącznika nr 3 do ustawy;
 - 4) gdy podatnik nie uzyskał potwierdzenia mimo udokumentowanej próby doręczenia faktury korygującej i z posiadanej dokumentacji wynika, że nabywca towaru lub usługobiorca posiada wiedzę, że transakcja została zrealizowana na warunkach określonych w fakturze korygującej.
 16. W przypadku, o którym mowa w ust. 15 pkt 4, obniżenie podstawy opodatkowania następuje nie wcześniej niż w deklaracji podatkowej składanej za okres rozliczeniowy, w którym zostały łącznie spełnione przesłanki określone w ust. 15 pkt 4.”;
- 27) uchyla się art. 30;
- 28) po art. 30 dodaje się art. 30a – 30c w brzmieniu:

„Art. 30a. 1. Do ustalenia podstawy opodatkowania w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, w tym również dokonywanego na podstawie art. 12a ust. 4 – 6, stosuje się odpowiednio art. 29a ust. 1, 6, 7, 10 i 11.

2. Do ustalenia podstawy opodatkowania w przypadkach, o których mowa w art. 11, stosuje się odpowiednio art. 29a ust. 2.

3. Jeżeli po dokonaniu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów nabywca otrzymuje zwrot podatku akcyzowego zapłaconego na terytorium państwa członkowskiego, z którego wysłano lub transportowano towary, podstawę opodatkowania obniża się o kwotę zwróconego podatku akcyzowego, przy czym ma on obowiązek udowodnić na podstawie posiadanych dokumentów, że otrzymał zwrot podatku akcyzowego.

Art. 30b. 1. Podstawą opodatkowania w imporcie towarów jest wartość celna powiększona o należne cło. Jeżeli przedmiotem importu są towary opodatkowane podatkiem akcyzowym, podstawą opodatkowania jest wartość celna powiększona o należne cło i podatek akcyzowy.

2. W przypadku towarów objętych procedurą uszlachetniania biernego podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów kompensacyjnych lub zamiennych dopuszczonych do obrotu a wartością towarów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło. Jeżeli przedmiotem importu w ramach uszlachetniania biernego są towary opodatkowane podatkiem akcyzowym, podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów kompensacyjnych lub zamiennych

dopuszczonych do obrotu a wartością towarów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło i podatek akcyzowy.

3. W przypadku towarów objętych procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych oraz procedurą przetwarzania pod kontrolą celną podstawą opodatkowania jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby towary te były objęte procedurą dopuszczenia do obrotu. Jeżeli przedmiotem importu w ramach procedury odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych lub procedury przetwarzania pod kontrolą celną są towary opodatkowane podatkiem akcyzowym, podstawą opodatkowania jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby towary te były objęte procedurą dopuszczenia do obrotu, i o podatek akcyzowy.
4. Podstawa opodatkowania, o której mowa w ust. 1 – 3, obejmuje koszty dodatkowe, takie jak koszty prowizji, opakowania, transportu i ubezpieczenia – o ile nie zostały włączone do wartości celnej – ponoszone do pierwszego miejsca przeznaczenia na terytorium kraju, jak również wynikające z transportu do innego miejsca przeznaczenia znajdującego się na terytorium Unii Europejskiej, jeżeli miejsce to jest znane w momencie dokonania importu.
5. Przez pierwsze miejsce przeznaczenia rozumie się miejsce wymienione w liście przewozowym lub jakimkolwiek innym dokumencie przewozowym, na podstawie którego towary są importowane. W przypadku braku takiej informacji za pierwsze

miejsce przeznaczenia uważa się miejsce pierwszego przeładunku na terytorium kraju.

6. Do podstawy opodatkowania, o której mowa w ust. 1 – 3, dolicza się opłaty oraz inne należności, jeżeli organy celne mają obowiązek pobierać te należności z tytułu importu towarów.
7. Przy ustalaniu podstawy opodatkowania, o której mowa w ust. 1 – 3, przepisy art. 29a ust. 7 pkt 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 30c. 1. Podstawy opodatkowania w imporcie usług nie ustala się, w przypadku gdy wartość usługi została wliczona do podstawy opodatkowania wewnątrz-wspólnotowego nabycia towarów lub wartość usługi, na podstawie odrębnych przepisów, zwiększa wartość celną importowanego towaru.

2. Podstawy opodatkowania przy dostawie towarów, dla których zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 5 podatnikiem jest nabywca tych towarów, nie ustala się, w przypadku gdy podatek od towarów, które są na terytorium kraju instalowane lub montowane, z próbnym uruchomieniem lub bez niego, został w całości z tytułu ich importu pobrany od podatnika dokonującego nabycia tych towarów. Jeżeli jednak kwota podatku z tytułu importu towarów jest niższa od kwoty podatku, jaka byłaby należna z tytułu dostawy tych towarów na terytorium kraju, podatnik dokonujący ich nabycia jest obowiązany do rozliczenia tej różnicy.”;

29) uchyla się art. 31;

30) w art. 31a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. W przypadku gdy kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania są określone w walucie obcej, przeliczenia na

złote dokonuje się według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego. Podatnik może wybrać sposób przeliczania tych kwot na złote według ostatniego kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny na ostatni dzień poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego; w takim przypadku waluty inne niż euro przelicza się z zastosowaniem kursu wymiany każdej z nich względem euro.

2. W przypadku gdy podatnik wystawia fakturę przed powstaniem obowiązku podatkowego, a kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania są określone na tej fakturze w walucie obcej, przeliczenia na złote dokonuje się według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień wystawienia faktury. Przepis ust. 1 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.”;

31) w art. 32 w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– organ podatkowy określa podstawę opodatkowania zgodnie z wartością rynkową, jeżeli okaże się, że związek ten miał wpływ na ustalenie wynagrodzenia z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług.”;

32) w art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, 2 i 9, są obowiązani do obliczenia i wykazania w zgłoszeniu celnym kwoty podatku, z uwzględnieniem obowiązujących stawek, z zastrzeżeniem art. 33b.”;

33) uchyla się art. 36;

34) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieuregulowanym w art. 17 ust. 1 pkt 1, 2 i 9, art. 19a ust. 9 – 11 oraz art. 33 – 37 stosuje się odpowiednio

przepisy celne dotyczące poboru i wymiaru cła, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia płatności oraz innych ułatwień płatniczych przewidzianych w przepisach celnych.”;

35) w art. 41:

a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Dokumentem, o którym mowa w ust. 6, jest w szczególności:

- 1) dokument w formie elektronicznej otrzymany z systemu teleinformatycznego służącego do obsługi zgłoszeń wywozowych albo potwierdzony przez urząd celny wydruk tego dokumentu;
- 2) dokument w formie elektronicznej pochodzący z systemu teleinformatycznego służącego do obsługi zgłoszeń wywozowych, otrzymany poza tym systemem, jeżeli zapewniona jest jego autentyczność;
- 3) zgłoszenie wywozowe w formie papierowej złożone poza systemem teleinformatycznym służącym do obsługi zgłoszeń wywozowych albo jego kopia potwierdzona przez urząd celny.”,

b) po ust. 9 dodaje się ust. 9a – 9c w brzmieniu:

„9a. Jeżeli przed dokonaniem dostawy towarów podatnik otrzymał całość lub część zapłaty, stawkę podatku 0% w eksporcie towarów stosuje się w odniesieniu do otrzymanej zapłaty, pod warunkiem że wywóz towarów nastąpi w terminie 2 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym podatnik otrzymał tę zapłatę.

9b. Warunek, o którym mowa w ust. 9a, uważa się za spełniony, jeżeli podatnik w terminie wskazanym w tym przepisie otrzymał dokument, o którym mowa w ust. 6. Przepisy ust. 7 i 9 stosuje się odpowiednio.

- 9c. Przepisy ust. 9a i 9b stosuje się również, jeżeli wywóz towarów nastąpi w terminie późniejszym niż określony w ust. 9a, pod warunkiem że wywóz towarów w tym późniejszym terminie jest uzasadniony specyfiką realizacji tego rodzaju dostaw potwierdzoną warunkami dostawy, w których określono termin wywozu towarów.”,
- c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:
- „11. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio w eksporcie towarów, o którym mowa w art. 2 pkt 8 lit. b, jeżeli podatnik przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym dokonał dostawy towarów, otrzymał dokument, o którym mowa w ust. 6, z którego wynika tożsamość towaru będącego przedmiotem dostawy i wywozu. Przepisy ust. 7 i 9 stosuje się odpowiednio.”,
- d) uchyla się ust. 14b,
- e) w ust. 14c wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „W przypadku czynności, dla której w związku z jej wykonywaniem ustalane są następujące po sobie terminy płatności lub rozliczeń, jeżeli okres, do którego odnoszą się te płatności lub rozliczenia, obejmuje dzień zmiany stawki podatku, czynność uznaje się za wykonaną.”,
- f) ust. 14e i 14f otrzymują brzmienie:
- „14e. W przypadku:
- 1) dostaw energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej oraz gazu przewodowego,
 - 2) świadczenia usług telekomunikacyjnych i radiokomunikacyjnych,
 - 3) świadczenia usług wymienionych w poz. 140 – 153, 174 i 175 załącznika nr 3 do ustawy

– dla których wystawiono fakturę, a po wystawieniu tej faktury uległa zmianie stawka podatku w odniesieniu do okresów, do których odnoszą się rozliczenia lub płatności objęte tą fakturą, może być stosowana stawka podatku obowiązująca przed dniem zmiany stawki podatku, pod warunkiem że w pierwszej fakturze wystawianej po dniu zmiany stawki podatku, nie później jednak niż w ciągu 12 miesięcy od dnia zmiany stawki podatku, uwzględniona zostanie korekta rozliczenia objętego fakturą wystawioną przed dniem zmiany stawki podatku.

14f. Zmiana stawki podatku w odniesieniu do czynności, która zostanie wykonana w dniu zmiany stawki podatku lub po tym dniu, w związku z którą otrzymano całość lub część zapłaty, nie powoduje zmiany wysokości opodatkowania zapłaty otrzymanej przed dniem zmiany stawki podatku.”,

g) w ust. 14h część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– przepisy ust. 14a – 14g stosuje się odpowiednio.”;

36) w art. 42:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów podlega opodatkowaniu według stawki podatku 0%, pod warunkiem że podatnik:

1) dokonał dostawy na rzecz nabywcy posiadającego właściwy i ważny numer identyfikacyjny dla transakcji wewnątrzwspólnotowych, nadany przez państwo członkowskie właściwe dla nabywcy, zawierający dwuliterowy kod stosowany dla podatku od wartości dodanej;

2) przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy posiada w swojej dokumentacji dowody, że towary będące

przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy zostały wywiezione z terytorium kraju i dostarczone do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju;

3) składając deklarację podatkową, w której wykazuje tę dostawę towarów, jest zarejestrowany jako podatnik VAT UE.”,

b) w ust. 3 uchyla się pkt 2,

c) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku wywozu towarów będących przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów bezpośrednio przez podatnika dokonującego takiej dostawy lub przez ich nabywcę, przy użyciu własnego środka transportu podatnika lub nabywcy, podatnik oprócz dokumentu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, powinien posiadać dokument zawierający co najmniej:”,

d) w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku wywozu przez nabywcę nowych środków transportu bez użycia innego środka transportu (przewozowego) podatnik oprócz dokumentu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, powinien posiadać dokument zawierający dane umożliwiające prawidłową identyfikację podatnika dokonującego dostaw i nabywcy oraz nowego środka transportu, w szczególności:”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dokument wywozu podatnik wystawia w każdym przypadku, w którym ma zastosowanie art. 106f ust. 5.”,

f) uchyla się ust. 7,

g) uchyla się ust. 15,

h) uchyla się ust. 17;

37) w art. 43:

a) w ust. 1:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dostawę towarów wykorzystywanych wyłącznie na cele działalności zwolnionej od podatku, jeżeli z tytułu nabycia, importu lub wytworzenia tych towarów nie przysługiwało dokonującemu ich dostawy prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego;”,
- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) dostawę gotowych posiłków przeznaczonych dla pasażerów, jeżeli z tytułu nabycia, importu lub wytworzenia tych posiłków nie przysługiwało dokonującemu ich dostawy prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego;”,
- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dostawę za cenę równą wartości nominalnej znaczków pocztowych, ważnych w obrocie pocztowym na terytorium kraju i innych znaczków tego typu;”,
- pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) dostawę terenów niezabudowanych innych niż tereny budowlane;”,
- w pkt 12 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) otwartymi funduszami emerytalnymi oraz dobrowolnymi funduszami emerytalnymi w rozumieniu przepisów o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, a także Funduszem Gwarancyjnym utworzonym na podstawie tych przepisów;”,
- pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) powszechne usługi pocztowe świadczone przez operatora obowiązującego do świadczenia takich usług, oraz dostawę towarów ściśle z tymi usługami związaną;”,

- w pkt 24 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„usługi w zakresie opieki nad dziećmi i młodzieżą oraz dostawę towarów i świadczenie usług ściśle z tymi usługami związane, wykonywane:”,
- po pkt 40 dodaje się pkt 40a w brzmieniu:
„40a) usługi, w tym także usługi pośrednictwa, których przedmiotem są udziały w:
 - a) spółkach,
 - b) innych niż spółki podmiotach, jeżeli mają one osobowość prawną
 - z wyłączeniem usług przechowywania tych udziałów i zarządzania nimi;”,
- b) uchyla się ust. 2,
- c) uchyla się ust. 7,
- d) uchyla się ust. 8,
- e) w ust. 16 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 40a i 41, nie ma zastosowania do usług dotyczących praw i udziałów odzwierciedlających:”;
- 38) w art. 44 uchyla się pkt 3;
- 39) w art. 46 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) za napoje alkoholowe uważa się piwo, wino, aperitify na bazie wina lub alkoholu, koniaki, likiery lub napoje spirytusowe i inne podobne, klasyfikowane według kodów objętych pozycjami od 2203 00 do 2208 Nomenklatury Scalonej (CN);”;
- 40) w art. 83:
 - a) w ust. 1:
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) importu środków transportu morskiego, rybołówstwa morskiego i statków ratowniczych morskich

(CN 8901 10 10, 8901 20 10, 8901 30 10, 8901 90 10, 8902 00 10, ex 8905 90 10) przez armatorów morskich;”,

– w pkt 20 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„usług związanych bezpośrednio z importem towarów, w przypadku gdy wartość tych usług została włączona do podstawy opodatkowania, zgodnie z art. 30b ust. 4, z wyjątkiem usług:”;

b) w ust. 1a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przez przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym, o których mowa w ust. 1 pkt 5 – 8, 13, 16 i 18, rozumie się przewoźników lotniczych posiadających siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju, u których udział:”;

c) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego ogłasza do dnia 31 marca danego roku podatkowego, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Urzędu Lotnictwa Cywilnego, listę przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym, o których mowa w ust. 1a, na okres od dnia 1 kwietnia danego roku podatkowego do dnia 31 marca następnego roku podatkowego, na podstawie danych uzyskanych od przewoźników lotniczych.”;

d) ust. 1f otrzymuje brzmienie:

„1f. Przez przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym, o których mowa w ust. 1 pkt 5 – 8, 13, 16 i 18, rozumie się również przewoźników lotniczych nieposiadających siedziby działalności gospodarczej na terytorium kraju:

1) uprawnionych do wykonywania przewozów w transporcie międzynarodowym na podstawie odpowiedniego aktu właściwego organu kraju siedziby

tego przewoźnika, w szczególności koncesji lub certyfikatu przewoźnika lotniczego, lub

- 2) wpisanych na listę przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym ogłoszoną przez właściwy organ kraju siedziby danego przewoźnika.”;

41) w art. 86:

a) w ust. 2:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) suma kwot podatku określonych w fakturach otrzymanych przez podatnika z tytułu:

- a) nabycia towarów i usług lub
- b) dokonania całości lub części zapłaty przed nabyciem towaru lub wykonaniem usługi;

2) w przypadku importu towarów – kwota podatku:

- a) wynikająca z otrzymanego dokumentu celnego,
- b) należnego, w przypadku, o którym mowa w art. 33a,
- c) wynikająca z deklaracji importowej, w przypadku, o którym mowa w art. 33b;”,

– w pkt 4:

– – lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w art. 9, określana na podstawie otrzymanej faktury, wystawionej zgodnie z przepisami dyrektywy 2006/112/WE, dokumentującej dostawę towarów stanowiącą u podatnika wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów,”,

– – dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w art. 11;”,

- uchyla się pkt 5,
- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) różnica podatku, o której mowa w art. 30c ust. 2 i art. 37;”,
- dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) u podatnika, o którym mowa w art. 16, kwota stanowiąca równowartość 22% kwoty należnej z tytułu dostawy nowego środka transportu, nie wyższa jednak niż kwota podatku zawartego w fakturze stwierdzającej nabycie tego środka lub dokumencie celnym, albo podatku zapłaconego przez tego podatnika od wewnątrzwspólnotowego nabycia tego środka.”,
- b) w ust. 8 uchyla się pkt 2,
- c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstaje w rozliczeniu za okres, w którym w odniesieniu do nabytych lub importowanych przez podatnika towarów i usług powstał obowiązek podatkowy. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, pkt 2 lit. a i pkt 4 lit. c, prawo, o którym mowa w zdaniu pierwszym, powstaje nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę lub dokument celny, z zastrzeżeniem ust. 10d – 10f.”,
- d) uchyla się ust. 10a,
- e) po ust. 10a dodaje się ust. 10b – 10f w brzmieniu:

„10b. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów oraz świadczenia usług, dla których zgodnie z art. 17 podatnikiem jest nabywca towarów lub usług, powstaje w rozliczeniu za okres, o którym mowa

w ust. 10, pod warunkiem uwzględnienia przez podatnika kwoty podatku należnego z tytułu tych transakcji w deklaracji podatkowej, w której jest on obowiązany rozliczyć podatek należny z tego tytułu.

10c. Przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio do całości lub części zapłaty uiszczanej przed dokonaniem dostawy lub wykonaniem usługi.

10d. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstaje:

1) w przypadku stosowania w imporcie towarów procedury uproszczonej, polegającej na wpisie do rejestru zgodnie z przepisami celnymi – za okres rozliczeniowy, w którym podatnik dokonał wpisu do rejestru; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wykazanego w dokumencie celnym stanowiącym zgłoszenie uzupełniające dotyczące tego okresu rozliczeniowego, z zastrzeżeniem art. 33a;

2) w przypadku decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 34 – w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał decyzję; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wynikającego z decyzji.

10e. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w odniesieniu do nabytych przez małego podatnika towarów i usług, w okresie stosowania przez niego metody kasowej, powstaje nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym podatnik dokonał zapłaty za te towary i usługi.

10f. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w przypadku podatnika, o którym

mowa w art. 16, powstaje w rozliczeniu za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu dokonanej przez niego wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów.”,

f) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Jeżeli podatnik nie dokona obniżenia kwoty podatku należnego w terminach określonych w ust. 10, 10d i 10e, może obniżyć kwotę podatku należnego w deklaracji podatkowej za jeden z dwóch następnych okresów rozliczeniowych.”,

g) uchyla się ust. 12 i 12a,

h) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w terminach, o których mowa w ust. 10, 10d, 10e i 11, może on obniżyć kwotę podatku należnego przez dokonanie korekty deklaracji podatkowej za okres, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, nie później jednak niż w ciągu 5 lat, licząc od początku roku, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego – z zastrzeżeniem ust. 13a.”,

i) po ust. 13 dodaje się ust. 13a w brzmieniu:

„13a. Jeżeli podatnik w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów oraz świadczenia usług, dla których zgodnie z art. 17 podatnikiem jest nabywca towarów lub usług, nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w terminach, o których mowa w ust. 10 i 11, może on obniżyć kwotę podatku należnego przez dokonanie korekty deklaracji podatkowej za okres, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, nie później jednak

niż w ciągu 5 lat, licząc od końca roku, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego.”,

j) uchyla się ust. 16 – 18,

k) po ust. 19 dodaje się ust. 19a i 19b w brzmieniu:

„19a. W przypadku gdy nabywca towaru lub usługi otrzymał fakturę korygującą, o której mowa w art. 29a ust. 13 i 14, jest on obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym tę fakturę korygującą otrzymał. Jeżeli podatnik nie obniżył kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego określonego w fakturze, której korekta dotyczy, a prawo do takiego obniżenia mu przysługuje, zmniejszenie kwoty podatku naliczonego uwzględnia się w rozliczeniu za okres, w którym podatnik dokonuje tego obniżenia.

19b. W przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 15 pkt 4, nabywca towaru lub usługi jest obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym dowiedział się o warunkach, na jakich transakcja została zrealizowana.”,

l) uchyla się ust. 20 i 21;

42) w art. 87:

a) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Do zwrotu różnicy podatku podatnikowi, o którym mowa w art. 16, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2, 2a, 6 i 7.”,

b) uchyla się ust. 11 i 12;

43) w art. 88:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 5,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Obniżenia lub zwrotu różnicy podatku należnego nie stosuje się do wydatków, o których mowa w art. 29a ust. 7 pkt 3.”,

c) w ust. 3a:

- w pkt 1 uchyla się lit. b,
- uchyla się pkt 3,
- uchyla się pkt 6,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Obniżenia kwoty lub zwrotu różnicy podatku należnego nie stosuje się również do podatników, którzy nie są zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni, zgodnie z art. 96, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 86 ust. 2 pkt 7.”,

e) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Nie stanowi podstawy do obniżenia kwoty podatku należnego oraz zwrotu różnicy podatku kwota podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 2 pkt 4 lit. c, w przypadku opodatkowania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w art. 25 ust. 2, na terytorium kraju z powodu podania numeru, o którym mowa w art. 97 ust. 10, w sytuacji gdy towary w momencie zakończenia ich wysyłki lub transportu znajdują się na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju.”;

44) w art. 89 w ust. 1i pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) był podatnikiem, u którego sprzedaż była zwolniona od podatku na podstawie art. 113.”;

45) w art. 90:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do obrotu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się obrotu z tytułu transakcji dotyczących:

- 1) pomocniczych transakcji w zakresie nieruchomości i pomocniczych transakcji finansowych;
 - 2) usług wymienionych w art. 43 ust. 1 pkt 7, 12 i 38 – 41, w zakresie, w jakim transakcje te mają charakter pomocniczy.”,
- b) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:
- „9a. Przy ustalaniu proporcji zgodnie z ust. 2 – 6 do obrotu nie wlicza się kwoty podatku.”;
- 46) w art. 96:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Podmioty wymienione w art. 15, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 lub wykonujące wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3, mogą złożyć zgłoszenie rejestracyjne.”,
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników, którzy ustanowili przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w art. 18d ust. 1.”,
- c) w ust. 5 w zdaniu pierwszym:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) przed dniem dokonania pierwszej sprzedaży towaru lub usługi, innych niż zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 2, 2a i 4 – 41 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3, w przypadku rozpoczęcia dokonywania tej sprzedaży;”,
- pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3) przed początkiem miesiąca, w którym podatnik rezygnuje ze zwolnienia, o którym mowa w art. 43

ust. 1 pkt 3 oraz art. 113 ust. 1 i 9, w przypadku rezygnacji z tego zwolnienia, z zastrzeżeniem pkt 4;

- 4) przed dniem wykonania pierwszej czynności określonej w art. 5, w przypadku rezygnacji ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 9, od pierwszej wykonanej czynności.”,

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Podatnicy zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni, u których następnie sprzedaż została zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 lub którzy następnie zgłosili, że będą wykonywać wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43, pozostają w rejestrze jako podatnicy VAT zwolnieni.”,

e) uchyla się ust. 11;

47) w art. 97:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników, którzy ustanowili przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w art. 18d ust. 1.”,

b) ust. 17 – 19 otrzymują brzmienie:

„17. Naczelnik urzędu skarbowego lub wyznaczona przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych jednostka organizacyjna, na wniosek zainteresowanego, potwierdza zidentyfikowanie określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju albo informuje o braku takiego potwierdzenia. Zainteresowanym może być podatnik, o którym mowa w art. 15, lub osoba prawna, która nie jest takim podatnikiem, mający interes prawny w złożeniu wniosku.

18. Wniosek, o którym mowa w ust. 17, składa się na piśmie, faksem, telefonicznie lub drogą elektroniczną, wskazując:

- 1) nazwę lub imię i nazwisko oraz adres podmiotu;
 - 2) numer identyfikacji podatkowej podmiotu, nadany przez państwo członkowskie właściwe dla tego podmiotu dla transakcji wewnątrzwspólnotowych, zawierający dwuliterowy kod stosowany dla podatku od wartości dodanej;
 - 3) nazwę lub imię i nazwisko oraz adres zainteresowanego;
 - 4) numer identyfikacji podatkowej zainteresowanego; w przypadku gdy zainteresowany jest zarejestrowany jako podatnik VAT UE, numer ten poprzedza się kodem PL;
 - 5) określenie dnia, miesiąca oraz roku, na który ma nastąpić potwierdzenie zidentyfikowania, o którym mowa w ust. 17, w przypadku gdy potwierdzenie zidentyfikowania ma dotyczyć okresu wcześniejszego niż dzień złożenia wniosku.
19. Potwierdzenie zidentyfikowania, o którym mowa w ust. 17, albo poinformowanie o braku takiego potwierdzenia następuje:
- 1) na piśmie – w przypadku gdy wniosek został złożony na piśmie lub faksem z żądaniem wydania takiego potwierdzenia na piśmie;
 - 2) telefonicznie lub drogą elektroniczną – w pozostałych przypadkach.”,
- c) dodaje się ust. 20 i 21 w brzmieniu:
- „20. Potwierdzenie zidentyfikowania, o którym mowa w ust. 17, oraz informacja o braku takiego potwierdzenia zawiera dane, o których mowa w ust. 18 pkt 1 – 4, oraz odpowiednio określenie dnia, miesiąca oraz roku, na który następuje potwierdzenie zidentyfikowania, lub stwierdzenie braku potwierdzenia.

21. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, jednostkę organizacyjną do celów dokonywania potwierdzenia zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju oraz informowania o braku takiego potwierdzenia, uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności postępowania w tych sprawach.”;

48) w art. 98 w ust. 1 uchyla się pkt 3;

49) w art. 99:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113, oraz podmiotów wykonujących wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3, chyba że przysługuje im zwrot różnicy podatku lub zwrot podatku naliczonego zgodnie z art. 87 lub przepisami wydanymi na podstawie art. 92 ust. 1 pkt 3 albo są obowiązani do dokonania korekty podatku odliczonego, o której mowa w art. 90a lub art. 91.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Podatnicy wymienieni w art. 15, inni niż zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni, którzy ustanowili przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w art. 18d ust. 1, nie są obowiązani do składania deklaracji podatkowych; deklaracje podatkowe składa we własnym imieniu na ich rzecz przedstawiciel podatkowy za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu.”;

50) w art. 100:

a) w ust. 8 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) łączną wartość wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, łączną wartość wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, w tym również łączną wartość dostawy towarów, o której mowa w ust. 1 pkt 3, łączną wartość świadczonych usług, o których mowa w ust. 1 pkt 4 – w odniesieniu do poszczególnych kontrahentów.”,

b) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Na potrzeby określenia momentu powstania obowiązku podatkowego, o którym mowa w ust. 3 i 4, w zakresie świadczenia usług wymienionych w ust. 1 pkt 4, przepisy art. 19a ust. 1 – 3 i 8 stosuje się odpowiednio.”,

c) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. Przedstawiciel podatkowy, o którym mowa w art. 18d ust. 1, składa, za okresy miesięczne, informacje podsumowujące zawierające zbiorcze informacje o dokonanych wewnątrzwspólnotowych dostawach towarów, do rozliczenia których został upoważniony.”;

51) w art. 104 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy art. 21 i art. 86 ust. 10e stosuje się również do podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatników wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej, kwot określonych w art. 2 pkt 25.”;

52) uchyla się art. 106;

53) po art. 106 dodaje się art. 106a – 106o w brzmieniu:

„Art. 106a. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do:

- 1) sprzedaży, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 i 5 oraz ust. 2a, w których usługodawca lub dokonujący dostawy towarów nie rozlicza podatku należnego i faktura

dokumentująca te transakcje nie jest wystawiana przez usługobiorcę lub nabywcę towarów w imieniu i na rzecz usługodawcy lub dokonującego dostawy towarów;

2) dostawy towarów i świadczenia usług dokonywanych przez podatnika posiadającego na terytorium kraju siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego dokonywane są te czynności, a w przypadku braku na terytorium kraju siedziby działalności gospodarczej oraz stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej – posiadającego na terytorium kraju stałe miejsce zamieszkania albo zwykłe miejsce pobytu, z którego dokonywane są te czynności, w przypadku gdy miejscem świadczenia jest terytorium:

a) państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju a osobą zobowiązaną do zapłaty podatku od wartości dodanej jest nabywca towaru lub usługobiorca i faktura dokumentująca te czynności nie jest wystawiana przez tego nabywcę lub usługobiorcę w imieniu i na rzecz podatnika,

b) państwa trzeciego.

Art. 106b. 1. Podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą:

1) sprzedaż, a także dostawę towarów i świadczenie usług, o których mowa w art. 106a pkt 2, dokonywane przez niego na rzecz:

- a) innego podatnika podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze lub
 - b) osoby prawnej niebędącej podatnikiem, o którym mowa w lit. a;
- 2) sprzedaż wysyłkową z terytorium kraju i na terytorium kraju na rzecz podmiotu innego niż wskazany w pkt 1;
 - 3) wewnątrzwspólnotową dostawę towarów na rzecz podmiotu innego niż wskazany w pkt 1;
 - 4) otrzymanie przez niego całości lub części zapłaty przed dokonaniem czynności, o których mowa w pkt 1 i 2, z wyjątkiem przypadku, gdy zapłata dotyczy wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów.
2. Podatnik nie jest obowiązany do wystawienia faktury w odniesieniu do sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie art. 43 ust. 1, art. 113 ust. 1 i 9 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3.
3. Na żądanie nabywcy towaru lub usługi, podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą:
- 1) czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz otrzymanie całości lub części zapłaty przed wykonaniem tych czynności, z wyjątkiem przypadku, gdy zapłata dotyczy wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów – jeżeli obowiązek wystawienia faktury nie wynika z ust. 1,
 - 2) sprzedaż zwolnioną, o której mowa w ust. 2, z zastrzeżeniem art. 117 pkt 1 i art. 118
- jeżeli żądanie jej wystawienia zostało zgłoszone w terminie 3 miesięcy, licząc od końca miesiąca,

w którym dostarczono towar lub wykonano usługę
bądź otrzymano całość lub część zapłaty.

Art. 106c. Faktury dokumentujące dostawę towarów, o której mowa w art. 18, z tytułu której na dłużniku ciąży obowiązek podatkowy, wystawiają w imieniu i na rzecz dłużnika:

- 1) organy egzekucyjne określone w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 2) komornicy sądowi wykonujący czynności egzekucyjne w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 106d. 1. Nabywca towarów i usług od podatnika może wystawiać w jego imieniu i na jego rzecz faktury dokumentujące dokonanie sprzedaży na jego rzecz przez podatnika oraz faktury, o których mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4, jeżeli istnieje wcześniejsze porozumienie między tymi dwiema stronami i pod warunkiem, że istnieje określona procedura zatwierdzania poszczególnych faktur przez podatnika dokonującego sprzedaży.

2. Faktury może wystawiać w imieniu i na rzecz podatnika również upoważniona przez niego osoba trzecia, w szczególności jego przedstawiciel podatkowy, o którym mowa w art. 18a.

Art. 106e. 1. Faktura zawiera:

- 1) datę wystawienia faktury;
- 2) kolejny numer faktury nadany w ramach jednej lub kilku serii, który w sposób jednoznaczny identyfikuje fakturę;
- 3) imiona i nazwiska lub nazwy podatnika i nabywcy towarów lub usług oraz ich adresy;

- 4) numer, za pomocą którego podatnik jest zidentyfikowany dla podatku, z zastrzeżeniem pkt 26 lit. a;
- 5) numer, za pomocą którego nabywca towarów lub usług jest zidentyfikowany dla podatku lub podatku od wartości dodanej, pod którym otrzymał on towary lub usługi, z zastrzeżeniem pkt 26 lit. b;
- 6) datę dokonania lub zakończenia dostawy towarów lub wykonania usługi lub datę otrzymania zapłaty, o której mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4, o ile taka data jest określona i różni się od daty wystawienia faktury;
- 7) nazwę (rodzaj) towaru lub usługi;
- 8) miarę i ilość dostarczonych towarów lub zakres wykonanych usług;
- 9) cenę jednostkową towaru lub usługi bez kwoty podatku (cenę jednostkową netto);
- 10) kwoty wszelkich opustów lub obniżek cen, w tym w formie rabatu z tytułu wcześniejszej zapłaty, o ile nie zostały one uwzględnione w cenie jednostkowej;
- 11) wartość dostarczonych towarów lub wykonanych usług, objętych transakcją, bez kwoty podatku (wartość sprzedaży netto);
- 12) stawkę podatku;
- 13) sumę wartości sprzedaży netto, z podziałem na sprzedaż objętą poszczególnymi stawkami podatku i sprzedaż zwolnioną od podatku;
- 14) kwotę podatku od sumy wartości sprzedaży netto, z podziałem na kwoty dotyczące poszczególnych stawek podatku;

- 15) kwotę należności ogółem;
- 16) w przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług, w odniesieniu do których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 1 lub art. 21 ust. 1 – wyrazy „metoda kasowa”;
- 17) w przypadku faktur, o których mowa w art. 106d ust. 1 – wyraz „samofakturowanie”;
- 18) w przypadku świadczenia usług turystyki, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 119 ust. 1 kwota marży – wyrazy „procedura marży dla biur podróży”;
- 19) w przypadku dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 120 ust. 4 i 5 marża – odpowiednio wyrazy „procedura marży – towary używane”, „procedura marży – dzieła sztuki” lub „procedura marży – przedmioty kolekcjonerskie i antyki”;
- 20) w przypadku dostawy towarów lub wykonania usługi, dla których obowiązującym do rozliczenia podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze jest nabywca towaru lub usługi – wyrazy „odwrotne obciążenie”;
- 21) w przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług zwolnionych od podatku na podstawie art. 43 ust. 1, art. 113 ust. 1 i 9 albo przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3 – wskazanie:

- a) przepisu ustawy albo aktu wydanego na podstawie ustawy, na podstawie którego podatnik stosuje zwolnienie od podatku,
 - b) przepisu dyrektywy 2006/112/WE, który zwalnia od podatku tę dostawę towarów lub to świadczenie usług, lub
 - c) innej podstawy prawnej wskazującej na to, że dostawa towarów lub świadczenie usług korzysta ze zwolnienia;
- 22) w przypadku, o którym mowa w art. 106c – nazwę i adres organu egzekucyjnego lub imię i nazwisko komornika sądowego oraz jego adres, a w miejscu określonym dla podatnika – imię i nazwisko lub nazwę dłużnika oraz jego adres;
- 23) w przypadku faktur wystawianych w imieniu i na rzecz podatnika przez jego przedstawiciela podatkowego – nazwę lub imię i nazwisko przedstawiciela podatkowego, jego adres oraz numer, za pomocą którego jest on zidentyfikowany dla podatku;
- 24) w przypadku gdy przedmiotem wewnątrz-wspólnotowej dostawy są nowe środki transportu – moment (datę) dopuszczenia nowego środka transportu do użytku oraz:
- a) przebieg pojazdu – w przypadku pojazdów lądowych, o których mowa w art. 2 pkt 10 lit. a,
 - b) liczbę godzin roboczych używania nowego środka transportu – w przypadku jednostek pływających, o których mowa w art. 2 pkt 10 lit. b, oraz statków powietrznych, o których mowa w art. 2 pkt 10 lit. c;

- 25) w przypadku faktur wystawianych przez drugiego w kolejności podatnika, o którym mowa w art. 135 ust. 1 pkt 4 lit. b i c, w wewnątrzwspólnotowej transakcji trójstronnej (procedurze uproszczonej) – dane określone w art. 136;
- 26) w przypadkach, o których mowa w art. 97 ust. 10 pkt 2 i 3:
- a) numer, za pomocą którego podatek jest zidentyfikowany dla podatku, poprzedzony kodem PL,
 - b) numer, za pomocą którego nabywca towaru lub usługi jest zidentyfikowany dla celów podatku od wartości dodanej w danym państwie członkowskim, zawierający dwuliterowy kod stosowany dla podatku od wartości dodanej właściwy dla tego państwa członkowskiego.

2. Faktura nie zawiera:

- 1) w przypadku dostawy towarów lub wykonania usługi, dla których obowiązującym do rozliczenia podatku, zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8, jest nabywca towaru lub usługobiorca – danych określonych w ust. 1 pkt 12 – 14;
- 2) w przypadku świadczenia usług turystyki, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 119 ust. 1 kwota marży – danych określonych w ust. 1 pkt 9 – 14;
- 3) w przypadku dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, dla których podstawę opodatkowania stanowi

zgodnie z art. 120 ust. 4 i 5 marża – danych określonych w ust. 1 pkt 9 – 14.

3. Faktura może nie zawierać:

- 1) w przypadku, o którym mowa w art. 106b ust. 3 pkt 2 – danych określonych w ust. 1 pkt 5, 12 i 14;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 16 – danych określonych w ust. 1 pkt 4;
- 3) w przypadku:
 - a) eksportu towarów,
 - b) sprzedaży uprawnionym przedstawicielstwom dyplomatycznym i urzędom konsularnym oraz członkom personelu tych przedstawicielstw i urzędów, a także innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych,
 - c) sprzedaży wysyłkowej z kraju i na terytorium kraju,
 - d) o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 3 i 4 – danych określonych w ust. 1 pkt 5;
- 4) w przypadku, o którym mowa w art. 106a pkt 2 lit. a – danych określonych w ust. 1 pkt 10 i 12 – 14;
- 5) w przypadku, o którym mowa w art. 106a pkt 2 lit. b – danych określonych w ust. 1 pkt 5 i 12 – 14;
- 6) w przypadku gdy kwota należności ogółem nie przekracza kwoty 450 zł albo kwoty 100 euro, jeżeli kwota ta określona jest w euro – danych określonych w ust. 1 pkt 3 dotyczących nabywcy i danych określonych w ust. 1 pkt 8, 9 i 11 – 14, pod warunkiem że zawiera dane pozwalające

określić dla poszczególnych stawek podatku kwotę podatku.

4. Przepisu ust. 3 pkt 6 nie stosuje się w przypadku sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju i na terytorium kraju, wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów oraz w przypadku, o którym mowa w art. 106a pkt 2 lit. a.
5. Podatnik może określić w fakturze również kwoty podatku dotyczące wartości poszczególnych dostarczonych towarów i wykonanych usług wykazanych w tej fakturze; w tym przypadku łączna kwota podatku może być ustalona w wyniku podsumowania jednostkowych kwot podatku.
6. Kwoty podatku, bez względu na to, w jakiej walucie określone są kwoty w fakturze, wykazuje się w złotych, przy zastosowaniu zasad przeliczania na złote przyjętych dla przeliczania kwot stosowanych do określenia podstawy opodatkowania. Kwoty wykazywane w fakturze zaokrągla się do pełnych groszy, przy czym końcówki poniżej 0,5 grosza pomija się, a końcówki od 0,5 grosza i wyższe zaokrągla się do 1 grosza.

Art. 106f. 1. Faktury wystawia się co najmniej w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje nabywca, a drugi zachowuje w swojej dokumentacji podatnik dokonujący sprzedaży.

2. W przypadku faktur w formie elektronicznej podatnik dokonujący sprzedaży przesyła je lub udostępnia nabywcy, zachowując je jednocześnie w swojej dokumentacji.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku, o którym mowa w art. 106d.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 106c, faktura jest wystawiana w trzech egzemplarzach; jeden egzemplarz faktury jest wydawany nabywcy, drugi podmiot ją wystawiający pozostawia w swojej dokumentacji, trzeci przekazuje dłużnikowi. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.
5. W przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy nowych środków transportu na rzecz nabywcy, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 4, podatnik, w terminie 14 dni od dnia dokonania dostawy, przesyła kopię wystawionej faktury lub dane w niej zawarte do wyznaczonej jednostki, o której mowa w art. 97 ust. 17.

Art. 106g. 1. W przypadku gdy faktura dotyczy sprzedaży zarejestrowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej, do egzemplarza faktury pozostającego u podatnika dołącza się paragon dokumentujący tę sprzedaż.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy sprzedaży dokumentowanej fakturą emitowaną przy zastosowaniu kasy rejestrującej, w przypadkach gdy wartość sprzedaży i kwota podatku są zarejestrowane w raporcie fiskalnym dobowym kasy.
3. W przypadku gdy faktura w formie elektronicznej dotyczy sprzedaży zarejestrowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej, podatnik zostawia w dokumentacji paragon dotyczący tej sprzedaży z danymi identyfikującymi tę fakturę.

Art. 106h. 1. Fakturę wystawia się nie później niż 15. dnia od zakończenia miesiąca, w którym dokonano dostawy towaru lub wykonano usługę, z zastrzeżeniem ust. 2 – 7.

2. Jeżeli przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi otrzymano całość lub część zapłaty, o której mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4, fakturę wystawia się nie później niż 15. dnia od zakończenia miesiąca, w którym otrzymano całość lub część zapłaty od nabywcy, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Jeżeli faktury, o których mowa w ust. 2, nie obejmują całej zapłaty, podatnik po dokonaniu dostawy towaru lub wykonaniu usługi wystawia fakturę zgodnie z ust. 1 i art. 106e, z tym że sumę wartości towarów lub usług pomniejsza się o wartość otrzymanych części zapłaty, a kwotę podatku pomniejsza się o sumę kwot podatku wykazanego w fakturach dokumentujących otrzymanie części zapłaty; taka faktura powinna zawierać również numery faktur dokumentujących otrzymanie części zapłaty wystawionych przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi.
4. Fakturę wystawia się nie później niż:
 - 1) 30. dnia od dnia wykonania usług – w przypadku, o którym mowa w art. 19a ust. 5 pkt 3 lit. a;
 - 2) 60. dnia od dnia wydania towarów – w przypadku, o którym mowa w art. 19a ust. 5 pkt 3 lit. b, z zastrzeżeniem ust. 5;
 - 3) 90. dnia od dnia wykonania czynności – w przypadku, o którym mowa w art. 19a ust. 5 pkt 3 lit. c.
5. W przypadku dostawy towarów, o których mowa w art. 19a ust. 5 pkt 3 lit. b, gdy umowa przewiduje rozliczenie zwrotów wydawnictw, fakturę wystawia się nie później niż 120. dnia od pierwszego dnia wydania towarów.

6. W przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 12, fakturę wystawia się nie później niż:
 - 1) 7. dnia od określonego w umowie dnia zwrotu opakowania;
 - 2) 60. dnia od dnia wydania opakowania, jeżeli w umowie nie określono terminu zwrotu opakowania.
7. W przypadkach, o których mowa w art. 106b ust. 3, fakturę wystawia się:
 - 1) zgodnie z ust. 1 – 3 – jeżeli żądanie wystawienia faktury zostało zgłoszone do końca miesiąca, w którym dostarczono towar lub wykonano usługę bądź otrzymano całość lub część zapłaty;
 - 2) nie później niż 15. dnia od dnia zgłoszenia żądania – jeżeli żądanie wystawienia faktury zostało zgłoszone po upływie miesiąca, o którym mowa w pkt 1.
8. Faktury nie mogą być wystawione wcześniej niż 30. dnia przed:
 - 1) dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi;
 - 2) otrzymaniem, przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi, całości lub części zapłaty.
9. W przypadku wystawiania faktur w zakresie dostawy towarów i świadczenia usług, dla których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 3 i 4, pod warunkiem że faktura zawiera informację, jakiego okresu rozliczeniowego dotyczy, lub dla których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 3:
 - 1) przepisu ust. 8 pkt 1 nie stosuje się;

- 2) nie ma obowiązku wystawiania odrębnych faktur potwierdzających otrzymanie całości lub części zapłaty przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi, jeżeli zapłata ta dotyczy czynności objętych fakturami wystawionymi przed ich dokonaniem.

Art. 106i. 1. W przypadku gdy po wystawieniu faktury udzielono:

- 1) obniżki ceny w formie rabatu, o której mowa w art. 29a ust. 7 pkt 1,
 - 2) opustów i obniżek cen, o których mowa w art. 29a ust. 10 pkt 1
– podatnik ich udzielający wystawia fakturę korygującą.
2. W przypadku gdy podatnik udziela opustu lub obniżki ceny w odniesieniu do jednej lub więcej dostaw towarów lub usług, faktura korygująca zawiera:
- 1) numer kolejny oraz datę jej wystawienia;
 - 2) zawarte w fakturze, której dotyczy faktura korygująca:
 - a) dane określone w art. 106e ust. 1 pkt 1 – 6,
 - b) nazwę (rodzaj) towaru lub usługi objętych opustem lub obniżką;
 - 3) kwotę i rodzaj udzielonego opustu lub obniżki;
 - 4) kwotę zmniejszenia podatku należnego.
3. W przypadku gdy podatnik udziela opustu lub obniżki ceny w odniesieniu do wszystkich dostaw towarów lub usług dokonanych lub świadczonych na rzecz jednego odbiorcy w danym okresie, faktura korygująca zawiera:
- 1) numer kolejny oraz datę jej wystawienia;

- 2) dane określone w art. 106e ust. 1 pkt 1 – 4;
 - 3) okres, do którego odnosi się udzielany opust lub obniżka;
 - 4) kwotę udzielonego opustu lub obniżki;
 - 5) kwotę zmniejszenia podatku należnego.
4. Jeżeli opust lub obniżka ceny dotyczy sprzedaży opodatkowanej różnymi stawkami, kwotę opustu lub obniżki oraz kwotę zmniejszenia podatku należnego, o których mowa w ust. 2 i 3, podaje się w podziale na kwoty dotyczące poszczególnych stawek podatku.
 5. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku:
 - 1) zwrotu podatnikowi towarów i opakowań;
 - 2) zwrotu nabywcy całości lub części zapłaty, o której mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4.
 6. Fakturę korygującą wystawia się również, gdy po wystawieniu faktury podwyższono cenę lub stwierdzono pomyłkę w cenie, stawce, kwocie podatku lub w jakiejkolwiek innej pozycji faktury.
 7. Faktura korygująca wystawiana w przypadku podwyższenia ceny powinna zawierać co najmniej:
 - 1) numer kolejny oraz datę jej wystawienia;
 - 2) zawarte w fakturze, której dotyczy faktura korygująca:
 - a) dane określone w art. 106e ust. 1 pkt 1 – 6,
 - b) nazwę (rodzaj) towaru lub usługi objętych podwyżką ceny;
 - 3) kwotę podwyższenia podatku należnego.
 8. Faktura korygująca wystawiana w przypadku stwierdzenia pomyłek, o których mowa w ust. 6, zawiera dane określone w ust. 7 pkt 1 i pkt 2 lit. a,

a także pozycje, w których stwierdzono pomyłki i prawidłową treść tych pozycji, w tym kwoty podane w omyłkowej wysokości oraz kwoty w wysokości prawidłowej.

9. Faktura korygująca zawiera wyrazy „FAKTURA KORYGUJĄCA” albo wyraz „KOREKTA”.

Art. 106j. 1. W przypadku gdy faktura ulegnie zniszczeniu albo zaginie, podatnik ponownie wystawia fakturę:

- 1) na wniosek nabywcy – zgodnie z danymi zawartymi w egzemplarzu faktury będącym w posiadaniu podatnika;
 - 2) zgodnie z danymi zawartymi w egzemplarzu faktury będącym w posiadaniu nabywcy.
2. Faktura wystawiona ponownie zawiera wyraz „DUPLIKAT” oraz datę jej wystawienia.
 3. Do faktur wystawionych ponownie przepisu art. 106f ust. 5 nie stosuje się.

Art. 106k. 1. Podatnik określa sposób zapewnienia autentyczności pochodzenia, integralności treści i czytelności faktury.

2. Przez autentyczność pochodzenia faktury rozumie się pewność co do tożsamości dokonującego dostawy towarów lub usługodawcy albo wystawcy faktury.
3. Przez integralność treści faktury rozumie się, że w fakturze nie zmieniono danych, które powinna zawierać faktura.
4. Autentyczność pochodzenia, integralność treści oraz czytelność faktury można zapewnić za pomocą dowolnych kontroli biznesowych, które ustalają wiarygodną ścieżkę audytu między fakturą a dostawą towarów lub świadczeniem usług.

5. Poza wykorzystaniem kontroli biznesowych, określonych w ust. 4, autentyczność pochodzenia i integralność treści faktury elektronicznej są zachowane, w szczególności, w przypadku wykorzystania:

- 1) bezpiecznego podpisu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.⁴⁾), weryfikowanego za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, lub
- 2) elektronicznej wymiany danych (EDI) zgodnie z umową w sprawie europejskiego modelu wymiany danych elektronicznych, jeżeli zawarta umowa dotycząca tej wymiany przewiduje stosowanie procedur gwarantujących autentyczność pochodzenia faktury i integralność jej danych.

Art. 106l. 1. Stosowanie faktur elektronicznych wymaga akceptacji odbiorcy faktury.

2. W przypadku przesyłania lub udostępniania temu samemu odbiorcy jednocześnie więcej niż jednej faktury elektronicznej dane wspólne dla poszczególnych faktur mogą zostać podane tylko raz, o ile dla każdej faktury są dostępne wszystkie te dane.

Art. 106m. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których faktury mogą zawierać zakres danych węższy niż określony w art. 106e, oraz zakres tych danych, uwzględniając:

- 1) konieczność zapewnienia odpowiedniego dokumentowania dostawy towarów lub świadczenia usług i identyfikacji czynności dokonanych przez niektóre kategorie podatników;
- 2) niską wartość transakcji lub specyfikę niektórych rodzajów działalności związaną z liczbą lub rodzajem wykonywanych czynności.

Art. 106n. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do niektórych rodzajów towarów lub usług, inny niż określony w art. 31a ust. 1 sposób przeliczania wykazywanych na fakturach kwot w walutach obcych, stosowanych do określenia podstawy opodatkowania, z uwzględnieniem specyfiki rozliczania należności z tytułu dostaw tych towarów lub świadczenia tych usług.

Art. 106o. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, późniejsze niż określone w art. 106h terminy wystawiania faktur, uwzględniając specyfikę niektórych rodzajów działalności związaną z liczbą lub rodzajem wykonywanych czynności.”;

54) w art. 109:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, są obowiązani prowadzić ewidencję sprzedaży za dany dzień, nie później jednak niż przed dokonaniem sprzedaży w dniu następnym.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podatnicy, z wyjątkiem podatników wykonujących wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82

ust. 3 oraz podatników, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, są obowiązani prowadzić ewidencję zawierającą: kwoty określone w art. 90, dane niezbędne do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokość podatku należnego, kwoty podatku naliczonego obniżające kwotę podatku należnego oraz kwotę podatku podlegającą wpłacie do urzędu skarbowego lub zwrotowi z tego urzędu oraz inne dane służące do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej, a w przypadkach określonych w art. 120 ust. 15, art. 125, art. 134 oraz art. 138 – dane określone tymi przepisami niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej.”,

c) w ust. 3a zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku usług, do których stosuje się art. 28b, stosuje się odpowiednio przepisy art. 19a.”;

55) w art. 111:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do obrotu wykazywanego w ewidencji, o której mowa w ust. 1, nie wlicza się kwoty podatku należnego.”,

b) w ust. 3a:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokonywać wydruku paragonu fiskalnego lub faktury z każdej sprzedaży oraz wydawać wydrukowany dokument nabywcy;”,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) dokonywać wydruku emitowanych przez kasę rejestrującą dokumentów i ich kopii;”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy podatnik rozpoczął ewidencjonowanie obrotu w obowiązujących terminach i wykonuje wyłącznie czynności zwolnione od podatku lub jest podatnikiem,

u którego sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, urząd skarbowy dokonuje zwrotu kwoty określonej w ust. 4 na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, w terminie do 25. dnia od dnia złożenia wniosku przez podatnika.”,

d) ust. 6c otrzymuje brzmienie:

„6c. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 6b, wydaje się na czas określony i może być ono cofnięte w przypadku wprowadzenia do obrotu kas rejestrujących niespełniających funkcji, kryteriów i warunków technicznych, które muszą spełniać kasy rejestrujące, lub niezgodnych z egzemplarzem wzorcowym kasy lub dokumentami dołączanymi do wniosku o wydanie tego potwierdzenia.”;

56) art. 112 otrzymuje brzmienie:

„Art. 112. Podatnicy są obowiązani przechowywać ewidencje prowadzone dla celów rozliczania podatku oraz wszystkie dokumenty, w szczególności faktury, związane z tym rozliczaniem do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.”;

57) po art. 112 dodaje się art. 112a w brzmieniu:

„Art. 112a. 1. Podatnicy przechowują wystawione przez siebie lub w swoim imieniu oraz otrzymane faktury, w podziale na okresy rozliczeniowe w sposób zapewniający łatwe ich odszukanie oraz autentyczność pochodzenia, integralność treści i czytelność tych faktur od momentu ich wystawienia lub otrzymania do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

2. Podatnicy posiadający siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju są zobowiązani do przechowywania faktur na terytorium kraju.
3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli faktury są przechowywane poza terytorium kraju w formie elektronicznej w sposób umożliwiający organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej, za pomocą środków elektronicznych, dostęp on-line do tych faktur.
4. Podatnicy zapewniają organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej na żądanie, zgodnie z odrębnymi przepisami, bezzwłoczny dostęp do faktur, o których mowa w ust. 1, a w przypadku faktur przechowywanych w formie elektronicznej, również bezzwłoczny ich pobór i przetwarzanie danych w nich zawartych.”;

58) w art. 113:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatników, u których wartość sprzedaży nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 150 000 zł. Do wartości sprzedaży nie wlicza się kwoty podatku.

2. Do wartości sprzedaży, o której mowa w ust. 1, nie wlicza się:

1) wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów oraz sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju oraz na terytorium kraju;

2) odpłatnej dostawy towarów i odpłatnego świadczenia usług, zwolnionych od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3, z wyjątkiem:

a) transakcji związanych z nieruchomościami,

- b) usług, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 7, 12 i 38 – 41,
- c) usług ubezpieczeniowych
 - jeżeli czynności te nie mają charakteru transakcji pomocniczych;
- 3) odpłatnej dostawy towarów, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji.”,
- b) uchyla się ust. 3,
- c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
 - „4. Podatnicy, o których mowa w ust. 1 i 9, mogą zrezygnować ze zwolnienia określonego w ust. 1 i 9, pod warunkiem pisemnego zawiadomienia o tym zamiarze naczelnika urzędu skarbowego przed początkiem miesiąca, w którym rezygnują ze zwolnienia, a w przypadku podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, którzy chcą zrezygnować ze zwolnienia od pierwszej wykonanej czynności – przed dniem wykonania tej czynności.
 - 5. Jeżeli wartość sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie ust. 1 przekroczy kwotę, o której mowa w ust. 1, zwolnienie traci moc począwszy od czynności, którą przekroczone tę kwotę.”,
- d) uchyla się ust. 6 i 7,
- e) ust. 9 – 11 otrzymują brzmienie:
 - „9. Zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatnika rozpoczynającego w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez niego wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej

działalności gospodarczej w roku podatkowym, kwoty określonej w ust. 1.

10. Jeżeli faktyczna wartość sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie ust. 9, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej, przekroczy w trakcie roku podatkowego kwotę określoną w ust. 1, zwolnienie traci moc począwszy od czynności, którą przekroczone tę kwotę.

11. Podatnik, który utracił prawo do zwolnienia sprzedaży od podatku lub zrezygnował z tego zwolnienia, może, nie wcześniej niż po upływie roku, licząc od końca roku, w którym utracił prawo do zwolnienia lub zrezygnował z tego zwolnienia, ponownie skorzystać ze zwolnienia określonego w ust. 1.”,

f) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:

„11a. Przepis ust. 11 stosuje się odpowiednio do podatnika będącego osobą fizyczną, który przed zakończeniem działalności gospodarczej utracił prawo do zwolnienia od podatku lub zrezygnował z tego zwolnienia, a następnie rozpoczął ponownie wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5.”,

g) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Zwolnień, o których mowa w ust. 1 i 9, nie stosuje się do podatników:

1) dokonujących dostaw:

a) towarów wymienionych w załączniku nr 12 do ustawy,

b) towarów opodatkowanych podatkiem akcyzowym, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, z wyjątkiem:

– energii elektrycznej (PKWiU 35.11.10.0),

– wyrobów tytoniowych,

- samochodów osobowych, innych niż wymienione w lit. e, zaliczanych przez podatnika, na podstawie przepisów o podatku dochodowym, do środków trwałych podlegających amortyzacji,
- c) budynków, budowli lub ich części, w przypadkach, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 10 lit. a i b,
- d) terenów budowlanych,
- e) nowych środków transportu;
- 2) świadczących usługi:
 - a) prawnicze,
 - b) w zakresie doradztwa, z wyjątkiem doradztwa rolniczego związanego z uprawą i hodowlą roślin oraz chowem i hodowlą zwierząt, a także związanego ze sporządzaniem planu zagospodarowania i modernizacji gospodarstwa rolnego,
 - c) jubilerskie;
- 3) nieposiadających siedziby działalności gospodarczej na terytorium kraju.”,
- h) uchyla się ust. 14;
- 59) w art. 117 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) wystawiania faktur;”;
- 60) w art. 119:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Przez marżę, o której mowa w ust. 1, rozumie się różnicę między kwotą, którą ma zapłacić nabywca usługi, a faktycznymi kosztami poniesionymi przez podatnika z tytułu nabycia towarów i usług od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty; przez usługi dla

bezpośredniej korzyści turysty rozumie się usługi stanowiące składnik świadczonej usługi turystyki, a w szczególności transport, zakwaterowanie, wyżywienie, ubezpieczenie.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy przy świadczeniu usługi turystyki, oprócz usług nabywanych od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty, podatek wykonuje we własnym zakresie część świadczeń w ramach tej usługi, zwanych dalej „usługami własnymi”, odrębnie ustala się podstawę opodatkowania dla usług własnych i odrębnie w odniesieniu do usług nabytych od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty. W celu określenia podstawy opodatkowania dla usług własnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 29a.”,

c) uchyla się ust. 10;

61) w art. 120:

a) w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 – 8 w brzmieniu:

„5) przez kwotę sprzedaży rozumie się całkowitą kwotę, którą podatek otrzymał lub ma otrzymać z tytułu dostawy towarów od nabywcy lub osoby trzeciej, wliczając w to otrzymane dotacje, subwencje i inne dopłaty bezpośrednio związane z tą dostawą, podatki, cła, opłaty i inne należności o podobnym charakterze oraz koszty dodatkowe, takie jak prowizje, koszty opakowania, transportu i ubezpieczenia, którymi podatek obciąża nabywcę, z wyłączeniem kwot, o których mowa w art. 29a ust. 7;

6) przez kwotę nabycia rozumie się wszystkie składniki wynagrodzenia, o których mowa w pkt 5, które dostawca towarów otrzymał lub ma otrzymać od podatnika;

7) przez łączną wartość dostaw rozumie się sumę poszczególnych kwot sprzedaży;

8) przez łączną wartość nabyć rozumie się sumę poszczególnych kwot nabycia.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku podatnika dokonującego dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków nabytych uprzednio przez tego podatnika w ramach prowadzonej działalności, w celu odprzedaży, podstawą opodatkowania podatkiem jest marża stanowiąca różnicę między kwotą sprzedaży a kwotą nabycia, pomniejszona o kwotę podatku.”,

c) uchyla się ust. 6,

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Jeżeli różnica, o której mowa w ust. 7, utrzymuje się przez okres 12 miesięcy, to podatnik traci prawo do obliczania marży zgodnie z ust. 5. Podatnik może ubiegać się ponownie o skorzystanie z obliczania marży zgodnie z ust. 5 po upływie roku od utraty tego prawa, licząc od końca miesiąca, w którym utracił prawo do rozliczania tą metodą.”,

e) uchyla się ust. 16;

62) w art. 127 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sprzedawcami nie mogą być podatnicy, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9.”;

63) w art. 136 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy w procedurze uproszczonej drugim w kolejności podatnikiem, o którym mowa w art. 135 ust. 1 pkt 4 lit. b i c, jest podatnik wymieniony w art. 15, uznaje się, że wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów zostało u niego opodatkowane, jeżeli wystawił on ostatniemu w kolejności

podatnikowi VAT fakturę zawierającą, oprócz danych wymienionych w art. 106e, następujące informacje:”;

64) w art. 138 w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) obrót (bez kwoty podatku) z tytułu dokonania na jego rzecz dostawy w rozumieniu art. 135 ust. 1 pkt 4 lit. a oraz kwotę podatku przypadającą na tę dostawę, która stanowi u niego wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów,”;

65) art. 146c otrzymuje brzmienie:

„Art. 146c. W okresie, o którym mowa w art. 146a, na potrzeby art. 86 ust. 2 pkt 7, kwotą podatku naliczonego jest kwota stanowiąca równowartość 23% kwoty należnej z tytułu dostawy nowego środka transportu, nie wyższa jednak niż kwota podatku zawartego w fakturze stwierdzającej nabycie tego środka lub dokumencie celnym, albo podatku zapłaconego przez podatnika od wewnątrzwspólnotowego nabycia tego środka.”;

66) w art. 146h wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Na potrzeby art. 86 ust. 2 pkt 7 kwotą podatku naliczonego jest kwota stanowiąca równowartość:”;

67) w załączniku nr 3 do ustawy:

a) poz. 24 otrzymuje brzmienie:

„24	ex 10.1	Mięso i wyroby z mięsa, zakonserwowane, z wyłączeniem: 1) tłuszczów technicznych, 2) produktów ubocznych garbarń, 3) skór i skórek, niejadalnych, 4) piór, puchu, pierza i skórek ptaków, 5) wełny szarpanej, 6) odpadów zwierzęcych surowych, niejadalnych (PKWiU ex 10.11.60.0) – z wyjątkiem jelit, pęcherzy i żołądków”
-----	---------	---

b) poz. 52 otrzymuje brzmienie:

„52	ex 11.07.19.0	Pozostałe napoje bezalkoholowe – wyłącznie niegazowane napoje: 1) w których udział masowy soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego wynosi nie mniej niż 20% składu surowcowego, 2) zawierające tłuszcz mlekowy, z wyłączeniem napojów, przy przygotowywaniu których wykorzystywany jest napar z kawy lub herbaty, niezależnie od udziału procentowego tego naparu w przygotowywanym napoju”
-----	---------------	--

c) uchyla się poz. 108 – 128,

d) uchyla się poz. 164 – 168,

e) poz. 169 otrzymuje brzmienie:

„169	bez względu na symbol PKWiU	Usługi, inne niż usługi elektroniczne, polegające na umożliwieniu odbioru programów telewizyjnych i radiowych w rozumieniu przepisów o radiofonii i telewizji za pomocą urządzeń odbiorczych, z wyłączeniem usług polegających na wypożyczaniu filmów i audycji w wybranym przez korzystającego z usługi czasie*)”
------	-----------------------------	--

f) uchyla się poz. 170 i 171;

68) w załączniku nr 7 w kolumnie pierwszej:

a) wyrazy „ex 3706 90 51” zastępuje się wyrazami „ex 3706 90 52”,

b) wyrazy „ex 8524” zastępuje się wyrazami „ex 8523”;

69) w załączniku nr 10 do ustawy:

a) poz. 17 otrzymuje brzmienie:

„17	ex 10.1	Mięso i wyroby z mięsa, zakonserwowane, z wyłączeniem: 1) tłuszczów technicznych, 2) produktów ubocznych garbarń, 3) skór i skórek, niejadalnych, 4) piór, puchu, pierza i skórek ptaków, 5) wełny szarpanej, 6) odpadów zwierzęcych surowych, niejadalnych (PKWiU ex 10.11.60.0) – z wyjątkiem jelit, pęcherzy i żołądków”
-----	---------	---

b) poz. 31 otrzymuje brzmienie:

„31	ex 11.07.19.0	Pozostałe napoje bezalkoholowe – wyłącznie niegazowane napoje: 1) w których udział masowy soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego wynosi nie mniej niż 20% składu surowcowego, 2) zawierające tłuszcz mlekowy, z wyłączeniem napojów, przy przygotowywaniu których wykorzystywany jest napar z kawy lub herbaty, niezależnie od udziału procentowego tego naparu w przygotowywanym napoju”
-----	---------------	--

70) dodaje się załącznik nr 12 do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, 848 i 1101) w art. 87 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli z odrębnych przepisów nie wynika obowiązek wystawienia faktury, podatnicy prowadzący działalność gospodarczą są obowiązani, na żądanie kupującego lub usługobiorcy, wystawić rachunek potwierdzający dokonanie sprzedaży lub wykonanie usługi.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 247, poz. 1652 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 585) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) w art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy między nabywcą a dokonującym dostawy towarów lub usługodawcą istnieje związek, o którym mowa w ust. 2, oraz w przypadku gdy wynagrodzenie jest:

- 1) niższe od wartości rynkowej, a nabywca towarów lub usług nie ma zgodnie z art. 86, art. 86a, art. 88, art. 88a i art. 90 oraz z przepisami wydanymi na podstawie art. 92 ust. 3 pełnego prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego,
- 2) niższe od wartości rynkowej, a dokonujący dostawy towarów lub usługodawca nie ma zgodnie z art. 86, art. 86a, art. 88, art. 88a i art. 90 oraz z przepisami wydanymi na podstawie art. 92 ust. 3 pełnego prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, a dostawa towarów lub świadczenie usług są zwolnione od podatku,
- 3) wyższe od wartości rynkowej, a dokonujący dostawy towarów lub usługodawca nie ma zgodnie z art. 86, art. 86a, art. 88, art. 88a i art. 90 oraz z przepisami wydanymi na podstawie art. 92 ust. 3 pełnego prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego

– organ podatkowy określa podstawę opodatkowania zgodnie z wartością rynkową, jeżeli okaże się, że

związek ten miał wpływ na ustalenie wynagrodzenia z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług.”;”;

b) w pkt 13 uchyla się lit. b;

2) w art. 9 w pkt 2 skreśla się wyrazy „, pkt 13 lit. b”.

Art. 4. Ustanowienie przedstawiciela podatkowego zgodnie z przepisami dotychczasowymi zachowuje ważność.

Art. 5. 1. W przypadku czynności wykonanych przed dniem 1 lipca 2013 r. obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19 – 21 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed tym dniem.

2. Czynność, dla której w związku z jej wykonywaniem ustalane są następujące po sobie terminy płatności lub rozliczeń, uznaje się na potrzeby stosowania ust. 1 za wykonaną z upływem każdego okresu, do którego odnoszą się te płatności lub rozliczenia, do momentu zakończenia wykonywania tej czynności. Czynność wykonywaną w sposób ciągły przez okres dłuższy niż rok, dla której w związku z jej wykonywaniem w danym roku nie upływają terminy płatności lub rozliczeń, uznaje się za wykonaną z upływem każdego roku podatkowego, do momentu zakończenia wykonywania tej czynności.

3. W przypadku czynności, o których mowa w art. 19 ust. 13 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, dla których do dnia 30 czerwca 2013 r. wystawiono fakturę, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą upływu terminu płatności, jeżeli został on określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu wykonywania tych czynności.

Art. 6. W przypadku czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1, podstawę opodatkowania ustala się zgodnie z przepisami art. 29 – 31 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2013 r.

Art. 7. Przy określaniu podstawy opodatkowania w przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów lub wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, do podstawy tej nie wlicza się kwot, w stosunku do których obowiązek podatkowy powstał odpowiednio zgodnie z art. 20 ust. 3 lub 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 8. W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 30 czerwca 2013 r., w zakresie podatku od towarów i usług z tytułu importu towarów, przepisy celne dotyczące poboru i wymiaru cła stosuje się zgodnie z art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 odpowiednio również do podatników, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 9. W okresie do dnia 31 marca 2013 r. zachowuje moc lista przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym ogłoszona przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego, na podstawie art. 83 ust. 1c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 10. 1. Do rozliczeń za okresy rozliczeniowe, które upływają z dniem 30 czerwca 2013 r., stosuje się przepisy art. 86 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2013 r.

2. W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów oraz świadczenia usług, dla których podatnikiem jest nabywca towarów lub usług, powstaje w rozliczeniu za okres, o którym mowa w art. 86 ust. 10 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, pod warunkiem uwzględnienia przez podatnika kwoty podatku należnego z tytułu tych transakcji w deklaracji podatkowej, w której jest on obowiązany rozliczyć podatek należny z tego tytułu.

Art. 11. 1. Do dokumentowania czynności dokonanych przed dniem 1 lipca 2013 r. stosuje się przepisy art. 106 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed tym dniem, oraz przepisy wydane na jego podstawie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Do wystawiania faktur korygujących faktury wystawione przed dniem 1 lipca 2013 r. oraz faktury wystawione zgodnie z ust. 1 oraz do wystawiania faktur będących duplikatami takich faktur stosuje się odpowiednio przepisy art. 106i i art. 106j ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Akceptację przesyłania faktur w formie elektronicznej, wyrażoną na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2013 r., uznaje się za

akceptację stosowania faktur elektronicznych, o której mowa w art. 106l ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. podatnik nie ma obowiązku wystawiania faktur wewnętrznych, o których mowa w art. 106 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 12. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 28o, art. 82 ust. 3 i art. 99 ust. 14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 28o, art. 82 ust. 3 i art. 99 ust. 14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) art. 87 ust. 11 pkt 3 i art. 106 ust. 8 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia 30 czerwca 2013 r.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1 lit. b – w zakresie art. 2 pkt 31 i 32, pkt 9 lit. b, pkt 16, 17, 19, 25 – 29, 31, 34, pkt 35 lit. d – f, pkt 36 lit. e – h, pkt 40 lit. a tiret drugie, pkt 41 lit. a tiret pierwsze, trzecie, czwarte i piąte i lit. b – l, pkt 42, pkt 43 lit. b i d, pkt 45 lit. b, pkt 47 lit. b i c, pkt 48, pkt 50 lit. a i b, pkt 51 – 53, pkt 54 lit. c, pkt 55 lit. a, pkt 57, pkt 60 lit. b i c, pkt 61 lit. a – c i lit. e, pkt 63 – 66 oraz art. 2, art. 5, art. 6, art. 10 ust. 1 i art. 11 ust. 1 – 3, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2013 r.

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do miejsca świadczenia usług (Dz. Urz. UE L 44 z 20.02.2008, str. 11) oraz dyrektywę Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do przepisów dotyczących fakturowania (Dz. Urz. UE L 189 z 22.07.2010, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa i ustawę z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o transporcie drogowym.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 112, poz. 766, z 2008 r. Nr 66, poz. 410, Nr 215, poz. 1355 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 8, poz. 39, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 88, poz. 583, Nr 127, poz. 858 i Nr 151, poz. 1013, z 2011 r. Nr 48, poz. 245, Nr 129, poz. 733, Nr 171, poz. 1016 i Nr 240, poz. 1431 oraz z 2012 r. poz. 362.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, z 2006 r. Nr 145, poz. 1050, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 40, poz. 230 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622.

Załącznik
do ustawy
z dnia

„Załącznik nr 12

Lista towarów, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku określone
w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy

Poz.	Symbol PKWiU	Nazwa towaru (grupy towarów)
1	2	3
		Wyroby (złom) z metali szlachetnych lub z udziałem tych metali
1	ex 24.41.10.0	Srebro nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku – wyłącznie: 1) proszek srebra, 2) srebro technicznie czyste, 3) srebro o wysokiej czystości, 4) stopy srebra, 5) srebro (łącznie z pokrytym złotem lub platyną), w postaci półproduktu, z wyłączeniem srebra (także pokrytego złotem lub platyną) w postaci folii ze srebra i stopów srebra (w tym pokrytych złotem lub platyną) i półproduktów ze srebra lub ze stopów srebra innych niż w postaci taśm, pasów, blach, drutów, prętów, kształtowników, rur
2	ex 24.41.20.0	Złoto nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku – wyłącznie: 1) proszek złota, 2) złoto technicznie czyste, 3) złoto o wysokiej czystości, 4) złoto (także pokryte platyną), w postaci półproduktu, z wyłączeniem złota (także pokrytego platyną) w postaci folii ze złota i stopów złota (także pokrytych platyną) i półproduktów ze złota lub ze stopów złota innych niż w postaci blach, taśm, pasów, drutów, prętów, rur

3	ex 24.41.30.0	Platyna nieobrobiona plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku – wyłącznie: 1) proszek platyny, 2) proszek palladu, 3) proszek irydu, 4) proszek rodu, 5) platyna technicznie czysta, 6) pallad technicznie czysty, 7) iryd technicznie czysty, 8) rod technicznie czysty, 9) platyna o wysokiej czystości, 10) pallad o wysokiej czystości, 11) iryd o wysokiej czystości, 12) rod o wysokiej czystości, 13) platyna w postaci półproduktu, z wyłączeniem platyny w postaci folii z platyny, palladu, irydu, osmu, rodu i rutenu i ze stopów tych metali, oraz półproduktów z tych metali i ich stopów innych niż w postaci blach, taśm, pasów, drutów, prętów, rur
4	ex 25.71.11.0	Noże (z wyłączeniem noży do maszyn) i nożyczki oraz ostrza do nich – wyłącznie: noże stołowe z ostrzami stałymi, srebrzone inaczej niż platerowane
5	ex 25.71.14.0	Łyżki, widelce, łyżki wazowe, cedzaki, łopatkki do nakładania tortów, noże do ryb, noże do masła, szczypce do cukru i podobne artykuły kuchenne lub stołowe – wyłącznie nakrycia stołowe srebrzone inaczej niż platerowane
6	32.11.10.0	Monety

7	ex 32.12	Wyroby jubilerskie i podobne, z wyłączeniem: 1) kamieni syntetycznych, szlachetnych lub półszlachetnych, obrobionych, lecz nieoprawionych (PKWiU ex 32.12.11.0), 2) pyłu i proszku z pozostałych naturalnych lub syntetycznych kamieni szlachetnych lub półszlachetnych (PKWiU ex 32.12.12.0), 3) dewocjonaliów wykonanych z metali innych niż metale szlachetne, 4) wyrobów kultu religijnego
8	ex 32.99.59.0	Pozostałe różne wyroby, gdzie indziej niesklasyfikowane – wyłącznie wyroby z bursztynu
9	ex 38.11.58.0	Odpady inne niż niebezpieczne zawierające metal – wyłącznie: 1) złom złota i stopy złota, 2) odpady srebra, 3) złom srebra, 4) stopy srebra, 5) złom platyny i stopy platyny, 6) złom palladu i stopy palladu, 7) złom irydu i stopy irydu
10	ex 91.02.20.0	Zbiory muzealne – wyłącznie dawna biżuteria artystyczna”

UZASADNIENIE

Zmiany zawarte w projekcie ustawy zmieniającej ustawę o podatku od towarów i usług oraz niektóre inne ustawy związane są przede wszystkim z koniecznością dostosowania przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054), zwanej dalej „ustawą o VAT”, do przepisów unijnych, w tym:

1) implementacji przepisów:

- dyrektywy Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do przepisów dotyczących fakturowania (Dz. Urz. UE L 189 z 22.07.2010, s. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2010/45/UE”,
- dyrektywy Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do miejsca świadczenia usług (Dz. Urz. UE L 44 z 20.02.2008, str. 11), zwanej dalej „dyrektywą 2008/8/WE” (w zakresie, w którym dyrektywa ta nie została jeszcze implementowana),

- 2) usunięciem niezgodności przepisów z prawem unijnym w zakresie stosowania obniżonej stawki VAT na niektóre towary,
- 3) dostosowaniem przepisów do wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zwanego dalej TSUE,
- 4) ściślejszym odwzorowaniem przepisów dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2006/112/WE”, w tym kompleksowym (systemowym) przebudowaniu niektórych regulacji ustawy o VAT, odzwierciedlającym prawo unijne, przy uwzględnieniu też wyroków sądów administracyjnych, w których zarzucono nieprawidłową bądź niepełną implementację prawa unijnego,
- 5) pełniejszym dostosowaniem do art. 207 dyrektywy 2006/112/WE w zakresie przedstawiciela podatkowego,
- 6) uelastycznieniem stosowania stawki 0% przy eksporcie towarów oraz wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów,
- 7) dostosowaniem przepisów do wniosku derogacyjnego na stosowanie środków stanowiących odstępstwo od art. 5 dyrektywy 2006/112/WE oraz umowy między

Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o budowie i utrzymaniu obiektów mostowych oraz utrzymaniu wspólnych odcinków dróg na polsko-czeskiej granicy państwowej.

Jednocześnie, przy okazji zmian o charakterze ściśle implementacyjnym i dostosowawczym do prawa Unii Europejskiej proponuje się zmiany porządkujące w zakresie zwolnień od podatku, w szczególności przeniesienia części regulacji z rozporządzenia wykonawczego do ustawy. Projekt zawiera również zmiany związane z racjonalizacją stosowania stawek obniżonych, które nie wynikają bezpośrednio z konieczności dostosowania się do prawa unijnego. Są to propozycje polegające na racjonalizacji stosowania stawki obniżonej poprzez doprecyzowanie, że każdy napój z wywarem kawy lub herbaty powinien być opodatkowany tak jak kawa czy herbata, gdyż nie kupuje się np. kawy latte dla mleka, ale dla tego specyficznego rodzaju kawy, podanego w odpowiednich proporcjach z dodatkami w postaci mleka.

Zaproponowany projekt ustawy zawiera równocześnie szereg zmian upraszczających stosowanie przepisów dotyczących podatku VAT dla przedsiębiorców, zapewniających pewność prawną oraz zmierzających do odbiurokratyzowania wielu obowiązków nałożonych obecnie na podatników. Zmiany te zostały szczegółowo omówione w dalszej części uzasadnienia. Do najważniejszych z nich należą:

- 1) uproszczenie procedury pobierania VAT również w przypadku budowy i utrzymania wspólnych odcinków dróg transgranicznych w związku z wnioskiem o derogację oraz umową między RP i Republiką Czeską (obecna definicja terytorium państwa członkowskiego pozwala stosować tę procedurę tylko do budowy i utrzymania mostów),
- 2) wprowadzenie definicji terenów budowlanych, usuwającej rozbieżności pomiędzy organami podatkowymi a sądami administracyjnymi w kwestii elementów decydujących o budowlanym charakterze danego terenu w przypadku, gdy nie został wydany dla tego terenu plan zagospodarowania przestrzennego oraz stosowna decyzja, ułatwi podatnikom stosowanie przepisów w zakresie zwolnienia od podatku VAT;
- 3) likwidacja, dla celów opodatkowania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, warunku wywozu z Polski w terminie 90 dni towarów, które mają być przedmiotem czynności odpowiadającej eksportowi lub wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów na terytorium innego niż Polska państwa członkowskiego zmniejszą obowiązki ewidencyjne i informacyjne podatników;
- 4) uproszczenie definicji działalności gospodarczej, poprzez jednoznaczne wskazanie, że nie obejmuje ona czynności okazjonalnych związanych z działalnością gospodarczą;

- 5) uporządkowanie przepisów dotyczących podatników z tytułu importu usług oraz dostawy dla której podatnikiem jest nabywca, zwiększające pewność i jasność stosowania tych przepisów;
- 6) umożliwienie „podmiotom zagranicznym” w określonych sytuacjach ustanowienie przedstawiciela podatkowego bez konieczności rejestrowania się jako podatnik VAT czynny; rozwiązanie upraszcza obowiązki administracyjne ww. podatnikom, którzy chcą importować „przez Polskę” do innych państw członkowskich towary, stwarzając jednocześnie przedsiębiorcom, w szczególności krajowym, możliwość świadczenia usług przedstawicielskich podmiotom zagranicznym; wprowadzenie tego rozwiązania powinno przyczynić się do zwiększenia tego rodzaju importu w Polsce, a tym samym do większych wpływów w Polsce z udziału w cłach;
- 7) dalsza liberalizacja warunków, jakie ma spełniać podmiot, który ma zostać ustanowiony przedstawicielem podatkowym, w szczególności dotycząca warunku nieposiadania zaległości w poszczególnych podatkach;
- 8) uproszczenie i wyeliminowanie części przepisów dotyczących różnorodnych momentów powstania obowiązku podatkowego;
- 9) rezygnacja z obowiązku udowodnienia przez nabywcę, że wysyłkę lub transport towaru w transakcjach łańcuchowych należy zgodnie z zawartymi przez niego warunkami dostawy przyporządkować jego dostawie (art. 22 ust. 2 ustawy); wystarczające dla przyporządkowania wysyłki lub transportu towarów będą obecnie same okoliczności i warunki dostawy;
- 10) umożliwienie korekty podstawy opodatkowania, jeżeli nie jest możliwe uzyskanie potwierdzenia odbioru faktury korygującej przez nabywcę;
- 11) wprowadzenie dla podatników możliwości wyłączania z podstawy opodatkowania wydatków otrzymanych od nabywcy poniesionych w jego imieniu i na jego rzecz, ujmowanych przejściowo w prowadzonej ewidencji;
- 12) wprowadzenie dla podatników możliwości przeliczania kwot na fakturach według kursu wymiany Europejskiego Banku Centralnego;
- 13) uelastycznienie stosowania stawki 0% przy eksporcie towarów (uznanie, że eksport towarów będzie występował również w sytuacji, gdy towary będą objęte procedurą celną wywozu w innym niż Polska państwie członkowskim UE, jeżeli będą spełnione pozostałe warunki określone w przepisach) oraz wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów

(umożliwienie stosowania stawki 0% do WDT, gdy podatnik zarejestruje się jako podatnik VAT-UE nie później niż w momencie składania deklaracji); zmiany te powinny ułatwić przedsiębiorcom realizowanie tych transakcji;

- 14) wprowadzenie przykładowego katalogu dokumentów umożliwiających zastosowanie stawki 0% w eksporcie; posiadanie przez podatnika dokumentu wskazanego w projektowanych przepisach zapewni mu pewność przy stosowaniu tej preferencyjnej stawki;
- 15) likwidacja warunku podawania numeru kontrahenta na fakturze stwierdzającej dostawę towarów uzależniającego opodatkowanie wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów według stawki podatku 0%;
- 16) rezygnacja z obowiązku wypełniania dokumentu wywozu VAT-22 (koniecznego w przypadku wywozu przez nabywcę nowych środków transportu bez użycia innego środka transportu) w trzech egzemplarzach; ponadto ogranicza się obowiązek przysyłania tego dokumentu do biura wymiany informacji o VAT;
- 17) w przypadku zmiany stawek wydłużenie możliwości stosowania w określonych przypadkach na fakturach „starej” stawki podatku VAT do 12 miesięcy, co ograniczy liczbę korekt;
- 18) likwidacja zwolnienia przy niepowszechnych usługach pocztowych świadczonych przez Poczta Polską, co wyrówna pozycję konkurencyjną tego podmiotu z operatorami niepublicznymi;
- 19) wprowadzenie przykładowych dokumentów legitymujących przewoźników lotniczych w celu uzyskania preferencji podatkowych dla danej transakcji; katalog ten zapewni sprzedawcom pewność przy stosowaniu 0% preferencyjnej stawki podatku VAT i ograniczy obowiązek konieczności śledzenia rozwiązań prawnych w państwach siedziby przewoźników;
- 20) likwidacja formalnych ograniczeń w odliczaniu podatku naliczonego, w sytuacji gdy wystawiono więcej niż jedną fakturę dokumentującą tę samą sprzedaż oraz w przypadku gdy sprzedaż została udokumentowana fakturami, w których kwoty na oryginale i kopii różnią się;
- 21) likwidacja warunku uzależniającego prawo podatnika do odliczenia podatku naliczonego od zakupów dokonanych przed utratą zwolnienia od zgody naczelnika urzędu skarbowego i od warunku sporządzenia i przedłożenia w urzędzie spisu z natury zapasów towarów;

22) umożliwienie skorzystania ze zwolnienia od podatku, o którym mowa w art. 113 ustawy o VAT, dla dostawy samochodów osobowych, niebędących nowymi środkami transportu zaliczanych przez podatnika do środków trwałych podlegających amortyzacji; wyeliminuje to sytuacje, w których podatnik zwolniony ze względu na obrót, sprzedając używany samochód osobowy, stanowiący jego środek trwały, traci tą czynnością zwolnienie od podatku VAT.

Do najważniejszych zmian, oczekiwanych i korzystnych dla przedsiębiorców, odnośnie do fakturowania, polegających na dalszym uproszczeniu, modernizacji i harmonizacji przepisów, należą:

- 1) przeniesienie regulacji dotyczących fakturowania dotychczas zawartych w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy;
- 2) likwidacja obowiązku wystawiania faktur dokumentujących sprzedaż zwolnioną od podatku VAT; podatnicy będą zobowiązani do wystawienia takich faktur jedynie na żądanie nabywców;
- 3) odejście od zasady wystawiania faktur wyłącznie przez zarejestrowanych podatników VAT czynnych; faktury będą zatem wystawiać wszyscy podatnicy, dla podatników wystawiających dotychczas rachunki zostanie określony zakres danych wymaganych na fakturach na poziomie dotychczas obowiązującym w zakresie rachunków;
- 4) faktury dokumentujące sprzedaż paliw do pojazdu samochodowego nie będą musiały już zawierać numeru rejestracyjnego tego pojazdu;
- 5) wprowadzenie możliwości wystawiania faktur uproszczonych, w przypadku gdy kwota transakcji nie będzie przekraczać kwoty 450 zł albo 100 euro (jeżeli kwoty na fakturze będą określone w euro), przy zachowaniu równocześnie możliwości wystawienia w takiej sytuacji faktury zawierającej pełną ilość danych, jeśli tylko taka będzie wola podatnika lub jego nabywcy;
- 6) likwidacja bardzo sformalizowanej obecnie procedury i warunków wystawiania faktur przez nabywcę; kwestie wyboru „samofakturowania” i sposobu zatwierdzania poszczególnych faktur przez sprzedawcę pozostawiono całkowicie w gestii stron transakcji;
- 7) likwidacja szczegółowych zasad wystawiania faktur w przypadku stosowania przez podatnika cen urzędowych; kwestię sposobu wyliczenia podatku pozostawiono do wyboru podatnika;

- 8) likwidacja obowiązku wystawiania faktur w trzech egzemplarzach w przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy nowych środków transportu oraz możliwość wysłania do biura wymiany informacji o VAT kopii takiej faktury lub tylko danych na niej zawartych;
- 9) wydłużenie możliwości wystawienia faktury aż do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dane transakcje miały miejsce;
- 10) możliwość wystawiania faktur zbiorczych obejmujących transakcje z całego miesiąca kalendarzowego;
- 11) możliwość uniknięcia wielokrotnego wystawiania faktur zaliczkowych i faktury końcowej, w sytuacji gdy wszystkie te czynności zamykają się w jednym miesiącu kalendarzowym;
- 12) uregulowanie w przepisach, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem i stosowaną praktyką w tej materii, zasad wystawiania tzw. faktur na żądanie; podatnik nie będzie miał obowiązku wystawienia takiej faktury, jeśli nabywca nie zgłosi żądania jej wystawienia do 3 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym miała miejsce transakcja; nie będzie natomiast przeszkód do wystawienia takiej faktury później, o ile będzie taka wola podatnika dokonującego sprzedaży;
- 13) likwidacja faktur wewnętrznych; kwestie dokumentowania zdarzeń objętych dotychczas obowiązkiem wystawiania faktur wewnętrznych, dla celów właściwego rozliczenia podatku VAT, pozostawiono całkowicie w sferze decyzji podatnika.
- 14) dalsza liberalizacja sposobu wyrażenia zgody na stosowanie faktur elektronicznych; kwestię tę pozostawiono całkowicie w gestii stron transakcji.

W projekcie wprowadza się również zmiany o charakterze doprecyzowującym obecne przepisy (np. dot. uznania za dostawę towarów nieodpłatnych przekazów) w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych, w szczególności w kontekście obowiązujących w tym zakresie regulacji prawa unijnego.

W art. 1 projektu ustawy proponuje się wprowadzenie następujących zmian do ustawy o VAT (w kolejności wymienionych punktów tego artykułu):

1.

W art. 2 ustawy o VAT proponuje się:

- 1) modyfikację definicji importu towarów (art. 2 pkt 7) poprzez dostosowanie do terminologii użytej w przepisach określających miejsce importu towarów. W obowiązującym art. 36

ustawy o VAT (uchylanym w projekcie) miejsce importu towarów nie zostało w pełni określone w sposób wynikający z dyrektywy 2006/112/WE. Obowiązująca regulacja nie wskazywała np. w którym z państw członkowskich ma miejsce import towarów, przez co stosowanie w sposób prawidłowy tych przepisów wymagało posiłkowania się przepisami dyrektywy. Proponuje się uregulowanie tych kwestii w sposób kompleksowy,

- 2) modyfikację definicji eksportu towarów (art. 2 pkt 8), która lepiej odzwierciedlać będzie przepisy dyrektywy 2006/112/WE w tym zakresie. Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 2 pkt 8 eksportem towarów będzie dostawa towarów wysyłanych lub transportowanych z terytorium kraju poza terytorium Unii Europejskiej przez dostawcę lub na jego rzecz, lub nabywcę mającego siedzibę poza terytorium kraju lub na jego rzecz, jeżeli wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej potwierdzony jest przez urząd celny określony w przepisach celnych. Oznacza to, iż eksport towarów będzie występował również w sytuacji, gdy towary będą objęte procedurą celną wywozu w innym niż Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, jeżeli będą spełnione pozostałe warunki określone w tym przepisie. Obecnie eksport towarów występuje tylko w sytuacji, gdy procedura wywozu towaru poza terytorium Unii Europejskiej rozpoczyna się na terytorium Polski. Należy zaznaczyć, że tak jak obecnie o eksporcie towarów można mówić tylko wtedy, gdy wysyłka lub transport towarów następuje z terytorium kraju poza terytorium Unii Europejskiej. Zmiana definicji eksportu towarów, co do zasady, nie będzie miała wpływu na ustalanie obowiązku podatkowego w eksporcie towarów. Obowiązek podatkowy będzie powstawał, jak obecnie, na ogólnych zasadach. Zmiana w zakresie obowiązku podatkowego została omówiona w uzasadnieniu do zmiany wskazanej w pkt 17 uzasadnienia,
- 3) dodanie pkt 31, w którym zawarta będzie definicja faktury, stanowiąca odwzorowanie definicji zawartej w art. 218 dyrektywy 2006/112/WE. Wprowadzenie tej definicji uzasadnia systemowe znaczenie tego dokumentu dla podatku od towarów i usług oraz potrzebę wyeliminowania wszelkich wątpliwości związanych z rozumieniem tego pojęcia. Przez fakturę, dla potrzeb stosowania ustawy o VAT, będzie zatem rozumiany dokument zarówno w formie papierowej, jak i w formie elektronicznej, zawierający dane wymagane ustawą i przepisami wydanymi na jej podstawie. Należy jednak zaznaczyć, że nie każdy dokument w formie elektronicznej (będący zatem fakturą w myśl proponowanej definicji) będzie fakturą elektroniczną, dla której w pkt 32, w ślad za dyrektywą 2006/112/WE, przewidziano dodatkową definicję,

4) dodanie pkt 32, w którym zawarta będzie definicja faktury elektronicznej

Projektowana definicja „faktury elektronicznej” stanowi odzwierciedlenie definicji „faktury elektronicznej” przyjętej w art. 217 dyrektywy 2006/112/WE w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2010/45/UE i z uwagi na wielokrotne posługiwanie się tym określeniem w ustawie również należało to pojęcie umieścić w słowniczku ustawy.

Faktura elektroniczna, dokładnie tak samo jak faktura w formie papierowej, musi zawierać elementy wymagane przepisami projektowanej ustawy. Dodatkowo, aby faktura została uznana za fakturę elektroniczną, musi zostać wystawiona oraz także otrzymana w dowolnym formacie elektronicznym. Wyboru formatu dokonują podatnicy. Obejmowałby on faktury w formie ustrukturyzowanych komunikatów (jak np. XML) lub inne rodzaje formatu elektronicznego (jak np. wiadomości e-mail z załącznikiem w PDF lub faks otrzymany w formacie elektronicznym, a nie papierowym).

Faktury utworzone w formacie elektronicznym poprzez, przykładowo, programy księgowo lub edytory tekstu, które zostały wysłane lub otrzymane na papierze, choć będą fakturami w rozumieniu projektowanych przepisów ustawy o VAT, nie będą uznane za faktury elektroniczne w rozumieniu zaproponowanej w pkt 32 definicji. Z drugiej strony faktury sporządzone w formie papierowej, które zostały zeskanowane, wysłane i otrzymane w formie wiadomości e-mail, mogą zostać uznane za faktury elektroniczne – pod warunkiem że wersja papierowa nie została wprowadzona do obrotu.

W świetle projektowanej regulacji rodzaj formatu elektronicznego faktury pozostawał będzie bez znaczenia, ważny powinien być jedynie fakt, że faktura jest w formacie elektronicznym w momencie jej wystawienia oraz otrzymania. Projektowane przepisy ustawy, podobnie jak i obowiązujące przepisy rozporządzenia Ministra Finansów, nie ograniczają możliwych do zastosowania formatów elektronicznych faktur. Należy jednak zwrócić uwagę na różne możliwości pozalegisłacyjne oddziaływania na popularyzowanie określonych standardów formatów elektronicznych. Jednym z takich miejsc, w którym możliwe jest upowszechnianie takich standardów jest repozytorium interoperacyjności.

Aby faktura mogła zostać uznana za wystawioną, w rozumieniu projektowanego zapisu, dostawca lub usługodawca albo osoba trzecia działająca w ich imieniu, bądź też nabywca lub usługobiorca w przypadku samofakturowania, musi udostępnić fakturę w taki sposób, aby jej odbiorca mógł ją otrzymać. Poprzez udostępnienie należy rozumieć, że faktura elektroniczna jest przekazywana bezpośrednio odbiorcy poprzez np. wiadomość e-mail lub bezpieczne połączenie albo że jest udostępniana i dostępna dla odbiorcy za

pośrednictwem portalu internetowego.

Faktura powinna zostać uznana, w świetle zaproponowanej definicji, za otrzymaną, gdy dotrze do odbiorcy – np. w momencie jej pobrania z portalu internetowego lub w momencie wpływu wiadomości e-mail zawierającej fakturę elektroniczną na serwer pocztowy odbiorcy.

5) dodanie pkt 33, zawierającego definicję terenów budowlanych

Zgodnie z zaproponowaną definicją przez tereny budowlane rozumieć należy grunty, przeznaczone pod zabudowę zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku – zgodnie z decyzją o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu (o ile taka została wydana). Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647 i 951) w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, przy czym:

- 1) lokalizację inwestycji celu publicznego ustala się w drodze decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego;
- 2) sposób zagospodarowania terenu i warunki zabudowy dla innych inwestycji ustala się w drodze decyzji o warunkach zabudowy.

Zatem decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, o której mowa w projektowanej definicji, w zależności od rodzaju inwestycji, będzie dotyczyła decyzji o lokalizacji celu publicznego lub decyzji o warunkach zabudowy.

Projektowane przepisy mają na celu zarówno dostosowanie do art. 12 ust. 3 dyrektywy 2006/112/WE, zgodnie z którym państwo członkowskie powinno określić grunt uznawany przez nie za teren budowlany, jak również usunięcie rozbieżności pomiędzy organami podatkowymi a sądami administracyjnymi (w tej sprawie wypowiedział się m.in. Naczelny Sąd Administracyjny w składzie siedmiu sędziów w wyroku z dnia 17 stycznia 2011 r. sygn. akt I FPS 8/10).

Definicja ta umożliwi m.in. prawidłowe stosowanie zwolnienia od podatku, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 9 ustawy o VAT, w przypadku dostawy tych terenów. Powyższa regulacja stanowi implementację art. 135 ust. 1 lit. k dyrektywy 2006/112/WE, zgodnie z którym państwa członkowskie zwalniają z VAT dostawy terenów niezabudowanych, inne niż dostawy terenów budowlanych, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. b dyrektywy.

Zgodnie natomiast z art. 12 ust. 3 dyrektywy „teren budowlany” oznacza każdy grunt nieuzbrojony lub uzbrojony, uznawany za teren budowlany przez państwa członkowskie.

Zmiana ta pociąga za sobą konieczność nadania nowego brzmienia art. 43 ust. 1 pkt 9 ustawy o VAT, zgodnie z którym zwolnieniu z VAT podlegałyby dostawa terenów niezbudowanych innych niż tereny budowlane (w związku z dodaną w art. 2 definicją terenów budowlanych pominięto w przepisie tereny przeznaczone pod zabudowę, gdyż są one objęte już tą definicją).

Analogiczną zmianę (tj. pominięcie terenów przeznaczonych pod zabudowę) należy również wprowadzić w art. 113 ust. 13 pkt 1 lit. d w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą.

2.

Zmiana art. 2a ustawy o VAT związana jest z wystąpieniem o derogację na stosowanie środków stanowiących odstępstwo od art. 5 dyrektywy 2006/112/WE oraz umową między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o budowie i utrzymaniu obiektów mostowych oraz utrzymaniu wspólnych odcinków dróg na polsko-czeskiej granicy państwowej. Z uwagi na to, że obecnie art. 2a ustawy o VAT dotyczy wyłącznie budowy i utrzymania mostów granicznych, należy istniejące rozwiązanie zastosować również do przypadku budowy i utrzymania wspólnych odcinków dróg. Rezultatem wprowadzenia proponowanych przepisów będzie uproszczenie procedury pobierania podatku w takich sytuacjach.

3.

Zmiana w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o VAT ma charakter porządkowy i jej celem jest dostosowanie przepisu do zmiany definicji importu towarów. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o VAT opodatkowaniu tym podatkiem będzie podlegał import towarów na terytorium kraju.

4.

Zmiana art. 7 ust. 2 ustawy o VAT polega na doprecyzowaniu warunku, kiedy nieodpłatną dostawę towarów uznaje się za dostawę podlegającą opodatkowaniu podatkiem VAT. Po wprowadzeniu zmiany nie będzie już budziło wątpliwości, że chodzi o przypadki, gdy podatnikowi przysługiwało prawo (w całości lub w części) do odliczenia podatku naliczonego przy nabyciu, imporcie lub wytworzeniu przekazywanych nieodpłatnie towarów lub ich części. Zmiana w pełniejszy sposób odwzorowuje przepisy dyrektywy 2006/112/WE oraz

uwzględnia orzecznictwo TSUE, w tym orzeczenie C-50/88 oraz wyrok w sprawach połączonych C-322/99 i C-323/99.

Zgodnie z doprecyzowanym brzmieniem art. 7 ust. 2 ustawy o VAT, opodatkowaniu tym podatkiem będzie podlegało np. również nieodpłatne przekazanie towarów, z tytułu nabycia których nie przysługiwało częściowe lub całkowite prawo do odliczenia podatku, ale w towarach tych zostały wymienione części składowe, przy nabyciu których podatnikowi przysługiwało częściowe lub całkowite prawo do odliczenia i które spowodowały trwały wzrost wartości towarów „nieskonsumowanych” całkowicie do momentu ich bezpłatnego przekazania.

W takim przypadku przy przekazaniu na cele osobiste takiego towaru podstawą opodatkowania będzie, co do zasady, cena nabycia części składowych towaru przekazywanego bezpłatnie, określona w momencie tego przekazania (*vide* pkt 70 i 77 wyroku C-322/99 i C-323/99).

Zmiana art. 7 ust. 3 ustawy o VAT ma charakter doprecyzowujący. Dyrektywa 2006/112/WE nie uznaje za odpłatną dostawę towarów wykorzystania na cele związane z prowadzonym przedsiębiorstwem towarów stanowiących prezenty o niskiej wartości i próbki (pomimo że podatnikowi przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego od tych towarów). Przepis art. 7 ust. 3 ustawy o VAT nie zawiera obecnie wskazania, iż warunkiem wyłączenia z opodatkowania przekazywanych prezentów o małej wartości i próbek jest przekazywanie ich na cele związane z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Poza tym ściśle odwzorowanie przepisu art. 16 zdanie drugie dyrektywy 2006/112/WE powoduje, że w przepisie art. 7 ust. 3 ustawy o VAT nie będzie już mowy o przekazywaniu drukowanych materiałów reklamowych i informacyjnych. Pozostawienie wymienienia tych towarów nawet jako przykładowych powodowałoby, że przepis byłby niespójny i mógłby rodzić wątpliwości interpretacyjne w sytuacji np. konieczności odpowiedzi, czy drukowany materiał reklamowy może być przekazany na cele inne niż związane z prowadzoną działalnością. Przekazywanie drukowanych materiałów reklamowych i informacyjnych nadal nie będzie podlegało opodatkowaniu, jeśli towary te będą mieściły się w definicji prezentów o małej wartości.

Zmiana w art. 7 ust. 7 ustawy o VAT w sposób pełniejszy dostosowuje definicję próbki do rozumienia tego pojęcia w prawie unijnym. W kwestii tej wypowiedział się TSUE w wyroku z dnia 30 września 2010 r. w sprawie C-581/08 EMI Group, wskazując, co należy rozumieć przez próbkę, której przekazanie nie wiąże się z opodatkowaniem podatkiem VAT.

Wykorzystując doprecyzowanie tego pojęcia dokonane przez TSUE, zaproponowano skorygowane brzmienie definicji próbki, obejmując zakresem tego pojęcia identyfikowalne jako próbka egzemplarze towaru, spełniające warunki określone w art. 7 ust. 7 ustawy o VAT. Jest to zgodne z powołanym orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości UE, który stwierdził, że państwa członkowskie mogą, w celu zapewnienia pełnego poszanowania ograniczeń wyjątku, o którym mowa w art. 5 ust. 6 zdanie drugie szóstej dyrektywy (szósta dyrektywa Rady (77/388/EWG) z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz. Urz. WE L 145 z 13.06.1977, str. 1, z późn. zm.)), nałożyć na podatników rozprowadzających próbki dla potrzeb swego przedsiębiorstwa obowiązek zastosowania zabezpieczeń pozwalających zapobiegać ryzyku wykorzystywania próbek w sposób stanowiący nadużycie. Zabezpieczenia takie mogą przykładowo obejmować obowiązek umieszczania nalepki informującej, że dany towar jest próbą, albo zamieszczania w umowach postanowień przewidujących odpowiedzialność cywilną pośredników, takich jak „popularyzatorzy”, którzy otrzymują próbki w celu ich przekazywania innym osobom (pkt 38 wyroku). W związku z tym przy wprowadzaniu definicji próbki odwołano się do identyfikowalnych jako próbka egzemplarzy towarów lub ich niewielkich ilości, mających na celu promocję jego sprzedaży. W świetle wprowadzonej definicji za próbki mogą być uznane przykładowo książki, w tym egzemplarze do recenzji oraz płyty (jeżeli zostaną spełnione określone w proponowanym przepisie warunki).

5.

W związku ze zmianami wprowadzanymi w art. 7 ust. 2 ustawy o VAT proponuje się również doprecyzowanie art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o VAT, poprzez wskazanie, że za odpłatne świadczenie usług uznaje się użycie towarów stanowiących część przedsiębiorstwa podatnika do celów wskazanych w tym przepisie, jeżeli podatnikowi przysługiwało (w całości lub części) prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, również przy imporcie lub wytworzeniu tych towarów lub ich części składowych.

6.

Zmiany w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c i pkt 3 lit. a ustawy o VAT są zmianami redakcyjnymi wynikającymi ze zmiany wprowadzonej w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT (zwolniona od podatku ma być sprzedaż, a nie podatnik).

7.

Zmiana w art. 12 ust. 1 pkt 4 – 7 ustawy o VAT

Zaproponowane w art. 12 ust. 1 pkt 4 – 7 oraz art. 13 ust. 4 pkt 4, 6 i 7 ustawy o VAT zmiany mają na celu lepsze odzwierciedlenie przepisów dyrektywy 2006/112/WE poprzez:

- rezygnację, w przypadku przemieszczenia towarów, którego nie uznaje się za wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, z obowiązujących obecnie terminów wywozu towarów z kraju (art. 12 ust. 1 pkt 4 – 7 ustawy o VAT),
- rezygnację z warunku, aby towary na terytorium państwa członkowskiego, z którego są przemieszczane, zostały, w związku z czynnością odpowiadającą eksportowi towarów, objęte procedurą wywozu na podstawie przepisów celnych. Praktyka dokonywania zgłoszeń celnych wskazuje, że możliwe są sytuacje, gdy objęcie procedurą wywozu będzie następować w tym przypadku na terytorium Polski. Istotny dla stosowania tego przepisu jest wymóg, aby transport był wykonywany z terytorium innego niż Polska państwa członkowskiego poza terytorium Unii Europejskiej (art. 12 ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT). Należy zaznaczyć, że dla celów stosowania wyłączenia w wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów podatnik co do zasady będzie obowiązany do posiadania dokumentu celnego potwierdzającego objęcie towarów procedurą wywozu (objęcie tą procedurą nie musi jednak nastąpić w państwie członkowskim rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów),
- rezygnację, w przypadku przemieszczenia towarów, którego nie uznaje się za wewnątrzwspólnotową dostawę towarów, z terminu powrotnego przemieszczenia na terytorium kraju towarów czasowo używanych na terytorium innego państwa członkowskiego w celu świadczenia usług przez podatnika (art. 13 ust. 4 pkt 7 ustawy o VAT),
- doprecyzowanie, że usługi, które mają być wykonane na towarach, obejmują wycenę towarów i prace na nich (art. 12 ust. 1 pkt 6 oraz art. 13 ust. 4 pkt 6 ustawy o VAT).
- doprecyzowanie dla zachowania logiki przepisu, że art. 12 ust. 1 pkt 5 dotyczy przemieszczanych towarów w ramach dokonywanej transakcji między podatnikami, a nie również z tytułu samego przemieszczenia.

Podobnie jak w wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów w projektowanym art. 13 ust. 4 pkt 4 rezygnuje się z warunku objęcia towarów na terytorium kraju, w związku z eksportem towarów, procedurą wywozu.

W projektowanym art. 13 ust. 4 w pkt 6 ustawy o VAT doprecyzowano, że przemieszczenia towarów nie uznaje się za wewnątrzwspólnotową dostawę towarów, gdy towary mają być przedmiotem wykonanych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju na rzecz tego podatnika usług polegających na ich wycenie lub wykonaniu na nich prac, pod warunkiem że towary po wykonaniu tych usług zostaną z powrotem przemieszczone na terytorium kraju.

Z kolei w projektowanym art. 13 ust. 4 pkt 7 ustawy o VAT zrezygnowano z ograniczenia czasowego (24 miesiące), w którym towary mają być czasowo używane na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, w celu świadczenia usług przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju, który przenieśli lub na rzecz którego przemieszczono te towary. Doprecyzowano, w ślad za dyrektywą 2006/112/WE, że wyłączenie z wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów na warunkach wskazanych w tym przepisie będzie dotyczyło wyłącznie podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju.

Dzięki ww. zmianom dokonano precyzyjniejszej implementacji przepisów dyrektywy 2006/112/WE. Należy zaznaczyć, że przepisy dyrektywy w szczególności nie wyznaczają terminów na dokonanie ww. czynności. Utrzymywanie dotychczasowych regulacji powodowałoby, że rozpoznanie transakcji wewnątrzwspólnotowych między Polską a innymi państwami członkowskimi mogłoby być niejednolite w niektórych przypadkach.

8.

Zmiana w art. 13 ust. 4 pkt 4, 6 i 7 ustawy o VAT została opisana w uzasadnieniu do art. 1 pkt 7 projektu.

W art. 13 ust. 6 proponuje się, w celu dostosowania do orzecznictwa unijnego, rezygnację z uzależnienia wystąpienia wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów od faktu rejestracji podatnika jako podatnika VAT UE, zgodnie z art. 97 ustawy o VAT. Zmiana ta jest skorelowana ze zmianą art. 42 ust. 1 (*vide* uzasadnienie do pkt 36 art. 1), która umożliwi zastosowanie stawki 0%, nawet jeśli podatnik nie dochowa terminu zarejestrowania się dla celów handlu wewnątrzwspólnotowego, wskazanego w art. 97 ustawy o VAT, pod warunkiem jednak, że dokona tej czynności najpóźniej w momencie składania deklaracji podatkowej.

W związku z powyższym, w celu zachowania dotychczasowego zakresu podmiotowego tego przepisu, należało go uzupełnić o warunek niekorzystania przez podatnika ze zwolnienia,

o którym mowa w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT w brzmieniu nadanym projektem.

9.

Zmiana w art. 14 ust. 2 ustawy o VAT jest zmianą redakcyjną wynikającą ze zmiany wprowadzonej w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT (zwolniona od podatku ma być sprzedaż, a nie podatnik).

Modyfikacja art. 14 ust. 8 również ma charakter porządkowy i polega na przywołaniu odpowiednich odwołań w związku z uchyceniem art. 29 ustawy o VAT oraz wprowadzeniem art. 29a.

10.

Tytuł działu III zostaje uzupełniony o przedstawicieli podatkowych i dział ten zostaje podzielony na dwa rozdziały. Pierwszy „Podatnicy i płatnicy”, a drugi „Przedstawiciele podatkowi”.

11.

Zmiana w art. 1 pkt 11 projektu wiąże się z rozbiciem działu III na dwa rozdziały, o których mowa w uzasadnieniu do art. 1 pkt 10 projektu.

12.

Proponuje się wprowadzenie zmiany w art. 15 ustawy o VAT (zmiana ust. 2), która w sposób ściślejszy odwzorowuje pojęcie podatnika i działalności gospodarczej, przyjęte na gruncie dyrektywy 2006/112/WE. Zmiana ta uwzględnia również wnioski płynące z tego wyroku w sprawie C-180/10 i C-181/10. Należy wskazać, że nowe brzmienie art. 15 ust. 2 jednoznacznie wskazuje, że nie jest realizowana opcja uznania za podatnika każdego, kto dokonuje określonych transakcji związanych z działalnością gospodarczą w sposób okazjonalny. W konsekwencji doprecyzowanie definicji działalności gospodarczej pozwoli łatwiej ocenić podmiotowi, czy wykonując określone czynności staje się on podatnikiem VAT. Wprowadzana zmiana nie oznacza jednak, że nie jest objęty podatkiem od towarów i usług podmiot, który prowadząc działalność gospodarczą wykona np. tylko jedną transakcję. Uchylenie w art. 15 ust. 7 – 10 ustawy o VAT wiąże się z nowymi regulacjami dotyczącymi przedstawiciela podatkowego, zaprojektowanymi w dodawanym art. 18a.

13.

Zmiana art. 16 ustawy o VAT wiąże się ze ściślejszym odwzorowaniem przepisów dyrektywy

2006/112/WE w odniesieniu do uznania za podatników obowiązanych do rozliczenia podatku tych podmiotów, które dokonują okazjonalnie wewnątrzwspólnotowej dostawy nowych środków transportu. Zmiana ta koresponduje również ze zmianą dokonaną w art. 15 ust. 2 ustawy o VAT.

14.

Dla uporządkowania i lepszej czytelności zawartych w art. 17 ustawy o VAT regulacji dokonano przebudowy tego artykułu w sposób niepowodujący, co do zasady, zmian merytorycznych.

W art. 17 ust. 1 pkt 4 lit. a i b ustawy o VAT utrzymano zasadę, że w przypadku usługodawcy nieposiadającego siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terenie kraju, a przypadku usług związanych z nieruchomościami również niezarejestrowanego jako podatnik VAT czynny, obowiązany do rozliczenia podatku jest usługobiorca. Oznacza to, że tak jak obecnie, jedynie przy usługach związanych z nieruchomościami (art. 28e ustawy o VAT) usługodawca zagraniczny, zarejestrowany dla potrzeb VAT rozlicza ten podatek. Jednocześnie doprecyzowano warunek zastosowania odwróconego obciążenia (art. 17 ust. 1 pkt 4 lit. b tiret drugie) wskazując, że podatek rozlicza usługobiorca usług innych niż te, do których stosuje się art. 28b ustawy o VAT, jeśli posiada siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju (a w przypadku osób prawnych niebędących podatnikami, o których mowa w art. 15, które posiadają siedzibę na terytorium kraju i są zarejestrowane lub obowiązane do zarejestrowania dla potrzeb VAT). Analogiczne brzmienie przepisu zaproponowano w odniesieniu do nabywcy towarów w art. 17 ust. 1 pkt 5 lit. b tiret drugie ustawy o VAT.

Należy podkreślić, że w odniesieniu do usług (art. 17 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy o VAT) osoba prawna niebędąca podatnikiem będzie zobowiązana do rozliczenia podatku zarówno w przypadku, gdy jest zarejestrowana zgodnie z art. 97 ust. 4, jak również jeśli ciążył na niej taki obowiązek, ale rejestracji nie dokonała. Wprowadzenie takiego obowiązku rozliczenia podatku z tytułu importu usług jest konsekwencją rozwiązania przyjętego w art. 17 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2011, str. 1) w odniesieniu do usług, do których zastosowanie ma art. 28b ustawy o VAT. Zatem proponowana w art. 17 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy o VAT zmiana ujednoliciła sposób rozliczenia podatku w przypadku

ww. usługobiorców, tak aby fakt uchybienia obowiązku rejestracji nie powodował odmiennego traktowania tych transakcji.

Istotną zmianą jest dodanie w przypadku podatników nabywających towary od dokonującego ich dostawy na terytorium kraju podatnika nieposiadającego siedziby działalności gospodarczej oraz stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju wymogu braku rejestracji tego podatnika zgodnie z art. 96 ust. 4 (art. 17 ust. 1 pkt 5 lit. a ustawy o VAT). Dotychczasowa analiza dokonywanych przez tego rodzaju podmioty transakcji towarowych nie wskazuje, aby był to segment podatny na nadużycia podatkowe bardziej niż w przypadku transakcji dokonywanych przez podmioty krajowe. Proponuje się zatem we wskazanym zakresie odejście od stosowania zasady odwróconego obciążenia i rozliczania tych transakcji na zasadach ogólnych.

W art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8 dokonano zmian redakcyjnych polegających na przeniesieniu regulacji z ust. 7 tego artykułu oraz dostosowaniu do zmiany w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT (zwolniona od podatku ma być sprzedaż, a nie podatnik).

Ponadto w art. 17 w ust. 1 w pkt 9 wprowadza się nową kategorię podatnika. Jest nim przedstawiciel podatkowy, o którym mowa w art. 18d ust. 1, w zakresie, w jakim działa w imieniu własnym na rzecz podatnika. Proponowana zmiana związana jest z regulacją zawartą w dodawanym art. 18d. Konsekwencją tej zmiany jest konieczność dodania zastrzeżenia odnośnie do tej kategorii w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT.

Uchylane regulacje zawarte w art. 17 ust. 1a, ust. 3, ust. 3a i ust. 5 – 7 ustawy o VAT zostały przeniesione do zmienianych przepisów tego artykułu.

15.

Projektowany rozdział 2 „Przedstawiciele podatkowi” ma na celu kompleksowe uregulowanie kwestii przedstawiciela podatkowego. Część regulacji została przeniesiona z obecnie obowiązującego art. 15 ustawy o VAT w zakresie obowiązku ustanowienia przedstawiciela podatkowego, warunków jakie musi spełnić podmiot ustanawiany przedstawicielem podatkowym (projektowany art. 18a ust. 1, art. 18b ust. 1 i 3 oraz art. 18c ust. 2) oraz z aktów wykonawczych do ustawy (projektowany art. 18a ust. 2 dotyczący przypadku, w którym nie ma obowiązku ustanowienia przedstawiciela podatkowego oraz projektowany art. 18b ust. 4 i art. 18c ust. 1 dotyczący trybu ustanowienia przedstawiciela podatkowego i czynności, jakie wykonuje przedstawiciel podatkowy). Przedstawiciel podatkowy nadal będzie ustanawiany w drodze umowy pomiędzy podmiotami.

Ponadto projektowana zmiana (art. 18d ust. 1) ma na celu umożliwienie podatnikom nieposiadającym siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, w określonych sytuacjach ustanowienie przedstawiciela podatkowego bez konieczności rejestrowania się jako podatnik VAT czynny. Dotyczy to sytuacji, gdy podatnik będzie dokonywał na terytorium kraju wyłącznie importu towarów, których miejscem przeznaczenia jest terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju i wywóz z terytorium kraju dokonywany będzie przez importera tych towarów w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów. Przedstawiciel podatkowy ustanowiony przez takiego podatnika będzie wykonywał obowiązki i inne czynności w imieniu własnym i na rzecz tego podatnika. Wprowadzenie takiej możliwości powiązane będzie z ponoszeniem solidarnej odpowiedzialności przez podatnika i przedstawiciela podatkowego za zobowiązania podatkowe rozliczane przez przedstawiciela na rzecz podatnika (art. 18d ust. 2).

Proponowane rozwiązanie ma na celu uproszczenie obowiązków administracyjnych dla podatników zagranicznych importujących „przez Polskę” do innych państw członkowskich towary, co powinno przyczynić się do zwiększenia tego rodzaju importu w Polsce, a tym samym do większych wpływów w Polsce z udziału w cłach.

Dodatkowo projektowane przepisy (art. 18b ust. 2) wprowadzają dalszą liberalizację warunków, jakie ma spełniać podmiot, który ma zostać ustanowiony przedstawicielem podatkowym. Proponuje się uznanie za spełnienie warunku dotyczącego nieposiadania zaległości w poszczególnych podatkach również mimo wystąpienia zaległości przewyższającej odpowiednio 3% kwoty należnego zobowiązania podatkowego w poszczególnych podatkach, jeżeli podmiot uregulował zaległość wraz z odsetkami za zwłokę w terminie 30 dni od dnia powstania tych zaległości. Jednakże sytuacja taka nie może dotyczyć więcej niż dwóch okresów rozliczeniowych odrębnie w każdym podatku, w ostatnich 24 miesiącach.

Zawarta w art. 18a ust. 3 delegacja do określenia w rozporządzeniu przypadków, w których nie ma konieczności ustanawiania przedstawiciela podatkowego, jest przeniesieniem istniejącej obecnie delegacji z art. 15 ust. 10 pkt 2 ustawy o VAT.

16.

Uchylenie art. 19 ustawy o VAT wiąże się z wprowadzeniem nowego art. 19a, zawierającego blok zmian dotyczących zasad powstania obowiązku podatkowego.

Dodawany art. 19a zawiera zasady dotyczące momentu powstania obowiązku podatkowego. Zmiany te w sposób pełniejszy odzwierciedlają postanowienia dyrektywy 2006/112/WE (w szczególności w zakresie usług ciągłych) oraz porządkują i upraszczają przepisy w stosunku do obecnie obowiązujących regulacji w tym zakresie.

Obecnie obowiązek podatkowy powstaje, co do zasady, z chwilą wydania towarów lub wykonania usługi, a jeżeli czynności te powinny być potwierdzone fakturą, z chwilą wystawienia tej faktury, nie później niż 7. dnia, licząc od dnia wydania towaru lub wykonania usługi. Rozliczenie tego podatku następuje w deklaracji za dany miesiąc (ewentualnie kwartał), w którym powstał obowiązek podatkowy, a to oznacza, że dla sprzedaży dokonywanej pod koniec miesiąca, w zależności od daty wystawienia faktury, obowiązek podatkowy powstawać może w miesiącu jej dokonania lub w miesiącu następnym. Poza tym dyrektywa 2006/112/WE upoważnia państwa członkowskie do powiązania momentu powstania obowiązku podatkowego z wystawieniem faktury, jednak jest to odstępstwo od zasady ogólnej, które może być stosowane wyłącznie do określonych kategorii podatników lub określonych kategorii transakcji, a nie jako powszechna zasada. Tym samym obecne brzmienie przepisów dotyczących ogólnych zasad momentu powstania obowiązku podatkowego budzi wątpliwości w kontekście ich zgodności z przepisami unijnymi. Wątpliwości te dotyczą również obowiązujących tzw. szczególnych momentów powstania obowiązku podatkowego, których liczba i w niektórych przypadkach złożoność są źródłem problemów z ich stosowaniem, zgłaszanych m.in. przez organizacje przedstawicielskie przedsiębiorców.

W projekcie proponuje się zatem wprowadzenie w art. 19a ust. 1 generalnej zasady, że obowiązek podatkowy powstawać będzie z chwilą dokonania dostawy towarów lub wykonania usługi. Zgodnie z tą regulacją podatek stanie się wymagalny w miesiącu dokonania dostawy towaru lub wykonania usługi i co do zasady zostanie rozliczony za ten okres rozliczeniowy.

Wprowadzenie proponowanej w projekcie generalnej zasady, zgodnie z którą obowiązek podatkowy będzie powstawał z chwilą dokonania dostawy towarów lub wykonania usługi, w miejsce obowiązującej reguły będzie oznaczać zmianę terminu rozliczenia podatku – co do zasady – jedynie w odniesieniu do przypadków gdy dla sprzedaży dokonywanej pod koniec miesiąca, możliwe było wystawienie faktury w następnym miesiącu (nie później niż 7. dnia od dokonania sprzedaży). Tylko w takiej bowiem sytuacji (tj. jeżeli podatnik wystawi fakturę

w miesiącu następnym po miesiącu, w którym miały miejsce czynności opodatkowane) termin rozliczenia podatku zostanie przesunięty o jeden okres rozliczeniowy. W pozostałym zakresie, zarówno według reguł obowiązujących, jak i projektowanych, podatek stanie się wymagalny w miesiącu dokonania dostawy towaru lub wykonania usługi, i co do zasady zostanie rozliczony za ten okres rozliczeniowy.

Zaproponowana regulacja art. 19a ust. 1 jest zgodna z art. 63 dyrektywy 2006/112/WE, który przewiduje, że VAT staje się wymagalny w momencie dostarczenia towarów lub wykonania usług. W przypadku otrzymania zapłaty przed dokonaniem tych transakcji ma zastosowanie art. 65 dyrektywy 2006/112/WE, zgodnie z którym VAT staje się wymagalny w momencie otrzymania zapłaty, która to zasada znajduje odzwierciedlenie w projektowanym art. 19a ust. 8 ustawy o VAT.

Nowe podejście oznacza rezygnację z dotychczasowego generalnego powiązania momentu powstania obowiązku podatkowego również z datą wystawienia faktury.

W art. 19a ust. 2 proponuje się, aby reguła ogólna była również stosowana do usługi częściowej i zawierała również wskazówki, co należy rozumieć przez usługę częściową. Obecnie ustawa o VAT zawiera podobną regulację (art. 19 ust. 4 i 5), jednak bez wskazania, co należy rozumieć przez usługę częściową. Proponowana definicja usługi częściowej nie narusza przepisów dyrektywy 2006/112/WE i odpowiada stosowanej w niektórych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Usługę częściową stanowić będzie określona część podzielnej w sensie gospodarczym usługi, dla której to części określono zapłatę. Takie rozwiązanie pomoże w ustaleniu obowiązku podatkowego np. w przypadku usług przyjmowanych częściowo, m.in. tych usług budowlanych, które nie zostaną objęte przepisem ust. 3.

Ponadto w art. 19a ust. 3 proponuje się, aby w przypadku usług, dla których w związku z ich świadczeniem ustalane są następujące po sobie terminy płatności lub rozliczeń, uznawano je za wykonane z upływem każdego okresu, do którego odnoszą się te płatności lub rozliczenia, do momentu zakończenia świadczenia tych usług. Takie podejście realizuje postanowienia dyrektywy 2006/112/WE zawarte w art. 64.

Natomiast w przypadku usług świadczonych w sposób ciągły przez okres dłuższy niż rok, dla których w związku z ich świadczeniem, w danym roku nie upływałyby terminy płatności lub rozliczeń, proponuje się, aby uznawać je za wykonane z upływem każdego roku podatkowego, do momentu zakończenia świadczenia tych usług (art. 19a ust. 3 zdanie drugie). Przez rok należy rozumieć 12 kolejnych następujących po sobie miesięcy. Takie

określenie momentu powstania obowiązku podatkowego w przypadku usług o charakterze ciągłym odpowiada przepisom dyrektywy 2006/112/WE. Zgodnie z art. 64 tej dyrektywy w przypadku usług wykonywanych w sposób ciągły przez okres dłuższy niż rok, które nie wiążą się z zapłatą zaliczki lub płatnościami w tym okresie, uważa się je za dokonane z upływem każdego roku kalendarzowego, do czasu zakończenia świadczenia usług. Dyrektywa umożliwia jednak państwom członkowskim przyjęcie, w niektórych przypadkach, że dostawy towarów i świadczenie usług, dokonywane w sposób ciągły przez pewien okres, uważa się za dokonane z upływem okresów nie dłuższych niż rok.

Przepis art. 19a ust. 3 stosować się będzie odpowiednio do dostawy towarów, z wyjątkiem dostawy towarów (wydania ich) na podstawie umowy dzierżawy, leasingu lub innej umowy o podobnym charakterze zawartej na czas określony lub umowy sprzedaży na warunkach odroczonej płatności, jeżeli umowa przewiduje, że w następstwie normalnych zdarzeń przewidzianych tą umową lub z chwilą zapłaty ostatniej raty prawo własności zostanie przeniesione (art. 19a ust. 4). Należy pamiętać, że towarem na gruncie przepisów o podatku od towarów i usług są również wszelkie postacie energii.

Należy też zwrócić uwagę, że regulacją art. 19a ust. 4 objęte byłyby płatności z tytułu oddania gruntów w użytkowanie wieczyste (art. 7 ust. 1 pkt 6 ustawy o VAT), co w praktyce oznacza, co do zasady, kontynuację obecnego podejścia w tym zakresie.

Otrzymanie całości lub części zapłaty przed dokonaniem dostawy lub wykonaniem usługi w dalszym ciągu będzie rodziło powstanie obowiązku podatkowego, przy czym obowiązek ten konsekwentnie do przedstawionej zasady generalnej powstawać będzie z chwilą otrzymania zapłaty (obowiązek powstanie w odniesieniu do kwoty otrzymanej zapłaty) – art. 19a ust. 8. Zapłatą w tym wypadku będą, w szczególności: przedpłata, zaliczka, zadek, rata, wkład budowlany lub mieszkaniowy przed ustanowieniem spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego lub lokalu o innym przeznaczeniu. Należy tutaj jednak zwrócić uwagę, że proponowany przepis pełniej realizuje zapis dyrektywy 2006/112/WE i dotyczy również (w przeciwieństwie do obecnych regulacji) np. zaliczek w dostawach energii elektrycznej.

Powyższa zasada, w odróżnieniu od obecnie obowiązującej, będzie mieć zastosowanie do wszystkich przypadków powstania obowiązku podatkowego wprowadzanych w projektowanym art. 19a ust. 1 – 7 ustawy (w każdym przypadku otrzymanie całości lub części zapłaty, np. zaliczki przed dostawą towarów lub wykonaniem usługi będzie powodować powstanie w tym momencie obowiązku podatkowego w części otrzymanej zapłaty). Jedynym odstępstwem od tej zasady będą objęte wewnątrzwspólnotowe dostawy

i nabycia towarów.

Odnosnie do szczególnych momentów powstania obowiązku podatkowego, wskazania wymaga, że dyrektywa 2006/112/WE upoważnia państwa członkowskie do powiązania momentu powstania obowiązku podatkowego z terminem zapłaty, jednak jest to odstępstwo od zasady ogólnej, które może być stosowane do określonych kategorii podatników lub określonych kategorii transakcji. Tym samym w proponowanym art. 19a ust. 5 pkt 1 powiązanie momentu powstania obowiązku podatkowego z zapłatą dotyczyć będzie wyłącznie następujących czynności:

- wydania towarów przez komitenta komisantowi na podstawie umowy komisu,
- przeniesienia z nakazu organu władzy publicznej lub podmiotu działającego w imieniu takiego organu własności towarów w zamian za odszkodowanie (jest to regulacja przeniesiona do ustawy z § 3 ust. 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 kwietnia 2011 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 73, poz. 392, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem wykonawczym” oraz dokonywanej w trybie egzekucji dostawy towarów, o której mowa w art. 18, które to przypadki również wiążą się z faktem „pojawiania się” wynagrodzenia z dużym opóźnieniem w stosunku do daty wykonanych czynności,
- świadczenia, na podstawie odrębnych przepisów, na zlecenie sądów powszechnych, administracyjnych, wojskowych lub prokuratury, usług związanych z postępowaniem sądowym lub przygotowawczym, z wyjątkiem usług, do których stosuje się art. 28b ustawy o VAT, stanowiących import usług. Jest to regulacja przeniesiona do ustawy z § 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego i wiąże się z tym, że wynagrodzenie w tych przypadkach wypłacane jest w dużym oddaleniu czasowym od wykonania usługi. Zastosowane wyłączenie (do usług objętych art. 28b ustawy o VAT) wynika wprost z dyrektywy 2006/112/WE,
- świadczenia usług zwolnionych zgodnie z art. 43 ust. 1 pkt 37 – 41 ustawy o VAT od podatku. Określenie dla tych usług momentu powstania obowiązku podatkowego w miesiącu, w którym otrzymano całość lub część zapłaty z tytułu ich świadczenia, ma na celu uproszczenie dokonywania rozliczeń.

Ponadto w proponowanym art. 19a ust. 5 pkt 2 ustawy o VAT proponuje się wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą obowiązek podatkowy będzie powstawał z chwilą otrzymania dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, o których mowa w art. 29a ust. 1. Jest to kontynuacja obecnych regulacji i również uwzględnia okoliczność, że dopłaty te mogą

być wypłacane w dużym oddaleniu czasowym od wykonania czynności.

Obowiązek podatkowy w przypadkach wymienionych w art. 19a ust. 5 pkt 1 i 2 konsekwentnie powstawać będzie z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty z tytułu tych czynności.

Jak już wyżej wskazano dyrektywa 2006/112/WE upoważnia państwa członkowskie do powiązania momentu powstania obowiązku podatkowego również z wystawieniem faktury, jednak podobnie jak przy możliwości powiązania z terminem otrzymania zapłaty jest to odstępstwo od zasady ogólnej, które może być stosowane wyłącznie do określonych kategorii podatników lub określonych kategorii transakcji. Takie rozwiązanie proponuje się zastosować tylko w przypadku dostawy i drukowania książek oraz czasopism oraz świadczenia usług budowlanych lub budowlano-montażowych (art. 19a ust. 5 pkt 3), których specyfika obrotu (świadczenia) uzasadnia takie szczególne traktowanie.

Obowiązek podatkowy konsekwentnie powstawać zatem będzie z chwilą wystawienia faktury z tytułu:

- a) świadczenia usług budowlanych lub budowlano-montażowych,
- b) dostawy książek drukowanych (PKWiU ex 58.11.1) – z wyłączeniem map i ulotek – oraz gazet, czasopism i magazynów drukowanych (PKWiU ex 58.13.1 i PKWiU ex 58.14.1),
- c) czynności polegających na drukowaniu książek (PKWiU ex 58.11.1) – z wyłączeniem map i ulotek – oraz gazet, czasopism i magazynów (PKWiU ex 58.13.1 i PKWiU ex 58.14.1), z wyjątkiem usług, do których stosuje się art. 28b, stanowiących import usług.

Należy zaznaczyć, że ten szczególny moment obowiązku podatkowego miałby zastosowanie tylko w sytuacji, gdy dla danej transakcji powstaje obowiązek wystawienia faktury, czyli co do zasady w sytuacji, gdy transakcje są dokonywane na rzecz podatników lub osób prawnych niebędących podatnikami.

W przypadku gdy podatnik nie wystawi faktury dokumentującej ww. czynności lub wystawi ją z opóźnieniem, w art. 19a ust. 7 zaproponowano, aby obowiązek podatkowy powstawał z chwilą upływu terminów na wystawienie faktury, określonych w art. 106h ust. 4 i 5, tj.:

- 30. dzień od dnia wykonania usług budowlanych lub budowlano-montażowych (co do zasady w przypadku tych usług długość okresu, jaki upłynie od ich wykonania do powstania obowiązku, nie ulegnie zmianie w stosunku do obecnie obowiązujących zasad),
- 60. dzień od dnia dostawy książek i czasopism, a jeśli umowa przewiduje rozliczenie zwrotów tych wydawnictw – 120. dzień od pierwszego dnia wydania tych towarów,

– 90. dzień od dnia wykonania czynności polegających na drukowaniu książek i czasopiśmie.

Na takie rozwiązanie zezwalają przepisy dyrektywy 2006/112/WE, a dokładnie art. 66 lit. c, w brzmieniu nadanym dyrektywą 2010/45/UE, zgodnie z którym, jeżeli faktura nie została wystawiona lub została wystawiona z opóźnieniem, VAT staje się wymagalny w określonym terminie, nie później niż z upływem terminu wystawienia faktury ustalonego przez państwa członkowskie na mocy art. 222 akapit drugi lub, jeżeli państwo członkowskie nie ustaliło takiego terminu – w określonym terminie od daty zaistnienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego.

Przepisy art. 19a będą mieć odpowiednie zastosowanie również do eksportu towarów oraz dostawy towarów i usług, dla których podatnikiem jest nabywca (w tym importu usług).

Proponowane brzmienie przepisów regulujących kwestię określenia momentu powstania obowiązku podatkowego z tytułu importu towarów (ust. 9 – 11) zostało nieco zmodyfikowane w stosunku do obecnie obowiązujących regulacji. Obowiązek podatkowy w imporcie towarów co do zasady powstawać będzie z chwilą powstania długu celnego (art. 19a ust. 9). Z uwagi na to, iż w przypadku objęcia towarów procedurą celną: uszlachetniania czynnego w systemie ceł zwrotnych i odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych dług celny powstaje z chwilą objęcia towarów tymi procedurami zmodyfikowany został przepis w ust. 10, który w proponowanym brzmieniu będzie odnosił się wyłącznie do importu towarów objętych procedurą celną przetwarzania pod kontrolą celną. W przypadku objęcia towarów procedurą celną przetwarzania pod kontrolą celną – obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów powstawać będzie z chwilą objęcia towarów tą procedurą (art. 19a ust. 10). Natomiast jeśli import towarów objęty jest procedurą celną: składu celnego, odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych, uszlachetniania czynnego w systemie zawieszek, tranzytu, lub przeznaczeniem celnym wprowadzenie towarów do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, a od towarów tych pobierane są opłaty wyrównawcze lub opłaty o podobnym charakterze, to obowiązek podatkowy powstawać będzie z chwilą wymagalności tych opłat (art. 19a ust. 11). Powyższe oznacza, że jeśli nie są pobierane od tych towarów ww. opłaty, to zaprzestanie podlegania ww. procedurom/przeznaczeniom celnym spowoduje powstanie obowiązku podatkowego zgodnie z zasadą ogólną (z chwilą powstania długu celnego).

W projekcie przewidziano również (analogicznie jak obecnie) delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, późniejszych niż wymienione w ust. 1, 5 oraz 7 – 11 terminów powstania obowiązku

podatkowego, z uwzględnieniem specyfiki wykonywania niektórych czynności, uwarunkowania obrotu gospodarczego niektórymi towarami oraz przepisów Unii Europejskiej (art. 19a ust. 12).

Należy podkreślić, że terminy powstania obowiązku podatkowego określone obecnie w rozporządzeniu wykonawczym zostaną objęte zasadami ustawowymi.

18.

Zmiany w art. 20 ust. 1 – 3 oraz 5 – 7 ustawy o VAT stanowią implementację dyrektywy 2010/45/UE. Zmiany te mają zapewnić jednolitość danych zawartych w informacjach podsumowujących i terminowość wymiany danych dokonywanych przy pomocy tych informacji podsumowujących.

Dla uporządkowania i lepszej czytelności tego przepisu dokonano jego częściowej przebudowy. Tak jak dotychczas obowiązek podatkowy w wewnątrzwspólnotowej dostawie i w wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów powstaje z chwilą wystawienia faktury, a jeżeli warunek ten nie zostanie spełniony, obowiązek podatkowy powstaje 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towarów lub w którym dokonano dostawy towaru będącego przedmiotem wewnątrzwspólnotowego nabycia (art. 20 ust. 1 i 5 ustawy o VAT).

Ponadto w przypadku ciągłych dostaw towarów z jednego państwa członkowskiego do drugiego, które obejmują okres dłuższy niż jeden miesiąc, dodano przepis stanowiący, że dostawy te należy uznawać za dokonane na koniec każdego miesiąca do czasu zakończenia dostawy tych towarów (art. 20 ust. 1a i zdanie drugie ust. 5 ustawy o VAT).

W związku ze zmianą ust. 1 i 5 w art. 20 ustawy o VAT zostały uchylone ust. 2 i 6 w tym artykule.

W związku ze zmianami w zakresie określania momentu powstania obowiązku podatkowego wprowadzonymi dyrektywą 2010/45/UE wykreślono obecnie obowiązujące ust. 3 i 7 w art. 20. Istotną tutaj zmianą jest to, że otrzymanie całości lub części zapłaty przed dokonaniem transakcji wewnątrzwspólnotowych nie powoduje powstania obowiązku podatkowego. Pozostawiono niezmienione regulacje w zakresie magazynów konsygnacyjnych.

19.

Zmiana w art. 21 ust. 6 ustawy o VAT jest zmianą dostosowawczą w zakresie przywołań

odpowiednich regulacji oraz polega na dodaniu, że przepis art. 21 ust. 1 ustawy o VAT nie narusza również art. 19a ust. 5 pkt 1 i 2 ustawy oraz na wyłączeniu stosowania art. 21 ust. 1 w przypadku importu usług oraz dostawy towarów, dla której podatnikiem jest nabywca.

20.

Zmiana w art. 22 ust. 2 ustawy polega na rezygnacji z obowiązku udowodnienia przez nabywcę, że wysyłkę lub transport towaru należy zgodnie z zawartymi przez niego warunkami dostawy przyporządkować jego dostawie. Dla przyporządkowania wysyłki lub transportu towarów dostawie dokonanej dla tego nabywcy, który dokonuje również jego dostawy wystarczy, że z warunków dostawy wynika, że wysyłkę lub transport towarów należy przyporządkować jego dostawie. Proponowana zmiana uwzględnia tezy zawarte w wyroku TSUE w sprawie C-245/04.

W związku ze zmianą w art. 22 ust. 2 ustawy, polegającą na przyporządkowaniu transportu dostawie dokonywanej przez podatnika, który jednocześnie jest nabywcą towaru, na podstawie warunków dostawy – należy uchylić ust. 6 w art. 22 ustawy o VAT zawierający delegację uprawniającą ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określania, w drodze rozporządzenia, rodzajów oraz wzoru dokumentów, na podstawie których wysyłkę lub transport towarów przyporządkowuje się danej dostawie. Delegacja ta przy proponowanym brzmieniu ust. 2 art. 22 jest bowiem zbędna.

21.

Proponuje się uchylenie art. 23 ust. 14 pkt 2 ustawy o VAT, odnoszącego się do kopii faktury. Spełnienie tego wymogu nie wpływa na ustalenie, czy towar rzeczywiście dotarł do nabywcy zlokalizowanego w innym państwie członkowskim.

22.

Dodanie rozdziału 2a i art. 26a ma charakter porządkowy i wiąże się z uchyleniem art. 36 ustawy o VAT. Regulacje w uchylanym art. 36, co do zasady, określały miejsce dokonania importu towarów. Zasadne jest zatem, aby umieścić je w dziale V, który reguluje całościowo kwestie miejsca świadczenia. Proponowane brzmienie art. 26a zostało nieco zmodyfikowane i dostosowane do terminologii działu V „Miejsce świadczenia”. Jak już zaznaczono w pkt 1, nowe regulacje precyzyjnie określają, w którym państwie członkowskim ma miejsce import towarów. Proponowana regulacja lepiej odzwierciedla przepisy dyrektywy 2006/112/WE w tym zakresie, w szczególności w odniesieniu do towarów wprowadzanych do wolnego

obszaru celnego lub składu wolnocłowego czy też towarów objętych składowaniem czasowym.

23.

Zmiana w art. 28b ust. 1 ustawy o VAT jest konsekwencją zmian wprowadzonych w art. 28j ustawy o VAT (zmiany w zastrzeżeniach), które zostały omówione w następnym punkcie.

24.

W zakresie określenia miejsca świadczenia usług w art. 28j ustawy o VAT (dodawany ust. 3 i 4) zmiany wynikają z konieczności implementacji art. 4 dyrektywy 2008/8/WE. Projektowany przepis ust. 3 określa miejsce świadczenia, w przypadku usług wynajmu środków transportu innych niż wynajem krótkoterminowy, na rzecz podmiotów niebędących podatnikami – miejscem świadczenia tych usług jest miejsce, gdzie usługobiorca posiada siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu. Z kolei przepis ust. 4 określa miejsce świadczenia usług polegających na wynajmie statku rekreacyjnego innego niż wynajem krótkoterminowy, na rzecz podmiotu niebędącego podatnikiem. Miejscem świadczenia tych usług jest miejsce, w którym statek rekreacyjny jest faktycznie oddawany do dyspozycji usługobiorcy, pod warunkiem że usługodawca faktycznie świadczy tę usługę ze swojej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, znajdujących się w miejscu faktycznego oddania statku rekreacyjnego do dyspozycji usługobiorcy.

25.

Uchylenie art. 29 ustawy o VAT wiąże się z wprowadzeniem nowego art. 29a zawierającego kompleksowe regulacje dotyczące ustalania podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług.

26.

Dodawany art. 29a zawiera przepisy dotyczące ustalania podstawy opodatkowania w podatku od towarów i usług. Uregulowania te zostały zmodyfikowane, aby pełniej odzwierciedlić przepisy dyrektywy 2006/112/WE, a także zmodernizowane, w celu większej przejrzystości i czytelności tych zasad.

Przepis art. 29a ust. 1 określa, co stanowi podstawę opodatkowania.

W obecnie obowiązujących przepisach podstawą opodatkowania jest obrót, czyli kwota należna z tytułu sprzedaży pomniejszona o kwotę należnego podatku. Kwota należna

obejmuje całość świadczenia należnego od nabywcy lub osoby trzeciej. Obrót zwiększa się też o otrzymane dotacje, subwencje i inne dopłaty o podobnym charakterze mające bezpośredni wpływ na cenę (kwotę należną) towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez podatnika, pomniejszone o kwotę należnego podatku.

Proponuje się ściślejsze odwzorowanie przepisu art. 73 dyrektywy 2006/112/WE w zakresie określania podstawy opodatkowania. W proponowanym brzmieniu art. 29a ust. 1 podstawą opodatkowania powinno być wszystko, co stanowi zapłatę, którą dokonujący dostawy towarów lub usługodawca otrzymał lub ma otrzymać z tytułu sprzedaży od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej, włącznie z otrzymanymi dotacjami, subwencjami i innymi dopłatami o podobnym charakterze, mającymi bezpośredni wpływ na cenę towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez podatnika. Podstawa opodatkowania nie obejmuje oczywiście samego podatku od towarów i usług (proponuje się, aby to stwierdzenie znalazło się w przepisie art. 29a ust. 6 pkt 1).

W przypadku gdy przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi podatnik otrzymał całość lub część zapłaty, w szczególności przedpłatę, zaliczkę, zadatek lub ratę, ich kwota, pomniejszona o przypadającą od nich kwotę podatku, również wchodzi do podstawy opodatkowania. Dotyczy to także otrzymanych zaliczek na dotacje, subwencje lub inne dopłaty o podobnym charakterze. Z uwagi na kształt zaproponowanego brzmienia ust. 1 w art. 29a – zawiera on w swej treści także otrzymaną zapłatę przed dokonaniem czynności opodatkowanych – nie ma potrzeby wyodrębniania osobnej normy dla tego rodzaju zapłaty, jak to ma miejsce w obecnie obowiązujących przepisach.

Nie przewiduje się zmiany w sposobie podejścia do tego, czy otrzymane dotacje, subwencje i inne dopłaty o podobnym charakterze mają wpływ na wysokość podstawy opodatkowania. Analogicznie jak obecnie kwoty otrzymanych dotacji mają wpływ na wysokość podstawy opodatkowania, wówczas gdy mają bezpośredni wpływ na cenę (kwotę należną) towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez podatnika.

Zasadniczo nie zmieniono regulacji określającej podstawę opodatkowania dla nieodpłatnych dostaw towarów i nieodpłatnego świadczenia usług, podlegających opodatkowaniu VAT. Podstawą opodatkowania przy takich przekazaniach towarów, tak jak obecnie, będzie cena nabycia towarów, a gdy nie ma ceny nabycia – koszt wytworzenia, określone w momencie dostawy tych towarów. Proponuje się jedynie uzupełnienie tej regulacji o możliwość ustalania podstawy opodatkowania w oparciu o cenę nabycia nie tylko towarów, ale i towarów podobnych, co wprost odzwierciedla przepis art. 74 dyrektywy 2006/112/WE. Takie

rozwiązanie, podobnie jak obecnie, będzie miało zastosowanie do wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, o której mowa w art. 13 ust. 3 ustawy o VAT, z wyłączeniem przypadku przemieszczenia towaru, w stosunku do którego obowiązek podatkowy powstaje w oparciu o przepis art. 20a ust. 1 ustawy o VAT. Wówczas zastosowanie znajdzie zasada ogólna wyrażona w projektowanym ust. 1.

Podkreślenia wymaga, że w przypadku przekazania na cele osobiste towaru, przy nabyciu którego nie przysługiwało częściowe lub całkowite prawo do odliczenia, natomiast przy nabyciu części składowych towaru prawo takie przysługiwało, podstawą opodatkowania będzie cena nabycia części składowych tego towaru, określona w momencie tego przekazania. Powyższe jest zgodne z tezami wynikającymi z orzecznictwa TSUE, m.in. z wyroku w sprawach połączonych C-322/99 i C-323/99 (*vide* uzasadnienie zmiany w art. 1 pkt 4 projektu).

Natomiast w przypadku nieodpłatnego świadczenia usług, podlegającego opodatkowaniu VAT, podstawą opodatkowania, tak jak obecnie, będzie poniesiony przez podatnika koszt świadczenia tych usług.

W ust. 6 zaproponowano katalog elementów wchodzących w skład podstawy opodatkowania. Odzwierciedla on elementy wymienione w art. 78 dyrektywy 2006/112/WE. Podstawa opodatkowania obejmuje:

- podatki, cła, opłaty i inne należności o podobnym charakterze, z wyjątkiem kwoty podatku (tj. podatku od towarów i usług),
- koszty dodatkowe, takie jak prowizje, koszty opakowania, transportu i ubezpieczenia, pobierane przez dokonującego dostawy lub usługodawcę od nabywcy lub usługobiorcy.

Obecne przepisy nie zawierały wprost takiej ogólnej zasady, aby do podstawy opodatkowania wliczać podatki, cła, opłaty i inne należności (było to wymienione tylko przy wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów – art. 31 ust. 2 pkt 1 obecnej ustawy o VAT). Zaproponowane rozwiązanie bardziej odpowiada przepisom unijnym.

Zaproponowano również rozróżnienie elementów, które warunkują wyłączenie określonych kwot z podstawy opodatkowania lub też obniżenie tej podstawy (z uwagi na moment powstawania obowiązku podatkowego).

W ust. 7 wskazano, które elementy nie są wliczane do podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług. Są to:

- kwoty stanowiące obniżkę cen w formie rabatu z tytułu wcześniejszej zapłaty,

- opusty i obniżki cen, uwzględnione w momencie sprzedaży,
- kwoty otrzymanych od nabywcy lub usługobiorcy jako zwrot udokumentowanych wydatków poniesionych w imieniu i na rzecz nabywcy lub usługobiorcy i ujmowanych przejściowo przez podatnika w prowadzonej przez niego ewidencji dla potrzeb podatku (ten element stanowi implementację art. 79 dyrektywy 2006/112/WE i jest całkowicie nową regulacją). Powyższy przepis nie dotyczy „refakturowania”, które jest dokonywane we własnym imieniu i na rzecz innych osób.

Pozostawiono w dotychczasowym brzmieniu przepisy określające, iż z podstawy opodatkowania nie wyodrębnia się wartości gruntu w przypadku dostawy budynków lub budowli trwale z gruntem związanych albo części takich budynków lub budowli (ust. 8). Przy czym, zgodnie z ust. 9 – tak jak dotychczas – nie będzie to dotyczyło sytuacji oddania gruntu w wieczyste użytkowanie równocześnie z dostawą budynków lub budowli trwale z tym gruntem związanych (albo części takich budynków lub budowli).

Z kolei, zgodnie z ust. 10, podstawę opodatkowania podatnicy obniżają o:

- kwoty udzielonych po dokonaniu sprzedaży opustów i obniżek cen,
- wartość zwróconych towarów i opakowań, z zastrzeżeniem ust. 11 i 12,
- zwróconą nabywcy całość lub część zapłaty przed dokonaniem sprzedaży, jeżeli do niej nie doszło,
- wartość zwróconych kwot dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze.

W porównaniu do dotychczasowego stanu prawnego, rozróżniono zatem sytuacje, kiedy obniżka ceny lub opust dokonywane są w momencie sprzedaży, a kiedy następują po dokonaniu transakcji. Uregulowano również wprost w przepisie, że zwrot nabywcy całości lub części zapłaty otrzymanej przed dokonaniem sprzedaży, jeżeli do niej nie doszło, jest podstawą do zmniejszenia podstawy opodatkowania.

W art. 29a ust. 11 ustawy o VAT uregulowano zasady włączania do podstawy opodatkowania wartości opakowań zwrotnych.

Należy wskazać, że dyrektywa 2006/112/WE w art. 92 przewiduje, że w przypadku kosztów opakowań zwrotnych, państwa członkowskie mogą przyjąć jeden z następujących środków:

- a) wyłączyć z podstawy opodatkowania, podejmując niezbędne środki w celu skorygowania tej podstawy, jeśli opakowania nie zostaną zwrócone;
- b) włączyć do podstawy opodatkowania, podejmując niezbędne środki w celu skorygowania tej podstawy, jeśli opakowania zostaną zwrócone.

Celem tej regulacji jest uproszczenie rozliczeń w zakresie opakowań zwrotnych, których koszt, co do zasady, powinien zwiększać podstawę opodatkowania, a których specyfika polega na tym, że po wykorzystaniu są z reguły zwracane sprzedawcy.

W art. 29a ust. 11 ustawy o VAT wprowadzono przepis, zgodnie z którym do podstawy opodatkowania nie wlicza się wartości opakowania, jeśli podatnik dokonał dostawy towaru w opakowaniu zwrotnym, pobierając kaucję za to opakowanie lub określając taką kaucję w umowie dotyczącej towaru. Z przepisu tego wynika, że w podstawie opodatkowania nie uwzględnia się wartości opakowań zwrotnych, jeżeli są one objęte kaucją. Wydanie opakowań zwrotnych za kaucją – tak jak dotychczas – nie będzie dokumentowane fakturą VAT.

W przypadku niezwrócenia przez nabywcę opakowania, o którym mowa w ust. 11, podstawę opodatkowania podwyższa się o wartość niezwróconego w terminie określonym w umowie opakowania zwrotnego, w dniu następnym po dniu, w którym umowa przewidywała zwrot tego opakowania, a w przypadku gdy w umowie nie określono terminu zwrotu opakowania zwrotnego, podstawę opodatkowania podwyższa się 60. dnia od dnia wydania opakowania (art. 29a ust. 12). Podstawę opodatkowania stanowić wówczas będzie kwota pobranej kaucji, pomniejszona o należny podatek.

Modyfikacje te nie wywołają zmian merytorycznych, w stosunku do obecnie obowiązujących na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku, zostały jednakże odpowiednio dopasowane do projektowanych regulacji.

W przypadku natomiast opakowań zwrotnych, które nie zostały objęte kaucją, tak jak obecnie, w podstawie opodatkowania dostarczanych towarów uwzględnia się wartość tych opakowań. W takim przypadku ich wartość uwzględnia się w cenie sprzedawanego towaru (w ramach jego podstawy opodatkowania) i jako całość opodatkowuje stawką właściwą dla tego towaru.

Art. 29a ust. 13 ustawy o VAT określa warunki dokonywania obniżenia podstawy opodatkowania w stosunku do podstawy określonej w wystawionej fakturze z wykazanim podatkiem. Dotyczy to przypadków wymienionych w ust. 10 pkt 1 – 3 (udzielenie opustów i obniżek cen po dokonaniu sprzedaży, zwrot towarów i opakowań, z wyjątkiem opakowań zwrotnych – *vide* uzasadnienie do ust. 11 i 12, oraz zwrot nabywcy całości lub części zapłaty otrzymanej przed dokonaniem sprzedaży, jeżeli do niej nie doszło). Obniżenia podstawy

opodatkowania w tych przypadkach dokonywać się będzie pod warunkiem posiadania przez podatnika, uzyskanego przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, w którym nabywca towaru lub usługobiorca otrzymał fakturę korygującą, potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towaru lub usługobiorcę, dla którego tę fakturę wystawiono; uzyskanie potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę lub usługobiorcę po terminie do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy uprawnia podatnika do uwzględnienia faktury korygującej za okres rozliczeniowy, w którym potwierdzenie to uzyskano (ust. 13). Stosownie do art. 29 ust. 14 ustawy o VAT podstawa opodatkowania może zostać również obniżona w razie stwierdzenia pomyłki w kwocie podatku na fakturze i wystawienia faktury korygującej do faktury, w której wykazano kwotę podatku wyższą niż należna. Znajdą tu odpowiednie zastosowanie analogiczne warunki obniżenia podstawy opodatkowania, jak omówione powyżej.

Analogicznie do obecnych rozwiązań warunku tego nie będzie się stosować w przypadku eksportu towarów i wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, dostawy i świadczenia usług, dla których miejsce opodatkowania znajduje się poza terytorium kraju sprzedaży energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej, gazu przewodowego, usług telekomunikacyjnych i radiokomunikacyjnych oraz usług wymienionych w poz. 140 – 153, 174 i 175 załącznika nr 3 do ustawy (ust. 15 pkt 1 – 3). Równocześnie wprowadzono przepis, zgodnie z którym warunku posiadania przez podatnika wymienionych potwierdzeń nie stosuje się w przypadku, gdy podatnik nie uzyskał potwierdzenia mimo udokumentowanej próby dostarczenia faktury korygującej i z posiadanej dokumentacji wynika, że nabywca towaru lub usługobiorca posiada wiedzę, że transakcja została zrealizowana na warunkach określonych w fakturze korygującej (ust. 15 pkt 4).

Złagodzenie stosowania warunku, o którym mowa w ust. 13 i 14, w przypadkach gdy podatnik nie uzyskał potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez odbiorcę pomimo udokumentowanej próby dostarczenia tej faktury korygującej, umożliwi podatnikowi w takich przypadkach obniżenie podstawy opodatkowania w deklaracji podatkowej za kolejny okres rozliczeniowy, jeżeli z posiadanej dokumentacji wynika, że nabywca towaru lub usługobiorca posiada wiedzę, że transakcja została zrealizowana na warunkach określonych w takiej fakturze (z tym że stosownie do ust. 16, obniżenie podstawy opodatkowania nie będzie mogło nastąpić wcześniej niż w deklaracji składanej za okres rozliczeniowy, w którym zostaną spełnione obie przesłanki wymienione w ust. 15 pkt 4). Przykładowo dokumentacją taką może być korespondencja prowadzona pomiędzy kontrahentami co do warunków transakcji

i udzielonego rabatu czy też dokonanego zwrotu towarów, jak również dokument potwierdzający przekaz środków pieniężnych przez podatnika swojemu kontrahentowi (lub odwrotnie) w związku z tą transakcją. Proponowany zapis realizuje tezy wyroku TSUE w sprawie C-588/10.

Zwrócić jednocześnie należy uwagę, że niektóre dotychczasowe regulacje wskazujące podstawę opodatkowania dla określonych transakcji zostały celowo usunięte i określanie tej podstawy odbywać się będzie na zasadach ogólnych, opisanych wyżej.

Dotyczy to np. umowy komisu czy dostawy lub świadczenia usług, dla których podatnikiem jest nabywca lub usługobiorca. W przypadku umowy komisu mamy do czynienia z dostawą towarów (art. 7 ust. 1 pkt 3), a zatem zapłatę określa się w kontekście dostawy towarów, a nie wykonania umowy (prowizja).

Zrezygnowano również z przepisów odwołujących się do uwzględniania w podstawie opodatkowania wartości rynkowej (takie zastrzeżenie obecnie dotyczy dostaw, gdy należność jest określona w naturze – art. 29 ust. 3, a także gdy cena świadczenia nie została określona – art. 29 ust. 9 ustawy o VAT), gdyż takie odwołanie nie wpisuje się w cel dyrektywy 2006/112/WE. Po zmianie przepisów w takich przypadkach zastosowanie znajdzie zasada ogólna – podstawa opodatkowania określana będzie w oparciu o wszystko, co stanowi zapłatę. Należy wskazać, że z orzecznictwa TSUE wynika, że zapłata musi być wyrażalna w formie pieniężnej, choć niekoniecznie w jednostkach pieniężnych (może to być np. świadczenie usługi lub dostawa towarów). Podstawą opodatkowania jest zapłata faktycznie otrzymana (którą ma podatnik otrzymać), a nie wartość oszacowana według obiektywnych kryteriów (*vide m.in. wyroki w sprawie C-33/93 czy C-154/80*).

W projektowanym art. 29a nie określono również odrębnie podstawy opodatkowania dla importu usług, gdyż podstawa ta określana będzie zgodnie z ogólnymi zasadami. Należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 19a ust. 1 podstawą opodatkowania jest wszystko, co stanowi zapłatę otrzymaną lub którą usługodawca ma otrzymać za świadczone usługi. W przypadku importu usług usługodawca otrzymuje zapłatę, która nie obejmuje podatku. Nie znajdzie tutaj zatem zastosowania projektowana regulacja zawarta w art. 29a ust. 6 wyłączająca z podstawy opodatkowania kwotę podatku rozliczanego przez usługobiorcę.

27.

Uchylenie art. 30 ustawy o VAT wiąże się z wprowadzeniem nowych zasad w dodawanym art. 29a. Podstawę opodatkowania czynności maklerskich, czynności wynikających

z zarządzania funduszami inwestycyjnymi, czynności wynikających z umowy agencyjnej lub zlecenia, pośrednictwa, umowy komisu lub innych usług o podobnym charakterze określać się będzie na zasadach ogólnych, o których mowa w art. 29a ust. 1. Podstawą opodatkowania będzie zatem, co do zasady, wszystko, co stanowi zapłatę, którą usługodawca otrzyma od usługobiorcy.

28.

Dodanie art. 30a ustawy jest związane z wykreśleniem art. 31 ustawy o VAT dotychczas określającego podstawę opodatkowania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów. Zmiana polega, co do zasady, na odniesieniu się do art. 29a ustawy określającego podstawę opodatkowania dla dostawy towarów na terytorium kraju. Proponowane brzmienie zasad określania podstawy opodatkowania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów precyzyjniej odzwierciedla zasady przyjęte w dyrektywie 2006/112/WE.

Dodawany art. 30b określa podstawę opodatkowania w imporcie towarów. Zmiana ta wynika z przebudowy działu dotyczącego podstawy opodatkowania. Jest to, co do zasady, kontynuacja obecnych przepisów w tym zakresie. W ust. 5 doprecyzowano pojęcie pierwszego miejsca przeznaczenia. W sytuacji gdy na dokumentach, na podstawie których towary są importowane, nie ma wymienionego tego miejsca, za pierwsze miejsce przeznaczenia należy uznać miejsce pierwszego przeładunku na terytorium Polski. Proponowane brzmienie ust. 5 oraz nowy ust. 7 precyzyjniej odzwierciedlają przepisy dyrektywy 2006/112/WE.

Dodawany art. 30c (podstawa opodatkowania w imporcie usług oraz dostawy towarów, dla której podatnikiem jest nabywca) wiąże się również z przebudową działu dotyczącego podstawy opodatkowania i ściślejszym odzwierciedleniem brzmienia dyrektywy 2006/112/WE.

29.

Uchylenie art. 31 ustawy o VAT wiąże się z dodawanym art. 30a zawierającym zasady ustalania podstawy opodatkowania w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów.

30.

Zmiany w art. 31a ustawy o VAT wynikają z implementacji dyrektywy 2010/45/UE.

Zgodnie z nowym brzmieniem art. 31a ust. 1 ustawy o VAT, w przypadku gdy kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania są określone w walucie obcej, przeliczenia

na złote dokonuje się według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego. Zamiast przeliczania na złote z wykorzystaniem kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania wyrażone w walucie obcej mogą być przeliczane na złote według ostatniego kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny na ostatni dzień poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego. W takim przypadku waluty inne niż euro przelicza się z zastosowaniem kursu wymiany każdej z nich względem euro.

Zmiana w art. 31a ust. 2 polega na wprowadzeniu zmian redakcyjnych w zdaniu pierwszym oraz doprecyzowaniu, że przepis ust. 1 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

31.

W art. 32 ust. 1 ustawy o VAT proponuje się zmianę redakcyjną polegającą na zastąpieniu słowa „obróć” wyrażeniem „podstawa opodatkowania”. W art. 80 dyrektywy 2006/112/WE mowa jest bowiem o podstawie opodatkowania, a nie o obrocie.

32.

Zmiana w art. 33 ust. 1 ustawy o VAT jest zmianą techniczną polegającą na dopisaniu przywołania do dodawanego art. 17 ust. 1 pkt 9 (przedstawiciel podatkowy).

33.

Uchylenie art. 36 ustawy o VAT wiąże się ze zmianą opisaną w uzasadnieniu do art. 1 pkt 22 projektu.

34.

Zmiana w art. 38 ust. 1 ustawy o VAT jest zmianą porządkową (kwestia prawidłowych przywołań – art. 19a).

35.

Zmiany w art. 41 ust. 6a i ust. 11 ustawy o VAT i dodanie ust. 9a – 9c.

Proponowana zmiana w art. 41 ust. 6a ustawy o VAT określa otwarty katalog dokumentów potwierdzających wywóz towarów poza Unię Europejską, o których mowa w ust. 6 tego artykułu. Zgodnie z projektowanym przepisem dokumentem potwierdzającym wywóz towarów poza terytorium UE może być m.in. dokument w formie elektronicznej otrzymany z systemu teleinformatycznego służącego do obsługi zgłoszeń wywozowych albo

potwierdzony przez urząd celny wydruk tego dokumentu; dokument w formie elektronicznej otrzymany poza tym systemem, jeżeli zapewniona jest jego autentyczność, jak również zgłoszenie wywozowe w formie papierowej złożone poza systemem teleinformatycznym służącym do obsługi zgłoszeń wywozowych albo jego kopia potwierdzona przez urząd celny. Z uwagi na to, iż w zależności od państwa, w którym nastąpi objęcie procedurą wywozu, mogą występować różne dokumenty, zaproponowany został katalog otwarty dokumentów, które mogą potwierdzać wywóz towarów poza UE. Umożliwi to stosowanie stawki 0% również w sytuacji, gdyby w innych państwach funkcjonowały zgodnie z przepisami tam obowiązującymi inne niż wymienione w tym przepisie dokumenty potwierdzające wywóz towarów poza terytorium UE.

Proponowana zmiana polegająca na dodaniu ust. 9a – 9c ma na celu umożliwienie zastosowania stawki 0% w eksporcie towarów, w sytuacji gdy podatnik przed dokonaniem dostawy towarów otrzymał całość lub część zapłaty. Otrzymanie takich należności rodzi powstanie obowiązku podatkowego z chwilą otrzymania zapłaty (w odniesieniu do kwoty otrzymanej zapłaty). Zastosowanie 0% stawki podatku będzie możliwe, jeśli wywóz towarów nastąpi w terminie 2 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym podatnik otrzymał tę zapłatę. Warunek wywozu będzie spełniony, jeśli podatnik otrzymał dokument potwierdzający wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej w terminie określonym w art. 41 ust. 6 i 7 ustawy o VAT, tj. co do zasady przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym upłynął termin, w jakim miał nastąpić wywóz towarów. Niespełnienie tego warunku spowoduje obowiązek zastosowania stawki właściwej dla danego towaru w kraju. Po otrzymaniu dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium Unii Europejskiej w terminie późniejszym podatnik będzie mógł dokonać korekty podatku należnego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał ten dokument.

Projektowane przepisy będą mogły mieć zastosowanie do sytuacji, gdy wywóz nastąpi w terminie późniejszym, ale termin ten uzasadniony będzie specyfiką realizacji tego rodzaju dostaw potwierdzoną warunkami dostawy, w których zawarto termin wywozu towarów.

Brak projektowanej regulacji skutkowałby koniecznością opodatkowania takiej należności z tytułu eksportu towarów stawką właściwą dla dostawy tego towaru na terytorium kraju w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał tę należność.

Natomiast zmiana w art. 41 ust. 11 ma na celu doprecyzowanie dokumentowania dokonania eksportu pośredniego. Podmiot dokonujący eksportu pośredniego powinien posiadać jeden

z dokumentów, o których mowa w ust. 6.

Uchylenie ust. 14b oraz modyfikacja wprowadzenia do wyliczenia w art. 41 ust. 14c związane jest ze zmianami zaproponowanymi w art. 19a.

Zmiana w art. 41 ust. 14e ustawy o VAT uwzględnia zmiany w zakresie fakturowania oraz wydłuża okres możliwości stosowania „starej” stawki podatku VAT do 12 miesięcy pod warunkami wskazanymi w tym przepisie. Warunki te nie uległy zmianie w stosunku do stanu obecnego.

Zmiana w art. 41 ust. 14f ustawy o VAT wiąże się z przyjęciem w całej ustawie jednolitej nomenklatury. Proponuje się sformułowanie „należności” zastąpić wyrazem „zapłata” oraz nie powtarzać przykładowego katalogu form zapłaty przed dokonaniem czynności.

Zmiana w art. 41 ust. 14h ustawy o VAT jest zmianą wyłącznie techniczną i polega na prawidłowym powołaniu, iż w przypadku opodatkowania podatkiem czynności uprzednio zwolnionych od podatku oraz zwolnienia od podatku czynności uprzednio opodatkowanych podatkiem znajdują odpowiednie zastosowanie przepisy art. 41 ust. 14a – 14g (a nie jak błędnie podano art. 14a – 14g).

36.

Zmodyfikowano przepis art. 42 ust. 1 ustawy o VAT poprzez wykreślenie warunku podania numeru kontrahenta oraz swojego numeru VAT UE na fakturze stwierdzającej dostawę towarów uzależniającego opodatkowanie wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów według stawki podatku 0%. Zgodnie z proponowaną zmianą wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów podlega opodatkowaniu według stawki podatku 0%, pod warunkiem że podatnik dokonał dostawy na rzecz nabywcy posiadającego właściwy i ważny numer identyfikacyjny dla transakcji wewnątrzwspólnotowych, nadany przez państwo członkowskie właściwe dla nabywcy, zawierający dwuliterowy kod stosowany dla podatku od wartości dodanej oraz składając deklarację podatkową, w której wykazuje tę dostawę towarów, jest zarejestrowany jako podatnik VAT UE. Zmiana ta uwzględnia orzecznictwo krajowe, które kwestionuje uzależnienie stosowania stawki 0% od rejestracji przed dokonaniem wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów. Projektowane rozwiązanie umożliwi zastosowanie stawki 0%, jeśli podatnik zarejestruje się najpóźniej w momencie składania deklaracji jako podatnik VAT UE. Poprzez wykreślenie ust. 7 zrezygnowano z obowiązku wypełniania dokumentu wywozu (koniecznego w przypadku wywozu przez nabywcę nowych środków transportu bez użycia innego środka transportu) w trzech egzemplarzach, z których – zgodnie z przepisami obecnie

obowiązującymi – jeden jest wydawany nabywcy, drugi podatnik pozostawia w swojej dokumentacji, trzeci podatnik przesyła wraz z fakturą, o której mowa w art. 106 ust. 6, do biura wymiany informacji o podatku VAT. Zgodnie z projektowanymi przepisami znosi się obowiązek przysyłania tego dokumentu do biura wymiany informacji o VAT. Uchylenie ust. 7 wiąże się też ze zmianami w dokumentowaniu transakcji w oparciu o nowe rozwiązania zaproponowane w art. 106f.

Proponuje się uchylenie art. 42 ust. 3 pkt 2 ustawy o VAT, odnoszącego się do kopii faktury, która nie może stanowić dokumentu potwierdzającego dostarczenie towaru nabywcy na terytorium innego państwa członkowskiego. Wskutek uchylenia tego przepisu konieczne jest odpowiednie dostosowanie brzmienia art. 42 ust. 4 i 5 – zmiana porządkowa.

Zmiana w art. 42 ust. 6 ustawy o VAT polega na wpisaniu właściwego przywołania przepisu dotyczącego zasad fakturowania.

Proponuje się również uchylenie ust. 15, tj. delegacji do określenia w rozporządzeniu innych sposobów dokumentowania wywozu towarów z terytorium kraju i dostarczania ich na terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju. Ta fakultatywna delegacja nie została wykorzystana przez ponad 8 lat, nie jest zatem celowe jej utrzymywanie.

Proponuje się uchylenie delegacji dla Ministra Finansów zawartej w art. 42 ust. 17 ustawy o VAT, dotyczącej wyznaczenia jednostki organizacyjnej, w której funkcjonuje biuro wymiany informacji o podatku VAT. Przedmiotowa zmiana ma związek z uchylaniem w tym artykule przepisu ust. 7, w związku z czym nie ma uzasadnienia do określania tej delegacji w tym artykule.

37.

W art. 43 ustawy o VAT wprowadza się szereg zmian:

- 1) w ust. 1 pkt 2 wprowadza się zmianę mającą na celu pełniejsze odwzorowanie przepisu art. 136 lit. a dyrektywy 2006/112/WE, umożliwiającego zastosowanie zwolnienia od podatku dla dostawy towarów wykorzystywanych wyłącznie do działalności zwolnionej od podatku, jeżeli przy nabyciu lub wytworzeniu tych towarów nie przysługiwało podatnikowi prawo do odliczenia podatku naliczonego. Zmiana ta wiąże się również z odejściem od dotychczasowego warunku, że tylko w stosunku do towarów używanych przez podatnika, gdy okres ich używania wynosił co najmniej pół roku po nabyciu prawa do rozporządzania nimi jak właściciel, możliwe było zastosowanie zwolnienia z VAT (art. 43 ust. 2 ustawy o VAT),

- 2) w ust. 1 dodaje się pkt 2a, który obejmuje zwolnieniem od podatku dostawę gotowych posiłków przeznaczonych dla pasażerów, jeżeli podatnikowi nie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego z tytułu nabycia, importu lub wytworzenia tych posiłków. Zmiana ta jest implementacją art. 136 lit. b dyrektywy 2006/112/WE. Brak natomiast uzasadnienia do wprowadzenia analogicznego zwolnienia do dokonanej „odsprzedaży” paliwa nabytego uprzednio do wykorzystania do napędu samochodu osobowego (lub innych pojazdów wskazanych w art. 3 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o transporcie drogowym). W sytuacji bowiem zmiany przeznaczenia zakupionych paliw z planowanego wykorzystania do napędu pojazdów na ich odsprzedaż podatnikowi przysługuje prawo do dokonania korekty nieodliczonego uprzednio podatku naliczonego z tytułu tego zakupu, zgodnie z art. 91 ust. 7d ustawy o VAT. Tym samym zastosowanie zwolnienia takiego jak przewidziane w art. 136 lit. b w stosunku do „odsprzedaży” nabywanych paliw nie jest możliwe,
- 3) w ust. 1 pkt 4 proponuje się wykreślić wyrazy „znaków skarbowych”. Proponowana zmiana ma charakter porządkowy. Znaki skarbowe jako sposób zapłaty należnej opłaty skarbowej zostały wycofane ze stosowania na mocy ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.,
- 4) w ust. 1 pkt 9 zawarto zmianę będącą konsekwencją wprowadzenia do ustawy definicji terenów budowlanych (art. 2 pkt 33 ustawy o VAT, omówiony w uzasadnieniu do art. 1 pkt 1 projektu),
- 5) w ust. 1 pkt 12 lit. d zmiana ma na celu przeniesienie zwolnienia od podatku czynności zarządzania dobrowolnymi funduszami emerytalnymi z rozporządzenia do ustawy, w której znajdują się zwolnienia usług zarządzania dla różnych funduszy, zatem logiczne jest, aby tego rodzaju zwolnienia były w jednym miejscu,
- 6) celem zmiany w ust. 1 pkt 17 jest pełniejsze dostosowanie zakresu zwolnienia określonego w tym przepisie do prawodawstwa unijnego, w szczególności art. 132 ust. 1 lit. a dyrektywy 2006/112/WE oraz do orzecznictwa TSUE.

Zgodnie z wyrokiem TSUE w sprawie C-357/07 TNT Post, zwolnienie od podatku ma zastosowanie do świadczenia usług, które publiczne służby pocztowe wykonują jako takie, a więc w charakterze operatora, który zobowiązał się do zapewnienia w danym państwie członkowskim całości lub części powszechnych usług pocztowych. Powszechne usługi pocztowe definiowane będą na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 czerwca

2003 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1159, z późn. zm.). Wprowadzana zmiana jednoznacznie wskazuje, że zwolnienie dotyczy tylko powszechnych usług pocztowych,

- 7) w ust. 1 pkt 24 zmiana ma na celu zwolnienie od podatku – oprócz dostaw towarów ściśle związanych z usługami w zakresie opieki nad dziećmi i młodzieżą – również świadczenia usług ściśle związanych z tymi usługami (obecnie usługi ściśle związane z usługami opieki nad dziećmi i młodzieżą są zwolnione od podatku od towarów i usług na podstawie § 13 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia wykonawczego).

Zmiana ta jest zgodna z przepisem art. 132 ust. 1 lit. h dyrektywy 2006/112/WE, zgodnie z którym zwolnione od podatku powinno być świadczenie usług i dostawa towarów ściśle związanych z opieką nad dziećmi i młodzieżą przez podmioty prawa publicznego lub przez inne podmioty uznane za podmioty o charakterze społecznym przez dane państwo członkowskie. Przy określaniu zakresu usług objętych zwolnieniem należy również uwzględnić wskazówki Trybunału Sprawiedliwości UE zawarte w wyroku z dnia 9 lutego 2006 r. w sprawie C-415/04, iż „Artykuł 13 część A ust. 1 lit. g i h szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. (...) w związku z ust. 2 lit. b tego artykułu należy interpretować w ten sposób, że świadczenie usług w charakterze pośrednika między osobami poszukującymi a osobami oferującymi usługę opieki nad dziećmi wykonywane przez podmiot prawa publicznego lub podmiot uznany przez zainteresowane państwa członkowskie za mający charakter społeczny, może podlegać zwolnieniu na mocy ww. przepisów [...]”,

- 8) w ust. 1 dodawany pkt 40a ma charakter techniczny i polega w istocie na przeniesieniu regulacji dotyczących zwolnienia od podatku czynności, których przedmiotem są udziały w spółkach posiadających i nieposiadających osobowości prawnej i innych podmiotach posiadających osobowość prawną (w tym transakcji w zakresie obrotu tymi udziałami) z rozporządzenia wykonawczego do ustawy. Podstawą zwolnienia tego typu transakcji jest przepis art. 135 ust. 1 lit. f dyrektywy 2006/112/WE, zgodnie z którym zwolnieniu z tego podatku podlegają transakcje, łącznie z pośrednictwem, jednakże z wyłączeniem przechowywania i zarządzania, których przedmiotem są akcje, udziały w spółkach lub związkach, obligacje i inne papiery wartościowe, z wyłączeniem dokumentów ustanawiających tytuł prawny do towarów oraz praw lub papierów wartościowych, o których mowa w art. 15 ust. 2 (dotyczących nieruchomości),

- 9) uchylenie ust. 2 w art. 43 ustawy o VAT wiąże się ze zmianą w art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy o VAT i odejściu od definiowania pojęcia „towary używane”,
- 10) uchylenie ust. 7 w art. 43 ustawy o VAT jest zmianą porządkującą (nie będzie już konieczności przywoływania uchylonego art. 29 ust. 8). Wskutek uchylenia art. 43 ust. 7 ustawy (wyłączającego stosowanie zwolnienia z ust. 1 pkt 10 w przypadku określonym w uchylanym art. 29 ust. 8) zwolnienie od podatku będzie miało zastosowanie dla czynności związanych z przekształceniem przysługującego członkowi spółdzielni mieszkaniowej lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu lub ustanowieniem w miejsce tego prawa odrębnej własności lokalu – bez względu na okres, jaki upłynął od ustanowienia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu,
- 11) uchylenie ust. 8 w art. 43 ustawy o VAT

Celem zaproponowanej zmiany jest dostosowanie przepisów ustawy o podatku od towarów usług do orzecznictwa TSUE.

W wyroku w sprawie C-169/04 Abbey National sąd wskazał, że art. 13 część B lit. d pkt 6 szóstej dyrektywy (art. 135 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2006/112/WE nie zawiera żadnej definicji pojęcia zarządzania specjalnymi funduszami inwestycyjnymi. Wykładnia tego przepisu powinna być dokonywana z uwzględnieniem kontekstu, w jaki się wpisuje, celów oraz układu tej dyrektywy oraz z uwzględnieniem zwłaszcza *ratio legis* zwolnienia, które przewiduje – pkt 59 tego wyroku.

Trybunał w ww. wyroku orzekł, że pojęcie „zarządzania” funduszami powierniczymi, o którym mowa w art. 13 część B lit. d pkt 6 szóstej dyrektywy jest autonomicznym pojęciem prawa wspólnotowego, którego treść nie może być zmieniona przez państwa członkowskie – (...) o ile występuje niejasność co do zakresu stosowania tego przepisu w wersji angielskiej i niderlandzkiej, o tyle z wersji duńskiej, niemieckiej, francuskiej i włoskiej wynika w szczególności, że art. 13(B)(d)(6) szóstej dyrektywy zawiera odesłanie do definicji państw członkowskich jedynie w odniesieniu do pojęcia „funduszy powierniczych” (pkt 41).

W świetle powyższego państwa członkowskie nie są uprawnione do definiowania w prawie krajowym pojęcia „zarządzania funduszami inwestycyjnymi”, dlatego też uzasadnione jest usunięcie przepisu art. 43 ust. 8 z ustawy o VAT,

- 12) zmiana w ust. 16 ma również charakter techniczny i jest związana ze zmianą zaproponowaną w ust. 1 pkt 40a ustawy o VAT.

38.

W art. 44 proponuje się uchylić pkt 3. Należy zaznaczyć, że w przypadku towarów importowanych nie dochodzi do zbiegu przepisów w zakresie importu i wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, zatem nie ma konieczności zwalniania czynności, które nie wystąpią.

39.

Zmiana do art. 46 pkt 1 oraz art. 83 ust. 1 pkt 2, jak również zmiana w kolumnie 1 w załączniku nr 7 mają charakter techniczny i spowodowane są koniecznością dostosowania kodów CN wymienionych w ustawie o VAT do obecnie obowiązujących kodów CN wynikających z Rozporządzenia Wykonawczego Komisji (UE) nr 1006/2011 z dnia 27 września 2011 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. UE L 282 z 28.10.2011).

40.

Zmiana w art. 83 ust. 1 pkt 2 ma charakter techniczny i została opisana w uzasadnieniu do art. 1 pkt 39 projektu. Natomiast zmiana we wprowadzeniu do wyliczenia w art. 83 ust. 1 pkt 20 ustawy o VAT jest zmianą redakcyjną i polega na przywołaniu odpowiednich odwołań w związku z uchyleniem art. 29 ustawy o VAT.

Obecnie obowiązujący przepis art. 83 ust. 1f ustawy o VAT za przewoźnika lotniczego wykonującego głównie przewozy w transporcie międzynarodowym uznaje również zagranicznego przewoźnika lotniczego, który jest uznany w państwie swojej siedziby za wykonującego głównie przewozy w transporcie międzynarodowym. Proponowana zmiana art. 83 ust. 1f ma na celu doprecyzowanie pojęcia przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym dla potrzeb stosowania stawki 0%, w przypadkach o których mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1 – 5, 13, 16 i 18 ustawy o VAT w odniesieniu do zagranicznych przewoźników lotniczych nieposiadających siedziby działalności gospodarczej na terytorium kraju. Zagraniczny przewoźnik lotniczy będzie uznany za przewoźnika lotniczego wykonującego głównie przewozy w transporcie międzynarodowym na podstawie aktu właściwego organu kraju swojej siedziby, w szczególności koncesji lub certyfikatu przewoźnika lotniczego lub gdy będzie wpisany na listę przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym ogłoszoną przez właściwy organ kraju siedziby tego przewoźnika. Zmiana

ta ma równocześnie na celu ułatwienie stosowania przepisów, o których mowa powyżej, przez podmioty dokonujące dostawy towarów lub świadczenia usług na rzecz zagranicznych przewoźników lotniczych. Wskazanie w przepisach przykładowych dokumentów uprawniających przewoźnika do uzyskania preferencji podatkowych dla danej dostawy (czynności) da sprzedawcom pewność, że czynności zostały wykonane przy zachowaniu warunków określonych w przepisach.

Z kolei zmiany zaproponowane w art. 83 ust. 1a i ust. 1c ustawy o VAT precyzują, że regulacje te dotyczą przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym, którzy posiadają siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju.

41.

Zmiany zaproponowane w art. 86 ustawy o VAT związane są z blokiem zmian modyfikujących moment powstania obowiązku podatkowego w podatku od towarów i usług. Należy mieć na uwadze, że prawo do odliczenia podatku naliczonego, co do zasady, skorelowane jest z momentem, w którym podatek VAT staje się wymagalny, czyli w nomenklaturze ustawy o VAT – z momentem powstania obowiązku podatkowego. Zaproponowane rozwiązania odpowiadają postanowieniom dyrektywy 2006/112/WE. Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z dyrektywą skorzystanie z prawa do odliczenia podatku naliczonego jest uzależnione od spełnienia pewnych warunków formalnych. W przypadku nabywanych towarów i usług konieczne jest posiadanie faktury z wyszczególnioną kwotą podatku, co oznacza, że z odliczenia można skorzystać w rozliczeniu za okres, w którym spełnione są trzy przesłanki: powstał obowiązek podatkowy w odniesieniu do nabywanych towarów lub usług, doszło do nabycia tych towarów lub usług, podatnik otrzymał fakturę dotyczącą tej transakcji. Powyższe jest zgodne z orzecznictwem TSUE, który w wyroku w sprawie C-152/02, stwierdził, że dla celów odliczenia podatku naliczonego, o którym mowa w art. 17 ust. 2 lit. a VI Dyrektywy, akapit pierwszy art. 18 ust. 2 VI Dyrektywy, należy interpretować w ten sposób, że prawo do odliczenia należy realizować w stosunku do okresu rozliczeniowego, w którym obydwa warunki przewidziane w tym przepisie są spełnione, tj. towary zostały dostarczone lub usługi wykonane oraz podatnik jest w posiadaniu faktury lub dokumentu, który na podstawie kryteriów ustalonych przez dane państwo członkowskie może pełnić rolę faktury.

W zmienionym art. 86 ust. 2 pkt 1 lit. a i b ustawy o VAT wskazano, że kwotę podatku naliczonego stanowić ma suma kwot podatku określonych w fakturach otrzymanych przez

podatnika z tytułu:

- nabycia towarów i usług (warunek dotychczasowy),
- dokonania całości lub części zapłaty przed nabyciem towaru lub wykonaniem usługi.

Natomiast w przypadku określenia, co stanowi podatek naliczony w imporcie towarów, dokonano wyłącznie zmian porządkowo-redakcyjnych (art. 86 ust. 2 pkt 2 ustawy o VAT). Podatkiem naliczonym jest kwota podatku wynikająca z otrzymanego dokumentu celnego, kwota podatku należnego (w przypadku, o którym mowa w art. 33a), a także wynikająca z deklaracji importowej (w przypadku, o którym mowa w art. 33b). Zmiana ta wymusza zmianę porządkową – uchylenie art. 86 ust. 2 pkt 5.

Kwotę podatku naliczonego stanowi również kwota podatku należnego, z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w art. 9 ustawy o VAT, określana na podstawie otrzymanej faktury wystawionej zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, na terytorium którego ma miejsce dostawa towarów stanowiąca u podatnika wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów (art. 86 ust. 2 pkt 4 lit. c) oraz wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w art. 11 ustawy o VAT (art. 86 ust. 2 pkt 4 lit. d).

Zmiana w art. 86 ust. 2 pkt 6 jest zmianą porządkową i wiąże się z uchyleniem art. 29 ustawy o VAT. Regulacje w tym zakresie znajdują się w projektowanym art. 30c ust. 2, stąd niezbędne jest właściwe ich przywołanie.

Zmiana w art. 86 ust. 2 pkt 7 zawiera w sobie regulację istniejącego obecnie art. 86 ust. 20 ustawy o VAT, który w projekcie proponuje się uchylić (przepis ten określa, co stanowi podatek naliczony w przypadku dostawy nowego środka transportu albo wewnątrzwspólnotowego nabycia tego środka). Takie przeniesienie uregulowania wiąże się z zapewnieniem przejrzystości treści przepisu art. 86 ust. 2 ustawy o VAT zawierającego pełen katalog czynności, których wykonanie kreuje kwotę podatku naliczonego.

Uchylenie art. 86 ust. 8 pkt 2 ustawy o VAT wiąże się z faktem, że powtórzona jest w nim (w odniesieniu do czynności, o których mowa w art. 7 ust. 3 – 7 ustawy o VAT) zasada, która jest już wyrażona w ust. 1 tego przepisu. W tym zakresie można mówić o „przeregulowaniu”. Zgodnie z art. 168 dyrektywy 2006/112/WE prawo do odliczenia podatku naliczonego przysługuje podatnikowi, co do zasady, wtedy, gdy nabyte przez niego towary lub usługi są wykorzystywane na potrzeby opodatkowanych transakcji. Zatem prawo do odliczenia podatku od nabytych (wytworzonych) towarów, przekazywanych następnie jako prezenty o małej wartości lub próbki, należy wyprowadzać z zasady ogólnej (tj. art. 86 ust. 1 ustawy

o VAT).

W art. 86 ust. 10 ustawy o VAT proponuje się wpisanie generalnej zasady, że prawo do obniżenia kwoty podatku należnego powstaje w rozliczeniu za okres, w którym w odniesieniu do nabytych lub importowanych przez podatnika towarów i usług powstał obowiązek podatkowy. Zasada ta będzie miała również zastosowanie w przypadku uiszczenia przed dokonaniem dostawy lub wykonaniem usługi całości lub części zapłaty (dodawany ust. 10c). W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, pkt 2 lit. a i pkt 4 lit. c, prawo do odliczenia podatku powstanie nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę lub dokument celny.

Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów oraz świadczenia usług, dla których zgodnie z art. 17 podatnikiem jest nabywca lub usługobiorca, powstaje w rozliczeniu za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy, pod warunkiem uwzględnienia przez podatnika w deklaracji podatkowej, w której jest on obowiązany rozliczyć podatek należny z tytułu tych transakcji (art. 86 ust. 10b ustawy o VAT).

Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstawać będzie ponadto:

- 1) w przypadku stosowania w imporcie towarów procedury uproszczonej, polegającej na wpisie do rejestru zgodnie z przepisami celnymi – za okres rozliczeniowy, w którym podatnik dokonał wpisu do rejestru; obniżenie kwoty podatku należnego nastąpi pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wykazanego w dokumencie celnym stanowiącym zgłoszenie uzupełniające dotyczące tego okresu rozliczeniowego, z zastrzeżeniem art. 33a (co do zasady rozwiązanie to obowiązuje obecnie; nieco zmodyfikowane brzmienie związane jest z dostosowaniem tego zapisu do obowiązujących przepisów celnych) – art. 86 ust. 10d pkt 1 ustawy o VAT,
- 2) w przypadku decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz w art. 34 – w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał decyzję; obniżenie kwoty podatku należnego nastąpi pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wynikającego z decyzji (zasada ta obowiązuje obecnie) – art. 86 ust. 10d pkt 2 ustawy o VAT,
- 3) w odniesieniu do nabytych przez małego podatnika towarów i usług, w okresie stosowania przez niego metody kasowej – nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym podatnik dokonał zapłaty za te towary i usługi (jest to rozwiązanie już obowiązujące, zgodnie z dyrektywą 2010/45/UE) – art. 86 ust. 10e ustawy o VAT; zmiana

ta wiąże się z uchyleniem konstrukcji obowiązującej obecnie na podstawie art. 86 ust. 16 – 18 ustawy o VAT oraz rozwiązań wydanych na podstawie delegacji ustawowej, określonej w art. 86 ust. 21 ustawy o VAT.

Należy zauważyć, że jeśli chodzi o klientów małego podatnika stosującego metodę kasową, to w przypadku gdy są oni podatnikami uprawnionymi do odliczenia podatku naliczonego z tytułu nabycia od takiego małego podatnika towarów lub usług, prawo do odliczenia podatku powstawać będzie u nich w oparciu o zasadę ogólną – w momencie powstania obowiązku podatkowego u małego podatnika, tj. z dniem otrzymania całości lub części zapłaty (a zatem uregulowania należności), nie później jednak niż 90. dnia, licząc od dnia wydania towaru lub wykonania usługi,

- 4) w przypadku podatnika, o którym mowa w art. 16 – w rozliczeniu za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu dokonanej przez niego wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów – art. 86 ust. 10f ustawy o VAT.

Pozostawiono przy tym zasadę, że jeżeli podatnik nie dokona odliczenia we wskazanych terminach, będzie miał do tego prawo w dwóch kolejnych okresach rozliczeniowych (art. 86 ust. 11 ustawy o VAT).

Zaproponowano uchylenie ust. 12 i ust. 12a w art. 86, które zawierały dodatkowe warunki dla skorzystania z prawa do odliczenia. Nowe podejście do powiązania momentu odliczenia podatku z momentem powstania obowiązku podatkowego czyni częściowo nieaktualnym rozwiązania zawarte w tych przepisach, ponadto wymóg z ust. 12 został przeformułowany i wpisany w nowe brzmienie ust. 10.

Przepis art. 86 ust. 13 ustawy o VAT zmieniono wyłącznie ze względów porządkowych (przywołanie właściwych odwołań do zmienianych przepisów art. 86).

W dodawanym w art. 86 ust. 13a realizowane są tezy wyroku TSUE w sprawach połączonych C-95/07 i C-96/07, co pozwoli podatnikom na dokonywanie korekt w zakresie odliczania kwoty podatku naliczonego do czynności objętych systemem samonaliczania w okresie dłuższym niż przewidziany w ust. 13.

Podobnie jak obecnie w art. 86 ust. 10a ustawy o VAT, w dodawanym ust. 19a proponuje się (co wiąże się z uchyleniem ust. 10a w art. 86 ustawy o VAT) wskazanie, kiedy u nabywcy, dla którego wystawiono fakturę korygującą, powstaje obowiązek zmniejszenia kwoty podatku naliczonego, w związku z tą korektą (zasada nie została zmieniona – w rozliczeniu za okres, w którym tę fakturę korygującą otrzymano, a jeżeli podatnik nie obniżył kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego określonego w fakturze, której korekta dotyczy,

a prawo do takiego obniżenia mu przysługuje, zmniejszenie kwoty podatku naliczonego uwzględnia się w rozliczeniu za okres, w którym podatnik dokonuje tego obniżenia).

Złagodzenie warunku posiadania przez wystawcę faktury, potwierdzenia odbioru faktury korygującej przez nabywcę (art. 29a ust. 15 pkt 4) wymaga określenia terminu zmniejszenia u nabywcy kwoty podatku naliczonego. W dodawanym ust. 19b wprowadza się zasadę, że nabywca towaru lub usługi jest zobowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym dowiedział się o warunkach, na jakich transakcja została zrealizowana.

Przepis ust. 20 z uwagi na przeniesienie jego treści do ust. 2 pkt 7 uchyla się.

Uchyla się również delegację zawartą w ust. 21, gdyż materia ta została uregulowana w ustawie i nie ma uzasadnienia, aby kwestie te regulować rozporządzeniem.

42.

Zmiana w art. 87 ust. 10 ustawy o VAT jest zmianą porządkową z uwagi na usunięcie referencji do art. 86 ust. 20. Do zwrotu różnicy podatku podatnikowi, o którym mowa w art. 16, stosować się będzie odpowiednio przepisy art. 87 ust. 2, 2a oraz ust. 6 i 7 ustawy o VAT. W art. 87 proponuje się również uchylić ust. 11 i 12, stanowiące delegację do wydania przepisów wykonawczych.

W ust. 11 pkt 3 delegacja stała się bezprzedmiotowa z uwagi na uregulowanie tych kwestii w ustawie (*vide* ust. 10), a fakultatywna delegacja zawarta w ust. 11 pkt 1 nie jest już aktualna.

43.

Zmiany zaproponowane w art. 88 ustawy o VAT polegają na:

- 1) uchyleniu w ust. 1 pkt 5 lit. a i b. Zmiana polega na uchyleniu przepisów, zgodnie z którymi obniżenia kwoty lub zwrotu różnicy podatku należnego nie stosuje się do nabywanych przez podatnika towarów i usług, których nabycie:
 - a) zostało udokumentowane fakturami otrzymanymi przed dniem utraty zwolnienia określonego w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy o VAT w brzmieniu obecnie obowiązującym albo przed dniem rezygnacji z tego zwolnienia, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 113 ust. 5 i 7 ustawy o VAT w brzmieniu obecnie obowiązującym.

Zmiana wiąże się ze zmianami wprowadzonymi projektowaną ustawą w art. 113 ust. 5 i 7 ustawy o VAT,

b) nastąpiło w wyniku darowizny lub nieodpłatnego świadczenia usług

Usunięcie tego przepisu nie spowoduje zmian merytorycznych. Przepis obecnie nie ma praktycznego zastosowania, bo w sytuacjach objętych jego zakresem wystawiane są faktury wewnętrzne, a nie faktury. Również projektowane zmiany nie uzasadniają utrzymania przedmiotowego przepisu. Umożliwienie w takich przypadkach obdarowanemu podatnikowi odliczenia podatku uiszczanego przez podatnika-darczyńcę byłoby sprzeczne z zasadami konstrukcyjnymi podatku VAT. Podstawową zasadą systemową tego podatku jest jego neutralność dla podatnika (podatek obciąża finalnego odbiorcę, czyli konsumenta). Jak wynika z orzecznictwa TSUE (np. w sprawie C-438/09) ustanowiony system odliczeń w VAT ma na celu całkowite uwolnienie przedsiębiorcy od ciężaru podatku VAT podlegającego zapłacie lub uiszczanego w ramach jego całej działalności gospodarczej (pkt 24). W przypadku czynności nieodpłatnych, w przypadku gdy podlegają one opodatkowaniu VAT, do zapłaty podatku jest zobowiązany dostawca towaru lub świadczący usługę. Nabywca nie ponosi w tym przypadku żadnych kosztów, w tym nie ponosi ciężaru tego podatku, nie ma zatem podstaw do odliczania przez niego VAT rozliczonego przez darczyńcę (odliczenie VAT stanowiłoby dla obdarowanego nieuzasadnioną korzyść). Dodatkowo należy wskazać, że obecnie w przypadku czynności, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2 ustawy o VAT, wystawiane są faktury wewnętrzne, które nie stanowią podstawy do odliczania VAT, co dodatkowo zapewnia realizację zasady braku prawa do odliczania VAT przez obdarowanego w przypadku nieodpłatnego nabycia towarów i usług,

2) dodaniu ust. 1a, w którym zawarto wyłączenie prawa do odliczenia dla tych podatników, którzy ponoszą wydatki w imieniu i na rachunek osób trzecich, a wydatki te są pokrywane przez osoby trzecie i nie są przez podatnika uwzględniane w podstawie opodatkowania. Warunek, że takie wydatki nie mogą rodzić prawa do odliczenia wynika wprost z przepisu art. 79 zdanie drugie dyrektywy 2006/112/WE,

3) zmianach w ust. 3a zmierzających do:

- uchylecia w tym ustępie w pkt 1 lit. b oraz uchylecia pkt 3, gdyż zastosowanie samodzielne tych przepisów mogłoby prowadzić do naruszenia zasady proporcjonalności,

- uchylenia pkt 6 – zmiana polega na usunięciu z katalogu przypadków, w których faktury i dokumenty celne nie stanowią podstawy do obniżenia podatku należnego oraz zwrotu różnicy podatku lub zwrotu naliczonego, przypadku, gdy zaświadczenie, o którym mowa w art. 86 ust. 5, zawiera informacje niezgodne ze stanem faktycznym. Ponadto przepis art. 86 ust. 3a pkt 5 ustawy o VAT odwołuje się do art. 86 ust. 5, który został uchylony,
- 4) zmianie ust. 4 w związku z uchyceniem art. 86 ust. 20 i nowym art. 86 ust. 2 pkt 7,
- 5) dodaniu ust. 6 wskazującego, iż nie stanowi podstawy do obniżenia kwoty podatku należnego oraz zwrotu różnicy podatku kwota, o której mowa w art. 86 ust. 2 pkt 4 lit. c, w przypadku opodatkowania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w art. 25 ust. 2, na terytorium kraju z powodu podania numeru, o którym mowa w art. 97 ust. 10, w sytuacji gdy towary znajdują się w momencie zakończenia ich wysyłki lub transportu na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju. Stanowi on konsekwencję orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości UE w sprawach połączonych C-536/08 i C-539/08. W sytuacji, gdy wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów uznaje się za dokonane na terytorium państwa członkowskiego, które przyznało nabywcy numer do celów transakcji wewnątrzwspólnotowych, inne niż państwo członkowskie, na którym towary znajdują się w momencie zakończenia ich wysyłki lub transportu, nabycie towarów w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów nie będzie bezpośrednio służyło w państwie identyfikacji podatkowej nabywcy jakiegokolwiek transakcji opodatkowanej realizowanej na terytorium tego państwa członkowskiego. W konsekwencji powoduje to, że nie zostanie spełniony podstawowy warunek uprawniający do odliczenia podatku. Przyznanie nabywcy w tej sytuacji prawa do odliczenia podatku mogłoby stanowić zagrożenie dla skuteczności opodatkowania i deklarowania nabycia w kraju zakończenia wysyłki bądź transportu i niwelowałoby znaczenie podstawowej zasady opodatkowania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów w państwie członkowskim ostatecznej konsumpcji.

44.

Zmiana w art. 89 ust. 1 i pkt 3 jest zmianą redakcyjną wynikającą ze zmiany wprowadzonej w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT (zwolniona od podatku ma być sprzedaż, a nie podatnik).

45.

Zmiana w art. 90 ust. 6 ustawy o VAT polega na ściślejszym dostosowaniu przepisu do

przepisu art. 174 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE. W dyrektywie mowa jest o transakcjach pomocniczych, a nie transakcjach dokonywanych sporadycznie.

Proponuje się nadać art. 90 ust. 6 brzmienie, że do obrotu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się obrotu z tytułu transakcji dotyczących:

- 1) pomocniczych transakcji w zakresie nieruchomości i pomocniczych transakcji finansowych,
- 2) usług wymienionych w art. 43 ust. 1 pkt 7, 12 i 38 – 41, w zakresie, w jakim transakcje te mają charakter pomocniczy.

Ponadto wprowadza się zapis (dodanie ust. 9a w art. 90), że przy ustaleniu proporcji zgodnie z ust. 2 – 6 do obrotu nie wlicza się kwoty podatku. Wprowadzenie tej zmiany, w związku z uchYLENIEM art. 29 ust. 1, który zawierał definicję obrotu, doprecyzowuje tę kwestię na potrzeby stosowania art. 90 ustawy o VAT. Zmiana jest zgodna z dyrektywą 2006/112/WE (art. 174 ust. 1).

46.

Zmiana w art. 96 ust. 3 ustawy o VAT ma charakter redakcyjny, dostosowujący i związana jest ze zmianą art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT (zwalnia się sprzedaż, a nie podatnika).

W art. 96 dodaje się ust. 3a ustawy o VAT, zgodnie z którym obowiązek dokonania zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do podatników, którzy ustanowili przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w projektowanym art. 18d ust. 1.

Zmiana w art. 96 ust. 5 pkt 1 ma również charakter redakcyjny i polega m.in. na powołaniu odpowiednich przepisów art. 43 ustawy o VAT.

Zgodnie ze zmienionym brzmieniem pkt 3 i 4 w art. 96 ust. 5 ustawy o VAT, jeżeli podmioty, o których mowa w art. 96 ust. 3, rozpoczną wykonywanie sprzedaży opodatkowanej, utracą zwolnienie od podatku lub zrezygnują z tego zwolnienia, obowiązane będą do złożenia zgłoszenia rejestracyjnego, a w przypadku podatników zarejestrowanych – do aktualizacji tego zwolnienia w następujących terminach:

- przed początkiem miesiąca, w którym podatnik rezygnuje ze zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 oraz art. 113 ust. 1 i 9 w brzmieniu nadanym projektem, w przypadku rezygnacji z tego zwolnienia od początku wybranego miesiąca,
- przed wykonaniem pierwszej czynności określonej w art. 5, w przypadku rezygnacji ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 9 w brzmieniu nadanym projektem, od

pierwszej wykonanej czynności.

Zmiana w art. 96 ust. 10 jest zmianą redakcyjną wynikającą ze zmiany wprowadzonej w art. 113 ust. 1 ustawy o VAT (zwolniona od podatku ma być sprzedaż, a nie podatnik).

W związku z kompleksowym uregulowaniem w projektowanym art. 106e katalogu danych, które winna zawierać faktura, zasadne jest uchylenie regulacji przewidzianych w art. 96 ust. 11 ustawy o VAT. Dodatkowo przepisy dyrektywy 2006/112/WE nie regulują kwestii umieszczenia numerów VAT w ofertach.

47.

Propozycja dodania ust. 3a w art. 97 wiąże się ze zmianą dotyczącą przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w projektowanym art. 18d ust. 1. Zmiana ta ma na celu zniesienie obowiązku rejestrowania podatnika ustanawiającego przedstawiciela podatkowego jako podatnika VAT UE. Obowiązki podatnika przejmie bowiem przedstawiciel podatkowy, który będzie działał we własnym imieniu, lecz na rzecz podatnika.

W art. 97, w celu uporządkowania w jednej jednostce redakcyjnej wszystkich zagadnień związanych z potwierdzaniem zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby handlu wewnątrzwspólnotowego, proponuje się przenieść do ust. 17 – 20 treść obowiązującego obecnie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie potwierdzania zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 58, poz. 559, z późn. zm).

Z uwagi na fakt rezygnacji z delegacji dla Ministra Finansów, zawartej w art. 42 ust. 17 ustawy o VAT, dotyczącej wyznaczenia jednostki organizacyjnej, w której funkcjonuje biuro wymiany informacji o podatku VAT (*vide* uzasadnienie do pkt 36 art. 1 projektu), oraz z posługiwania się w ustawie o VAT pojęciem „biuro wymiany informacji o podatku VAT” w projekcie przewidziano w dodanym ust. 21 w art. 97 obligatoryjną delegację dla Ministra Finansów do wyznaczenia jednostki organizacyjnej do dokonywania potwierdzeń zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju oraz informowania o braku takiego potwierdzenia, uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności postępowania w tych sprawach.

Powyższe zabiegi legislacyjne nie powodują żadnych zmian merytorycznych, potwierdzanie zidentyfikowania określonych podmiotów na potrzeby handlu wewnątrzwspólnotowego

będzie nadal bowiem odbywało się tak jak dotychczas – za pośrednictwem naczelników urzędów skarbowych lub Izby Skarbowej w Poznaniu – Biura Wymiany Informacji Podatkowych w Koninie.

48.

W związku ze zmianami zaproponowanymi w art. 97 ust. 17 – 20 (*vide* uzasadnienie do art. 1 pkt 47 projektu) konieczne jest uchylenie pkt 3 w art. 98 ust. 1, zawierającego delegację dla Ministra Finansów do określenia w drodze rozporządzenia niezbędnych elementów wniosku o potwierdzenie zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż Polska, a także elementów takiego potwierdzenia.

49.

Zmiana w art. 99 ust. 7 ustawy o VAT ma charakter redakcyjny dostosowujący i związana jest ze zmianą art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT (zwalnia się od VAT sprzedaż, a nie podatnika).

Propozycja dodania w art. 99 ustawy o VAT ust. 8a wiąże się ze zmianą dotyczącą przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w projektowanym art. 18d ust. 1 i ma na celu zniesienie obowiązku składania deklaracji podatkowych przez podatników, którzy ustanowili takiego przedstawiciela podatkowego. Deklaracje te będzie zobowiązany składać przedstawiciel podatkowy.

50.

Zmiana w art. 100 ust. 8 pkt 4 ustawy o VAT ma charakter redakcyjny i polega na dostosowaniu przepisu do zmian wynikających z uchylenia art. 31 ustawy o VAT i dodania art. 30a.

Zmiana w art. 100 ust. 11 również jest zmianą redakcyjną i jest związana z uchyleniem art. 19 ustawy o VAT i wprowadzeniem art. 19a.

Zmiana w art. 100 ustawy o VAT polegająca na dodaniu ust. 12 wiąże się ze zmianą dotyczącą przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w projektowanym art. 18d ust. 1. W przypadku ustanowienia takiego przedstawiciela podatkowego informacje podsumowujące będzie składał ten przedstawiciel, a nie podatnik, który ustanowił go przedstawicielem.

51.

Propozycja modyfikacji art. 104 ustawy o VAT ma także charakter redakcyjny i związana jest z uchyleniem ust. 16 – 18 w art. 86 ustawy o VAT.

52.

Uchylenie art. 106 ustawy o VAT wiąże się z wprowadzeniem bloku przepisów dotyczących fakturowania w dodawanych art. 106a – 106o.

53.

W art. 106a – 106o wprowadza się blok przepisów dotyczących zasad fakturowania.

Propozycje zmian zawarte w tym bloku mają na celu:

- dostosowanie przepisów do zmian wprowadzonych dyrektywą 2010/45/UE poprzez uproszczenie, modernizację i harmonizację przepisów dotyczących faktur,
- zapewnienie pewności prawa i przejrzystości przepisów poprzez szerokie uregulowanie zagadnień dotyczących obowiązków związanych z fakturowaniem w akcie normatywnym o randze ustawy.

Wprowadzane przepisy określają zasady ogólne wystawiania faktur, podmioty obowiązane do ich wystawienia, a także przedmiot oraz zawartość faktury. Zaprojektowano również możliwość wystawiania faktur uproszczonych i faktur zbiorczych, jak również sformułowano przypadki wystawiania faktur na żądanie. Ponadto uregulowano termin wystawienia faktury oraz obowiązek wystawienia i przekazania określonej liczby egzemplarzy faktury.

Zakresem projektowanej regulacji objęto również zasady wystawiania faktur korygujących i duplikatów faktur, a także zasady i terminy przechowywania faktur oraz tryb udostępniania tych dokumentów właściwym organom. Przewidziano również unormowanie kwestii natury ogólnej związanych z fakturami elektronicznymi.

W znacznej mierze regulacje zawarte w niniejszym projekcie ustawy są odzwierciedleniem rozwiązań przyjętych w aktualnie obowiązujących rozporządzeniach Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 68, poz. 360), zwanego dalej rozporządzeniem fakturowym oraz rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie przesyłania faktur w formie elektronicznej, zasad ich przechowywania oraz trybu udostępniania organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej (Dz. U. Nr 249,

poz. 1661), jak również uwzględniają obecne brzmienie przepisów art. 106 ustawy o VAT.

Potrzeba zmian dotychczasowych regulacji wynika przede wszystkim z konieczności transpozycji zmian wprowadzonych dyrektywą 2010/45/UE.

Istotną zmianą w stosunku do aktualnego brzmienia ww. art. 106 ustawy o VAT jest propozycja wyeliminowania faktur wewnętrznych. Zmiana ta jest konieczna, z uwagi na fakt, iż właściwe regulacje prawa unijnego nie przewidują możliwości wymagania przez państwa członkowskie wystawiania tego rodzaju faktur. Faktura wewnętrzna nie jest zresztą istotnym dokumentem mającym wpływ na prawidłowe funkcjonowanie systemu VAT – przykładowo można wskazać, iż nie jest ona dokumentem wprowadzanym do obiegu. Jest to bowiem dokument jedynie pomocniczy, w którym podatnik zawiera art. przeliczenie wyrażonych w walutach obcych kwot podatku, stawki podatku i inne informacje niezbędne do dokonywania zapisów w ewidencji i deklaracji podatkowej. Transakcje, w związku z którymi obecnie istnieje obowiązek wystawienia faktur wewnętrznych, po wejściu w życie nowelizacji ustawy o VAT będą mogły zostać rozliczone w podatku VAT także na podstawie innych dokumentów. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów, dla których podatnikiem jest ich nabywca lub świadczenia usług, dla którego podatnikiem jest ich usługobiorca, podstawą taką przykładowo może być faktura wystawiona przez kontrahenta. Natomiast w przypadku czynności wymienionych w art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2 taką podstawą może być odpowiedni dokument wewnętrzny wystawiony przez podatnika. Brak jest przy tym przeszkód, aby taki dokument zawierał wszystkie dane, które w obecnym stanie prawnym zawiera faktura wewnętrzna – w związku z likwidacją obowiązku wystawiania faktur wewnętrznych przedmiotowa kwestia pozostaje w sferze wyboru podatnika.

Proponuje się ponadto likwidację regulacji przewidujących możliwość wystawienia not korygujących. Propozycja ta związana jest z ograniczeniem katalogu dokumentów zmieniających dane w fakturach.

Projektowany akt prawny przewiduje uchylenie art. 106 ustawy o VAT, przy jednoczesnym dodaniu przepisów art. 106a – 106o. Celem tego zabiegu jest umożliwienie dokonania zmian w aktualnie obowiązujących przepisach dotyczących fakturowania w możliwie najbardziej czytelny sposób oraz przejrzyste usystematyzowanie przepisów w zakresie fakturowania.

1. Przepisy art. 106a formułują zasady ogólne fakturowania i stanowią implementację art. 219a dyrektywy 2006/112/WE, dodanego przez dyrektywę 2010/45/UE.

Regulacja ta ma zapewnić pewność prawa w odniesieniu do zobowiązań dotyczących

fakturowania poprzez wyraźne określenie zakresu objętego daną jurysdykcją.

Jak wynika z art. 219a dyrektywy 2006/112/WE, podstawową zasadą jest, że państwo członkowskie, w którym ma miejsce dostawa, określa zasady fakturowania. Istnieją jednak dwa wyjątki od tej zasady, które zostały zawarte w art. 219a lit. a i b. Dotyczą one dostaw transgranicznych objętych mechanizmem odwrotnego obciążenia oraz dostaw podlegających opodatkowaniu poza terytorium UE. W takich przypadkach zastosowanie mają przepisy w zakresie państwa członkowskiego, w którym dostawca ma siedzibę lub stałe miejsce prowadzenia działalności, z którego wykonywana jest dostawa towaru lub w którym dostawca ma stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu.

Dla dostawców mających siedzibę poza UE, dokonujących dostawy towarów lub świadczenia usług podlegających opodatkowaniu w UE, wyjątki nie mają zastosowania, natomiast zawsze stosuje się podstawową zasadę fakturowania, czyli zasadę państwa członkowskiego, w którym ma miejsce dostawa.

W równym stopniu, podstawowa zasada będzie miała zawsze zastosowanie w przypadku samofakturowania, w którym odbiorca wystawiający fakturę również podlega opodatkowaniu w ramach odwrotnego obciążenia. Zatem państwo członkowskie, w którym ma miejsce dostawa, będzie ustalać zasady fakturowania.

Konstrukcja projektowanego art. 106a pozwala na przeniesienie opisanych wyżej zasad wynikających z art. 219a dyrektywy 2006/112/WE do krajowego porządku prawnego poprzez wskazanie przypadków, w których znajdą zastosowanie odpowiednie regulacje odnoszące się do fakturowania przewidziane w krajowych przepisach prawa.

2. Przepisy art. 106b określają podmioty wystawiające fakturę oraz zakres przedmiotowy faktury. W tym zakresie przepis stanowi odzwierciedlenie art. 220 dyrektywy 2006/112/WE. Należy zauważyć, iż Polska w art. 106b ust. 2 skorzystała z regulacji zawartej w art. 221 ust. 3 dyrektywy 2006/112/WE i zwolniła z obowiązku wystawiania faktur w odniesieniu do czynności zwolnionych od podatku (podatnicy mogą jednak takie faktury wystawiać). Jednocześnie Polska, korzystając z możliwości zawartej w art. 221 ust. 1 dyrektywy, nakłada obowiązek wystawienia faktury na żądanie nabywcy. Dotyczy to zarówno żądania zgłoszonego przez podatników nabywających towary lub usługi zwolnione od podatku, jak również żądania zgłoszonego przez każdą osobę niebędącą podatnikiem. Fakturę taką będzie trzeba wystawić, jeżeli żądanie jej wystawienia zostało zgłoszone w terminie 3 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym dostarczono towar lub wykonano usługę bądź otrzymano całość lub część zapłaty. Wprowadzono

zastrzeżenie, że nie można żądać wystawienia faktury przez rolnika ryczałtowego w odniesieniu do dostawy produktów rolnych i świadczenia usług rolniczych, które są zwolnione z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy o VAT. Rolnicy ryczałtowi są zwolnieni z obowiązku wystawiania faktur na podstawie art. 117 pkt 1 i art. 118 ustawy o VAT. Należy zwrócić uwagę, że faktury wystawia się zawsze w przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów oraz sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju i na terytorium kraju.

Szczególnego podkreślenia wymaga również, iż projektowany przepis art. 106b posługuje się pojęciem „podatnika”, nie zaś pojęciem „podatnika VAT czynnego”, przy czym zmiana ta została wprowadzona celowo. Konsekwencją powyższego jest powstanie, co do zasady, obowiązku dla podmiotu niezarejestrowanego jako podatnik VAT czynny (w tym również dla podatników zwolnionych od podatku od towarów i usług) do wystawienia faktury VAT dokumentującej wykonywaną przez niego czynność podlegającą opodatkowaniu. Należy jednakże tutaj podkreślić, że planowane jest umieszczenie w treści rozporządzenia wykonawczego do ustawy VAT przepisu podobnego do treści obecnie obowiązującego § 17 pkt 4 rozporządzenia fakturowego. W konsekwencji dla podatników zwolnionych podmiotowo zakres obowiązków dokumentacyjnych *de facto* nie ulegnie zmianie.

Pośrednią konsekwencją ww. zmiany będzie również usunięcie wątpliwości dotyczących prawa nabywców do odliczenia podatku VAT naliczonego, wynikającego z faktury wystawionej przez podatnika, który nie zarejestrował się przed dokonaniem danej czynności opodatkowanej.

3. Przepisy art. 106c zobowiązują organy egzekucyjne oraz komorników sądowych do wystawienia w imieniu i na rzecz dłużnika faktur potwierdzających dokonanie dostawy towarów. Przepisy te stanowią odpowiednik regulacji obowiązujących w tym zakresie w § 23 rozporządzenia fakturowego i mają uzasadnienie w art. 220 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE.
4. Przepisy art. 106d przewidują możliwość wystawiania faktur w imieniu i na rzecz podatnika przez upoważnione przez niego osoby trzecie, w szczególności przez jego przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w projektowanym art. 18a (art. 106d ust. 2) oraz przez nabywcę towarów lub usług (art. 106d ust. 1). Przepisy te również odzwierciedlają postanowienia art. 220 dyrektywy 2006/112/WE. Ponadto art. 106d stanowi częściową kontynuację regulacji obowiązujących w tym zakresie w § 6

i § 25 rozporządzenia fakturowego odpowiednio zmodyfikowanych w celu dostosowania regulacji krajowych do art. 224 dyrektywy 2006/112/WE w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę 2010/45/UE. Należy zwrócić uwagę, że odbiurokratyzowano szereg istniejących obecnie wymogów dotyczących samofakturowania, takich jak np. informowania naczelnika urzędu skarbowego o zawarciu umowy na samofakturowanie.

5. Przepisy art. 106e zawierają katalog danych, które winna zawierać faktura, i stanowią odzwierciedlenie regulacji obowiązujących w tym zakresie w § 5, § 23, § 25 rozporządzenia fakturowego odpowiednio zmodyfikowanych w celu dostosowania regulacji krajowych do regulacji dyrektywy 2006/112/WE, zmienionych przez dyrektywę 2010/45/UE w zakresie danych, które winna zawierać faktura.

Część danych obligatoryjnie umieszczanych na fakturze VAT pozostała niezmieniona, stanowiąc odzwierciedlenie przepisów rozporządzenia, np. nazwa (rodzaj) towaru lub usługi, stawki podatku. Bez zmian pozostał również sposób wykazywania i zaokrąglania kwoty podatku. Niewielkim zmianom (doprecyzowującym) uległ przepis o możliwości określenia w fakturze również kwot podatku dotyczących wartości dostarczonych poszczególnych towarów i świadczonych usług. Pozostały również szczególne uregulowania dotyczące faktur wystawianych przy transakcjach trójstronnych (wprowadzono jedynie zmiany o charakterze redakcyjnym).

Wskazanie niektórych danych uległo zmianie w związku z nowelizacją innych przepisów, np. daty dokonania czynności opodatkowanej (w związku z nowym terminem powstania obowiązku podatkowego), dostosowano również odpowiednio podstawę zwolnienia czynności z podatku.

Wymóg umieszczania na fakturze niektórych danych uległ likwidacji, np. zlikwidowano obowiązek umieszczania numeru rejestracyjnego samochodu na fakturach dokumentujących nabycie paliw. Zlikwidowano również określenia „Faktura VAT-MP”, „Faktura VAT-marża” oraz możliwość umieszczenia informacji, iż podatek VAT rozlicza nabywca.

Jednocześnie wprowadzono obowiązek podania danych wynikających ze znowelizowanego brzmienia art. 226 dyrektywy 2006/112/WE poprzez obowiązek umieszczenia na fakturze:

- 1) stosownie do projektowanego art. 106e pkt 16, wyrazów „metoda kasowa”; rozwiązanie to odpowiada art. 226 pkt 7a dyrektywy 2006/112/WE,
- 2) stosownie do projektowanego art. 106e pkt 17, wyrazu „samofakturowanie”;

rozwiązanie to odpowiada art. 226 pkt 10a dyrektywy 2006/112/WE,

- 3) stosownie do projektowanego art. 106e pkt 18, wyrazów „procedura marży dla biur podróży”; rozwiązanie to odpowiada art. 226 pkt 13 dyrektywy 2006/112/WE,
- 4) stosownie do projektowanego art. 106e pkt 19, wyrazów „procedura marży – towary używane”; „procedura marży – dzieła sztuki” lub „procedura marży – przedmioty kolekcjonerskie i antyki”; rozwiązanie to odpowiada art. 226 pkt 14 dyrektywy 2006/112/WE,
- 5) stosownie do projektowanego art. 106e pkt 20, wyrazów „odwrotne obciążenie”; rozwiązanie to odpowiada art. 226 pkt 11a dyrektywy 2006/112/WE,
- 6) stosownie do projektowanego art. 106e pkt 21:
 - przepisu ustawy albo aktu wydanego na podstawie ustawy, na podstawie którego podatnik stosuje zwolnienie od podatku,
 - przepisu dyrektywy, który zwalnia od podatku tę dostawę lub to świadczenie, lub
 - innej podstawy prawnej wskazującej na to, że dostawa towarów lub świadczenie usług korzysta ze zwolnienia;

rozwiązanie to odpowiada art. 226 pkt 11 dyrektywy 2006/112/WE.

Przepisy art. 106e ust. 3 pkt 6 ustawy o VAT wprowadzają możliwość wystawiania faktur uproszczonych i określają przesłanki warunkujące korzystanie z tej możliwości. W tym zakresie przepis stanowi implementację art. 220a dyrektywy 2006/112/WE, dodanego przez dyrektywę 2010/45/UE. Faktury uproszczone wystawiane są, kiedy kwota faktury nie przekracza 100 euro lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej. Proponowana kwota 450 zł uwzględnia zasady przewidziane w art. 399 i art. 400 dyrektywy 2006/112/WE. Zgodnie z art. 399, bez uszczerbku dla innych przepisów szczególnych, równowartość w walutach krajowych kwot wyrażonych w euro przewidzianych w dyrektywie 2006/112/WE jest określana w odniesieniu do państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej po 1 stycznia 1999 r. i nie przyjęły euro jako jednej waluty – wg kursu euro obowiązującego w dniu ich przystąpienia. W przypadku Polski, w dniu przystąpienia do UE, tj. 1 maja 2004 r., obowiązywał kurs euro z dnia 30 kwietnia 2004 r., który wynosił wg Tabeli A kursów średnich NBP: 1 EUR= 4,8122 PLN. Jednocześnie należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 400, przy przeliczaniu na waluty krajowe kwot, o których mowa w art. 399, państwa członkowskie mogą zaokrąglać otrzymane kwoty do 10% w górę lub w dół. Przy zastosowaniu tych reguł wprost kwota, o której

mowa w art. 220a dyrektywy 2006/112/WE, wyniosłaby 481,22 zł. Proponuje się zaokrąglić tę kwotę do 450 zł, co umożliwi przepis art. 400 dyrektywy 2006/112/WE. Jednocześnie proponowane rozwiązanie przyczyni się do uproszczenia rozliczeń w tym zakresie.

Zgodnie z art. 226b dyrektywy 2006/112/WE państwa członkowskie nakładają obowiązek umieszczenia w fakturach uproszczonych co najmniej następujących danych:

- a) daty wystawienia faktury,
- b) danych identyfikacyjnych podatnika dokonującego dostawy towarów lub świadczącego usługi,
- c) danych określających rodzaj dostarczonych towarów lub wykonanych usług,
- d) należnego VAT lub danych potrzebnych do jego obliczenia,
- e) w przypadku gdy wystawiona faktura jest dokumentem lub notą uznaną za fakturę na mocy art. 219, wyraźnego i jednoznacznego odniesienia do tej faktury pierwotnej oraz konkretnych danych, które ulegają zmianie.

Zauważyć należy, iż wprowadzone w cytowanym wyżej przepisie dyrektywy wyrażenie „co najmniej” przyznaje państwom członkowskim pewną dowolność w zakresie określania danych, które musi zawierać faktura uproszczona, wskazując jednocześnie katalog danych umieszczanych obligatoryjnie na tego rodzaju dokumencie. W proponowanym przepisie zaprojektowano zakres danych obowiązkowo zamieszczanych na fakturach uproszczonych w sposób zbliżony do zakresu danych wymaganych (odrębnymi przepisami) na paragonie fiskalnym.

6. Przepis art. 106f ust. 1 podtrzymuje obecnie obowiązującą zasadę, że fakturę wystawia się co najmniej w dwóch egzemplarzach, jeden otrzymuje nabywca, a drugi zachowuje w swojej dokumentacji podatnik dokonujący sprzedaży. Stosownie do projektowanego ust. 2, w przypadku faktur w formie elektronicznej sprzedawca przesyła je lub udostępnia nabywcy, zachowując je jednocześnie w swojej dokumentacji. W ust. 3 wprowadza się przepis, że regulacje ust. 1 i 2 mają odpowiednie zastosowanie w przypadku, o którym mowa w art. 106d ustawy o VAT. W ust. 4 określony został obowiązek wystawienia i przekazania określonej ilości egzemplarzy faktur w przypadku, o którym mowa w art. 106c (tj. faktur dokumentujących dostawę towarów, o której mowa w art. 18 ustawy o VAT, z tytułu której na dłużniku ciąży obowiązek podatkowy). W ust. 5 określony został obowiązek przekazania kopii faktury lub odpowiednich danych w przypadku

wewnątrzwspólnotowej dostawy nowych środków transportu dla nabywcy, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 4. Podkreślić należy, iż regulacje proponowane w art. 106f ust. 5 zostały uproszczone i zliberalizowane wobec aktualnego brzmienia art. 106 ust. 6 ustawy o VAT, zezwalając na przesyłanie do jednostki organizacyjnej, o której mowa w projektowanym art. 97 ust. 17 (dotychczas zwanej biurem wymiany informacji o podatku VAT) danych zawartych na fakturze lub kopii tego dokumentu, nie wymagając wystawiania kolejnego egzemplarza faktury. W świetle przyjętego rozwiązania wskazać należy na znaczące zmniejszenie obciążeń biurowatycznych wynikających z zakresu obowiązków informacyjnych nałożonych na podatnika przepisami ustawy o VAT.

7. Przepis art. 106g reguluje zasady postępowania w przypadkach, w których faktura dotyczy sprzedaży zarejestrowanej przy pomocy kas fiskalnych.
8. Przepisy art. 106h dotyczą terminu wystawienia faktury i stanowią odpowiednio zmodyfikowane odzwierciedlenie regulacji obowiązujących w tym zakresie w § 9, § 10, § 11 rozporządzenia fakturowego. Dokonane modyfikacje mają charakter dostosowawczy i są konsekwencją zmian przepisów dotyczących momentu powstania obowiązku podatkowego. Wprowadza się ogólną zasadę, że fakturę wystawia się nie później niż 15. dnia od zakończenia miesiąca, w którym dokonano dostawy towarów lub wykonano usługę (w przypadku otrzymania przed dokonaniem dostawy towarów lub wykonaniem usługi całości lub części zapłaty – nie później niż 15. dnia od zakończenia miesiąca, w którym otrzymano całość lub część zapłaty) – ust. 1 – 2.

Zmiana w zakresie terminu wystawiania faktur pozwoli również zrealizować obowiązek zapewnienia podatnikom możliwości wystawiania faktur zbiorczych, o których mowa w art. 223 dyrektywy VAT. Zmiana ta uprości zatem dokumentowanie transakcji. Nie będzie bowiem przeszkód, aby podatnik na jednej fakturze zawarł wszystkie transakcje dokonane w ciągu miesiąca kalendarzowego.

W drodze odstępstwa od zasady ogólnej proponuje się odrębne terminy wystawiania faktur w przypadku czynności wskazanych w projektowanym art. 19a ust. 5 pkt 3, tj. usług budowlanych i budowlano-montażowych, dostawy książek, gazet, czasopism i magazynów oraz czynności polegających na ich drukowaniu (ust. 4 i 5).

W ust. 6 projektowanego art. 106h przewiduje się wprowadzenie terminów wystawiania faktur dokumentujących zwrot opakowań, w przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 12, tj. gdy podwyższono o ich wartość podstawę opodatkowania. Terminy te są tożsame z obecnie obowiązującymi.

Zaproponowano ponadto wprowadzenie w ust. 7 zasad wystawiania faktur na żądanie, obecnie uregulowanych w ustawie – Ordynacja podatkowa. Tym samym podatnik będzie zobowiązany do wystawienia faktury na żądanie zgodnie z zasadami wskazanymi w ust. 1 – 3 w sytuacji, gdy żądanie to zostanie zgłoszone najpóźniej z upływem miesiąca, w którym dostarczono towar lub wykonano usługę bądź otrzymano zaliczkę, generującą powstanie obowiązku podatkowego. Jeśli żądanie wystawienia faktury nastąpi po upływie tego miesiąca, podatnik będzie zobowiązany do wystawienia faktury w terminie 15 dni od dnia zgłoszenia żądania. Podatnik nie będzie miał natomiast obowiązku wystawienia faktury, jeśli żądanie jej wystawienia zostanie zgłoszone po upływie 3 miesięcy licząc od końca ww. miesiąca (*vide* art. 106b ust. 3).

Ponadto literalnie w ust. 8 wskazano, że faktury mogą być wystawiane przed dokonaniem czynności (na zasadach określonych w tym przepisie). Natomiast w ust. 9 doprecyzowano, że w przypadku dostawy towarów i świadczenia usług, dla których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 3 i 4 (pod warunkiem że faktura zawiera informację, jakiego okresu rozliczeniowego dotyczy) lub zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 3 ustawy o VAT, faktury mogą być wystawiane wcześniej niż 30. dnia przed powstaniem obowiązku podatkowego oraz w przypadku ww. czynności nie ma obowiązku wystawiania korekt faktur w przypadku przyjęcia zaliczki.

9. Przepisy art. 106i regulują zasady wystawiania faktur korygujących i stanowią odzwierciedlenie regulacji obowiązujących w tym zakresie w rozporządzeniu fakturowym.

W art. 106i zawarto m.in. regulacje dotyczące wystawiania zbiorczych faktur korygujących.

Podatnik udzielający opustu lub obniżki ceny (określonych w art. 29a ust. 7 pkt 1 lub art. 29a ust. 10 pkt 1) w odniesieniu do jednej lub więcej dostaw może wystawić jedną fakturę korygującą, która powinna zawierać następujące dane:

- 1) numer kolejny oraz datę jej wystawienia,
- 2) dane zawarte w fakturze, której dotyczy faktura korygująca:
 - a) określone w art. 106e ust. 1 pkt 1 – 6 ,
 - b) nazwę (rodzaj) towaru lub usługi objętych opustem lub obniżką;
- 3) kwotę i rodzaj udzielonego opustu lub obniżki,
- 4) kwotę zmniejszenia podatku należnego.

W przypadku gdy podatnik udziela opustu lub obniżki ceny w odniesieniu do wszystkich dostaw towarów lub usług dokonanych dla jednego odbiorcy w danym okresie, faktura korygująca powinna zawierać:

- 1) numer kolejny oraz datę jej wystawienia,
- 2) dane określone w art. 106e ust. 1 pkt 1 – 4,
- 3) okres, do którego odnosi się udzielany opust lub obniżka,
- 4) kwotę udzielonego opustu lub obniżki oraz kwotę zmniejszenia podatku należnego.

Jeżeli opust lub obniżka ceny dotyczy sprzedaży opodatkowanej różnymi stawkami, kwotę opustu lub obniżki oraz kwotę zmniejszenia podatku należnego podaje się w podziale na kwoty dotyczące poszczególnych stawek podatku.

Powyższe zasady mają odpowiednie zastosowanie w przypadku zwrotu podatnikowi towarów i opakowań oraz zwrotu nabywcy całości lub części zapłaty, o której mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4.

10. Przepisy art. 106j regulują zasady wystawiania duplikatów faktur i stanowią odzwierciedlenie regulacji obowiązujących w tym zakresie w § 20 rozporządzenia fakturowego.

11. Przepisy art. 106k stanowią implementację art. 233 dyrektywy 2006/112/WE, w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę 2010/45/UE. Jednocześnie art. 106k ust. 2, 3 i 4 odzwierciedla regulacje zawarte w rozporządzeniu fakturowym oraz w ww. rozporządzeniu z dnia 17 grudnia 2010 r.

12. Przepisy art. 106l stanowią o warunku stosowania faktur elektronicznych. Projektowane przepisy liberalizują obowiązujące w tym zakresie wymogi. Odchodzi się od obowiązku wyrażania formalnej zgody na ten rodzaj przesyłu, pozostawiając te kwestie całkowicie w gestii umownej stron (przykładowo za wystarczającą będzie można uznać zgodę przyszłego odbiorcy faktur wyrażoną ustnie, bądź SMS-em). Zmiany w tym zakresie oznaczają, że np. za akceptację należy również uznać tzw. akceptację dorozumianą, np. konsument otrzymując fakturę w tej formie, reguluje płatność z niej wynikającą.

Należy przy tym mieć na względzie, że wyraźna wzmianka, iż stosowanie faktur elektronicznych powinno podlegać akceptacji ze strony odbiorcy, znajduje swoje uzasadnienie głównie w technicznych wymogach koniecznych dla odbioru faktury elektronicznej lub w możliwościach odbiorcy w kontekście zapewnienia autentyczności, integralności oraz czytelności, które winny być ustalone, aby otrzymywać faktury

elektroniczne, i które nie funkcjonują w zakresie faktur papierowych.

14. Przepisy od art. 106m do art. 106o zawierają delegacje dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania przepisów wykonawczych do projektowanych przepisów ustawowych w zakresie fakturowania, w tym m.in. w zakresie określenia przypadków, gdy faktury mogą zawierać węższy zakres danych niż wskazany w art. 106e. Delegacja ta (zaproponowana w art. 106m) ma umożliwić w przyszłości potencjalną implementację art. 238 dyrektywy 2006/112/WE w sytuacji gdyby pojawiła się taka potrzeba.

54.

Zmiana w art. 109 ust. 1 i 3 ustawy o VAT jest zmianą redakcyjną wynikającą ze zmiany wprowadzonej w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT (zwolniona od podatku ma być sprzedaż, a nie podatnik).

Podobnie zmiana zdania drugiego w art. 109 ust. 3a ustawy o VAT ma charakter porządkowy i wiąże się z koniecznością wskazania nowych przywołań do przepisów dodawanego art. 19a.

55.

W związku z proponowanym w projekcie uchyleniem art. 29 ust. 1, zawierającym definicję obrotu, konieczne jest doprecyzowanie tej kwestii na potrzeby stosowania art. 111. W art. 111 wprowadza się zatem dodatkowy ust. 1a, zgodnie z którym do obrotu wykazywanego w ewidencji, o której mowa w ust. 1, nie wlicza się kwoty podatku należnego.

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 111 ust. 3a pkt 1 ustawy o VAT podatnicy prowadzący ewidencję obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących są obowiązani dokonywać wydruku paragonu fiskalnego lub faktury z każdej sprzedaży oraz wydawać oryginał wydrukowanego dokumentu nabywcy. Zmiana w tym przepisie polega na pominięciu zwrotu „oryginał” i ma charakter doprecyzowujący, w związku z nowym brzmieniem art. 106a – 106m. Zmiana w art. 111 ust. 3a pkt 8 ustawy o VAT polega na pominięciu wyrazów „na nośniku papierowym”.

Zmiana w art. 111 ust. 5 ustawy o VAT jest zmianą redakcyjną wynikającą ze zmiany wprowadzonej w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT (zwolniona od podatku ma być sprzedaż, a nie podatnik).

Nowe brzmienie art. 111 ust. 6c ustawy o VAT stanowi doprecyzowanie dotychczasowego zapisu. Przepis ten określa przypadki cofnięcia potwierdzenia, o którym mowa w art. 111

ust. 6b ustawy o VAT. Doprecyzowanie polega na wskazaniu, iż potwierdzenia, o których mowa w ust. 6b, o spełnieniu przez kasę funkcji, kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy, będą cofnięte w przypadku wprowadzenia do obrotu przez producenta krajowego, podmiot dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importera, kas rejestrujących, które nie spełniają funkcji, kryteriów i warunków technicznych lub są niezgodne z egzemplarzem wzorcowym kasy lub dokumentami dołączanymi do wniosku o wydanie tego potwierdzenia.

56.

Przepis art. 112 ustawy o VAT został odpowiednio zmieniony w celu wyraźnego wskazania, iż regulacje dotyczą również dokumentów, jakimi są faktury.

57.

Przepisy dodawanego art. 112a regulują kwestie przechowywania i udostępniania faktur. Przepisy te stanowią co do zasady odzwierciedlenie i jednocześnie dalsze ujednolicenie, dla zapewnienia równego traktowania faktur papierowych i elektronicznych, aktualnie obowiązujących regulacji w rozporządzeniu fakturowym oraz w ww. rozporządzeniu z dnia 17 grudnia 2010 r.

Podatnicy posiadający siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju są zobowiązani do przechowywania faktur (tj. wystawionych i otrzymanych faktur, faktur korygujących oraz ich duplikatów) na terytorium kraju. W przypadku ww. podatników, faktury mogą być przechowywane poza terytorium kraju wyłącznie w formie elektronicznej w sposób umożliwiający organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej, za pomocą środków elektronicznych, dostęp on-line do tych faktur. Podatnicy są zobowiązani zapewnić organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej na żądanie, zgodnie z odrębnymi przepisami, bezzwłoczny dostęp do wymienionych dokumentów, a w przypadku faktur przechowywanych w formie elektronicznej również bezzwłoczny ich pobór i przetwarzanie danych w nich zawartych.

58.

W art. 113 ustawy o VAT proponuje się wprowadzenie zmian, które w sposób bardziej precyzyjny i odpowiadający prawu unijnemu regulować będą stosowanie zwolnienia od podatku VAT dla drobnych przedsiębiorców, których obrót w skali roku nie przekracza kwoty 150 000 zł.

W ust. 1 proponuje się zmianę polegającą na odejściu od adresowania zwolnienia do „podatnika”, na rzecz objęcia zwolnieniem „sprzedaży” dokonywanej przez podatnika. Jest to zmiana podejścia odpowiadająca podejściu do tej kwestii w dyrektywie 2006/112/WE, nie zmieniająca co do zasady charakteru tego zwolnienia. Dzięki niej zrezygnowano w ust. 13 art. 113 ustawy o VAT z wymienienia przypadków, do których nie stosuje się tego zwolnienia (tj. importu towarów i usług, wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów dla której podatnikiem jest nabywca, czy świadczenia usług, dla których, zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 8 ustawy o VAT, podatnikiem jest usługobiorca). Te czynności nie mieszczą się bowiem w pojęciu sprzedaży, zdefiniowanej na potrzeby podatku w art. 2 pkt 22 ustawy o VAT. Przyjęcie tego podejścia wiąże się ze zmianami redakcyjnymi w art. 113 ust. 9 i 11 ustawy o VAT oraz innych przepisach tej ustawy.

Doprecyzowanie w ust. 2 czynności, których wykonanie nie jest wliczane do limitu uprawniającego do zwolnienia od podatku, w sposób ściślejszy odwzorowuje przepisy dyrektywy 2006/112/WE. Zgodnie z dyrektywą do obliczenia kwoty limitu nie będzie już włączana wartość wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, natomiast do kwoty limitu będzie włączona wartość:

- a) transakcji związanych z nieruchomościami,
- b) usług, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 7, 12 i 38 – 41 ustawy o VAT,
- c) usług ubezpieczeniowych

– jeżeli czynności te nie mają charakteru transakcji pomocniczych.

Uchylenie ust. 3 ma charakter porządkowy, bowiem materia regulowana w tym ustępie znajduje się już w ust. 2.

Nadanie nowego brzmienia ust. 4 wiąże się wyłącznie z doprecyzowaniem tego przepisu w zakresie terminu, w jakim podatnicy, którzy rozpoczynają w trakcie roku wykonywanie czynności określonych w art. 5 ustawy o VAT, którzy chcą zrezygnować ze zwolnienia od pierwszej wykonanej czynności, mają złożyć pisemne zawiadomienie o tym zamiarze do naczelnika urzędu skarbowego. Musi to nastąpić przed dniem wykonania tej pierwszej czynności.

Zmiana w ust. 5, podobnie jak w ust. 10, ma na celu jasne określenie, od którego momentu, w przypadku utraty zwolnienia, należy zastosować opodatkowanie danej czynności. W obecnych przepisach mowa jest o tym, że obowiązek podatkowy powstaje w tym przypadku z momentem przekroczenia kwoty obrotu uprawniającej do zwolnienia,

a opodatkowaniu podlega nadwyżka sprzedaży ponad tę kwotę. W praktyce powodowało to liczne wątpliwości co do możliwości dzielenia w takim przypadku podstawy opodatkowania. Proponuje się zatem, aby zwolnienie nie obowiązywało już począwszy od czynności, którą przekroczono tę kwotę. Zatem cała transakcja, której dokonanie spowoduje utratę prawa do zwolnienia objęta zostanie opodatkowaniem podatkiem VAT. Takie podejście stosuje się np. w sprzedaży wysyłkowej.

Poza tym zmiana w ust. 5 polega na wykreśleniu rozwiązania uzależniającego prawo podatnika do odliczenia podatku naliczonego od zakupów dokonanych przed utratą zwolnienia od zgody naczelnika urzędu skarbowego i od warunku sporządzenia i przedłożenia w urzędzie spisu z natury zapasów towarów. Rozwiązanie to uznane zostało jako nadmiernie rygorystyczne (*vide* wyrok NSA z dnia 11 października 2011 r. sygn. akt I FSK 1514/10). Wymogi formalne nie mogą uniemożliwiać podatnikowi lub nadmiernie utrudniać wykonywania prawa do odliczenia, na co wskazywał wielokrotnie również TSUE. Z wprowadzeniem ww. zmiany wiąże się konieczność uchylecia ust. 6 i 7, które odnoszą się do spisu z natury i tym samym stają się bezprzedmiotowe. Nie oznacza to, że podatnik nie będzie obowiązany do wskazania związku odliczonego podatku naliczonego ze sprzedażą opodatkowaną, gdyż taki wymóg wynika z ogólnej reguły zawartej w art. 86 ust. 1 ustawy o VAT. Dla tych celów może on dokonać na dzień utraty zwolnienia spisu z natury towarów, gdyż taki spis niewątpliwie ułatwi podatnikowi wykazanie w postępowaniu dowodowym takiego związku.

Proponuje się dodanie w art. 113 ustawy o VAT przepisu ust. 11a, który uniemożliwia powrót do zwolnienia od podatku przed upływem roku, licząc od końca roku, w którym podatnik utracił prawo do zwolnienia lub z niego zrezygnował, także w przypadku osób fizycznych, które zakończyły działalność gospodarczą, a następnie na nowo ją podjęły. Rozwiązanie to wyjaśnia wątpliwości co do równego traktowania podatników (osób fizycznych), którzy po przekroczeniu limitu do zwolnienia nie zawieszają wykonywania działalności i obowiązują ich roczny reżim powrotu do zwolnienia z tymi podatnikami, którzy po wejściu w opodatkowanie, kończą działalność, a następnie starają się uzyskać zwolnienie przysługujące osobom mającym status podatników rozpoczynających prowadzenie działalności. Przepis precyzuje, że te dwie sytuacje traktowane są jednakowo.

W ust. 13 zaproponowano zmiany, będące konsekwencją zmian zawartych w:

- art. 113 ust. 1 (odwołanie do „sprzedaży”), co powoduje zmianę zdania wstępnego w art. 113 ust. 13 ustawy o VAT,

- art. 2 pkt 33 (wprowadzenie definicji terenów budowlanych), co powoduje zmianę w art. 113 ust. 13 pkt 1 lit. d ustawy o VAT.

Dokonano również zmiany ust. 13 pkt 1 lit. b, umożliwiając skorzystanie ze zwolnienia od podatku dla dostawy samochodów osobowych niebędących nowymi środkami transportu, zaliczanych przez podatnika do środków trwałych podlegających amortyzacji. Celem tej zmiany jest doprecyzowanie, że wyłączenie ze zwolnienia przewidziane dla towarów opodatkowanych podatkiem akcyzowym, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, nie dotyczy dostawy takich samochodów. Pozwoli to uniknąć sytuacji, w których podatnik zwolniony ze względu na obrót, sprzedając używany samochód osobowy, który stanowi u niego środek trwały, traci to zwolnienie.

Dodatkowo dodano przepis (art. 113 ust. 13 pkt 1 lit. c), zgodnie z którym zwolnień, o których mowa w ust. 1 i 9, nie stosuje się do podatników dokonujących dostaw budynków, budowli lub ich części w przypadkach, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 10 lit. a i b ustawy o VAT.

Zmiana w ust. 13 pkt 2, co do zasady, polega na przeniesieniu do ustawy wyłączenia ze zwolnienia przewidzianego dla usług, o których mowa w załączniku do rozporządzenia fakturowego (*vide* lista towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku określone w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT).

W art. 113 ust. 13 pkt 2 lit. b wprowadza się zmianę w stosunku do brzmienia poz. 12 załącznika do rozporządzenia fakturowego, mającą na celu jednoznaczne wskazanie, że wykonujący usługi w zakresie doradztwa dotyczącego hodowli roślin i chowu zwierząt mogą korzystać ze zwolnień, o których mowa w art. 113 ust. 1 i 9. Zmiana ma jednak charakter techniczny, bowiem obecnie obowiązująca poz. 12 była interpretowana w ten sposób, że dopuszczała możliwość korzystania ze zwolnień, o których mowa wyżej, przez podmioty zajmujące się doradztwem również w zakresie hodowli roślin oraz chowu zwierząt. Należy podkreślić, że definicja działalności rolniczej zawarta w art. 2 pkt 15 ustawy o VAT obejmuje zarówno chów i hodowlę zwierząt, jak również produkcję materiału siewnego, szkółkarskiego, hodowlanego oraz reprodukcyjnego.

W związku z przeniesieniem do ustawy wyłączeń ze zwolnień podmiotowych w przypadku świadczenia usług, o których mowa w załączniku do rozporządzenia fakturowego, nie istnieje już uzasadnienie do utrzymywania delegacji ustawowej zawartej w art. 113 ust. 14 do określenia w akcie wykonawczym takiej listy towarów.

59.

Proponuje się zmianę brzmienia art. 117 pkt 1 ustawy o VAT. Zmiana ta ma charakter doprecyzowujący. Rezygnuje się z odwoływania się do konkretnych przepisów, gdyż może tutaj chodzić tylko o faktury wystawiane zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług.

60.

Proponowana zmiana w art. 119 ust. 2 ustawy o VAT ma na celu doprecyzowanie definicji marży poprzez zastąpienie wyrażenia „cena nabycia” wyrażeniem „faktyczne koszty poniesione przez podatnika”. Zmiana ta oznacza, iż w przypadku usług nabywanych od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty, dla których miejscem świadczenia jest miejsce siedziby usługobiorcy, podatek od takich usług rozliczany przez nabywcę tych usług jako koszt poniesiony przez podatnika z tytułu nabycia takich usług będzie uwzględniony przy obliczaniu marży.

Zmiana ta będzie lepiej odzwierciedlać przepisy dyrektywy 2006/112/WE w tym zakresie. Zgodnie bowiem z art. 308 dyrektywy 2006/112/WE przez marżę rozumie się różnicę między całkowitą kwotą do zapłaty przez turystę a faktycznymi kosztami poniesionymi przez biuro podróży z tytułu dostaw towarów i usług świadczonych przez innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty.

Zmiana w ust. 5 art. 119 ma wyłącznie charakter techniczny, związany z uchyleniem art. 19 i zastąpieniu jego regulacji art. 19a.

W związku z kompleksowym uregulowaniem w projektowanym art. 106e katalogu danych, które winna zawierać faktura, zasadne jest uchylenie regulacji przewidzianych w art. 119 ust. 10 ustawy o VAT.

61.

Proponowana zmiana w art. 120 ustawy o VAT ma na celu doprecyzowanie przepisów. Do słowniczka w art. 120 w ust. 1 proponuje się wprowadzenie pkt 5 – 8 zawierających definicje pojęć „kwota sprzedaży”, „kwota nabycia”, „łączna kwota dostaw” oraz „łączna kwota nabyć”. Zdefiniowanie tych pojęć precyzyjniej pozwoli odzwierciedlić przepisy dyrektywy 2006/112/WE w tym zakresie i ułatwi stosowanie przepisów art. 120.

Obecnie obowiązujące brzmienie przepisu art. 120 ust. 4, z uwagi na wskazanie, iż w odniesieniu do towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków nabytych uprzednio przez podatnika dla celów prowadzonej działalności lub

importowanych w celu odprzedaży podstawą opodatkowania jest marża pomniejszona o kwotę podatku, może sugerować, iż możliwe jest stosowanie marży również w odniesieniu do dostawy towarów używanych uprzednio importowanych przez podatnika. Dopiero z treści ust. 11 wynika, iż marża może mieć zastosowanie jedynie do dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków uprzednio zaimportowanych przez podatnika, a nie do dostaw towarów używanych zaimportowanych przez podatnika. W celu zatem wyeliminowania wątpliwości preredagowany został przepis ust. 4 poprzez wykreślenie odniesienia do importowanych towarów.

Konsekwencją wprowadzenia do słowniczka w ust. 1 art. 120 w pkt 5 – 8 pojęć: „kwota sprzedaży”, „kwota nabycia”, „łączna kwota dostaw” oraz „łączna kwota nabyć” jest konieczność dodatkowego odpowiedniego preredagowania przepisu ust. 4 oraz uchylecia ust. 6 w art. 120.

Zmiana w art. 120 w ust. 9 ustawy o VAT ma charakter wyłącznie redakcyjny. Wyraz „do” zastępuje się wyrazem „od”. Zgodnie z nowym brzmieniem podatnik może ubiegać się ponownie o skorzystanie z obliczania marży zgodnie z ust. 5 po upływie roku od utraty tego prawa, licząc od końca miesiąca, w którym utracił prawo do rozliczania tą metodą.

W związku z kompleksowym uregulowaniem w projektowanym art. 106e katalogu danych, które winna zawierać faktura, zasadne jest uchylenie regulacji przewidzianych w art. 120 ust. 16 ustawy o VAT.

62.

Zmiana w art. 127 ust. 3 jest zmianą redakcyjną wynikająca ze zmiany wprowadzonej w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT (zwolniona od podatku ma być sprzedaż, a nie podatnik).

63.

Zmiana wprowadzenia do wyliczenia w art. 136 ust. 1 ustawy o VAT ma na celu określenie właściwego przywołania do zmienionych przepisów w zakresie fakturowania.

64.

Zmiana polega na określeniu w art. 138 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o VAT, że użyte w tym przepisie pojęcie „obróć” nie obejmuje podatku VAT.

65.

Zmiana w art. 146c ustawy o VAT jest zmianą techniczną, polegającą na przywołaniu

właściwego przepisu ustawy (art. 86 ust. 2 pkt 7) w miejsce uchylanego art. 86 ust. 20 ustawy o VAT.

66.

Zmiana zdania wstępnego w art. 146h ustawy o VAT jest zmianą techniczną polegającą na przywołaniu właściwego przepisu ustawy (art. 86 ust. 2 pkt 7) w miejsce uchylanego art. 86 ust. 20 ustawy o VAT.

67.

Zmiany w załączniku nr 3 do ustawy o VAT zmierzają do pełniejszego odwzorowania postanowień dyrektywy 2006/112/WE w zakresie możliwości stosowania stawek obniżonych do dostawy niektórych towarów i świadczenia niektórych usług.

Istotą proponowanej zmiany w poz. 24 (podobnie jak w poz. 17 załącznika nr 10 do ustawy o VAT) jest podwyższenie stawki VAT dla wełny szarpanej oraz odpadów zwierzęcych surowych, niejadalnych (za wyjątkiem jelit, pęcherzy, żołądków) do 23%. Co do zasady treść pozycji 17 załącznika nr 10 stanowi powtórzenie pozycji 24 załącznika nr 3.

Obecnie produkty te podlegają opodatkowaniu 5-procentową stawką, za wyjątkiem wełny szarpanej, do której ma zastosowanie 8-procentowa stawka podatku.

Odpadami zwierzęcymi surowymi, niejadalnymi, dla których wzrośnie stawka podatku do 23% są m.in.:

- szczecina i sierść świń lub dzików, sierść borsuka i inne szczeciny do wyrobu szczotek i pędzli, odpadki takiej szczeciny lub sierści,
- kości (w tym słoniowe) i rdzenie rogów oraz proszek i odpady z tych produktów,
- skorupy żółwi, kopyta, paznokcie, szpony, pazury i dzioby.

W związku z tym, że przedmiotowe towary nie stanowią produktów żywnościowych, brak jest merytorycznego uzasadnienia do stosowania dla tych produktów obniżonych stawek podatku.

Zgodnie z art. 98 dyrektywy 2006/112/WE państwa członkowskie mogą stosować jedną lub dwie stawki obniżone. Stawki obniżone mają zastosowanie wyłącznie do dostaw towarów i świadczenia usług, których kategorie są określone w załączniku nr III. Z uwagi na fakt, iż wełna szarpana i odpady zwierzęce nie są wymienione w ww. załączniku, powinny podlegać opodatkowaniu według stawki podstawowej.

Spśród produktów sklasyfikowanych wg PKWiU 10.11.60.0 jako odpady zwierzęce surowe

proponuje się pozostawić stosowanie stawki w wysokości 5% dla jelit, pęcherzy i żołądków, bowiem towary te są wykorzystywane m.in. do produkcji kielbas, salcesonów, a żołądki np. z drobiu w praktyce dla wielu rodzin stanowią ważny produkt spożywczy.

Proponowana zmiana jest zgodna z postanowieniami dyrektywy 2006/112/WE, które Polska jest zobowiązana stosować w prawie podatkowym.

Proponowana zmiana poz. 52 (podobnie jak poz. 31 załącznika nr 10 do ustawy o VAT) ma na celu usunięcie wątpliwości co do wysokości stawki podatku od towarów i usług dla sprzedaży napojów, przy których przyrządzaniu (produkcji) wykorzystywany jest napar z kawy lub herbaty, niezależnie od udziału procentowego tego naparu w przygotowywanym napoju.

Obecnie zarówno sprzedaż kawy i herbaty, jak i serwowanych w ramach usług gastronomicznych napojów zawierających kawę i herbatę podlegają opodatkowaniu wg stawki podstawowej. Natomiast podatnicy mają wątpliwości co do wysokości stawki podatku w odniesieniu do napojów, do których przygotowania wykorzystywany jest napar kawy i herbaty.

Zarówno napoje przygotowane przy wykorzystaniu tego naparu, jak również sam napar kawy i herbaty, powinny być opodatkowane podstawową stawką podatku. Zmiany te mają charakter doprecyzowujący i nie pociągają za sobą skutków budżetowych.

Wyroby sztuki ludowej

Proponuje się wykreślenie poz. od 108 do 128 z załącznika nr 3 do ustawy o VAT zawierającego wykaz towarów i usług opodatkowanych stawką podatku w wysokości 8%.

Obecnie we wskazanych wyżej pozycjach załącznika nr 3, wymienione są wyroby sztuki ludowej oraz rękodzieła i rzemiosła ludowego i artystycznego (poz. 108 – 128). Celem zaproponowanych zmian jest opodatkowanie towarów wymienionych obecnie w poz. 108 – 128 załącznika nr 3 do ustawy stawką podstawową podatku VAT.

Stosowanie do tych towarów stawki obniżonej VAT nie ma uzasadnienia w przepisach unijnych. Co do zasady, stosowanie przez państwa członkowskie stawek obniżonych VAT jest możliwe jedynie w odniesieniu do towarów oraz usług wymienionych w załączniku nr III do dyrektywy 2006/112/WE. W załączniku tym nie zostały wymienione wyroby sztuki ludowej oraz rękodzieła i rzemiosła, co oznacza, że towary te powinny być opodatkowane stawką podstawową podatku od towarów i usług.

Usługi radiowe i telewizyjne

Celem zaproponowanych zmian w załączniku nr 3 do ustawy o VAT jest dostosowanie do przepisów dyrektywy 2006/112/WE w zakresie opodatkowania usług radiowych i telewizyjnych, innych niż wymienione w art. 43 ust. 1 pkt 34 ustawy o podatku od towarów i usług.

Zgodnie z poz. 8 załącznika III do dyrektywy 2006/112/WE państwa członkowskie mogą zastosować stawki obniżone do odbioru usług nadawczych radiowych i telewizyjnych.

Zakres stosowania stawki obniżonej w odniesieniu do usług radiowych i telewizyjnych w Polsce wykracza poza ramy dopuszczalne dyrektywą. Zgodnie art. 41 ust. 2 w związku z art. 146a pkt 2 ustawy o VAT oraz poz. 164 – 172 załącznika nr 3 do tej ustawy opodatkowaniu VAT stawką obniżoną w wysokości 8% podlegają:

- 1) usługi związane z filmami, nagraniami wideo i programami telewizyjnymi – wyłącznie w zakresie produkcji programów telewizyjnych – PKWiU ex 59.11.1,
- 2) usługi związane z projekcją filmów – PKWiU ex 59.14.10.0,
- 3) usługi w zakresie nagrywania dźwięku i wydarzeń na żywo – PKWiU ex 59.20.1,
- 4) usługi związane z produkcją programów radiofonicznych – PKWiU ex 59.20.2,
- 5) usługi związane z nadawaniem programów ogólnodostępnych i abonamentowych, inne niż określone w art. 43 ust. 1 pkt 34 ustawy – PKWiU ex 60,
- 6) usługi radia i telewizji kablowej – PKWiU ex 61.10.5,
- 7) usługi udostępniania programów radiowych i telewizyjnych realizowane za pomocą sieci telekomunikacji ruchomej – wyłącznie usługi radia i telewizji kablowej – PKWiU ex 61.20.50.0,
- 8) usługi telekomunikacji satelitarnej, z wyłączeniem udostępniania programów radiowych i telewizyjnych za pośrednictwem satelity – wyłącznie usługi radia i telewizji kablowej – PKWiU ex 61.30.10.0,
- 9) usługi udostępniania programów radiowych i telewizyjnych za pomocą satelity – wyłącznie usługi radia i telewizji kablowej – PKWiU ex 61.30.20.0.

Stawka obniżona, w zakresie wymienionych usług, nie dotyczy usług reklamowych i promocyjnych.

W związku z powyższym w celu dostosowania zakresu stawki obniżonej w zakresie powyższych usług do wymogów dyrektywy proponuje się uchylenie w załączniku nr 3 do ustawy o VAT poz. 164 – 168, co oznacza objęcie stawką podstawową VAT: usług

w zakresie produkcji programów telewizyjnych (PKWiU ex 59.11.1), usług związanych z projekcją filmów (PKWiU ex 59.14.10.0), usług w zakresie nagrywania dźwięku i wydarzeń na żywo (PKWiU ex 59.20.1), usług związanych z produkcją programów radiofonicznych (PKWiU ex 59.20.2), usług związanych z nadawaniem programów ogólnodostępnych i abonamentowych, innych niż określone w art. 43 ust. 1 pkt 34 ustawy (PKWiU ex 60). Należy zaznaczyć, że w praktyce stosowanie stawki obniżonej na ww. usługi było ograniczone, gdyż w zakresie np. produkcji programów telewizyjnych obejmowało tylko tzw. ramówkę. Wprowadzana zmiana zatem ujednolici stosowanie stawki do wszelkich produkcji.

Równocześnie w poz. 169 załącznika nr 3 proponuje się wpisać usługi, inne niż usługi elektroniczne, polegające na umożliwieniu odbioru programów telewizyjnych i radiowych w rozumieniu przepisów o radiofonii i telewizji, za pomocą urządzeń odbiorczych, z wyłączeniem usług polegających na wypożyczaniu filmów i audycji w wybranym przez korzystającego z usługi czasie. Powyższa pozycja objęła swoim zakresem również usługi wymienione w poz. 170 i 171 w zakresie udostępniania programów radiowych i telewizyjnych realizowanych za pomocą sieci telekomunikacji ruchomej (poz. 170) oraz za pomocą satelity (poz. 171), w związku z czym pozycje te zostały uchylone.

68.

Zmiana w załączniku nr 7 w kolumnie pierwszej została omówiona w uzasadnieniu do zmiany wskazanej w pkt 39 uzasadnienia.

69.

W załączniku nr 10 do ustawy o VAT zmiana poz. 17 załącznika nr 10 do ustawy o VAT została omówiona w uzasadnieniu do zmiany poz. 24 załącznika nr 3 do ustawy o VAT.

Zmiana poz. 31 załącznika nr 10 do ustawy o VAT została omówiona w uzasadnieniu do zmiany poz. 52 załącznika nr 3 do ustawy o VAT.

70.

Proponuje się przeniesienie do ustawy o VAT załącznika do rozporządzenia fakturowego, zawierającego listę towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku określone w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy. Przy czym z uwagi na przeniesienie z tego załącznika do art. 113 ust. 13 pkt 2 ustawy o VAT wszystkich usług, których zwolnienie nie obejmuje, proponuje się, aby nowy załącznik nr 12 do ustawy o VAT dotyczył tylko towarów.

W art. 2 projektu ustawy wprowadza się zmiany do art. 87 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 797, z późn. zm.). Zgodnie z nowym brzmieniem przepisu, jeżeli z odrębnych przepisów nie wynika obowiązek wystawienia faktury, podatnicy prowadzący działalność gospodarczą obowiązani są na żądanie kupującego lub usługobiorcy wystawić rachunek potwierdzający dokonanie sprzedaży lub wykonanie usługi. Zmiany wynikają z omówionych zmian dotyczących obowiązku wystawiania faktur.

W art. 3 projektu proponuje się wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 247, poz. 1652 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 585).

W związku z wprowadzaną niniejszym projektem zmianą art. 32 ust. 1 ustawy o VAT, należy dostosować do tego brzmienia treść art. 32 ust. 1, zawartego w art. 1 pkt 9 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., którego wejście w życie przesuwają się odrębną ustawą na dzień 1 stycznia 2014 r.

Ponadto proponuje się uchylenie lit. b w art. 1 pkt 13 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. Przepis, po jego wejściu w życie, nadawałby nowe brzmienie uchylanemu przepisowi art. 88 ust. 3a pkt 6 ustawy o VAT. Zgodnie z tą regulacją, nie stanowiłyby podstawy obniżenia podatku należnego oraz zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego faktury i dokumenty celne, w przypadku gdy zaświadczenie, o którym mowa w art. 86a ust. 5 (art. 86a jest wprowadzany przepisem art. 1 pkt 12 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., którego wejście w życie proponuje się przesunąć odrębną ustawą na dzień 1 stycznia 2014 r.) zawiera informacje niezgodne ze stanem faktycznym.

Jednocześnie należy do tej zmiany dostosować art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., (poprzez wykreślenie powołania art. 1 pkt 13 lit. b w art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r.).

W związku z wprowadzeniem nowych rozwiązań w projekcie ustawy przewidziano również przepisy przejściowe.

W art. 4 projektu w związku ze zmianami w zakresie wymogów stawianych przedstawicielowi podatkowemu postanowiono, że ustanowienie przedstawiciela podatkowego zgodnie z przepisami dotychczasowymi zachowuje ważność.

W art. 5 projektu zawarto przepisy przejściowe regulujące moment powstania obowiązku podatkowego. Doprecyzowano dla celów zastosowania przepisu przejściowego określenie momentu wykonania czynności tzw. ciągłych oraz wprowadzono upraszczającą regulację

przejściową dla niektórych z tych czynności, takich jak dostawy energii elektrycznej, gazu przewodowego, usług dostarczania wody, dla których wystawiono fakturę do 30 czerwca 2013 r. (regulacja ta pozwoli na wydłużenie okresu dostosowawczego do nowych przepisów).

W art. 6 projektu zawarto regulacje przejściowe odnośnie do określania podstawy opodatkowania.

W art. 7 projektu przewidziano regulacje przejściowe odnoszące się do zasad określania podstawy opodatkowania w przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów lub wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, w stosunku do których przed 1 stycznia 2013 r. uiszczone zaliczkę, która została udokumentowana fakturą. Rozwiązanie przejściowe umożliwi niewliczanie do podstawy opodatkowania tych kwot, które przed wejściem w życie zmienionych regulacji spowodowały powstanie obowiązku podatkowego z tytułu otrzymania całości lub części zapłaty przed dokonaniem transakcji wewnątrzwspólnotowych (na podstawie art. 20 ust. 3 lub 7 ustawy o VAT, w brzmieniu dotychczasowym).

W art. 8 projektu, z uwagi na fakt, że regulacja zawarta w art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej ma wejść w życie dopiero z dniem 1 lipca 2013 r., konieczne jest wprowadzenie przepisu przejściowego dla podmiotów będących przedstawicielami podatkowymi, w zakresie, w jakim działają w imieniu własnym na rzecz podatnika, odnośnie odpowiedniego stosowania przepisów dotyczących poboru i wymiaru cła, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia płatności oraz innych ułatwień płatniczych przewidzianych w przepisach celnych.

W art. 9 projektu, w związku z proponowanymi zmianami dotyczącymi art. 83 ust. 1a i 1c, w wyniku których na listę przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym mają być wpisywani przewoźnicy posiadający siedzibę na terytorium Polski, a nie jak obecnie mogli być wpisywani przewoźnicy zagraniczni, proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego, który utrzymałby w mocy do 31 marca 2013 r. obecnie obowiązującą listę. Oznaczałoby to, iż przewoźnicy zagraniczni, którzy znajdują się na obecnej liście, uprawnieni byłiby do 31 marca 2013 r. do nabywania towarów i usług ze stawką 0% bez konieczności przedstawiania dodatkowych dokumentów, o których mowa w projektowanym art. 83 ust. 1f. Nowa lista na okres od 1 kwietnia 2013 r. do 31 marca 2014 r. tworzona byłaby już w oparciu o projektowane regulacje.

W art. 10 projektu wprowadzono regulacje przejściowe dotyczące obniżania kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego. Zgodnie z tymi rozwiązaniami do rozliczeń za okresy rozliczeniowe, które upływają z dniem 30 czerwca 2013 r., stosować się będzie

przepisy art. 86 ustawy o VAT w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2013 r.

W art. 11 projektu przewidziano regulacje przejściowe dotyczące zasad dokumentowania czynności. Do udokumentowania czynności dokonanych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy stosować się będzie przepisy obecnie obowiązujące (ust. 1). W projektowanym przepisie przejściowym przewidziano jednak wyjątek. Do wystawiania faktur korygujących faktury wystawione przed dniem 1 lipca 2013 r. oraz faktury wystawione zgodnie z ust. 1 oraz do wystawiania faktur będącymi duplikatami takich faktur stosuje się odpowiednio przepisy art. 106i i art. 106j ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (ust. 2).

Proponuje się też, aby akceptacja przesyłania faktur w formie elektronicznej, wyrażona na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2013 r., zachowała ważność na potrzeby stosowania nowego art. 106l ust. 1 ustawy zmienianej (ust. 3).

Ponadto wprowadza się przepis, że w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. podatnik nie ma obowiązku wystawiania faktur wewnętrznych, o których mowa w art. 106 ust. 7 zmienianej ustawy (ust. 4). Od dnia 1 lipca 2013 r. brak obowiązku wystawiania faktur uproszczonych będzie wynikał z przepisów ustawy.

W art. 12 projektu wprowadza się regulację, zgodnie z którą dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 28o, art. 82 ust. 3 i art. 99 ust. 14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 28o, art. 82 ust. 3 i art. 99 ust. 14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) art. 87 ust. 11 pkt 3 i art. 106 ust. 8 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia 30 czerwca 2013 r.

Proponuje się, że ustawa wejdzie z dniem 1 stycznia 2013 r., z tym że niektóre przepisy wejdą w życie z dniem 1 lipca 2013 r. (art. 13 projektu).

Późniejsze wejście w życie (tj. z dniem 1 lipca 2013 r.) dotyczy przede wszystkim przepisów regulujących moment powstania obowiązku podatkowego (dodawany do ustawy o VAT art. 19a), podstawę opodatkowania (dodawany art. 29a), zmian wprowadzanych w zakresie odliczania podatku (art. 86 ustawy o VAT) oraz przepisów projektu, które odwołują się do tych regulacji, a zatem również ich wejście w życie musi zostać przesunięte.

Wejście w życie powołanych wyżej przepisów z dniem 1 lipca 2013 r., ze względu na zakres

wprowadzanych zmian, ma na celu zapewnienie odpowiedniego *vacatio legis* w celu umożliwienia podatnikom dostosowania się do nowych regulacji i jest odpowiedzią na postulaty zgłaszane w trakcie uzgodnień.

W projekcie przewiduje się, że z dniem 1 lipca 2013 r. wejdą w życie przepisy kompleksowo regulujące w ustawie fakturowanie (art. 106a – 106o ustawy o VAT). Jest to związane z faktem, że przepisy te są powiązane z regulacjami dotyczącymi momentu powstania obowiązku podatkowego i zasadne jest ich wejście w życie w tym samym czasie.

Jednocześnie, biorąc pod uwagę obowiązek wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2013 r. zmian implementujących dyrektywę 2010/45/UE, konieczne będzie w zakresie, w jakim przepisy te nie zostały jeszcze zaimplementowane, wprowadzenie odpowiednich regulacji w drodze zmian do rozporządzeń wykonawczych do ustawy na podstawie art. 106 ust. 8 pkt 1 i 3, ust. 10 i 11 ustawy o VAT (tj. rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku oraz rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie przesyłania faktur w formie elektronicznej, zasad ich przechowywania oraz trybu udostępniania organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej). Rozporządzenia te m.in. stosownie do art. 12 pkt 2 projektu ustawy zachowają moc do dnia 30 czerwca 2013 r. Należy jednak podkreślić, że zmiany dotyczące fakturowania, które zostaną wprowadzone na podstawie ww. rozporządzeń, nie wymagają długiego *vacatio legis*. Zmiany te co do zasady polegają bowiem na uproszczeniu fakturowania poprzez m.in. zapewnienie równego traktowania faktur papierowych i elektronicznych, wprowadzenie możliwości wystawiania faktur uproszczonych i faktur zbiorczych czy też wyeliminowanie wymagań dotyczących faktur wewnętrznych.

Powyższe rozwiązanie zapewni realizację obowiązków implementacyjnych od 1 stycznia 2013 r. do czasu wejścia w życie z dniem 1 lipca 2013 r. zmian ustawowych dotyczących dodawanych w ustawie o VAT art. 106a – 106o.

Stosownie do postanowień § 11a uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) na stronie Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl).

Ustawa zmieniająca ustawę nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Ustawa zmieniająca ustawę jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt prawny

Przedmiotowy akt prawny oddziałuje na podatników podatku od towarów i usług, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze. Projektowana ustawa zmieniająca ustawę wpływa również na obowiązki osób trzecich, w tym również na obowiązki o charakterze dokumentacyjnym.

Dostosowanie definicji terytorium państwa członkowskiego, stanowiące uproszczenie procedury pobierania podatku przy budowie i utrzymaniu wspólnych odcinków dróg, wpłynie na podatników dokonujących transakcji związanych z budową i utrzymaniem tych mostów.

2. Wyniki konsultacji społecznych

Projekt ustawy równolegle z uzgodnieniami zewnętrznymi został poddany konsultacjom społecznym m.in. z takimi organizacjami społecznymi jak: Business Centre Club, Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce, Izba Gospodarcza „Wodociągi Polskie”, Izba Gospodarcza Komunikacji Miejskiej, Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu, Izba Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych, Izba Wydawców Prasy, Krajowa Izba Biegłych Rewidentów, Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji, Krajowa Izba Gospodarcza, Krajowa Rada Doradców Podatkowych, Krajowa Rada Izb Rolniczych, Krajowa Rada Notarialna, Krajowa Rada Radców Prawnych, Krajowa Rada Spółdzielcza, Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni „SPOŁEM”, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich, Naczelna Izba Lekarska, Naczelna Rada Adwokacka, Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług, Naczelna Rada Zrzeszeń Transportu Prywatnego, Polska Federacja Producentów Żywności, Polska Izba Firm Szkoleniowych, Polska Izba Książki, Polska Izba Spedycji i Logistyki, Polska Izba Turystyki, Polska Izba Ubezpieczeń, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji, Polska Rada Biznesu, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Rada Krajowa Federacji Konsumentów, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Stowarzyszenie Kupców i Przedsiębiorców Polskich „Razem”, Zrzeszenie Prawników Polskich, Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych RP, Związek Dealerów Samochodowych, Związek Rewizyjny Spółdzielni Ogrodniczo-Pszczelarskich, Związek Rzemiosła Polskiego.

W projekcie ustawy, w związku ze zgłoszonymi uwagami, zostały wprowadzone

m.in. następujące zmiany:

- w związku z uwagami, że uznanie za teren budowlany wszystkich nieruchomości położonych na terenach przeznaczonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę może okazać się rozwiązaniem zbyt szerokim, nieprecyzyjnym i powodującym trudności w stosowaniu przepisów oraz że studium nie jest aktem prawa miejscowego, zmodyfikowano definicję terenów budowlanych obejmując tym pojęciem wyłącznie grunty przeznaczone pod zabudowę zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku braku tego planu zgodnie z decyzją o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu (zrezygnowano z zapisu, że w przypadku braku tego planu oraz decyzji, o przeznaczeniu terenu decydowałoby studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy),
- w związku z postulatami, że limity kwotowe prezentów o małej wartości powinny być wyrażone w kwotach netto (tak jak obecnie) oraz powinny być ustalone w wyższej wysokości niż zaproponowano w projekcie, zmodyfikowano definicję prezentów o małej wartości, określając ich wartość w kwotach netto. W przypadku prezentów, dla których podatnik prowadzi ewidencję, przyjęto limit w wysokości 160 zł netto (kwota brutto ustalona przy kwocie 160 zł jest zbliżona do przyjętej poprzednio w projekcie kwoty brutto 200 zł) oraz dla prezentów, które nie są ewidencjonowane – przyjęto limit w wysokości 20 zł netto; w przypadku prezentów, których przekazania nie są ujmowane w ewidencji, nowy limit jest wyższy od zaproponowanego poprzednio w projekcie (tj. kwoty 20 zł brutto). W związku z odstąpieniem od podwyższania stawki VAT na lody, posiłki i dania gotowe, w celu zbilansowania skutków finansowych dla budżetu państwa tych zmian, zrezygnowano z podwyższenia limitów dla prezentów o małej wartości (przepis art. 7 ust. 4 ustawy o VAT nie jest zmieniany w projekcie ustawy),
- w związku z uwagami, że wprowadzony w definicji „próbki” warunek oznaczania egzemplarzy okazowych towaru jako „próbka” będzie uciążliwy dla podatników, a w niektórych przypadkach niemożliwy do spełnienia pomimo ewidentnie próbnego charakteru przekazywanych towarów, zmodyfikowano definicję próbki, odchodząc od wymogu, że przez próbkę należy rozumieć oznaczony jako próbka egzemplarz okazowy towaru; zgodnie z nowym brzmieniem art. 7 ust. 7 przez próbkę będzie rozumiany identyfikowalny jako „próbka” egzemplarz towaru, spełniający wskazane w tym przepisie warunki (przepis został następnie doprecyzowany poprzez dodanie, że przez próbkę będą

rozumiane również niewielkie ilości towaru, co znajdzie zastosowanie do próbek towarów niepoliczalnych, takich jak np. sól, cukier),

- w celu lepszego dostosowania projektowanych zapisów do art. 63, 65 i 66 dyrektywy 2006/112/WE zmodyfikowano w dodawanym art. 19a ust. 1 ogólną zasadę, zgodnie z którą obowiązek podatkowy będzie powstawał z chwilą dokonania dostawy towarów lub wykonania usługi (zamiast zaproponowanego w projekcie przesłanym do konsultacji terminu określonego na ostatni dzień miesiąca, w którym dokonano tych czynności). Analogiczne, w przypadku gdy przed dostawą towarów lub wykonaniem usługi otrzymano całość lub część zapłaty, obowiązek podatkowy będzie powstawał z chwilą otrzymania zapłaty (w jej otrzymanej części). Dla czynności wymienionych w art. 19a ust. 5 konsekwentnie proponuje się, że obowiązek podatkowy będzie powstawał z chwilą zaistnienia takich zdarzeń, jak otrzymanie całości lub części zapłaty lub wystawienie faktury na rzecz podatników lub osób prawnych niebędących podatnikami (z tym że jeżeli podatnik nie wystawi faktury lub wystawił ją z opóźnieniem, obowiązek podatkowy będzie powstawał z chwilą upływu terminów na wystawienie faktury),
- w zakresie wprowadzanego projektowaną ustawą przepisu, zgodnie z którym podatnik może obniżyć podstawę opodatkowania pomimo braku potwierdzenia odbioru faktury korygującej przez nabywcę, w przypadku gdy uzyskanie tego potwierdzenia jest niemożliwe uwzględniono zgłaszane uwagi, że wystarczająca jest jedna udokumentowana próba doręczenia faktury korygującej, jeżeli z posiadanej dokumentacji wynikać będzie, że nabywca posiada wiedzę, że transakcja została zrealizowana na warunkach określonych w fakturze korygującej,
- w związku z uwagami, że dochowanie określonego w projektowanym art. 106h ust. 5 w związku z art. 19a ust. 5 pkt 3 lit. b ustawy o VAT terminu wystawienia faktury (120. dnia od dnia wydania towaru) będzie dla podatników nadmiernie uciążliwe, gdyż będzie wiązało się z koniecznością monitorowania upływu terminu i wystawieniem faktur w tym właśnie dniu, zmodyfikowano przepis w ten sposób, że w przypadku dostawy towarów, o których mowa w art. 19a ust. 5 pkt 3 lit. b, gdy umowa przewiduje rozliczenie zwrotów wydawnictw, fakturę wystawia się nie później niż 120. dnia od dnia pierwszego wydania towarów,
- w związku z uwagami dotyczącymi niepewności co do możliwości wystawiania faktur przed dokonaniem czynności podlegających VAT, w szczególności w zakresie tzw. świadczeń ciągłych oraz ewentualnego wystąpienia problemów z fakturowaniem

zaliczek i korygowaniem faktur pierwotnych, dokonano modyfikacji projektowanych przepisów i wprost zapisano, że na określonych w projekcie zasadach faktury mogą być wystawiane przed dokonaniem czynności oraz doprecyzowano, że przy świadczeniach ciągłych nie ma obowiązku wystawiania korekt faktur w przypadku przyjęcia zaliczki,

- w związku ze zgłoszonymi uwagami przesunięto, z dnia 1 stycznia 2013 r. na dzień 1 lipca 2013 r., termin wejścia w życie zmian w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego, podstawy opodatkowania i terminów odliczenia podatku VAT. Odpowiednie *vacatio legis* umożliwi podatnikom dostosowanie się do wprowadzanych zmian.

W związku z wniesionymi uwagami doprecyzowano również uzasadnienie do projektu ustawy, aby wyeliminować zgłoszone wątpliwości (np. doprecyzowano, że płyty i egzemplarze książek do recenzji mogą być uznane za próbki; że termin „rok” użyty w przepisie określającym moment powstania obowiązku podatkowego w przypadku usług ciągłych należy rozumieć jako 12 kolejnych następujących po sobie miesięcy, że pomimo wyeliminowania faktur wewnętrznych podatnicy mogą nadal wystawiać te dokumenty dla celów prawidłowego wykazywania podatku w prowadzonych ewidencjach).

Ostatecznie zrezygnowano z zapisu w art. 29a ust. 1 ustawy o VAT, że opodatkowaniu VAT podlegać będą dotacje związane „bezpośrednio z ceną” towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez podatnika, powracając do obecnego podejścia, że do podstawy opodatkowania wliczane są dotacje mające bezpośredni wpływ na cenę towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez podatnika.

Pozostałe uwagi nie zostały uwzględnione. Do głównych przyczyn nieuwzględnienia uwag należy zaliczyć fakt, że zgłoszone propozycje wykraczały lub były niezgodne z zakresem zmian objętych projektowaną ustawą w ramach przyznanej zgody na procedowanie nad projektem ustawy bez przygotowywania założeń. Zmiany wprowadzane projektem obejmują m.in. przepisy mające na celu implementację dyrektywy 2010/45/UE i art. 4 dyrektywy Rady 2008/8/WE oraz usunięcie niezgodności przepisów z prawem unijnym w zakresie stosowania obniżonej stawki VAT na niektóre towary. Nie zostały w związku z tym m.in. uwzględnione propozycje utrzymania stawki obniżonej na wyroby sztuki ludowej.

Przygotowany w Ministerstwie Finansów projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl)

zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Zainteresowanie pracami na projektem ustawy zgłosiły następujące podmioty: Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie, Sage Spółka z o.o., Izba Gospodarcza Gazownictwa, Towarzystwo Obrotu Energią, Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie, Fundacja CEPELIA Polska Sztuka i Rękodzieło oraz Ernst & Young Sp. z o.o. W związku ze zgłoszonymi uwagami, że wprowadzenie projektowanych zmian będzie wiązać się z koniecznością dostosowania systemów informatycznych i zasad fakturowania, w celu umożliwienia podatnikom dostosowania się do nowych regulacji termin ich wejścia w życie został przesunięty na dzień 1 lipca 2013 r. W odpowiedzi na zgłoszone wątpliwości (także przez inne podmioty opiniujące projekt ustawy) wprowadzono przepisy regulujące kwestie wystawiania faktur przed dokonaniem czynności podlegających opodatkowaniu VAT przy świadczeniach ciągłych. Ponadto doprecyzowano brzmienie przepisu obecnie art. 106e ust. 3 pkt 6 ustawy o VAT, tak aby wynikało z niego, że dane pozwalające określić kwotę podatku będą wymagane na fakturze zawsze, gdy przedmiot transakcji jest opodatkowany inną stawką VAT niż podstawowa. W pozostałym zakresie zgłoszone uwagi nie zostały uwzględnione.

3. Wpływ aktu prawnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowane rozwiązania przewidziane do wprowadzenia z dniem 1 stycznia 2013 r. wpłyną na dochody budżetu państwa (wystąpią dodatnie skutki dla budżetu państwa).

Po rezygnacji z objęcia stawką 8% lodów oraz gotowych posiłków i dań zmiana wysokości opodatkowania VAT na niektóre towary i usługi przekłada się na skutki dodatnie dla budżetu państwa w wysokości ogółem blisko ok. + 11,5 mln zł (szacowane w warunkach 2013 r.).

Na tę kwotę składają się:

- podniesienie stawki VAT z 8 na 23% w odniesieniu do wyrobów sztuki ludowej oraz rękodzieła i rzemiosła ludowego i artystycznego, które posiadają atest Krajowej Komisji Artystycznej i Etnograficznej (ok. 0,9 mln zł),
- opodatkowanie stawką podstawową (obecnie zwolnionych) usług pocztowych niepowszechnych, świadczonych przez operatora publicznego – skutek dodatni w wysokości ok. 10,6 mln zł.

W związku z rezygnacją wprowadzania zmian w zakresie podniesienia limitów dla prezentów o małej wartości nie wystąpią ujemne skutki dla budżetu państwa związane z tą zmianą.

Proponowane rozwiązanie dotyczące ustanawiania przedstawiciela podatkowego ma na celu uproszczenie obowiązków administracyjnych dla podatników zagranicznych importujących „przez Polskę” do innych państw członkowskich towary, co powinno przyczynić się do zwiększenia tego rodzaju importu w Polsce, a tym samym do większych wpływów w Polsce z udziału w cłach. Trudno jest jednak wskazać, jaka będzie skala tego zjawiska, bo nie tylko rozwiązania podatkowe decydują o wyborze przez przedsiębiorców kraju, w którym dokonują importu towarów.

W zakresie pozostałych zmian objętych przedmiotowym projektem ustawy zmieniającej ustawę nie przewiduje się skutków budżetowych.

Projektowane rozwiązania nie wpłyną również na dochody budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ aktu prawnego na rynek pracy

Wejście w życie niniejszej ustawy zmieniającej ustawę nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ aktu prawnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przedmiotowy projekt ustawy jest kolejnym krokiem rządu w stronę liberalizacji rozwiązań w zakresie podatku VAT. Na przestrzeni ostatnich lat, pomimo koniecznego przejściowego wzrostu stawek podatkowych, nastąpiło wiele pozytywnie odbieranych przez przedsiębiorców zmian stopniowo wprowadzanych w życie. Projektowana ustawa, stanowiąc kontynuację tego procesu, niesie ze sobą szereg dalszych zmian, w ocenie projektodawcy korzystnych i oczekiwanych przez przedsiębiorców. W wielu bowiem obszarach upraszcza ona rozliczenia w zakresie podatku VAT, wprowadza rozwiązania gwarantujące pewność prawną oraz konsekwentnie zmniejsza obowiązki biurokratyczne.

W celu poprawienia konkurencyjności polskich przedsiębiorców w transakcjach transgranicznych zaproponowano wiele zmian liberalizujących i upraszczających zasady rozliczania oraz warunki opodatkowania tych transakcji. Uelastyczniono stosowanie stawki 0% przy dostawach wewnątrzwspólnotowych i eksporcie towarów (przy poszerzeniu równocześnie jego zakresu), co ułatwi podatnikom dokonywanie tych transakcji, sprzyjając tym samym utrzymaniu bądź zdobyciu przez polskie przedsiębiorstwa rynków za granicą. Przy opodatkowaniu wewnątrzwspólnotowych dostaw i zakupów towarów, w tym w ramach transakcji łańcuchowych, zlikwidowano lub ograniczono dodatkowe warunki oraz wymogi dowodowe i sprawozdawcze, zmniejszając w konsekwencji w tym zakresie obowiązki

ewidencyjne oraz informacyjne podatników. Uporządkowano przepisy dotyczące importu usług i dostawy, dla której podatnikiem jest nabywca, oraz wprowadzono przykładowy katalog dokumentów umożliwiających zastosowanie stawki 0% w eksporcie. Zmiany te zapewnią przedsiębiorcom większą czytelność przepisów oraz pewność przy ich stosowaniu.

Przedmiotowy projekt porządkuje również przepisy w zakresie przedstawiciela podatkowego oraz wprowadza dalszą liberalizację tej instytucji, otwierając tym samym większej grupie przedsiębiorców możliwość świadczenia usług przedstawicielskich podmiotom zagranicznym. Wprowadza się również w określonych sytuacjach, wzorem innych państw członkowskich (np. Niemiec), możliwość ustanowienia przedstawiciela podatkowego dla podmiotów zagranicznych bez konieczności dokonywania ich rejestracji dla celów podatku VAT. Rozwiązanie to, upraszczające obowiązki administracyjne tych podmiotów, zachęca do importowania „przez Polskę” towarów do innych państw członkowskich. Zaproponowanie podmiotom zagranicznym takich rozwiązań przyczyni się do zwiększenia tego rodzaju importu w Polsce, co przełoży się zarówno na korzyści budżetowe w postaci większych wpływów z tytułu ceł, jak i korzyści dla krajowych przedsiębiorców w postaci zwiększonego popytu na różnorodne usługi związane z obsługą przez nich takiego importu.

W zakresie rozliczeń transakcji krajowych przedmiotowy projekt w wielu zakresach likwiduje lub upraszcza żmudne procedury oraz wprowadza nowe rozwiązania, dotychczas nieobecne w przepisach, korzystne dla przedsiębiorców, ułatwiające rozliczanie podatku VAT. Wskazać choćby należy na eliminację obowiązku sporządzania dla celów odliczenia podatku naliczonego spisu z natury zapasów towarów, sygnalizowanego przez przedsiębiorców jako uciążliwy, czasochłonny i kosztowny. Ponadto z uwagi na zgłaszane przez przedsiębiorców, generujące znaczne koszty, trudności w uzyskiwaniu potwierdzeń odbioru, warunkujących obniżenie podstawy opodatkowania podatkiem VAT, uproszczono przepisy w tym zakresie. Zliberalizowano również zasady korzystania ze zwolnienia podmiotowego w sytuacji sprzedaży samochodów osobowych, stanowiących środek trwały firmy. W takim przypadku, w odróżnieniu od stanu obecnego, przedsiębiorcy będą mogli nadal korzystać z tego zwolnienia. Pozwoli to szerszej grupie podmiotów uniknąć większości obciążeń administracyjnych związanych z koniecznością rozliczania podatku VAT, spowodowanego jedynie sprzedażą należącego do przedsiębiorstwa samochodu osobowego. Projektowane przepisy wprowadzają także, dotychczas nieobecną w przepisach o podatku VAT, możliwość wyłączenia z podstawy opodatkowania wydatków otrzymanych od kontrahentów, poniesionych w ich imieniu i na ich rzecz. Rozwiązanie to uprości takie rozliczenia pomiędzy

kontrahentami.

Zaproponowane w projekcie zmiany w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego polegają na uproszczeniu i ujednoliceniu większości obecnie obowiązujących regulacji, których liczba i w niektórych przypadkach złożoność jest źródłem problemów z ich stosowaniem, zgłaszanych m.in. przez organizacje przedstawicielskie przedsiębiorców. W większości jednakże przypadków zmiany te nie będą oznaczały bardzo istotnych zmian w sposobie rozliczania podatku. Wprowadzenie bowiem generalnej zasady, zgodnie z którą obowiązek podatkowy będzie powstawał z chwilą dokonania dostawy towarów lub wykonania usługi, w miejsce obecnie obowiązującej reguły, będzie oznaczać zmianę terminu rozliczenia podatku – co do zasady – jedynie w odniesieniu do przypadków, gdy dla sprzedaży dokonywanej pod koniec miesiąca możliwe było wystawienie faktury w następnym miesiącu (nie później niż 7. dnia od dokonania sprzedaży). Tylko w takiej bowiem sytuacji (tj. jeżeli podatnik wystawi fakturę w miesiącu następnym po miesiącu, w którym miały miejsce czynności opodatkowane) termin rozliczenia podatku zostanie przesunięty o jeden okres rozliczeniowy. W pozostałym zakresie, zarówno według reguł obowiązujących, jak i projektowanych, podatek stanie się wymagalny w miesiącu dokonania dostawy towaru lub wykonania usługi i co do zasady zostanie rozliczony za ten okres rozliczeniowy. Wprawdzie zmiany związane z wprowadzeniem nowych zasad powstania obowiązku podatkowego mogą wiązać się z dodatkowymi kosztami dla przedsiębiorców z tytułu jednorazowej modyfikacji systemów informatycznych czy ewentualnego przeszkolenia pracowników, jednakże skutki te zostaną zrównoważone korzyściami wynikającymi ze zmian redukujących lub upraszczających obecne obciążenia dokumentacyjne. Ponadto, biorąc pod uwagę potrzebę dostosowania w niektórych przypadkach systemów informatycznych przedsiębiorców do planowanych zmian, zaproponowano półroczne *vacatio legis* w tym zakresie – nowe przepisy w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego weszłyby w życie z dniem 1 lipca 2013 r.

Przedmiotowy projekt wprowadza bardzo istotne, korzystne zmiany dla przedsiębiorców w zakresie fakturowania. W celu zapewnienia większej pewności przepisów przeniesiono praktycznie całość przepisów w tym zakresie z rozporządzenia wykonawczego do ustawy. Wydłużono ostateczne terminy wystawiania faktur aż do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano transakcji, pozostawiając przedsiębiorcom całkowitą swobodę odnośnie do tego, czy faktury mają dokumentować jedną, czy więcej transakcji dokonanych w ciągu miesiąca kalendarzowego. Pozwoli to przedsiębiorcom na oszczędność kosztów

i racjonalną politykę dokumentacyjną transakcji. Projekt wprowadza także możliwość korzystania z nowej instytucji – faktury uproszczonej, zawierającej ograniczoną ilość danych, nie narzucając przy tym obowiązku jej stosowania. To podatnik będzie decydował, w przypadku transakcji do wartości 450 zł (lub 100 euro), jaką fakturę wystawi. Zmiany niektórych wymogów dotyczące danych, które powinny być podane na fakturze, umożliwią bardziej jednolite traktowanie transakcji transgranicznych i krajowych oraz przyczynią się do wsparcia upowszechniania fakturowania elektronicznego. Ponadto dalsza liberalizacja stosowania faktur elektronicznych umożliwi rozpowszechnienie tej metody fakturowania, co również może pomóc przedsiębiorcom obniżyć koszty prowadzenia działalności i zwiększyć konkurencyjność. Uregulowanie zasad wystawiania faktur na żądanie zwiększy pewność przedsiębiorców co do terminu ciążącego na nich w tym zakresie obowiązku, a osobom fizycznym zagwarantuje termin, w jakim będą miały prawo do otrzymania takiego dokumentu. Wystawienie takiej faktury po terminie określonym przepisami będzie jednak nadal możliwe, o ile taka będzie wola podatnika. Zaproponowana w projekcie likwidacja obowiązku wystawiania faktur wewnętrznych uprości ponadto obowiązki podatnika, w tym także zredukuje obowiązki informacyjne oraz zmniejszy biurokrację.

Podsumowując, większość zaproponowanych w projekcie zmian w efekcie redukuje obciążenia i koszty administracyjne, zarówno w ujęciu per przedsiębiorca, jak i w ujęciu globalnym – w gospodarce. W celu zobrazowania powyższego, poniższa tabela prezentuje przykładowe obowiązki informacyjne wraz z ich wyceną¹, które projektowana ustawa likwiduje lub też w znaczący sposób ogranicza.

Obowiązek informacyjny	Charakter zmiany	Łączne roczne koszty administracyjne	Łączne roczne obciążenia administracyjne
Wystawianie faktur wewnętrznych	Likwidacja	17 954 839 zł	997 491 zł
Przedłożenie w urzędzie skarbowym spisu z natury zapasów towarów	Likwidacja	12 730 746 zł	12 344 433 zł
Uzyskanie potwierdzenia otrzymania przez nabywcę towaru lub usługi korekty faktury przez jej wystawcę	Ograniczenie	83 270 914 zł	83 270 914 zł
Dokumentowanie określonego rodzaju wysyłki lub transportu w celu właściwego przyporządkowania miejsca świadczenia	Ograniczenie	14 948 373 zł	0 zł
Wystawianie dokumentu wywozu potwierdzającego dostarczenie towarów do nabywcy znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju	Ograniczenie	5 161 408 zł	0 zł

¹ Pomiar obciążeń administracyjnych w przepisach prawa gospodarczego, Raport z dnia 31 maja 2010 r. przygotowany przez Ministerstwo Gospodarki w ramach programu Reforma procesu stanowienia prawa i uproszczenie obowiązujących przepisów, www.mg.gov.pl.

Odnosząc się do pozostałych zmian przewidzianych w projekcie, należy wskazać, że podwyższenie stawki na wyroby rękodzieła artystycznego nie powinno, co do zasady, wpływać na sytuację przedsiębiorców je wytwarzających z uwagi na to, że tego rodzaju preferencja była adresowana głównie do małych przedsiębiorstw, dla których od 2011 r. podniesiono limit zwolnienia podmiotowego do kwoty 150 tys. zł (przedsiębiorcy ci mogą zatem wybrać zwolnienie od VAT, jeżeli uznają, że podwyższona stawka jest dla nich niekorzystna, tzn. że nie mogą przerzucić jej podwyżki w cenie na klienta).

Opodatkowanie usług pocztowych niepowszechnych, świadczonych przez operatora publicznego, wpłynie na sytuację finansową tego operatora, jeżeli rynkowe uwarunkowania nie pozwolą przerzucić mu podatku VAT (z uwzględnieniem możliwości odliczenia podatku naliczonego) na swoich kontrahentów. Obciążenie VAT-em usług pocztowych niepowszechnych nie powinno jednak co do zasady wpływać na nabywców tych usług z uwagi na ich „urynkowienie”. W sytuacji jednak gdyby doszło do podwyżki cen tych usług, to nabywcy nie powinni jej „odczuć”, gdyż co do zasady podatek naliczony z tytułu przedmiotowych usług podlega odliczeniu (nie dotyczy to podmiotów zwolnionych przedmiotowo lub podmiotowo z VAT). Należy jedynie zwrócić uwagę, że możliwość przerzucenia przez operatora podatku VAT jest większa w przypadku usług świadczonych na rzecz podatników rozliczających VAT, gdyż ci nabywcy będą mogli odliczyć naliczony przez operatora podatek. W konsekwencji proponowana zmiana może mieć potencjalny wpływ (dodatni lub ujemny) na wielkość kosztu netto obowiązku świadczenia usług powszechnych przez operatora zobowiązanego do ich świadczenia.

W pozostałym zakresie zmiany nie spowodują skutków mających istotny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Przewidziane w projekcie zmiany mające na celu usunięcie wątpliwości i doprecyzowanie obecnych regulacji w zakresie opodatkowania podatkiem od towarów i usług poprawią jednak pewność co do sytuacji prawnej przedsiębiorców.

6. Wpływ aktu prawnego na sytuację i rozwój regionalny

Niniejsza ustawa zmieniająca ustawę nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Źródła finansowania

Wprowadzenie w życie regulacji zawartych w ustawie zmieniającej ustawę nie wymaga dodatkowych nakładów finansowych.

8. Opinia o zgodności aktu prawnego z prawem Unii Europejskiej

Projektowana ustawa zmieniająca ustawę jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 15 października 2012 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 615 - 12/akr/8

SM-1018
dot.: RM-10-100-12 z 08.10.2012 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię:

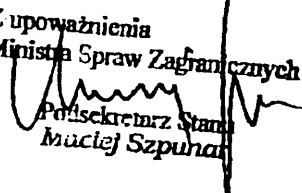
- I. Projektowany art. 113 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług wprowadza zwolnienie z opodatkowania podatkiem VAT sprzedaży dokonywanej przez podatników, u których wartość sprzedaży nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym kwoty 150.000 zł. Powyższe zwolnienie jest wprowadzone na podstawie art. 287 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej. Zgodnie z tym przepisem, Polska może przyznać zwolnienie podatnikom, których obrót nie przekroczył 10.000 EUR. Niemniej jednak na podstawie decyzji Rady z dnia 20 października 2009 r. upoważniającej Rzeczpospolitą Polskę do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (2009/790/WE), Polska została upoważniona do zwolnienia z podatku VAT podatników, których roczny obrót nie przekracza równowartości 30.000 EUR w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu jej przystąpienia. Należy zauważyć, że Polska została upoważniona do stosowania powyższego odstępstwa do dnia 31 grudnia 2012 r. Powyższe oznacza, że począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r. (zgodnie z projektowanym art. 13 wspomniany art. 113 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług ma wejść w życie właśnie w tym dniu) Polska nie może stosować zwolnienia w odniesieniu do podatników, których obrót przekroczył 10.000 EUR. Bez znaczenia jest tu również fakt, że Polska wystąpiła z wnioskiem o przedłużenie upoważnienia do

stosowania wspomnianego odstępstwa do dnia 31 grudnia 2015 roku. Do dnia dzisiejszego Rada nie wydała bowiem decyzji upoważniającej Polskę do przedłużenia stosowania wspomnianego odstępstwa.

- II. Artykuł 13 projektu reguluje kwestię wejścia w życie ustawy. Zasadniczym terminem wejścia w życie ustawy jest dzień 1 stycznia 2013 r. Niemniej jednak w odniesieniu do niektórych przepisów, ustawodawca przewidział dłuższe *vacatio legis*, wskazując jako dzień ich wejścia w życie dzień 1 lipca 2013 r. Powyższe dotyczy między innymi przepisów regulujących kwestię fakturowania, a więc przepisów, które mają zapewnić implementację dyrektywy Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do przepisów dotyczących fakturowania. Biorąc pod uwagę fakt, że termin implementacji wspomnianej dyrektywy upływa w dniu 31 grudnia 2012 r., ustanowienie terminu wejścia w życie ustawy (w zakresie odnoszącym się do kwestii fakturowania) na dzień 1 lipca 2013 r. nie zapewni jej prawidłowej implementacji. Niemniej jednak z informacji przedstawionej w uzasadnieniu do projektu, jak również w piśmie przewodnim do projektu wynika, że intencją Ministra Finansów jest wydanie odpowiednich rozporządzeń, które stanowiąc będą implementację dyrektywy 2010/45/UE w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 2013 r. W związku z tym należy uznać, że wprowadzenie późniejszego terminu wejścia w życie przepisów regulujących kwestię fakturowania nie spowoduje niezgodności z prawem Unii Europejskiej jedynie wtedy, gdy wspomniane rozporządzenia (stanowiące implementację przepisów dyrektywy 2010/45/UE) zostaną faktycznie wydane.

Z zastrzeżeniem powyższych uwag, projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar

Do wiadomości:

Pan Jan Vincent-Rostowski
Minister Finansów

**Wykaz podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem ustawy
o zmianie ustawy od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw w trybie
przepisów o działalności lobbiningowej w procesie stanowienia prawa wraz z informacją
o kolejności wniesienia tych zgłoszeń**

Lp.	Zgłoszeniodawca	Data wpływu do MF	Adnotacje
1.	Izba Gospodarcza „Wodociągi Polskie”	12.06.2012 r.	Podmiot jest wpisany do rejestru podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbiningową – rejestr MSWiA nr 00079
2.	Sage Spółka z o.o.	22.06.2012 r.	Podmiot nie jest wpisany do rejestru MSWiA podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbiningową. Wystąpienie ma formę zgłoszenia na urzędowym formularzu w trybie określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw.
3.	Izba Gospodarcza „Wodociągi Polskie”	27.06.2012 r.	Uzupełnienie pisma z dnia 12.06.2012 r.
4.	Izba Gospodarcza Gazownictwa	06.07.2012 r.	Podmiot nie jest wpisany do rejestru MSWiA podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbiningową. Wystąpienie ma formę zgłoszenia na urzędowym formularzu w trybie określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw.
5.	Towarzystwo Obrotu Energia	06.07.2012 r.	Podmiot nie jest wpisany do rejestru MSWiA podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbiningową. Wystąpienie ma formę zgłoszenia na urzędowym formularzu w trybie określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw.
6.	Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie	12.07.2012 r.	Podmiot nie jest wpisany do rejestru MSWiA podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbiningową.

			Wystąpienie ma formę zgłoszenia na urzędowym formularzu w trybie określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw.
7.	Fundacja CEPELIA Polska Sztuka i Rękodzieło	17.07.2012 r.	Podmiot nie jest wpisany do rejestru MSWiA podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbingsową. Wystąpienie ma formę zgłoszenia na urzędowym formularzu w trybie określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw.
8.	Ernst&Young Sp. z o.o.	29.08.2012 r.	Podmiot jest wpisany do rejestru podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbingsową – rejestr MSWiA nr 00071

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt z dnia 1 października 2012 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Dyrektywa Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do miejsca świadczenia			

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniecz- -ność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
Art. 4 (dot. art. 56 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE)	Art. 4. Z dniem 1 stycznia 2013 r. art. 56 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE zastępuje się następującym tekstem: „2. Miejscem świadczenia usług polegających na wynajmie, innym niż wynajem krótkoterminowy, środków transportu na rzecz osób niebędących podatnikami jest miejsce, gdzie usługobiorca ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu. Jednakże miejscem wynajmu statku rekreacyjnego, innego niż wynajem krótkoterminowy, na rzecz osoby niebędącej podatnikiem jest miejsce, w którym statek rekreacyjny jest faktycznie oddawany do dyspozycji usługobiorcy, gdy usługodawca faktycznie świadczy tę usługę ze swojej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, znajdujących się w tym miejscu.	T	Art. 1 pkt 23 projektu ustawy (zmieniający art. 28b ust. 1 ustawy o VAT) i pkt 24 projektu ustawy (dodający ust. 3 i 4 w art. 28j ustawy o VAT)	23) w art. 28b ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Miejscem świadczenia usług w przypadku świadczenia usług na rzecz podatnika jest miejsce, w którym podatnik będący usługobiorcą posiada siedzibę działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 2-4 oraz art. 28e, art. 28f ust. 1 i 1a, art. 28g ust. 1, art. 28i, art. 28j ust. 1 i 2 oraz art. 28n.”; 25) w art. 28j: a) po ust. 1 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu: „3. Miejscem świadczenia usług polegających na wynajmie, innym niż wynajem krótkoterminowy, środków transportu na rzecz podmiotów niebędących podatnikami jest miejsce, gdzie usługobiorca ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu, z zastrzeżeniem ust. 4. 4. Miejscem świadczenia usługi wynajmu statku rekreacyjnego, innego niż wynajem krótkoterminowy, na rzecz podmiotów niebędących podatnikami jest miejsce, w którym statek rekreacyjny jest faktycznie oddawany do dyspozycji usługobiorcy, pod warunkiem, że usługodawca faktycznie świadczy tę usługę ze swojej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, znajdujących się w tym miejscu.”.	
Art. 4 (dot. art. 56 ust. 3 dyrektywy 2006/112/WE)	3. Do celów ust. 1 i 2 »krótkoterminowy« oznacza ciągle posiadanie lub korzystanie ze środka transportu przez okres nieprzekraczający trzydziestu dni, a w przypadku jednostek pływających okres nieprzekraczający dziewięćdziesięciu dni.”.	T	Art. 28j ust. 2 ustawy o VAT	Przepis jest implementowany przez obecny art. 28j ust. 2 ustawy o VAT, zgodnie z którym: 2. Przez krótkoterminowy wynajem środków transportu, o którym mowa w ust. 1, rozumie się ciągle posiadanie środka transportu lub korzystanie z niego przez okres nieprzekraczający 30 dni, a w	

WE)				przypadku jednostek pływających – przez okres nieprzekraczający 90 dni.	
-----	--	--	--	---	--

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt z dnia 1 października 2012 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Dyrektywa Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do przepisów dotyczących fakturowania			

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniecz- ność wdrożeń ia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 1 pkt 1 (dot. art. 17 ust. 2 lit. f dyrektywy 2006/112/WE)	W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany: 1) art. 17 ust. 2 lit. f) otrzymuje brzmienie: „f) świadczenia usługi wykonanej na rzecz podatnika i obejmującej wycenę danych towarów lub dotyczące ich prace, fizycznie wykonane na terytorium państwa członkowskiego zakończenia wysyłki lub transportu towarów, pod warunkiem że towary te, po dokonaniu ich wyceny lub wykonaniu dotyczących ich prac, zostaną odesłane z powrotem do tego podatnika w państwie członkowskim, z którego zostały pierwotnie wysłane lub przetransportowane;”;	T	Art. 1 pkt 7 i 8 lit. a ww. projektu ustawy zmieniają- cy art. 12 ust. 1 pkt 6 i art. 13 ust. 4 pkt 6 ustawy o VAT	7) w art. 12 w ust. 1 pkt 4 – 7 otrzymują brzmienie: (...) 6) towary mają być przedmiotem wykonanych na terytorium kraju na rzecz tego podatnika usług polegających na ich wycenie lub wykonaniu na nich prac, pod warunkiem że towary po wykonaniu tych usług zostaną z powrotem przemieszczone na terytorium państwa członkowskiego, z którego zostały pierwotnie wywiezione; 8) art. 13: a) w ust. 4: - pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie: „6) towary mają być przedmiotem wykonanych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju na rzecz tego podatnika usług polegających na ich wycenie lub wykonaniu na nich prac, pod warunkiem że towary po wykonaniu tych usług zostaną z powrotem przemieszczone na terytorium kraju;	
Art. 1 pkt 2 (dot. art. 64 ust. 2)	2) art. 64 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Dostawy towarów wykonywane w sposób ciągły przez okres dłuższy niż jeden miesiąc kalendarzowy, które są	T	Art. 1 pkt 18 lit. b i lit. d ww.	18) w art. 20: b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „(...)	

akapit pierwszy dyrektywy 2006/112/WE)	wysyłane lub transportowane do państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie rozpoczęcia wysyłki lub transportu tych towarów i które dostarczane są ze zwolnieniem z VAT lub które przemieszczane są ze zwolnieniem z VAT do innego państwa członkowskiego przez podatnika do celów działalności jego przedsiębiorstwa, zgodnie z warunkami określonymi w art. 138, uważa się za dokonane po upływie każdego miesiąca kalendarzowego do czasu zakończenia dostawy towarów.”		projektu ustawy dodający nowy art. 20 ust. 1a oraz zmieniający art. 20 ust. 5 ustawy o VAT	1a. W przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów wykonywanej w sposób ciągły przez okres dłuższy niż miesiąc uważa się ją za dokonaną z upływem każdego miesiąca do czasu zakończenia dostawy tych towarów.”, d) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury przez podatnika podatku od wartości dodanej, nie później jednak niż 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towaru będącego przedmiotem wewnątrzwspólnotowego nabycia, z zastrzeżeniem ust. 8 i 9 oraz art. 20b. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio.”,	
Art. 1 pkt 2 (dot. art. 64 ust. 2 akapit drugi i trzeci dyrektywy 2006/112/WE)	2) art. 64 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. (...) Świadczenie usług, w odniesieniu do których usługobiorca zobowiązany jest do zapłaty VAT zgodnie z art. 196, a które są wykonywane w sposób ciągły przez okres dłuższy niż jeden rok i nie są związane z wpłatą zaliczki lub płatnościami w tym okresie, uważa się za dokonane z upływem każdego roku kalendarzowego do czasu zakończenia świadczenia usług. Państwa członkowskie mogą postanowić, że w niektórych przypadkach, innych niż określone w akapicie pierwszym i drugim, dostawy towarów lub świadczenie usług dokonywane w sposób ciągły przez pewien okres, uważa się za dokonane z upływem okresów nie dłuższych niż jeden rok.”;	T	Art. 1 pkt 17 ww. projektu ustawy dodający nowy art. 19a ust. 3 do ustawy o VAT oraz art. 5 ust. 2 projektu ustawy	Od dnia 1 lipca 2013 r. będzie miał zastosowanie przepis art. 1 pkt 17 projektowanej ustawy dodający nowy art. 19a ust. 3 do ustawy o VAT w brzmieniu: 17) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu: „Art. 19a. (...) 3. Usługę, dla której w związku z jej świadczeniem ustalane są następujące po sobie terminy płatności lub rozliczeń, uznaje się za wykonaną z upływem każdego okresu, do którego odnoszą się te płatności lub rozliczenia, do momentu zakończenia świadczenia tej usługi. Usługę świadczoną w sposób ciągły przez okres dłuższy niż rok, dla której w związku z jej świadczeniem, w danym roku nie upływają terminy płatności lub rozliczeń, uznaje się za wykonaną z upływem każdego roku podatkowego, do momentu zakończenia świadczenia tej usługi. (...).”;	Projektowany przepis ma zapewnić stabilność budżetu państwa przez deklarowanie przez podatników obrotów z tytułu niektórych transakcji, których specyfika polega na tym, że są one wykonywane w okresach dłuższych niż roczne.
Art. 1 pkt 3 (dot. art. 66 akapit pierwszy lit. c i art. 66 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE)	3) art. 66 akapit pierwszy lit. c) i art. 66 akapit drugi otrzymują brzmienie: „c) jeżeli faktura nie została wystawiona lub została wystawiona z opóźnieniem, w określonym terminie nie później niż z upływem terminu wystawienia faktury ustalonego przez państwa członkowskie na mocy art. 222 akapit drugi lub, jeżeli państwo członkowskie nie ustaliło takiego terminu – w określonym terminie od daty zaistnienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego. Odstępstwo przewidziane w akapicie pierwszym nie ma jednak zastosowania do świadczenia usług, w odniesieniu do których usługobiorca jest zobowiązany do zapłaty VAT zgodnie z art. 196 i do dostaw lub przemieszczeń towarów, o których mowa w art. 67.”;	N	Art. 1 pkt 17 ww. projektu ustawy dodający nowy art. 19a ust. 7 do ustawy o VAT	Od dnia 1 lipca 2013 r. będzie miał zastosowanie przepis art. 1 pkt 17 projektowanej ustawy dodający nowy art. 19a ust. 7 do ustawy o VAT w brzmieniu: 17) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu: „Art. 19a. (...) 7. W przypadkach, o których mowa w ust. 5 pkt 3, gdy podatnik nie wystawił faktury lub wystawił ją z opóźnieniem, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą upływu terminów na wystawienie faktury, określonych w art. 106h ust. 4 i 5. W okresie do 30 czerwca 2013 r. będzie obowiązywały przepisy art. 19 ust. 4 i 5 ustawy od VAT, które stanowią, że: 4. Jeżeli dostawa towaru lub wykonanie usługi powinny być	Specyfika niektórych transakcji powoduje konieczność określenia dla nich momentu powstania obowiązku podatkowego w sposób szczególny.

				potwierdzone fakturą, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury, nie później jednak niż 7. dnia licząc od dnia wydania towaru lub wykonania usług. 5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do faktur za częściowe usługi.	
Art. 1 pkt 4 (dot. art. 67 dyrektywy 2006/112/WE)	4) art. 67 otrzymuje brzmienie: „ <i>Artykuł 67</i> W przypadku gdy, na warunkach przewidzianych w art. 138, towary wysyłane lub transportowane do państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów, dostarczane są ze zwolnieniem z VAT, lub gdy towary są przemieszczane ze zwolnieniem z VAT do innego państwa członkowskiego przez podatnika do celów działalności jego przedsiębiorstwa, VAT staje się wymagalny z chwilą wystawienia faktury lub, jeżeli przed tym dniem nie wystawiono faktury, z upływem terminu, o którym mowa w art. 222 akapit pierwszy. Art. 64 ust. 1, art. 64 ust. 2 akapit trzeci i art. 65 nie mają zastosowania do dostaw i przemieszczeń towarów, o których mowa w akapicie pierwszym.”;	T	Art. 1 pkt 18 lit. a ww. projektu ustawy zmieniającego art. 20 ust. 1 ustawy o VAT	18) w art. 20: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. W wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury przez podatnika, nie później jednak niż 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano tej dostawy, z zastrzeżeniem ust. 4 oraz art. 20a. (...)”,	
Art. 1 pkt 5 (dot. art. 69 dyrektywy 2006/112/WE)	5) art. 69 otrzymuje brzmienie: „ <i>Artykuł 69</i> W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów VAT staje się wymagalny z chwilą wystawienia faktury, lub, jeżeli przed tym dniem nie wystawiono faktury, z upływem terminu, o którym mowa w art. 222 akapit pierwszy.”;	T	Art. 1 pkt 18 lit. d ww. projektu ustawy zmieniającego art. 20 ust. 5 ustawy o VAT	18) w art. 20: (...) d) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury przez podatnika podatku od wartości dodanej, nie później jednak niż 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towaru będącego przedmiotem wewnątrzwspólnotowego nabycia, z zastrzeżeniem ust. 8 i 9 oraz art. 20b. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio.”, (...)”,	
Art. 1 pkt 6 (dot. art. 91 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE)	6) art. 91 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie: „Państwa członkowskie zezwalają na to, by zamiast tego zastosować ostatni kurs wymiany opublikowany przez Europejski Bank Centralny w momencie, w którym podatek staje się wymagalny. W przypadku walut innych niż euro przelicza się je z zastosowaniem kursu wymiany każdej z nich względem euro. Państwa członkowskie mogą wymagać, by podatnik powiadomił je o korzystaniu z tej możliwości. W odniesieniu do niektórych transakcji, o których mowa w akapicie pierwszym, lub niektórych kategorii podatników państwa członkowskie mogą jednak stosować kurs wymiany	T	Art. 1 pkt 30 ww. projektu ustawy zmieniającego art. 31a ust. 1 ustawy o VAT	30) w art. 31a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. W przypadku gdy kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania są określone w walucie obcej, przeliczenia na złote dokonuje się według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego. Podatnik może wybrać sposób przeliczenia tych kwot na złote na złote według ostatniego kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny na ostatni dzień poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego; w takim przypadku waluty inne niż euro przelicza się z zastosowaniem kursu wymiany każdej z nich	

	ustalony zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego obowiązującymi w zakresie obliczania wartości celnej.”;			względem euro. (...).”;	
Art. 1 pkt 7 (dot. art. 167a dyrektywy 2006/112/ WE)	7) dodaje się artykuł w brzmieniu: „<i>Artykuł 167a</i> Państwa członkowskie mogą postanowić w ramach fakultatywnego systemu, że prawo do odliczenia przysługujące podatnikowi, którego VAT staje się wymagalny wyłącznie zgodnie z art. 66 lit. b), zostaje odroczone do czasu zapłacenia VAT od dostarczonych mu towarów lub wykonanych na jego rzecz usług swemu dostawcy lub usługodawcy. Państwa członkowskie stosujące system fakultatywny, o którym mowa w akapicie pierwszym, ustalają dla podatników korzystających z tego systemu na ich terytorium próg na podstawie rocznego obrotu podatnika, obliczony zgodnie z art. 288. Proóg ten nie może przekroczyć 500 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej. Państwa członkowskie mogą podnieść ten próg do 2 000 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. VAT. Wymóg zasięgnięcia opinii Komitetu ds. VAT nie dotyczy jednak państw członkowskich, które w dniu 31 grudnia 2012 r. stosowały próg przekraczający 500 000 EUR lub równowartość tej kwoty w walucie krajowej. Państwa członkowskie przekazują Komitetowi ds. VAT informacje na temat krajowych środków ustawodawczych przyjętych na mocy akapitu pierwszego.”;	N	Art. 1 pkt 41 lit. e ww. projektu ustawy dodający ust. 10e w art. 86 ustawy o VAT	Od dnia 1 lipca 2013 r. będzie miał obowiązywał przepis art. 1 pkt 41 lit. e projektowanej ustawy dodający ust. 10e w art. 86 ustawy o VAT w brzmieniu: 41) w art. 86: (...) e) po ust. 10a dodaje się ust. 10b – 10f w brzmieniu: (...) 10e. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w odniesieniu do nabytych przez małego podatnika towarów i usług, w okresie stosowania przez niego metody kasowej, powstaje nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym podatnik dokonał zapłaty za te towary i usługi. W okresie do 30 czerwca 2013 r. będzie obowiązywał art. 86 ust. 16 ustawy o VAT w brzmieniu: 16. Podatnicy, o których mowa w art. 21 ust. 1, mogą obniżyć kwotę podatku należnego w rozliczeniu za kwartał, w którym: 1) uregulowali całą należność wynikającą z otrzymanej od kontrahenta faktury, 2) dokonali zapłaty podatku wynikającego z dokumentu celnego, z uwzględnieniem kwot wynikających z decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz w art. 34 - nie wcześniej jednak niż z dniem otrzymania faktury lub dokumentu celnego. Przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio.	W przypadku korzystania przez podatników z metody kasowej uzasadnione jest aby zachować symetrię w ich rozliczeniach, tzn. podatnicy korzystający z tej metody również powinni rozliczać własne zakupy tą metodą.
Art. 1 pkt 8 (dot. art. 178 lit. a i c dyrektywy 2006/112/ WE)	8) w art. 178 wprowadza się następujące zmiany: a) lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) w celu dokonania odliczenia, o którym mowa w art. 168 lit. a), w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług, musi posiadać fakturę sporządzoną zgodnie z tytułem XI rozdział 3 sekcje 3–6;”; b) lit. c) otrzymuje brzmienie: „c) w celu dokonania odliczenia, o którym mowa w art. 168 lit. c), w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, musi uwzględnić w deklaracji VAT przewidzianej w art. 250 wszystkie dane niezbędne do obliczenia VAT należnego z tytułu dokonanych przez niego wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów oraz posiadać fakturę sporządzoną zgodnie z tytułem XI rozdział 3 sekcje 3–5;”;	T	Art. 1 pkt 41 lit. a tiret pierwszy i drugi oraz lit. c i e ww. projektu ustawy zmieniają- cy art. 86 ust. 2 pkt 1 i 4 lit. c oraz ust. 10 i 10b ustawy o VAT	Od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 41 lit. a tiret pierwszy i drugi oraz lit. c i e ww. projektu ustawy zmieniający art. 86 ust. 2 pkt 1 i 4 lit. c oraz ust. 10 i 10b ustawy o VAT w brzmieniu: 41) w art. 86: a) w ust. 2: - pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) suma kwot podatku określonych w fakturach otrzymanych przez podatnika z tytułu: a) nabycia towarów i usług lub b) dokonania całości lub części zapłaty przed nabyciem towaru lub wykonaniem usługi; (...) - w pkt 4: -- lit. c otrzymuje brzmienie: „c) wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o	

				którym mowa w art. 9, określana na podstawie otrzymanej faktury, wystawionej zgodnie z przepisami dyrektywy 2006/112/WE, dokumentującej dostawę towarów stanowiącą u podatnika wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów,” c) ust. 10 otrzymuje brzmienie: „10. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstaje w rozliczeniu za okres, w którym w odniesieniu do nabytych lub importowanych przez podatnika towarów i usług powstał obowiązek podatkowy. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, pkt 2 lit. a i pkt 4 lit. c, prawo, o którym mowa w zdaniu pierwszym, powstaje nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę lub dokument celny, z zastrzeżeniem ust. 10d-10f . 10b. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów oraz świadczenia usług, dla których zgodnie z art. 17 podatnikiem jest nabywca towarów lub usług, powstaje w rozliczeniu za okres, o którym mowa w ust. 10, pod warunkiem uwzględnienia przez podatnika kwoty podatku należnego z tytułu tych transakcji w deklaracji podatkowej, w której jest on obowiązany rozliczyć podatek należny z tego tytułu. W okresie do 30 czerwca 2013 r. będzie obowiązywał art. 86 ust. 2 pkt 1 lit. a i b oraz pkt 4 lit. c., ust. 10 pkt 1 i 2 ustawy o VAT, zgodnie z którymi: Art. 86. 2. Kwotę podatku naliczonego stanowi: 1) suma kwot podatku określonych w fakturach otrzymanych przez podatnika: a) z tytułu nabycia towarów i usług, b) potwierdzających dokonanie przedpłaty (zaliczki, zadatku, raty), jeżeli wiązały się one z powstaniem obowiązku podatkowego, 4) kwota podatku należnego z tytułu: c) wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów. 10. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego powstaje: 1) w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę albo dokument celny, z zastrzeżeniem pkt 2-5 oraz ust. 11, 12, 16 i 18; 2) w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 4 - w rozliczeniu za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy w podatku należnym u nabywcy lub usługobiorcy odpowiednio od świadczenia usług, dla którego podatnikiem jest usługobiorca, od	
--	--	--	--	--	--

				wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub od dostawy towarów, dla której podatnikiem jest nabywca; Jednocześnie należy wskazać, że w projekcie ustawy przewiduje się przepis przejściowy, zgodnie z którym: „W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów oraz świadczenia usług, dla których podatnikiem jest nabywca towarów lub usług, powstaje w rozliczeniu za okres, o którym mowa w art. 86 ust. 10 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, p1od warunkiem uwzględnienia przez podatnika kwoty podatku należnego z tytułu tych transakcji w deklaracji podatkowej, w której jest on obowiązany rozliczyć podatek należny z tego tytułu.”	
Art. 1 pkt 9 (dot. art. 181 dyrektywy 2006/112/WE)	9) art. 181 otrzymuje brzmienie: „ <i>Artykuł 181</i> Państwa członkowskie mogą zezwolić podatnikowi, który nie posiada faktury sporządzonej zgodnie z tytułem XI rozdział 3 sekcje 3–5, na dokonanie odliczenia, o którym mowa w art. 168 lit. c), w odniesieniu do dokonanych przez niego wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów.”;	N	-	-	-
Art. 1 pkt 9 (dot. art. 181 dyrektywy 2006/112/WE)	9) art. 181 otrzymuje brzmienie: „ <i>Artykuł 181</i> Państwa członkowskie mogą zezwolić podatnikowi, który nie posiada faktury sporządzonej zgodnie z tytułem XI rozdział 3 sekcje 3–5, na dokonanie odliczenia, o którym mowa w art. 168 lit. c), w odniesieniu do dokonanych przez niego wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów.”;	N	-	-	-
Art. 1 pkt 11 (dot. art. 217 dyrektywy 2006/112/WE)	11) art. 217 otrzymuje brzmienie: „ <i>Artykuł 217</i> Do celów niniejszej dyrektywy »faktura elektroniczna« oznacza fakturę zawierającą informacje wymagane w niniejszej dyrektywie, wystawioną i otrzymaną w dowolnym formacie elektronicznym.”;	T	Art. 1 pkt 1 lit. b ww. projektu ustawy dodający pkt 31 i 32 do art. 2 ustawy o VAT	Od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 1 lit. b projektu ustawy dodający pkt 31 i 32 do art. 2 ustawy o VAT w brzmieniu: 1) w art. 2: (...) b) w pkt 30 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 31 – 33 w brzmieniu: „31) fakturze – rozumie się przez to dokument w formie papierowej lub w formie elektronicznej zawierający dane wymagane ustawą i przepisami wydanymi na jej podstawie; 32) fakturze elektronicznej – rozumie się przez to fakturę w formie elektronicznej wystawioną i otrzymaną w dowolnym formacie elektronicznym;	

				W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 11 dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 217 dyrektywy 206/112/WE będzie implementowany przez przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie przysyłania faktur w formie elektronicznej, zasad ich przechowywania oraz trybu udostępniania organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej (Dz.U. Nr 249, poz. 1661), zwanego dalej „rozporządzeniem z dnia 17 grudnia 2010 r.”. Stosownie do art. 12 pkt 2 projektu ustawy dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 106 ut. 8 pkt 1 ustawy o VAT zachowują moc do dnia 30 czerwca 2013 r.	
Art. 1 pkt 12 (dot. art. 219a dyrektywy 2006/112/WE)	12) w tytule XI rozdział 3 sekcja 3 dodaje się artykuł w brzmieniu: „<i>Artykuł 219a</i> Bez uszczerbku dla art. 244–248 zastosowanie ma, co następuje: 1) Fakturowanie podlega przepisom mającym zastosowanie w państwie członkowskim uznawanym za państwo dostawy towarów lub wykonania usług zgodnie z przepisami tytułu V. 2) W drodze odstępstwa od pkt 1 fakturowanie podlega przepisom mającym zastosowanie w państwie członkowskim, w którym dostawca lub usługodawca ma siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego wykonywana jest dostawa towaru lub świadczona usługa, albo, w przypadku braku takiej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, w państwie członkowskim, w którym dostawca lub usługodawca ma stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu, w przypadku gdy: a) dostawca lub usługodawca nie ma siedziby w państwie członkowskim uznawanym za państwo dostawy towarów lub wykonania usług, zgodnie z przepisami tytułu V, lub gdy jego przedsiębiorstwo w tym państwie członkowskim nie uczestniczy w tej transakcji dostawy towarów lub świadczenia usług w rozumieniu art. 192a, a osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest osoba, której dostarczane są towary lub na rzecz której świadczone są usługi. Jednak w przypadku gdy fakturę wystawia nabywca lub usługobiorca (samofakturowanie), stosuje się pkt 1; b) uznaje się, że dostawa towarów lub świadczenie usług nie odbywają się wewnątrz Wspólnoty, zgodnie z przepisami tytułu V.”;	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106a do ustawy o VAT	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106a do ustawy o VAT w brzmieniu: „Art. 106a. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do: 1) sprzedaży, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 i 5 oraz ust. 2a, w których usługodawca lub dokonujący dostawy towarów nie rozlicza podatku należnego i faktura dokumentująca te transakcje nie jest wystawiana przez usługobiorcę lub nabywcę towarów w imieniu i na rzecz usługodawcy lub dokonującego dostawy towarów; 2) dostawy towarów i świadczenia usług dokonywanych przez podatnika posiadającego na terytorium kraju siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego dokonywane są te czynności, a w przypadku braku na terytorium kraju siedziby działalności gospodarczej oraz stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej - posiadającego na terytorium kraju stałe miejsce zamieszkania albo zwykłe miejsce pobytu, z którego dokonywane są te czynności, w przypadku gdy miejscem świadczenia jest terytorium: a) państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju a osobą zobowiązaną do zapłaty podatku od wartości dodanej jest nabywca towaru lub usługobiorca i faktura dokumentująca te czynności nie jest wystawiana przez tego nabywcę lub usługobiorcę w imieniu i na rzecz podatnika, b) państwa trzeciego. W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 12 dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 219a dyrektywy 206/112/WE	

				będzie implementowany przez przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 68, poz. 360), zwanego dalej rozporządzeniem wykonawczym, które stosownie do art. 12 pkt 2 projektu ustawy zachowuje moc do dnia 30 czerwca 2013 r.	
Art. 1 pkt 13 (dot. art. 220 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE)	13) art. 220 otrzymuje brzmienie: <i>„Artykuł 220</i> 1. Każdy podatnik upewnia się, że faktura została wystawiona przez niego, nabywcę lub usługobiorcę, lub w jego imieniu i na jego rzecz, przez osobę trzecią, w następujących przypadkach: 1) dostaw towarów lub świadczenia usług dokonywanych przez niego na rzecz innego podatnika lub na rzecz osoby prawnej niebędącej podatnikiem; 2) dostaw towarów, o których mowa w art. 33; 3) dostaw towarów dokonanych na warunkach przewidzianych w art. 138; 4) wszelkich zaliczek wpłaconych na jego rzecz przed dokonaniem jednej z dostaw towarów, o których mowa w pkt 1 i 2; 5) wszelkich zaliczek wpłaconych na jego rzecz przez innego podatnika lub przez osobę prawną niebędącą podatnikiem przed zakończeniem świadczenia usług. (...)”	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106b ust. 1, art. 106c i art. 106d do ustawy o VAT	Projekt ustawy przewiduje wejście w życie z dniem 1 lipca 2013 r. art. 1 pkt 53 dodającego art. 106b ust. 1, art. 106c i art. 106d do ustawy o VAT w brzmieniu: Art. 106b. 1. Podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą: 1) sprzedaż, a także dostawę towarów i świadczenie usług, o których mowa w art. 106a pkt 2, dokonywane przez niego na rzecz: a) innego podatnika podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze lub b) osoby prawnej niebędącej podatnikiem, o którym mowa w lit. a; 2) sprzedaż wysyłkową z terytorium kraju i na terytorium kraju na rzecz podmiotu innego niż wskazany w pkt 1; 3) wewnątrzwspólnotową dostawę towarów na rzecz podmiotu innego niż wskazany w pkt 1; 4) otrzymanie przez niego całości lub części zapłaty przed dokonaniem czynności, o których mowa w pkt 1 i 2, z wyjątkiem przypadku gdy zapłata dotyczy wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów. Art. 106c. Faktury dokumentujące dostawę towarów, o której mowa w art. 18, z tytułu której na dłużniku ciąży obowiązek podatkowy, wystawiają w imieniu i na rzecz dłużnika: 1) organy egzekucyjne określone w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji 2) komornicy sądowi wykonujący czynności egzekucyjne w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. Art. 106d. 1. Nabywca towarów i usług od podatnika może wystawiać w jego imieniu i na jego rzecz faktury dokumentujące dokonanie sprzedaży na jego rzecz przez podatnika oraz faktury, o których mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4, jeżeli istnieje wcześniejsze porozumienie między tymi dwiema stronami i pod warunkiem, że istnieje określona procedura zatwierdzania poszczególnych faktur przez podatnika dokonującego sprzedaży. 2. Faktury może wystawiać w imieniu i na rzecz podatnika również upoważniona przez niego osoba trzecia,	

				w szczególności jego przedstawiciel podatkowy, o którym mowa w art. 18a.	
Art. 1 pkt 13 (dot. art. 220 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE)	13) art. 220 otrzymuje brzmienie: „ <i>Artykuł 220</i> (...) 2. W drodze odstępstwa od ust. 1 i bez uszczerbku dla art. 221 ust. 2 nie wymaga się wystawienia faktury w odniesieniu do świadczenia usług zwolnionych na mocy art. 135 ust. 1 lit. a)–g).”;	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106b ust. 2 do ustawy o VAT	Projekt ustawy przewiduje wejście w życie z dniem 1 lipca 2013 r. art. 1 pkt 53 dodającego art. 106b ust. 2 do ustawy o VAT w brzmieniu: Art. 106b. (...) 2. Podatnik nie jest obowiązany do wystawienia faktury w odniesieniu do sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie art. 43 ust. 1, art. 113 ust. 1 i 9 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3. W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 13 dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 220 ust. 2 dyrektywy 2010/112/WE będzie implementowany w rozporządzeniu wykonawczym.	
Art. 1 pkt 14 (dot. art. 220a ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE)	14) dodaje się artykuł w brzmieniu: „ <i>Artykuł 220a</i> 1. Państwa członkowskie umożliwiają podatnikom wystawienie faktury uproszczonej w każdym z następujących przypadków: a) kiedy kwota faktury nie przekracza 100 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej; b) kiedy wystawiona faktura jest dokumentem lub notą uważaną za fakturę na mocy art. 219. (...)”;	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106e ust. 3 pkt 6 do ustawy o VAT	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106e ust. 3 pkt 6 do ustawy o VAT w brzmieniu: 3. Faktura może nie zawierać: 6) w przypadku gdy kwota należności ogółem nie przekracza kwoty 450 zł albo kwoty 100 euro – jeżeli kwota ta określona jest w euro, faktura może nie zawierać danych określonych w art. 106e ust. 1 pkt 3 – w zakresie danych nabywcy, pkt 8, 9 i 11 – 14, pod warunkiem że zawiera dane pozwalające określić dla poszczególnych stawek podatku kwotę podatku. W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 14 dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 220 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE będzie implementowany w rozporządzeniu wykonawczym.	
Art. 1 pkt 14 (dot. art. 220a ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE)	14) dodaje się artykuł w brzmieniu: „ <i>Artykuł 220a</i> (...) 2. Państwa członkowskie nie zezwalają podatnikom na wystawienie faktury uproszczonej, w przypadku gdy wystawienie faktury wymagane jest na mocy art. 220 ust. 1 pkt 2 i 3 lub gdy podlegającą opodatkowaniu dostawę towarów lub świadczenie usług wykonuje podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim, w którym należny jest VAT, lub podatnik, którego przedsiębiorstwo w tym państwie członkowskim nie uczestniczy w tej transakcji dostawy towarów lub świadczenia usług w rozumieniu art. 192a, a osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest osoba,	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106fe ust. 4 do ustawy o VAT	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106e ust. 4 do ustawy o VAT w brzmieniu: 4. Przepisu ust. 3 pkt 6 nie stosuje się w przypadku sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju i na terytorium kraju, wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów oraz w przypadku, o którym mowa w art. 106a pkt 2 lit. a. W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 14 dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 220a ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE będzie implementowany w rozporządzeniu Ministra wykonawczym.	

	której dostarczane są towary lub na rzecz której świadczone są usługi.”;				
Art. 1 pkt 15 (dot. art. 221 dyrektywy 2006/112/WE)	15) art. 221, 222, 223, 224 i 225 otrzymują brzmienie: <i>„Artykuł 221</i> 1. Państwa członkowskie mogą zobowiązać podatników do wystawienia faktury uwzględniającej dane wymagane na mocy art. 226 lub 226b za dostawy towarów lub świadczenie usług inne niż dostawy lub świadczenie, o których mowa w art. 220 ust. 1. 2. Państwa członkowskie mogą zobowiązać podatników mających siedzibę działalności gospodarczej na ich terytorium lub mających na ich terytorium stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego wykonywane są dostawy towarów lub świadczenie usług, do wystawienia faktury zawierającej dane wymagane w art. 226 lub 226b w odniesieniu do świadczenia usług zwolnionych na mocy art. 135 ust. 1 lit. a)–g), które ci podatnicy wykonali na ich terytorium lub poza Wspólnotą. 3. Państwa członkowskie mogą zwolnić podatników z obowiązku przewidzianego w art. 220 ust. 1 lub art. 220a dotyczącego wystawienia faktury za dostawy towarów lub świadczenie usług, które wykonali oni na ich terytorium i które są zwolnione, z prawem do odliczenia VAT zapłaconego na poprzednim etapie lub bez tego prawa, zgodnie z art. 110 i 111, art. 125 ust. 1, art. 127, art. 128 ust. 1, art. 132, art. 135 ust. 1 lit. h)–l), art. 136, 371, 375, 376 i 377, art. 378 ust. 2, art. 379 ust. 2 i art. 380–390b.	N	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106b ust. 3 do ustawy o VAT	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106b ust. 3 do ustawy o VAT w brzmieniu: 3. Na żądanie nabywcy towaru lub usługi, podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą: 1) czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz otrzymanie całości lub części zapłaty przed wykonaniem tych czynności, z wyjątkiem przypadku gdy zapłata dotyczy wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów – jeżeli obowiązek wystawienia faktury nie wynika z ust. 1, 2) sprzedaż zwolnioną, o której mowa w ust. 2, z zastrzeżeniem art. 117 pkt 1 i art. 118 - jeżeli żądanie jej wystawienia zostało zgłoszone w terminie 3 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym dostarczono towar lub wykonano usługę bądź otrzymano całość lub część zapłaty. W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 15 dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 221 dyrektywy 2006/112/WE będzie implementowany w art. 106 ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.	
Art. 1 pkt 15 (dot. art. 222 2006/112/WE)	15) art. 221, 222, 223, 224 i 225 otrzymują brzmienie: <i>„(...)</i> <i>Artykuł 222</i> W odniesieniu do dostaw towarów zrealizowanych na warunkach określonych w art. 138 lub świadczenia usług, za które VAT jest płatny przez usługobiorcę na mocy art. 196, faktura wystawiana jest nie później niż piętnastego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym miało miejsce zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego. W odniesieniu do innych dostaw towarów lub świadczenia usług państwa członkowskie mogą określać terminy, w których podatnicy muszą wystawić faktury.	T	Art. 1 pkt 54 ww. projektu ustawy dodający art. 106h do ustawy o VAT	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106h do ustawy o VAT w brzmieniu: Art. 106h. 1. Fakturę wystawia się nie później niż 15. dnia od zakończenia miesiąca, w którym dokonano dostawy towaru lub wykonano usługę, z zastrzeżeniem ust. 2 – 7. 2. Jeżeli przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi otrzymano całość lub część zapłaty, o której mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4, fakturę wystawia się nie później niż 15. dnia od zakończenia miesiąca, w którym otrzymano całość lub część zapłaty od nabywcy, zastrzeżeniem ust. 3. 3. Jeżeli faktury, o których mowa w ust. 2, nie obejmują całej zapłaty, podatnik po dokonaniu dostawy towaru lub wykonaniu usługi wystawia fakturę zgodnie z ust. 1 i art. 106e, z tym że sumę wartości towarów lub usług pomniejsza się o wartość otrzymanych części zapłaty, a kwotę podatku pomniejsza się o sumę kwot podatku wykazanego w fakturach dokumentujących otrzymanie części zapłaty; taka faktura powinna zawierać	Faktura jest niezbędnym elementem odliczenia podatku u nabywcy, należy zatem zagwarantować, aby nabywcy byli „zabezpieczeni” ustawową regulacją, dzięki której nawet jeśli biznesowe relacje nie pozwolą im na otrzymanie faktury w określonym terminie to dostawca będzie musiał im wystawić fakturę w proponowanym w projekcie terminie.

				również numery faktur wystawionych przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi. 4. Fakturę wystawia się nie później niż: 1) 30. dnia od dnia wykonania usług – w przypadku, o którym mowa w art. 19a ust. 5 pkt 3 lit. a, 2) 60. dnia od dnia wydania towarów – w przypadku, o którym mowa w art. 19a ust. 5 pkt 3 lit. b, z zastrzeżeniem ust. 5, 3) 90. dnia od dnia wykonania czynności – w przypadku, o którym mowa w art. 19a ust. 5 pkt 3 lit. c. 5. W przypadku dostawy towarów, o których mowa w art. 19a ust. 5 pkt 3 lit. b, gdy umowa przewiduje rozliczenie zwrotów wydawnictw, fakturę wystawia się nie później niż 120. dnia od pierwszego dnia wydania towarów. 6. W przypadku, o których mowa w art. 29a ust. 12, fakturę wystawia się nie później niż: 1) 7. dnia od dnia, w którym umowa przewidywała zwrot opakowania; 2) 60. dnia od dnia wydania opakowania, jeśli w umowie nie określono daty zwrotu opakowania. 7. W przypadkach, o których mowa w art. 106b ust. 3, fakturę wystawia się: 1) zgodnie z ust. 1 - 3 - jeżeli żądanie wystawienia faktury zostało zgłoszone do końca miesiąca, w którym dostarczono towar lub wykonano usługę bądź otrzymano całość lub część zapłaty; 2) nie później niż 15. dnia od dnia zgłoszenia żądania - jeżeli żądanie wystawienia faktury zostało zgłoszone po upływie miesiąca, o którym mowa w pkt 1. 8. Faktury nie mogą być wystawione wcześniej niż 30. dnia przed: 1) dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi; 2) otrzymaniem, przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi, całości lub części zapłaty. 9. W przypadku wystawiania faktur w zakresie dostawy towarów i świadczenia usług, dla których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 3 i 4, pod warunkiem że faktura zawiera informację, jakiego okresu rozliczeniowego dotyczy, lub dla których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 3: 1) przepisu ust. 8 pkt 1 nie stosuje się; 2) nie ma obowiązku wystawiania odrębnych faktur potwierdzających otrzymanie całości lub części zapłaty przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi, jeżeli zapłata ta dotyczy czynności objętych fakturami wystawionymi przed ich dokonaniem. W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 15 dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 222 dyrektywy 2006/112/WE	
--	--	--	--	--	--

				będzie implementowany w rozporządzeniu wykonawczym.	
Art. 1 pkt 15 (dot. art. 223 zdanie pierwsze dyrektywy 2006/112/WE)	15) art. 221, 222, 223, 224 i 225 otrzymują brzmienie: „(...)” <i>Artykuł 223</i> Państwa członkowskie zezwalają podatnikom na wystawienie faktur zbiorczych zawierających dane obejmujące kilka odrębnych dostaw towarów lub transakcji świadczenia usług, pod warunkiem że VAT od dostaw towarów lub transakcji świadczenia usług wymienionych na fakturze zbiorczej staje się wymagalny w ciągu tego samego miesiąca kalendarzowego. (...)”	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106h ust. 1-3 do ustawy o VAT	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106h ust. 1-3 do ustawy o VAT w brzmieniu: Art. 106h. 1. Fakturę wystawia się nie później niż 15. dnia od zakończenia miesiąca, w którym dokonano dostawy towaru lub wykonano usługę, z zastrzeżeniem ust. 2 – 7. 2. Jeżeli przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi otrzymano całość lub część zapłaty, o której mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4, fakturę wystawia się nie później niż 15. dnia od zakończenia miesiąca, w którym otrzymano całość lub część zapłaty od nabywcy. 3. Jeżeli faktury, o których mowa w ust. 2, nie obejmują całej zapłaty, podatnik po dokonaniu dostawy towaru lub wykonaniu usługi wystawia fakturę zgodnie z ust. 1 i art. 106e, z tym że sumę wartości towarów lub usług pomniejsza się o wartość otrzymanych części zapłaty, a kwotę podatku pomniejsza się o sumę kwot podatku wykazanego w fakturach dokumentujących otrzymanie części zapłaty; taka faktura powinna zawierać również numery faktur dokumentujących otrzymanie części zapłaty wystawionych przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi. W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 15 dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 223 zdanie pierwsze dyrektywy 2006/112/WE będzie implementowany w rozporządzeniu wykonawczym.	
Art. 1 pkt 15 (dot. art. 223 zdanie drugie dyrektywy 2006/112/WE)	15) art. 221, 222, 223, 224 i 225 otrzymują brzmienie: „(...)” <i>Artykuł 223</i> (...)” Bez uszczerbku dla art. 222 państwa członkowskie mogą zezwolić na to, by w fakturach zbiorczych uwzględniano dostawy towarów lub transakcje świadczenia usług, za które VAT stał się wymagalny w okresie dłuższym niż jeden miesiąc kalendarzowy. (...)”	N	-	Nieimplementowany	-
Art. 1 pkt 15 (dot. art. 224 dyrektywy 2006/112/WE)	15) art. 221, 222, 223, 224 i 225 otrzymują brzmienie: „(...)” <i>Artykuł 224</i> Faktury mogą być wystawiane przez nabywcę lub usługobiorcę w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług dokonywanych na ich rzecz przez podatnika, w przypadku gdy istnieje wcześniejsze	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106d ust. 1 do	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106d ust. 1 do ustawy o VAT w brzmieniu: Art. 106d. (...) 1. Nabywca towarów i usług od podatnika może wystawiać w jego imieniu i na jego rzecz faktury dokumentujące	

	porozumienie między tymi dwiema stronami i pod warunkiem, że istnieje określona procedura zatwierdzania poszczególnych faktur przez podatnika dokonującego dostawy towarów lub świadczącego usługi. Państwo członkowskie może wymagać, aby takie faktury były wystawiane w imieniu i na rzecz podatnika. (...)"		ustawy o VAT	dokonanie sprzedaży na jego rzecz przez podatnika, oraz faktury, o których mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4, jeżeli istnieje wcześniejsze porozumienie między tymi dwiema stronami i pod warunkiem, że istnieje określona procedura zatwierdzania poszczególnych faktur przez podatnika dokonującego sprzedaży. W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 15 dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 224 dyrektywy 2006/112/WE będzie implementowany w rozporządzeniu wykonawczym.	
Art. 1 pkt 15 (dot. art. 225 dyrektywy 2006/112/WE)	15) art. 221, 222, 223, 224 i 225 otrzymują brzmienie: „(...)” <i>Artykuł 225</i> Państwa członkowskie mogą zobowiązać podatników do spełnienia szczególnych warunków, w przypadku gdy osoba trzecia albo nabywca lub usługobiorca wystawiający fakturę ma siedzibę w państwie, w stosunkach z którym nie istnieje żaden instrument prawny dotyczący wzajemnej pomocy o zakresie podobnym do przewidzianego w dyrektywie 2010/24/UE (*) i rozporządzeniu (WE) nr 1798/2003 (**) (*) Dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, cel i innych obciążeń (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1). (**) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1798/2003 z dnia 7 października 2003 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 264 z 15.10.2003, s. 1).”;	N	-	Nieimplementowany	-
Art. 1 pkt 16 lit. a (dot. art. 226 pkt 7a dyrektywy 2006/112/WE)	16) w art. 226 wprowadza się następujące zmiany: a) dodaje się punkt w brzmieniu: „(7a) w przypadku gdy VAT staje się wymagalny w momencie otrzymania zapłaty zgodnie z art. 66 lit. b), a prawo do odliczenia powstaje w momencie, gdy podatek podlegający odliczeniu staje się wymagalny – wyrazy »metoda kasowa«;”; (...)	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106e ust. 1 pkt 16 do ustawy o VAT	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106e ust. 1 pkt 16 do ustawy o VAT w brzmieniu: Art. 106e. 1. Faktura zawiera: (...) 16) w przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług, w odniesieniu do których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 1 lub art. 21 ust. 1 - wyrazy „metoda kasowa”; W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 16 lit. a dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 226 pkt 7a dyrektywy 2006/112/WE będzie implementowany w rozporządzeniu wykonawczym.	
Art. 1 pkt	16) w art. 226 wprowadza się następujące zmiany:	T	Art. 1 pkt 53	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art.	

16 lit. b (dot. art. 226 pkt 10a dyrektywy 2006/112/WE)	(...) b) dodaje się punkt w brzmieniu: „(10a) w przypadku gdy zamiast dostawcy lub usługodawcy fakturę wystawia nabywca lub usługobiorca – wyraz »samofakturowanie«;”; (...)		ww. projektu ustawy dodający art. 106e ust. 1 pkt 17 do ustawy o VAT	1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106e ust. 1 pkt 17 do ustawy o VAT w brzmieniu: Art. 106e. 1. Faktura zawiera: (...) 17) w przypadku faktur, o których mowa w art. 106d ust. 1 – wyraz „samofakturowanie”; W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 16 lit. b dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 226 pkt 10a dyrektywy 2006/112/WE będzie implementowany w rozporządzeniu wykonawczym.	
Art. 1 pkt 16 lit. c (dot. art. 226 pkt 11 dyrektywy 2006/112/WE)	16) w art. 226 wprowadza się następujące zmiany: c) pkt (11) otrzymuje brzmienie: „(11) w przypadku zwolnienia – odesłanie do mającego zastosowanie przepisu niniejszej dyrektywy lub do odpowiedniego przepisu krajowego lub każde inne odesłanie wskazujące na to, że dostawa towarów lub świadczenie usług są korzystne ze zwolnienia;”;	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106e ust. 1 pkt 21 do ustawy o VAT	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106e ust. 1 pkt 21 do ustawy o VAT w brzmieniu: Art. 106e. 1. Faktura zawiera: (...) 21) w przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług zwolnionych od podatku na podstawie art. 43 ust. 1, art. 113 ust. 1 lub 9 albo przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3 - wskazanie: a) przepisu ustawy albo aktu wydanego na podstawie ustawy, na podstawie którego podatek stosuje zwolnienie od podatku, b) przepisu dyrektywy 2006/112/WE, który zwalnia od podatku tę dostawę towarów lub to świadczenie usług, lub c) innej podstawy prawnej wskazującej na to, że dostawa towarów lub świadczenie usług korzysta ze zwolnienia; W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 16 lit. c dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 226 pkt 11 dyrektywy 2006/112/WE będzie implementowany w rozporządzeniu wykonawczym.	
Art. 1 pkt 16 lit. d (dot. art. 226 pkt 11a dyrektywy 2006/112/WE)	16) w art. 226 wprowadza się następujące zmiany: (...) d) dodaje się punkt w brzmieniu: „(11a) w przypadku gdy nabywca lub usługobiorca są zobowiązani do zapłaty VAT – wyrazy »odwrotne obciążenie«;”; (...)	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106e ust. 1 pkt 20 do ustawy o VAT	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106e ust. 1 pkt 20 do ustawy o VAT w brzmieniu: Art. 106e. 1. Faktura zawiera: (...) 20) w przypadku dostawy towarów lub wykonania usługi, dla których obowiązany do rozliczenia podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze jest nabywca towaru lub usługi - wyrazy „odwrotne obciążenie”;	

				W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 16 lit. d dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 226 pkt 11a dyrektywy 2006/112/WE będzie implementowany w rozporządzeniu wykonawczym.	
Art. 1 pkt 16 lit. e (dot. art. 226 pkt 13 dyrektywy 2006/112/WE)	16) w art. 226 wprowadza się następujące zmiany: (...) e) pkt (13) i (14) otrzymują brzmienie: „(13) w przypadku stosowania procedury marży dla biur podróży – wyrazy »procedura marży dla biur podróży«; (...)»	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106e ust. 1 pkt 18 do ustawy o VAT	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106e ust. 1 pkt 18 do ustawy o VAT w brzmieniu: Art. 106e. 1. Faktura zawiera: (...) 18) w przypadku świadczenia usług turystyki, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 119 ust. 1 kwota marży – wyrazy „procedura marży dla biur podróży”; W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 16 lit. e dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 226 pkt 13 dyrektywy 2006/112/WE będzie implementowany w rozporządzeniu wykonawczym.	
Art. 1 pkt 16 lit. e (dot. art. 226 pkt 14 dyrektywy 2006/112/WE)	16) w art. 226 wprowadza się następujące zmiany: (...) e) pkt (13) i (14) otrzymują brzmienie: (...) (14) w przypadku stosowania jednej z procedur szczególnych mających zastosowanie do towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków – odpowiednio, wyrazy »procedura marży – towary używane«; »procedura marży – dzieła sztuki« lub »procedura marży – przedmioty kolekcjonerskie i antyki«;” PL 22.7.2010 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 189/5	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106e ust. 1 pkt 19 do ustawy o VAT	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106e ust. 1 pkt 19 do ustawy o VAT w brzmieniu: Art. 106e. 1. Faktura zawiera: (...) 19) w przypadku dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 120 ust. 4 i 5 marża – odpowiednio wyrazy „procedura marży – towary używane”, „procedura marży – dzieła sztuki” lub „procedura marży – przedmioty kolekcjonerskie i antyki”; W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 19 lit. e dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 226 pkt 14 dyrektywy 2006/112/WE będzie implementowany w rozporządzeniu wykonawczym.	
Art. 1 pkt 17 (dot. art. 226a dyrektywy 2006/112/WE)	17) dodaje się artykuły w brzmieniu: „Artykuł 226a W przypadku gdy fakturę wystawia podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim, w którym podatek jest należny, lub podatnik, którego przedsiębiorstwo w tym państwie członkowskim nie uczestniczy w transakcji dostawy towarów lub świadczenia usług w rozumieniu art. 192a, i realizujący dostawę towarów lub świadczenie usług na rzecz nabywcy lub usługobiorcy, którzy są zobowiązani do zapłaty VAT, podatnik może pominąć dane, o których	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106e ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 5 do ustawy o VAT	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106e ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 5 do ustawy o VAT w brzmieniu: Art. 106e.(...) 2. Faktura, nie zawiera: 1) w przypadku dostawy towarów lub wykonania usługi, dla których obowiązującym do rozliczenia podatku, zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8 jest nabywca towaru	

	mowa w art. 226 pkt (8), (9) i (10), i zamiast tego – odnosząc się do ilości lub zakresu dostarczonych towarów lub wykonanych usług oraz do ich rodzaju – podać podstawę opodatkowania tych towarów lub usług. (...)			lub usługobiorca, – danych określonych w ust. 1 pkt 12 – 14. 3. Faktura może nie zawierać: 5) w przypadku, o którym mowa w art. 106a pkt 2 lit. b – danych określonych w ust. 1 pkt 5 i 12-14. W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 17 dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 226a dyrektywy 2006/112/WE będzie implementowany w rozporządzeniu wykonawczym.	
Art. 1 pkt 17 (dot. art. 226b dyrektywy 2006/112/WE)	17) dodaje się artykuły w brzmieniu: „(...)” <i>Artykuł 226b</i> Jeżeli chodzi o faktury uproszczone wystawione zgodnie z art. 220a i art. 221 ust. 1 i 2, państwa członkowskie nakładają obowiązek umieszczenia na nich co najmniej następujących danych: a) daty wystawienia faktury; b) danych identyfikacyjnych podatnika dokonującego dostawy towarów lub świadczącego usługi; c) danych określających rodzaj dostarczonych towarów lub wykonanych usług; d) należnego VAT lub danych potrzebnych do jego obliczenia; e) w przypadku gdy wystawiona faktura jest dokumentem lub notą uznaną za fakturę na mocy art. 219, wyraźnego i jednoznacznego odniesienia do tej faktury pierwotnej oraz konkretnych danych, które ulegają zmianie. Państwa członkowskie nie mogą wymagać umieszczania na fakturach innych danych niż dane, o których mowa w art. 226, 227 i 230.”;	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106e ust. 3 pkt 6 do ustawy o VAT	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106e ust. 3 pkt 6 do ustawy o VAT w brzmieniu: Art. 106e (...) 3. Faktura może nie zawierać: 6) w przypadku gdy kwota należności ogółem nie przekracza kwoty 450 zł albo kwoty 100 euro – jeżeli kwota ta określona jest w euro, faktura może nie zawierać danych określonych w art. 106e ust. 1 pkt 3 – w zakresie danych nabywcy, pkt 8, 9 i 11 – 14, pod warunkiem że zawiera dane pozwalające określić dla poszczególnych stawek podatku kwotę podatku. W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 17 dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 226b dyrektywy 2006/112/WE będzie implementowany w rozporządzeniu wykonawczym.	
Art. 1 pkt 19 (dot. art. 230 dyrektywy 2006/112/WE)	19) art. 230 otrzymuje brzmienie: „<i>Artykuł 230</i> Kwoty wykazywane na fakturze mogą być wyrażone w dowolnej walucie, pod warunkiem że kwota VAT należnego lub korygowanego wyrażona jest w walucie krajowej państwa członkowskiego, przy zastosowaniu mechanizmu przeliczeniowego przewidzianego w art. 91.”;	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106e ust. 6 do ustawy o VAT	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106e ust. 6 i do ustawy o VAT w brzmieniu: Art. 106e (...) 6. Kwoty podatku wykazuje się w złotych bez względu na to, w jakiej walucie określone są kwoty w fakturze, przy zastosowaniu zasad przeliczania przyjętych dla przeliczania kwot stosowanych do określenia podstawy opodatkowania. Kwoty wykazywane w fakturze zaokrągla się do pełnych groszy, przy czym końcówki poniżej 0,5 grosza pomija się, a końcówki od 0,5 grosza i wyższe zaokrągla się do 1 grosza. W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 19	

				dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 230 dyrektywy 2006/112/WE będzie implementowany w rozporządzeniu wykonawczym.	
Art. 1 pkt 22 (dot. art. 232 dyrektywy 2006/112/WE)	22) art. 232 i 233 otrzymują brzmienie: „ <i>Artykuł 232</i> Stosowanie faktury elektronicznej podlega akceptacji odbiorcy.	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106l ust. 1 do ustawy o VAT	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106l ust. 1 do ustawy o VAT w brzmieniu: Art. 106l. 1. Stosowanie faktur elektronicznych wymaga akceptacji odbiorcy faktury. W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 22 dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 232 dyrektywy 206/112/WE będzie implementowany przez przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2010 r.	
Art. 1 pkt 22 (dot. art. 233 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE)	22) art. 232 i 233 otrzymują brzmienie: (...) <i>Artykuł 233</i> 1. Autentyczność pochodzenia, integralność treści i czytelność faktury, niezależnie od tego, czy wystawiono ją w formie papierowej czy elektronicznej, zapewnia się od momentu wystawienia faktury aż do końca okresu jej przechowywania. Każdy podatnik określa sposób zapewnienia autentyczności pochodzenia, integralności treści i czytelności faktury. Można to zapewnić za pomocą dowolnych kontroli biznesowych, które ustalają wiarygodną ścieżkę audytu między fakturą a dostawą towarów lub świadczeniem usług. »Autentyczność pochodzenia« oznacza pewność co do tożsamości dostawcy lub usługodawcy albo wystawcy faktury. »Integralność treści« oznacza, że w fakturze nie zmieniono danych wymaganych na mocy niniejszej dyrektywy. (...)	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106k ust. 1-4 do ustawy o VAT	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106k ust. 1-4 do ustawy o VAT w brzmieniu: Art. 106k. 1. Podatnik określa sposób zapewnienia autentyczności pochodzenia, integralności treści i czytelności faktury. 2. Przez autentyczność pochodzenia faktury rozumie się pewność co do tożsamości dokonującego dostawy towarów lub usługodawcy albo wystawcy faktury. 3. Przez integralność treści faktury rozumie się, że w fakturze nie zmieniono danych, które powinna zawierać faktura. 4. Autentyczność pochodzenia, integralność treści oraz czytelność faktury można zapewnić za pomocą dowolnych kontroli biznesowych, które ustalają wiarygodną ścieżkę audytu między fakturą a dostawą towarów lub świadczeniem usług. W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 22 dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 233 ust. 1 dyrektywy 206/112/WE będzie implementowany przez przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2010 r.	
Art. 1 pkt 22 (dot. art. 233 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE)	22) art. 232 i 233 otrzymują brzmienie: (...) <i>Artykuł 233</i> (...) 2. Poza wykorzystaniem rodzajów kontroli biznesowej opisanych w ust. 1 poniżej przedstawiono przykłady technologii zapewniających autentyczność pochodzenia i integralność treści faktury elektronicznej: a) zaawansowany podpis elektroniczny w rozumieniu art. 2 pkt 2 dyrektywy 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106lkust. 5 do ustawy o VAT	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106k ust. 5 do ustawy o VAT w brzmieniu: Art. 106k. (...) 5. Poza wykorzystaniem kontroli biznesowych, określonych w ust. 4, autentyczność pochodzenia i integralność treści faktury elektronicznej są zachowane, w szczególności, w przypadku wykorzystania: 1) bezpiecznego podpisu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o	

	ram w zakresie podpisów elektronicznych (*), na podstawie certyfikatu kwalifikowanego i utworzony za pomocą bezpiecznego urządzenia służącego do składania podpisów, w rozumieniu art. 2 pkt 6 i 10 dyrektywy 1999/93/WE; b) elektroniczna wymiana danych (EDI) zgodnie z definicją zawartą w art. 2 załącznika 1 do zalecenia Komisji 1994/820/WE z dnia 19 października 1994 r. dotyczącego aspektów prawnych elektronicznej wymiany danych (**), w przypadku gdy porozumienie dotyczące takiej wymiany przewiduje stosowanie procedur gwarantujących autentyczność pochodzenia i integralność danych. (*) Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12. (**) Dz.U. L 338 z 28.12.1994, s. 98.”;			podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.1)), weryfikowanego za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, lub 2) elektronicznej wymiany danych (EDI) zgodnie z umową w sprawie europejskiego modelu wymiany danych elektronicznych, jeżeli zawarta umowa dotycząca tej wymiany przewiduje stosowanie procedur gwarantujących autentyczność pochodzenia faktury i integralność jej danych. W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 22 dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 233 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE jest implementowany przez przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2010 r.	
Art. 1 pkt 24 (dot. art. 235 dyrektywy 2006/112/WE)	24) art. 235, 236 i 237 otrzymują brzmienie: „<i>Artykuł 235</i> Państwa członkowskie mogą określić szczególne warunki dla faktur elektronicznych wystawianych w odniesieniu do towarów dostarczanych lub usług świadczonych na ich terytorium z państwa, w stosunkach z którym nie istnieje żaden instrument prawny dotyczący wzajemnej pomocy o zakresie podobnym do przewidzianego w dyrektywie 2010/24/UE i rozporządzeniu (WE) nr 1798/2003. (...)	N	-	Nieimplementowany	-
Art. 1 pkt 24 (dot. art. 236 dyrektywy 2006/112/WE)	24) art. 235, 236 i 237 otrzymują brzmienie: „(...)” <i>Artykuł 236</i> W przypadku przesyłania lub udostępniania temu samemu odbiorcy partii zawierających kilka faktur elektronicznych dane wspólne dla poszczególnych faktur mogą zostać podane tylko raz, o ile dla każdej faktury są dostępne wszystkie informacje. (...)	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106l ust. 2 do ustawy o VAT	Art. 106l. (...) 2. W przypadku przesyłania lub udostępniania temu samemu odbiorcy jednocześnie więcej niż jednej faktury elektronicznej dane wspólne dla poszczególnych faktur mogą zostać podane tylko raz, o ile dla każdej faktury są dostępne wszystkie te dane. W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 22 dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 233 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE jest implementowany przez przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2010 r.	
Art. 1 pkt 25 (dot. art. 238)	25) w art. 238 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Po konsultacji z Komitetem ds. VAT i na warunkach przez siebie określonych państwa członkowskie mogą	N	-	Nieimplementowany w projekcie ustawy. W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 25	-

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, z 2006 r. Nr 145, poz. 1050, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 40, poz. 230 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622.

dyrektywy 2006/112/WE)	postanowić, że faktury dotyczące dostaw towarów lub świadczenia usług zawierają wyłącznie dane wymagane w art. 226b w następujących przypadkach: a) gdy kwota faktury jest wyższa niż 100 EUR, ale nie wyższa niż 400 EUR lub równowartość tych kwot w walucie krajowej; b) gdy praktyki handlowe lub administracyjne stosowane w danym sektorze działalności gospodarczej lub techniczne warunki wystawiania faktur szczególnie utrudniają spełnienie wszystkich wymogów, o których mowa w art. 226 lub 230.”; b) skreśla się ust. 2; c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Uproszczenia przewidziane w ust. 1 nie są stosowane w sytuacji, gdy istnieje wymóg wystawienia faktur na mocy art. 220 ust. 1 pkt 2 i 3 lub gdy podlegającą opodatkowaniu dostawę towarów lub świadczenie usług wykonuje podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim, w którym należny jest VAT, lub podatnik, którego przedsiębiorstwo w tym państwie członkowskim nie uczestniczy w dostawie towarów lub świadczeniu usług w rozumieniu art. 192a, a osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest osoba, której dostarczane są towary lub na rzecz której świadczone są usługi.”;			dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 238 dyrektywy 2006/112/WE będzie implementowany w rozporządzeniu wykonawczym.	
Art. 1 pkt 26 (dot. art. 243 dyrektywy 2006/112/WE)	26) art. 243 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 243 1. Każdy podatnik prowadzi ewidencję towarów wysłanych lub transportowanych przez niego lub na jego rzecz do miejsca przeznaczenia znajdującego się poza terytorium państwa członkowskiego rozpoczęcia wysyłki lub transportu, ale na terytorium Wspólnoty, na potrzeby transakcji obejmujących wycenę tych towarów, dotyczące ich prace lub ich czasowe używanie, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. f), g) i h). 2. Każdy podatnik prowadzi ewidencję księgową w sposób wystarczająco szczegółowy, aby umożliwić identyfikację towarów wysłanych do niego z innego państwa członkowskiego przez lub na rzecz podatnika zidentyfikowanego do celów VAT w tym innym państwie członkowskim, a służących świadczeniu usług polegających na wycenie tych towarów lub usługach na tych towarach.”;	T	-	Zaimplementowany w art. 109 ust. 9-10a ustawy o VAT (9. W przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 6, podatnicy są obowiązani prowadzić ewidencję otrzymywanych towarów zawierającą w szczególności datę ich otrzymania, dane pozwalające na identyfikację towarów oraz datę wydania towaru po wykonaniu usługi przez podatnika. 9a. W przypadkach, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 7 i 8, podatnicy podatku od wartości dodanej są obowiązani prowadzić ewidencję przemieszczanych towarów zawierającą w szczególności datę ich przemieszczenia na terytorium kraju oraz dane pozwalające na identyfikację towarów. 10. Przepis ust. 9 stosuje się odpowiednio do towarów przemieszczanych przez podatnika na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju, jeżeli na tych towarach mają być wykonane usługi na rzecz podatnika, a po wykonaniu tych usług towary te są wysyłane lub transportowane z powrotem do tego podatnika na terytorium kraju. 10a. Przepis ust. 9a stosuje się odpowiednio do towarów przemieszczanych przez podatnika w przypadkach, o których mowa w art. 13 ust. 4 pkt 7 i 8.)	
Art. 1 pkt	28) art. 247 ust. 2 i 3 otrzymuje brzmienie:	N	-	Nieimplementowany	-

28 (dot. art. 247 ust. 2 i 3 dyrektywy 2006/112/WE)	„2. Aby zapewnić spełnienie wymogów, o których mowa w art. 233, państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, może wymagać przechowywania faktur w oryginalnej postaci, w jakiej zostały przesłane lub udostępnione, zarówno w formie papierowej, jak i elektronicznej. W przypadku przechowywania faktur za pomocą środków elektronicznych, państwo członkowskie może także wymagać, by za pomocą środków elektronicznych przechowywane były również dane gwarantujące autentyczność pochodzenia i integralność treści faktur, zgodnie z art. 233. 3. Państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, może określić szczególne warunki zabraniające przechowywania faktur lub ograniczające ich przechowywanie w państwie, w stosunkach z którym nie istnieje żaden instrument prawny dotyczący wzajemnej pomocy o zakresie podobnym do przewidzianego w dyrektywie 2010/24/UE i rozporządzeniu (WE) nr 1798/2003 lub dotyczący prawa dostępu, o którym mowa w art. 249, do danych za pomocą środków elektronicznych, do ich pobierania i wykorzystywania.”;				
Art. 1 pkt 29 (dot. art. 248a dyrektywy 2006/112/WE)	29) w tytule XI rozdział 4 sekcja 3 dodaje się artykuł w brzmieniu: <i>„Artykuł 248a</i> Do celów kontrolnych i jeżeli chodzi o faktury dotyczące dostaw towarów lub świadczenia usług dokonanych na ich terytorium oraz faktur otrzymanych przez podatników mających siedzibę na ich terytorium, państwa członkowskie mogą – w odniesieniu do niektórych podatników lub w niektórych przypadkach – wymagać tłumaczenia faktur na swoje języki urzędowe. Państwa członkowskie nie mogą jednak nałożyć ogólnego obowiązku tłumaczenia faktur.”;	N	-	Nieimplementowany w ustawie o VAT, stosowne przepisy w ustawie Ordynacja podatkowa (art. 287 § 1 pkt 2) „Art. 287 § 1. Kontrolowany, osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw, pracownik oraz osoba współdziałająca z kontrolowanym są obowiązani umożliwić wykonywanie czynności, o których mowa w art. 286, a w szczególności: (...) 2) przedstawić, na żądanie kontrolującego, tłumaczenie na język polski sporządzonej w języku obcym dokumentacji dotyczącej spraw będących przedmiotem kontroli. (...)”	-
Art. 1 pkt 30 (dot. art. 249 dyrektywy 2006/112/WE)	30) art. 249 otrzymuje brzmienie: <i>„Artykuł 249</i> Do celów kontrolnych, w przypadku gdy podatnik przechowuje – za pomocą środków elektronicznych gwarantujących dostęp w trybie <i>on-line</i> do stosownych danych – faktury, które wystawia lub otrzymuje, właściwym organom państwa członkowskiego, w którym podatnik ma siedzibę, oraz, jeżeli VAT jest należny w innym państwie członkowskim, właściwym organom tego państwa członkowskiego, przysługuje prawo dostępu do tych faktur, do ich pobierania i wykorzystywania.”;	T	Art. 1 pkt 57 ww. projektu ustawy dodający art. 112a ust. 3 i 4 do ustawy o VAT – dostęp dla polskich organów skarbowych; stosowne przepisy w	„Art. 112a. (...) 3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli faktury są przechowywane poza terytorium kraju w formie elektronicznej w sposób umożliwiający organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej, za pomocą środków elektronicznych, dostęp on-line do tych faktur. 4. Podatnicy zapewniają organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej na żądanie, zgodnie z odrębnymi przepisami, bezzwłoczny dostęp do faktur, o których mowa w ust. 1, a w przypadku faktur przechowywanych w formie elektronicznej również bezzwłoczny ich pobór i przetwarzanie danych w nich zawartych.”;	

			ustawie Ordynacja podatkowa (art. 291a) oraz przepisy rozporz- ądzenia Rady (UE) Nr 904/2010 z dnia 7 październi- ka 2010 r. – dostęp dla unijnych organów skarbo- wych	W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 30 dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 238 dyrektywy 2006/112/WE będzie implementowany w rozporządzeniu wykonawczym.	
Art. 1 pkt 31 (dot. art. 272 ust.1 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE)	31) art. 272 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie: „Państwa członkowskie nie mogą zwolnić podatników, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), z obowiązków dotyczących wystawiania faktur przewidzianych w rozdziale 3 sekcje 3–6 i w rozdziale 4 sekcja 3.”.	T	Art. 1 pkt 53 ww. projektu ustawy dodający art. 106b ust. 1 do ustawy o VAT	Przewiduje się, że od dnia 1 lipca 2013 r. będzie obowiązywał art. 1 pkt 53 projektu ustawy dodający art. 106b ust. 1 do ustawy o VAT w brzmieniu: „Art. 106b. 1. Podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą: 1) sprzedaż, a także dostawę towarów i świadczenie usług, o których mowa w art. 106a pkt 2, dokonywane przez niego na rzecz: a) innego podatnika podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze lub b) osoby prawnej niebędącej podatnikiem, o którym mowa w lit. a; 2) sprzedaż wysyłkową z terytorium kraju i na terytorium kraju na rzecz podmiotu innego niż wskazany w pkt 1; 3) wewnątrzwspólnotową dostawę towarów na rzecz podmiotu innego niż wskazany w pkt 1; 4) otrzymanie przez niego całości lub części zapłaty przed dokonaniem czynności, o których mowa w pkt 1 i 2, z wyjątkiem przypadku gdy zapłata dotyczy wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów. (...)”. W okresie do dnia 30 czerwca 2013 r. przepis art. 1 pkt 31 dyrektywy 2010/45/UE dot. art. 272 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE będzie implementowany w art. 106 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.	
Art. 2	<i>Artykuł 2</i> Transpozycja 1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, nie później niż do dnia 31 grudnia 2012 r., przepisy ustawowe,	T	Art. 10 ww. projektu ustawy	Art. 10 Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1 lit. b w zakresie dodanych pkt 31 i 32 w art. 2 ustawy wymienionej w art. 1, pkt 10 lit. b, pkt 17, 18, 20, 26-30, 32, 35,	

wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2013 r. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.			pkt 36 lit. d-g, pkt 37 lit. e i f, pkt 41 lit. a tiret drugi, pkt 42 lit. a tiret pierwszy, trzeci-piąty i lit. b-j, pkt 43 lit. a, pkt 44 lit. b i d, pkt 46 lit. b, pkt 48 b i c, pkt 49, pkt 51 lit. a i b, pkt 52, pkt 53, 54, pkt 55 lit. c, pkt 56 lit. a, pkt 61 lit. b i c, pkt 62 lit. a-c i lit. e, pkt 64-68 stosuje się od dnia 1 lipca 2013 r. Przepisy rozporządzeń wykonawczych stosownie do art. 12 pkt 2 projektu ustawy, będą implementować przepisy dyrektywy w okresie od 1 stycznia 2013 r. i zachowają moc do dnia 30 czerwca 2013 r.	
--	--	--	--	--

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt z dnia 1 października 2012 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Usunięcie naruszenia przepisów z prawem unijnymi w zakresie stosowania obniżonej stawki VAT na wyroby sztuki ludowej oraz rękodziela ludowego i artystycznej, które posiadają atest Krajowej Komisji Artystycznej i Etnograficznej – naruszenie nr 2010/2168			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniecz- ność wdrożeń ia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 98 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy 2006/112/WE.	Stawki obniżone mają zastosowanie wyłącznie do dostaw towarów i świadczenia usług, których kategorie są określone w załączniku nr III.	T	Art. 1 pkt 67 lit. c	„67) w załączniku nr 3 do ustawy: c) uchyla się poz. 108-128,”	

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt z dnia 1 października 2012 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Dostosowanie do wyroku TSUE z dnia 26 stycznia 2012 r. w sprawie C-588/10 Kraft Foods Polska			

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniecz- -ność wdrożeń ia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 90 ust. 1 dyrektywy 2006/112/ WE	Art. 90 1. W przypadku anulowania, wypowiedzenia, rozwiązania, całkowitego lub częściowego niewywiązania się z płatności lub też w przypadku obniżenia ceny po dokonaniu dostawy, podstawa opodatkowania jest stosownie obniżana na warunkach określonych przez państwa członkowskie. TSUE w wyroku w sprawie C-588/10 stwierdził: Wymóg polegający na uzależnieniu obniżenia podstawy opodatkowania wynikającej z pierwotnej faktury od posiadania przez podatnika potwierdzenia otrzymania korekty faktury doręczonego przez nabywcę towarów lub usług mieści się w pojęciu warunków, o których mowa w art. 90 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej. Zasady neutralności podatku od wartości dodanej oraz proporcjonalności co do zasady nie sprzeciwiają się takiemu wymogowi. Jednakże, jeżeli uzyskanie przez podatnika, będącego dostawcą towarów lub usług, tego rodzaju potwierdzenia jest w rozsądnym terminie niemożliwe lub nadmiernie utrudnione, to nie można mu odmówić wykazania przed organami podatkowymi danego państwa członkowskiego przy użyciu innych środków, po pierwsze, że dochował on należytej staranności w okolicznościach danej sprawy celem upewnienia się, że nabywca towarów lub usług jest w posiadaniu korekty faktury i że zapoznał się z nią oraz, po drugie, że dana transakcja została w rzeczywistości zrealizowana na warunkach określonych w owej korekcie faktury.	T	Art. 1 pkt 26 projektu ustawy dodający art. 29a ust. 15 pkt 4 i ust. 16.	26) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu: (...) 15. Warunku posiadania przez podatnika potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towaru lub usługobiorcę nie stosuje się w przypadku: (...) 4) gdy podatnik nie uzyskał potwierdzenia mimo udokumentowanej próby doręczenia faktury korygującej i z posiadanej dokumentacji wynika, że nabywca towaru lub usługobiorca posiada wiedzę, że transakcja została zrealizowana na warunkach określonych w fakturze korygującej. 16. W przypadku, o którym mowa w ust. 15 pkt 4, obniżenie podstawy opodatkowania następuje nie wcześniej niż w deklaracji podatkowej składanej za okres rozliczeniowy, w którym zostały łącznie spełnione przesłanki określone w ust. 15 pkt 4.”;	

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt z dnia 1 października 2012 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.			

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniec z - ność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 30	„Import towarów” oznacza wprowadzenie na terytorium Wspólnoty towarów, które nie znajdują się w swobodnym obrocie w rozumieniu art. 24 traktatu. Poza czynnością, o której mowa w akapicie pierwszym, za import towarów uznaje się wprowadzenie na terytorium Wspólnoty towarów znajdujących się w swobodnym obrocie pochodzących z terytorium trzeciego stanowiącego część terytorium celnego Wspólnoty	T	Art. 1 pkt 1 lit. a projektu ustawy zmieniający art. 2 pkt 7 ustawy o VAT	1) w art. 2: a) pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie: „7) imporcie towarów – rozumie się przez to przywóz towarów z terytorium państwa trzeciego na terytorium Unii Europejskiej;”;	
Art. 146 ust. 1 lit. b)	1. Państwa członkowskie zwalniają następujące transakcje: (...) b) dostawy towarów wysyłanych lub transportowanych poza terytorium Wspólnoty przez nabywcę lub na rzecz nabywcy niemającego siedziby na terytorium danego państwa, z wyłączeniem towarów transportowanych przez samego nabywcę do celów wyposażenia lub zaopatrzenia w paliwo i ogólnego zaopatrzenia statków rekreacyjnych oraz samolotów turystycznych lub wszelkich innych środków transportu służących do celów prywatnych;”	T	Art. 1 pkt 1 lit. a projektu ustawy zmieniający art. 2 pkt 8 ustawy o VAT	w art. 2: b) pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie: 8) eksporcie towarów – rozumie się przez to dostawę towarów, w rozumieniu art. 7, wysyłanych lub transportowanych z terytorium kraju poza terytorium Unii Europejskiej przez: a) dostawcę lub na jego rzecz, lub b) nabywcę mającego siedzibę poza terytorium kraju lub na jego rzecz, z wyłączeniem towarów wywożonych przez samego nabywcę do celów wyposażenia lub zaopatrzenia statków rekreacyjnych oraz turystycznych	

				statków powietrznych lub innych środków transportu służących do celów prywatnych - jeżeli wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej jest potwierdzony przez urząd celny określony w przepisach celnych;”;	
Art. 218	„Do celów niniejszej dyrektywy państwa członkowskie uznają za faktury dokumenty lub noty w formie papierowej lub w formie elektronicznej, które spełniają warunki określone w niniejszym rozdziale.”	T	Art. 1 pkt 1 lit. b projektu ustawy dodający pkt 31 w art. 2 ustawy o VAT	1) w art. 2: b) w pkt 30 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 31 – 33 w brzmieniu: „31) fakturze – rozumie się przez to dokument w formie papierowej lub w formie elektronicznej zawierający dane wymagane ustawą i przepisami wydanymi na jej podstawie;	
Art. 12 ust. 3	3. Do celów ust. 1 lit. b) „teren budowlany” oznacza każdy grunt nieuzbrojony lub uzbrojony, uznawany za teren budowlany przez państwa członkowskie	T	Art. 1 pkt 1 lit. b projektu ustawy dodający pkt 33 w art. 2 ustawy o VAT	1) w art. 2: b) w pkt 30 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 31 – 33 w brzmieniu: „(…) 33) terenach budowlanych – rozumie się przez to grunty przeznaczone pod zabudowę zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku braku takiego planu - zgodnie z decyzją o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, o których mowa w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.”;	
	Nowe brzmienie art. 2a ustawy o podatku od towarów i usług dotyczy wystosowanego przez Rzeczpospolitą Polską do Komisji Europejskiej w dniu 27 kwietnia 2012 r. wniosku o udzielenie upoważnienia do wprowadzenia odstępstwa od artykułu 5 dyrektywy Rady 2006/112/WE w związku z budową i utrzymaniem obiektów mostowych oraz utrzymaniem wspólnych odcinków dróg na polsko – czeskiej granicy państwowej. Podstawą do skierowania przedmiotowego wniosku był projekt umowy z dnia 23 lutego 2012 r. między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o budowie i utrzymaniu obiektów mostowych oraz utrzymaniu wspólnych odcinków dróg na polsko – czeskiej granicy państwowej.	N	Art. 1 pkt 2	2) art. 2a otrzymuje brzmienie: „Art. 2a. 1. W przypadku umów zawartych między Rzeczpospolitą Polską a państwem członkowskim lub państwem trzecim w sprawie budowy lub utrzymania mostów transgranicznych lub wspólnych odcinków dróg, za terytorium kraju uznaje się most lub wspólny odcinek drogi oraz miejsce ich budowy, położone poza terytorium kraju, za które, zgodnie z umową, jest odpowiedzialna Rzeczpospolita Polska, jeżeli w odniesieniu do tej umowy została wydana decyzja Rady upoważniająca do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 5 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą	Zmiana art. 2a ustawy o VAT związana jest z wystąpieniem o derogację na stosowanie środków stanowiących odstępstwo od art. 5 dyrektywy 2006/112/WE oraz umową między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o budowie i utrzymaniu obiektów mostowych oraz utrzymaniu wspólnych odcinków dróg na polsko-czeskiej granicy państwowej. Z uwagi na to, że obecnie art. 2a ustawy o VAT dotyczy wyłącznie budowy i utrzymania mostów granicznych,

				2006/112/WE”. 2. W przypadku umów zawartych między Rzeczpospolitą Polską a państwem członkowskim w sprawie budowy lub utrzymania mostów transgranicznych lub wspólnych odcinków dróg, za terytorium tego państwa członkowskiego uznaje się most lub wspólny odcinek drogi oraz miejsce ich budowy, położone na terytorium kraju, za które, zgodnie z umową, jest odpowiedzialne to państwo członkowskie, jeżeli w odniesieniu do tej umowy została wydana decyzja Rady upoważniająca do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 5 dyrektywy 2006/112/WE. 3. W przypadku umów zawartych między Rzeczpospolitą Polską a państwem trzecim w sprawie budowy lub utrzymania mostów transgranicznych lub wspólnych odcinków dróg, za terytorium państwa trzeciego uznaje się most lub wspólny odcinek drogi oraz miejsce ich budowy, położone na terytorium kraju, za które, zgodnie z umową, jest odpowiedzialne to państwo trzecie, jeżeli w odniesieniu do tej umowy została wydana decyzja Rady upoważniająca do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 5 dyrektywy 2006/112/WE.”;	należy istniejące rozwiązanie zastosować również do przypadku budowy i utrzymania wspólnych odcinków dróg. Rezultatem wprowadzenia proponowanych przepisów będzie uproszczenie procedury pobierania podatku w takich sytuacjach.
Art. 16 zdanie pierwsze	„Wykorzystanie przez podatnika towarów stanowiących część majątku jego przedsiębiorstwa do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników, które przekazuje nieodpłatnie lub, w ujęciu ogólnym, które przeznacza do celów innych niż prowadzona przez niego działalność, gdy VAT od powyższych towarów lub ich części podlegał w całości lub w części odliczeniu, jest uznawane za odpłatną dostawę towarów.”	T	Art. 1 pkt 4 lit. a projektu ustawy zmieniający art. 7 ust. 2 ustawy o VAT	4) w art. 7: a) w ust. 2 część wspólna otrzymuje brzmienie: „- jeżeli podatnikowi przysługiwało, w całości lub w części, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu nabycia, importu lub wytworzenia tych towarów lub ich części składowych.”,	
Art. 16 zdanie drugie	Za odpłatną dostawę towarów nie uznaje się jednakże wykorzystania do celów działalności przedsiębiorstwa podatnika towarów stanowiących prezenty o niskiej wartości i próbki.	T	Art. 1 pkt 4 lit. b i c projektu ustawy zmieniający art. 7 ust. 3 i 7 ustawy o VAT	4) w art. 7: (...) b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do przekazywanych prezentów o małej wartości i próbek, jeżeli przekazanie to następuje na cele związane z działalnością gospodarczą podatnika.”, c) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Przez próbkę, o której mowa w ust. 3, rozumie się identyfikowalne jako próbka egzemplarz towaru lub jego niewielką ilość, które pozwalają na ocenę cech i właściwości towaru w jego końcowej postaci, przy czym ich	

				przekazanie (wręczenie) przez podatnika: 1) ma na celu promocję jego sprzedaży oraz 2) nie służy zasadniczo zaspokojeniu potrzeb odbiorcy końcowego w zakresie danego towaru, chyba że zaspokojenie potrzeb tego odbiorcy jest nieodłącznym elementem promocji sprzedaży tego towaru i ma skłaniać tego odbiorcę do zakupu promowanego towaru.”;	
Art. 26 ust. 1 lit. a	1. Za odpłatne świadczenie usług uznaje się każdą z następujących czynności: a) użycie towarów stanowiących część majątku przedsiębiorstwa do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub, bardziej ogólnie, do celów innych niż działalność jego przedsiębiorstwa, w przypadkach kiedy VAT od takich towarów podlegał w całości lub w części odliczeniu;	T	Art. 1 pkt 5 projektu ustawy zmieniający art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o VAT	5) w art. 8 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) użycie towarów stanowiących część przedsiębiorstwa podatnika do celów innych niż działalność gospodarcza podatnika, w tym w szczególności do celów osobistych podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, jeżeli podatnikowi przysługiwało, w całości lub w części, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu nabycia, importu lub wytworzenia tych towarów lub ich części składowych;”;	
Art. 17 ust. 2 lit.e i g	2. Za przemieszczenie do innego państwa członkowskiego nie uznaje się wysyłki lub transportu towarów do celów jednej z następujących transakcji: e) dostawy towarów dokonanej przez podatnika na terytorium państwa członkowskiego, na warunkach przewidzianych w art. 138, 146, 147, 148, 151 i 152; (...) g) czasowego użycia danych towarów na terytorium państwa członkowskiego zakończenia wysyłki lub transportu towarów w celu świadczenia usług przez podatnika mającego siedzibę w państwie członkowskim rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów;	T	Art. 1 pkt 7 projektu ustawy zmieniający art. 12 ust. 1 pkt 4, 5, 7 ustawy o VAT	7) w art. 12 w ust. 1 pkt 4 – 7 otrzymują brzmienie: „4) towary mają być przedmiotem czynności odpowiadającej eksportowi towarów dokonanej przez tego podatnika na terytorium państwa członkowskiego, z którego są przemieszczane na terytorium kraju; 5) towary mają być przedmiotem czynności odpowiadającej wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów, o której mowa w art. 13 ust. 1 i 2, dokonanej przez tego podatnika na terytorium państwa członkowskiego, z którego są przemieszczane na terytorium kraju; (...) 7) towary mają być czasowo używane na terytorium kraju w celu świadczenia usług przez tego podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego rozpoczęcia wysyłki lub transportu;”;	
jw	jw	T	Art. 1 pkt 8 lit. a	8) w art. 13:	

			projektu ustawy zmieniający art. 13 ust. 4 pkt 4 i 7 ustawy o VAT	a) w ust. 4: - pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) towary mają być przedmiotem eksportu towarów przez tego podatnika;”, - pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie: 7) towary mają być czasowo używane na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, w celu świadczenia usług przez tego podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju, który przeniósł lub na rzecz którego przeniósł te towary.	
Art. 139 ust. 1 zdanie pierwsze i ust. 2	1. Zwolnienie przewidziane w art. 138 ust. 1 nie ma zastosowania do dostaw towarów dokonywanych przez podatników korzystających ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 282-292. (...) 2. Zwolnienie przewidziane w art. 138 ust. 2 lit. b) nie ma zastosowania do dostaw wyrobów podlegających akcyzie, dokonywanych przez podatników korzystających ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 282-292.	T	Art. 1 pkt 8 lit. b projektu ustawy zmieniający art. 13 ust. 6 ustawy o VAT	8) w art. 13: (...) b) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów występuje, jeżeli dokonującym dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, u którego sprzedaż nie jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, z zastrzeżeniem ust. 7.”;	
Art. 9 ust. 1 zdanie drugie	„Działalność gospodarcza” obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, włącznie z górnictwem, działalnością rolniczą i wykonywaniem wolnych zawodów lub uznanych za takie. Za działalność gospodarczą uznaje się w szczególności wykorzystywanie, w sposób ciągły, majątku rzeczowego lub wartości niematerialnych w celu uzyskania z tego tytułu dochodu.		Art. 1 pkt 12 lit. a projektu ustawy zmieniający art. 15 ust. 2 ustawy o VAT	12) w art. 15: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Działalność gospodarcza obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody. Działalność gospodarcza obejmuje w szczególności czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.”,	
Art. 9 ust. 2	2. Poza osobami, o których mowa w ust. 1, za podatnika uznawana jest każda osoba, która okazjonalnie dokonuje dostawy nowego środka transportu wysłanego lub transportowanego do nabywcy przez sprzedawcę, przez nabywcę albo na rzecz sprzedawcy lub nabywcy, do miejsca przeznaczenia znajdującego się poza terytorium państwa członkowskiego, ale na terytorium Wspólnoty.	T	Art. 1 pkt 13 projektu ustawy zmieniający art. 16 ustawy o VAT	13) art. 16 otrzymuje brzmienie: „Art. 16. Podatnikami są również osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, niebędące podatnikami, o których mowa w art. 15, dokonujące okazjonalnie wewnątrzwspólnotowej dostawy nowych środków transportu.”;	
Art. 201	VAT z tytułu importu jest płacony przez osobę lub osoby wyznaczone lub uznane za zobowiązane do zapłaty VAT przez państwo członkowskie importu.	T	Art. 1 pkt 14 lit. a tiret pierwszy	14) w art. 17: a) w ust. 1: - pkt 1 otrzymuje brzmienie:	

			projektu ustawy zmieniający art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT	„1) na których ciąży obowiązek uiszczenia cła, również w przypadku, gdy na podstawie przepisów celnych importowany towar jest zwolniony od cła albo cło na towar zostało zawieszone, w części lub w całości, albo zastosowano preferencyjną, obniżoną lub zerową stawkę celną, z zastrzeżeniem pkt 9;”,	
Art. 194-196	Art. 194 1. W przypadku gdy podlegająca opodatkowaniu dostawa towarów lub świadczenie usług jest dokonywane przez podatnika niemającego siedziby w państwie członkowskim, w którym VAT jest należny, państwa członkowskie mogą postanowić, że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest odbiorca towarów lub usługobiorca. 2. Państwa członkowskie określają warunki stosowania ust. 1. Art. 195 Każda osoba zidentyfikowana do celów VAT na terytorium państwa członkowskiego, w którym VAT jest należny i na rzecz której dostarczane są towary na warunkach przewidzianych w art. 38 i 39, jeżeli dostawy są dokonywane przez podatnika niemającego siedziby na terytorium tego państwa członkowskiego, jest zobowiązana do zapłaty VAT. Art. 196 Do zapłaty VAT zobowiązany jest każdy podatnik lub osoba prawna niebędąca podatnikiem zidentyfikowana do celów VAT, na rzecz której świadczone są usługi objęte art. 44, jeżeli usługi te są świadczone przez podatnika niemającego siedziby na terytorium tego państwa członkowskiego.	N	Art. 1 pkt 14 lit. a tiret drugi projektu ustawy zmieniający art. 17 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy o VAT	14) w art. 17: a) w ust. 1: (...) - pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie: „4) nabywające usługi, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki: a) usługodawcą jest podatnik nieposiadający siedziby działalności gospodarczej oraz stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, a w przypadku usług, do których stosuje się art. 28e, podatnik ten nie jest zarejestrowany zgodnie z art. 96 ust. 4, b) usługobiorcą jest: - w przypadku usług, do których stosuje się art. 28b - podatnik, o którym mowa w art. 15, lub osoba prawna niebędąca podatnikiem, o którym mowa w art. 15, zarejestrowana lub obowiązana do zarejestrowania zgodnie z art. 97 ust. 4, - w pozostałych przypadkach – podatnik, o którym mowa w art. 15, posiadający siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju lub osoba prawna niebędąca podatnikiem, o którym mowa w art. 15, posiadająca siedzibę na terytorium kraju i zarejestrowana lub obowiązana do zarejestrowania zgodnie z art. 97 ust. 4; 5) nabywające towary, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki: a) dokonującym ich dostawy na terytorium kraju jest podatnik nieposiadający siedziby działalności gospodarczej oraz stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, a w przypadku dostawy towarów innych niż gaz w systemie gazowym, energia elektryczna w systemie elektroenergetycznym, energia cieplna lub chłodnicza przez sieci dystrybucji energii	Uproszczenie rozliczania transakcji przez zagraniczne podmioty niezarejestrowane w Polsce dla VAT, przeciwdziałanie również unikaniu opodatkowania przez te podmioty.

Uproszczenie rozliczania transakcji przez zagraniczne podmioty niezarejestrowane w Polsce dla VAT, przeciwdziałanie również unikaniu opodatkowania przez te podmioty.

				cieplnej lub chłodniczej, podatek ten nie jest zarejestrowany zgodnie z art. 96 ust. 4, b) nabywcą jest: - w przypadku nabycia gazu w systemie gazowym, energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym, energii cieplnej lub chłodniczej przez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej – podmiot zarejestrowany zgodnie z art. 96 ust. 4 lub art. 97 ust. 4, - w pozostałych przypadkach - podatek, o którym mowa w art. 15, posiadający siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju lub osoba prawna niebędąca podatnikiem, o którym mowa w art. 15, posiadająca siedzibę na terytorium kraju i zarejestrowana zgodnie z art. 97 ust. 4, c) dostawa towarów nie jest dokonywana w ramach sprzedaży wysyłkowej na terytorium kraju;”,	
Art. 201	Artykuł 201 VAT z tytułu importu jest płacony przez osobę lub osoby wyznaczone lub uznane za zobowiązane do zapłaty VAT przez państwo członkowskie importu.	T	Art. 1 pkt 14 tiret lit. a czwarty projektu ustawy dodający pkt 9 w art. 17 ust. 1 ustawy o VAT	14) w art. 17: (...) - dodaje się pkt 9 w brzmieniu: „9) będące przedstawicielami podatkowymi, o których mowa w art. 18d ust. 1, w zakresie, w jakim działają w imieniu własnym na rzecz podatnika.”,	
Art. 192a	Do celów niniejszej sekcji podatnika mającego stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego, w którym podatek jest należny, uznaje się za podatnika, który nie ma siedziby w tym państwie członkowskim, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) dokonuje on podlegającej opodatkowaniu dostawy towarów lub podlegającego opodatkowaniu świadczenia usług na terytorium tego państwa członkowskiego; b) przedsiębiorstwo, które dostawca lub usługodawca posiada na terytorium tego państwa członkowskiego, nie uczestniczy w tej transakcji dostawy towarów lub świadczenia usług.	T	Art. 1 pkt 14 lit. c projektu ustawy dodający ust. 2a w art. 17 ustawy o VAT	14) w art. 17: (...) c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Przepisy ust. 1 pkt 4 i 5 oraz ust. 2 stosuje się również, w przypadku gdy usługodawca lub dokonujący dostawy towarów posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, przy czym to stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej lub inne miejsce prowadzenia działalności gospodarczej usługodawcy lub dokonującego dostawy towarów, jeżeli usługodawca lub dokonujący dostawy towarów posiada takie inne miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, nie uczestniczy w tych	

				transakcjach.”,	
Art. 204 oraz 205	Artykuł 204 1. W przypadku gdy zgodnie z art. 193-197 oraz art. 199 i 200, osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim, w którym VAT jest należny, państwa członkowskie mogą zezwolić temu podatnikowi na wyznaczenie przedstawiciela podatkowego jako osoby zobowiązanej do zapłaty VAT. Ponadto, w przypadku gdy podlegająca opodatkowaniu transakcja dokonywana jest przez podatnika niemającego siedziby w państwie członkowskim, w którym VAT jest należny i gdy z państwem, w którym podatnik ten ma siedzibę lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, nie istnieje żaden instrument prawny dotyczący wzajemnej pomocy o zakresie podobnym do przewidzianego w dyrektywie 76/308/EWG (1) oraz w rozporządzeniu (WE) nr 1798/2003 (2), państwa członkowskie mogą przyjąć przepisy stanowiące, że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest przedstawiciel podatkowy wyznaczony przez tego podatnika niemającego siedziby. Państwa członkowskie nie mogą jednakże stosować możliwości, o której mowa w akapicie drugim, do podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty w rozumieniu art. 358 pkt 1, którzy wybrali procedurę szczególną dla usług świadczonych drogą elektroniczną. 2. Możliwość przewidziana w ust. 1 akapit pierwszy podlega warunkom i procedurom określonym przez każde państwo członkowskie. Artykuł 205 W sytuacjach, o których mowa w art. 193-200 oraz art. 202, 203 i 204, państwa członkowskie mogą postanowić, że osoba inna niż osoba zobowiązana do zapłaty VAT będzie solidarnie odpowiedzialna za zapłatę VAT.	N	Art. 1 pkt 15 projektu ustawy dodający rozdział 2 (art. 18a, 18b, 18c, 18d) do ustawy o VAT	15) po art. 18 dodaje się rozdział 2 w brzmieniu: „Rozdział 2 Przedstawiciele podatkowi Art. 18a. 1. Podatnicy, o których mowa w art. 15 ust. 1, nieposiadający siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego, podlegający obowiązkowi zarejestrowania się jako podatnicy VAT czynni, o których mowa w art. 96 ust. 4, są obowiązani ustanowić przedstawiciela podatkowego. 2. Podatnik posiadający siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju może ustanowić przedstawiciela podatkowego. 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których nie ma obowiązku ustanawiania przedstawiciela podatkowego, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego rozliczenia podatku przez podmioty nieposiadające siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego. Art. 18b. 1. Przedstawicielem podatkowym może być osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, jeżeli łącznie spełnia następujące warunki: 1) posiada siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju; 2) jest zarejestrowana jako podatnik VAT czynny, a w przypadku, o którym mowa w art. 18d ust. 1 - jako podatnik VAT UE; 3) przez ostatnie 24 miesiące nie zalegała z wpłatami poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczającymi odrębnie w każdym podatku odpowiednio 3% kwoty należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach; udział zaległości w kwocie podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat za okres rozliczeniowy, którego dotyczy zaległość; 4) przez ostatnie 24 miesiące osoba fizyczna będąca podatnikiem, a w przypadku podatników niebędących osobami fizycznymi -	Uproszczenie rozliczania transakcji przez podmioty zagraniczne przy jednoczesnym zapewnieniu, aby podmioty ich reprezentujące wykazywały się niezbędnym minimum wiarygodności w rozliczaniu podatków.

				osoba będąca współnikiem spółki cywilnej lub handlowej niemającej osobowości prawnej, członkiem władz zarządzających, głównym księgowym, nie została prawomocnie skazana na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765, z późn. zm.²⁾) za popełnienie przestępstwa skarbowego; 5) jest uprawniona do zawodowego wykonywania doradztwa podatkowego zgodnie z przepisami o doradztwie podatkowym lub do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych zgodnie z przepisami o rachunkowości. 2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uznaje się również za spełniony, jeżeli: 1) podmiot uregulował, wraz z odsetkami za zwłokę, zaległości przekraczające odrębnie w każdym podatku odpowiednio 3% kwoty należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach, w terminie 30 dni od dnia powstania tych zaległości, oraz 2) uregulowanie zaległości zgodnie z pkt 1, w ostatnich 24 miesiącach nie dotyczyło więcej niż dwóch okresów rozliczeniowych odrębnie w każdym podatku. 3. Przepisu ust. 1 pkt 5 nie stosuje się do agencji celnej, jeżeli podatnik ustanawiający ten podmiot przedstawicielem podatkowym dokonuje na terytorium kraju wyłącznie importu towarów, których miejscem przeznaczenia jest terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju i wywóz z terytorium kraju jest dokonywany przez importera tych towarów w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów. 4. Przedstawiciela podatkowego ustanawia się w drodze pisemnej umowy, która zawiera: 1) nazwy stron umowy oraz ich adresy i dane identyfikacyjne dla potrzeb odpowiednio podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze; 2) adres, pod którym będzie prowadzona i przechowywana dokumentacja dla potrzeb podatku; 3) oświadczenie podmiotu, który jest ustanawiany przedstawicielem podatkowym, o spełnieniu	
--	--	--	--	---	--

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 112, poz. 766, z 2008 r. Nr 66, poz. 410, Nr 215, poz. 1355 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 8, poz. 39, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 88, poz. 583, Nr 127, poz. 858 i Nr 151, poz. 1013, z 2011 r. Nr 48, poz. 245, Nr 129, poz. 733, Nr 171, poz. 1016 i Nr 240, poz. 1431 oraz z 2012 r. poz. 362.

				warunków, o których mowa w ust. 1; 4) zakres upoważnienia w przypadku określonym w art. 18c ust. 1 pkt 2; 5) w przypadku, o którym mowa w art. 18d ust. 1, zgodę przedstawiciela podatkowego na wykonywanie obowiązków i czynności podatnika, dla którego został ustanowiony, w imieniu własnym i na rzecz tego podatnika. Art. 18c. 1. Przedstawiciel podatkowy wykonuje w imieniu i na rzecz podatnika, dla którego został ustanowiony: 1) obowiązki tego podatnika w zakresie rozliczania podatku, w tym w zakresie sporządzania deklaracji podatkowych oraz informacji podsumowujących, oraz w zakresie prowadzenia i przechowywania dokumentacji, w tym ewidencji, dla potrzeb podatku oraz 2) inne czynności wynikające z przepisów o podatku od towarów i usług, jeżeli został do tego upoważniony w umowie. 2. Przedstawiciel podatkowy odpowiada solidarnie z podatnikiem za zobowiązanie podatkowe, które przedstawiciel podatkowy rozlicza w imieniu i na rzecz tego podatnika. Art. 18d. 1. W przypadku podatnika, który: 1) dokonuje na terytorium kraju wyłącznie importu towarów, których miejscem przeznaczenia jest terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju i wywóz z terytorium kraju jest dokonywany przez importera tych towarów w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, oraz 2) nie jest zarejestrowany jako podatnik VAT czynny - przedstawiciel podatkowy wykonuje obowiązki i inne czynności takiego podatnika, o których mowa w art. 18c ust. 1, w imieniu własnym i na rzecz tego podatnika, jeżeli umowa tak stanowi. 2. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, odpowiada solidarnie z przedstawicielem podatkowym za zobowiązanie podatkowe, które przedstawiciel podatkowy rozlicza w imieniu własnym na rzecz tego podatnika.”;	
Art. 63	Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego ma miejsce, a VAT staje się wymagalny w momencie dostarczenia towarów lub wykonania usług.	T	Art. 1 pkt 16 projektu ustawy uchylający art. 19	16) uchyla się art. 19; 17) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu: „Art. 19a. 1. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dokonania dostawy towaru lub wykonania usługi, z zastrzeżeniem ust. 5, 7 – 11, art. 14 ust. 6, art. 20 i	

			ustawy o VAT i pkt 17 dodający art. 19a do ustawy o VAT	art. 21 ust. 1. 2. Usługę uznaje się za wykonaną również w przypadku wykonania usługi częściowej, przez którą rozumie się określoną część podzielnej w sensie gospodarczym usługi, dla której to części określono zapłatę. (...) 4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do dostawy towarów, z wyjątkiem dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2. 5. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą: 1) otrzymania całości lub części zapłaty z tytułu: a) wydania towarów przez komitenta komisantowi na podstawie umowy komisu, b) przeniesienia z nakazu organu władzy publicznej lub podmiotu działającego w imieniu takiego organu własności towarów w zamian za odszkodowanie, c) dokonywanej w trybie egzekucji dostawy towarów, o której mowa w art. 18, d) świadczenia, na podstawie odrębnych przepisów, na zlecenie sądów powszechnych, administracyjnych, wojskowych lub prokuratury usług związanych z postępowaniem sądowym lub przygotowawczym, z wyjątkiem usług, do których stosuje się art. 28b, stanowiących import usług, e) świadczenia usług zwolnionych zgodnie z art. 43 ust. 1 pkt 37-41 od podatku; 2) otrzymania całości lub części dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, o których mowa w art. 29a ust. 1; 3) wystawienia faktury, w przypadkach, o których mowa w art. 106b ust. 1, z tytułu: a) świadczenia usług budowlanych lub budowlano-montażowych, b) dostawy książek drukowanych (PKWiU ex 58.11.1) – z wyłączeniem map i ulotek – oraz gazet, czasopism i magazynów, drukowanych (PKWiU ex	Zmiany o charakterze upraszczającym. Specyfika niektórych transakcji powoduje konieczność określenia dla nich momentu powstania obowiązku podatkowego w sposób szczególny.
Art. 64 ust. 1	Art. 64. 1. W przypadku transakcji związanych z wpłatą zaliczki lub płatnością rat dostawy towarów inne niż te, których przedmiotem jest wynajem towarów na pewien okres lub sprzedaż towarów na warunkach odroczonej płatności, o których mowa w art. 14 ust. 2 lit. b), oraz świadczenie usług, uważa się za dokonane z upływem terminów, których te zaliczki lub płatności dotyczą.				
Art. 66	Art. 66. W drodze odstępstwa od art. 63, 64 i 65, państwa członkowskie mogą postanowić, że VAT staje się wymagalny dla określonych transakcji lub dla określonych kategorii podatników w jednym z następujących terminów: a) nie później niż z datą wystawienia faktury; b) nie później niż w momencie otrzymania zapłaty; c) jeżeli faktura nie została wystawiona lub została wystawiona z opóźnieniem, w określonym terminie nie później niż z upływem terminu wystawienia faktury ustalonego przez państwa członkowskie na mocy art. 222 akapit drugi lub, jeżeli państwo członkowskie nie ustaliło takiego terminu – w określonym terminie od daty zaistnienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego.	N			

Art. 65 Art. 70 Art. 71.	Art. 65. W przypadku wpłaty zaliczek przed dostawą towarów lub świadczeniem usług, VAT staje się wymagalny w momencie otrzymania wpłaty i naliczany jest od wysokości otrzymanej wpłaty. Art. 70. Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego ma miejsce, a VAT staje się wymagalny z chwilą importu towarów. 1. W przypadku gdy, z chwilą ich wprowadzenia do Wspólnoty, towary zostają objęte jedną z procedur lub sytuacji, o których mowa w art. 156, 276 i 277 lub procedurą odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywózowych, lub procedurą tranzytu zewnętrznego, zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego ma miejsce, a VAT staje się wymagalny dopiero w momencie, gdy towary przestają podlegać tym procedurom lub sytuacjom. W przypadku jednak gdy importowane towary podlegają należnościom celnym, opłatom rolnym lub opłatom o równoważnym skutku ustanowionym w ramach wspólnej polityki, zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego ma miejsce, a VAT staje się wymagalny z chwilą zaistnienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego i zaistnienia wymagalności tych opłat. 2. W przypadku gdy importowane towary nie podlegają żadnej z opłat, o których mowa w ust. 1 akapit drugi, państwa członkowskie stosują w odniesieniu do zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego oraz wymagalności podatku obowiązujące przepisy celne.			58.13.1 i PKWiU ex 58.14.1), c) czynności polegających na drukowaniu książek (PKWiU ex 58.11.1) – z wyłączeniem map i ulotek – oraz gazet, czasopism i magazynów (PKWiU ex 58.13.1 i PKWiU ex 58.14.1), z wyjątkiem usług, do których stosuje się art. 28b, stanowiących import usług. 6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, obowiązek podatkowy powstaje w odniesieniu do otrzymanej kwoty. (...) 8. Jeżeli przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi otrzymano całość lub część zapłaty, w szczególności: przedpłatę, zaliczkę, zadatek, ratę, wkład budowlany lub mieszkaniowy przed ustanowieniem spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego lub lokalu o innym przeznaczeniu, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą jej otrzymania w odniesieniu do otrzymanej kwoty. 9. Obowiązek podatkowy w imporcie towarów powstaje z chwilą powstania długu celnego, z zastrzeżeniem ust. 10 i 11. 10. W przypadku objęcia towarów procedurą celną przetwarzania pod kontrolą celną obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów powstaje z chwilą objęcia towarów tą procedurą. 11. W przypadku towarów objętych procedurą celną: składu celnego, odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywózowych, uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień, tranzytu lub przeznaczeniem celnym wprowadzenie towarów do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, jeżeli od towarów tych pobierane są opłaty wyrównawcze lub opłaty o podobnym charakterze – obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów powstaje z chwilą wymagalności tych opłat. 12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, późniejsze niż wymienione w ust. 1, 5 oraz 7 – 11 terminy powstania obowiązku podatkowego, uwzględniając specyfikę wykonywania niektórych czynności, uwarunkowania obrotu gospodarczego niektórymi	
---	---	--	--	---	--

				towarami oraz przepisy Unii Europejskiej.”	
	Realizacja wyroku C-245/04	T	Art. 1 pkt 20 lit. a projektu ustawy zmieniający art. 22 ust. 2 ustawy o VAT	20) w art. 22: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W przypadku gdy kilka podmiotów dokonuje dostawy tego samego towaru w ten sposób, że pierwszy z nich wydaje ten towar bezpośrednio ostatniemu w kolejności nabywcy, przy czym towar ten jest wysyłany lub transportowany, to wysyłka lub transport tego towaru jest przyporządkowana tylko jednej dostawie; jeżeli towar jest wysyłany lub transportowany przez nabywcę, który dokonuje również jego dostawy, przyjmuje się, że wysyłka lub transport jest przyporządkowana dostawie dokonanej dla tego nabywcy, chyba że z warunków dostawy wynika, że wysyłkę lub transport towaru należy przyporządkować jego dostawie.”	Zmiana w art. 22 ust. 2 ustawy polega na rezygnacji z obowiązku udowodnienia przez nabywcę, że wysyłkę lub transport towaru należy zgodnie z zawartymi przez niego warunkami dostawy przyporządkować jego dostawie. Dla przyporządkowania wysyłki lub transportu towarów dostawie dokonanej dla tego nabywcy, który dokonuje również jego dostawy wystarczy, że z warunków dostawy wynika, że wysyłkę lub transport towarów należy przyporządkować jego dostawie.
Art. 60 i 61	Artykuł 60 Miejszem importu towarów jest państwo członkowskie, na którego terytorium znajdują się towary w momencie ich wprowadzenia do Wspólnoty. Artykuł 61 W drodze odstępstwa od art. 60, w przypadku gdy towary, które nie znajdują się w swobodnym obrocie, zostają objęte z chwilą ich wprowadzenia do Wspólnoty jedną z procedur lub sytuacji, o których mowa w art. 156, lub procedurą odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywózowych lub procedurą tranzytu zewnętrznego, miejscem importu takich towarów jest państwo członkowskie, na terytorium którego towary przestają podlegać tym procedurom lub sytuacjom. Podobnie, w przypadku gdy towary znajdujące się w swobodnym obrocie zostają objęte z chwilą ich wprowadzenia do Wspólnoty jedną z procedur lub sytuacji, o których mowa w art. 276 i 277, miejscem ich importu jest państwo członkowskie, na którego terytorium towary te przestają podlegać tym procedurom lub sytuacjom.	T	Art. 1 pkt 22 projektu ustawy dodający rozdział 2a do ustawy o VAT	22) po art. 26 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu: „Rozdział 2a Miejsce świadczenia przy imporcie towarów Art. 26a Art. 26a. 1. Miejszem importu towarów jest terytorium państwa członkowskiego, na którym towary znajdują się w momencie ich wprowadzenia na terytorium Unii Europejskiej. 2. W przypadku gdy towary zostaną objęte z momentem ich wprowadzenia na terytorium Unii Europejskiej jedną z następujących procedur lub przeznaczeń celnych: 1) procedurą uszlachetniania czynnego w systemie zawieszek, 2) procedurą odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywózowych, 3) procedurą składu celnego, 4) procedurą tranzytu, w tym także składowaniem czasowym przed nadaniem przeznaczenia celnego, 5) przeznaczeniem wprowadzenie towarów do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego - miejscem importu takich towarów jest terytorium państwa członkowskiego, na którym towary te przestaną podlegać tym procedurom i przeznaczeniom.”;	
Art. 73	Art. 73. W odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia	T	Art. 1 pkt 25	25) uchyla się art. 29;	

	usług innych niż te, o których mowa w art. 74-77, podstawa opodatkowania obejmuje wszystko, co stanowi zapłatę otrzymaną lub którą dostawca lub usługodawca otrzyma w zamian za dostawę towarów lub świadczenie usług, od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej, włącznie z subwencjami związanymi bezpośrednio z ceną takiej dostawy lub świadczenia.		i pkt 26 projektu ustawy uchylające art. 29 ustawy o VAT i dodający art. 29a do ustawy o VAT	26) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu: „Art. 29a. 1. Podstawą opodatkowania, z zastrzeżeniem ust. 2 – 5, art. 30a – 30c, art. 32, art. 119 oraz art. 120 ust. 4 i 5, jest wszystko co stanowi zapłatę, którą dokonujący dostawy towarów lub usługodawca otrzymał lub ma otrzymać z tytułu sprzedaży od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej, włącznie z otrzymanymi dotacjami, subwencjami i innymi dopłatami o podobnym charakterze mającymi bezpośredni wpływ na cenę towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez podatnika. 2. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2, podstawą opodatkowania jest cena nabycia towarów lub towarów podobnych, a gdy nie ma ceny nabycia - koszt wytworzenia, określone w momencie dostawy tych towarów. 3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, o której mowa w art. 13 ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 4. 4. W przypadku przemieszczenia towarów, w stosunku do którego obowiązek podatkowy powstaje na podstawie art. 20a ust. 1, podstawą opodatkowania ustala się zgodnie z ust. 1, 6, 7, 10 i 11. 5. W przypadku świadczenia usług, o którym mowa w art. 8 ust. 2, podstawą opodatkowania jest koszt świadczenia tych usług poniesiony przez podatnika. 6. Podstawa opodatkowania obejmuje: 1) podatki, cła, opłaty i inne należności o podobnym charakterze, z wyjątkiem kwoty podatku; 2) koszty dodatkowe, takie jak prowizje, koszty opakowania, transportu i ubezpieczenia, pobierane przez dokonującego dostawy lub usługodawcę od nabywcy lub usługobiorcy. 7. Podstawa opodatkowania nie obejmuje kwot: 1) stanowiących obniżkę cen w formie rabatu z tytułu wcześniejszej zapłaty; 2) udzielonych nabywcy lub usługobiorcy opustów i obniżek cen, uwzględnionych w momencie sprzedaży;	
Art. 74	Art. 74. W przypadku gdy podatnik wykorzystuje lub przekazuje towary stanowiące część majątku jego przedsiębiorstwa lub gdy towary są zatrzymywane przez podatnika lub jego następców prawnych w przypadku zaprzestania prowadzenia przez niego działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu, zgodnie z art. 16 i 18, podstawą opodatkowania jest cena nabycia towarów lub towarów podobnych lub, w przypadku braku ceny nabycia, koszt wytworzenia, określone w momencie, gdy ma miejsce wykorzystanie, przekazanie lub zatrzymanie tych towarów.	T			
Art. 75	Art. 75. W odniesieniu do świadczenia usług, o których mowa w art. 26, w przypadku gdy towary stanowiące część majątku przedsiębiorstwa używane są do celów prywatnych lub usługi są świadczone nieodpłatnie, podstawę opodatkowania stanowi całkowita kwota wydatków poniesionych przez podatnika na wykonanie tych usług.	T			
Art. 78	Art. 78. Do podstawy opodatkowania wlicza się następujące elementy: a) podatki, cła, opłaty i inne należności, z wyjątkiem samego VAT; b) koszty dodatkowe, takie jak koszty prowizji, opakowania, transportu i ubezpieczenia, pobierane przez dostawcę lub usługodawcę od nabywcy lub usługobiorcy. Do celów akapitu pierwszego lit. b), państwa członkowskie mogą uznać koszty objęte odrębną umową za koszty dodatkowe.	T			
Art. 79	Art. 79. Podstawa opodatkowania nie obejmuje następujących elementów: a) obniżek cen w formie rabatu z tytułu wcześniejszej zapłaty; b) opustów i obniżek cen udzielonych nabywcy lub	T			

	usługobiorcy i uwzględnionych w momencie transakcji; c) kwot otrzymanych przez podatnika od nabywcy lub usługobiorcy jako zwrot wydatków poniesionych w imieniu i na rzecz nabywcy lub usługobiorcy, a zaksięgowanych przez podatnika na koncie przejściowym.			3) otrzymanych od nabywcy lub usługobiorcy jako zwrot udokumentowanych wydatków poniesionych w imieniu i na rzecz nabywcy lub usługobiorcy i ujmowanych przejściowo przez podatnika w prowadzonej przez niego ewidencji dla potrzeb podatku.	
Art. 90 ust. 1	Art. 90. 1. W przypadku anulowania, wypowiedzenia, rozwiązania, całkowitego lub częściowego niewywiązania się z płatności lub też w przypadku obniżenia ceny po dokonaniu dostawy, podstawa opodatkowania jest stosownie obniżana na warunkach określonych przez państwa członkowskie.	T		8. W przypadku dostawy budynków lub budowli trwale z gruntem związanych albo części takich budynków lub budowli z podstawy opodatkowania nie wyodrębnia się wartości gruntu. 9. Przepisu ust. 8 nie stosuje się do czynności oddania w użytkowanie wieczyste gruntu, dokonywanego z równoczesną dostawą budynków lub budowli trwale z gruntem związanych albo części takich budynków lub budowli.	
Art. 92	Art. 92. W przypadku kosztów opakowań zwrotnych, państwa członkowskie mogą przyjąć jeden z następujących środków: a) wyłączyć je z podstawy opodatkowania, podejmując niezbędne środki w celu skorygowania tej podstawy, jeśli opakowania nie zostaną zwrócone; b) włączyć je do podstawy opodatkowania, podejmując niezbędne środki w celu skorygowania tej podstawy, jeśli opakowania zostaną zwrócone.	T		10. Podstawę opodatkowania, z zastrzeżeniem ust. 13, obniża się o: 1) kwoty udzielonych po dokonaniu sprzedaży opustów i obniżek cen, 2) wartość zwróconych towarów i opakowań, z zastrzeżeniem ust. 11 i 12, 3) zwróconą nabywcy całość lub część zapłaty otrzymaną przed dokonaniem sprzedaży, jeżeli do niej nie doszło, 4) wartość zwróconych kwot dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, o których mowa w ust. 1. 11. Do podstawy opodatkowania nie wlicza się wartości opakowania, jeżeli podatnik dokonał dostawy towaru w opakowaniu zwrotnym, pobierając kaucję za to opakowanie lub określając taką kaucję w umowie dotyczącej dostawy towaru. 12. W przypadku niezwrócenia przez nabywcę opakowania, o którym mowa w ust. 11, podstawę opodatkowania podwyższa się o wartość tego opakowania: 1) w dniu następnym po dniu, w którym umowa przewidywała zwrot tego opakowania – jeżeli opakowania nie zwrócono w terminie określonym w umowie; 2) 60. dnia od dnia wydania opakowania – jeżeli w umowie nie określono terminu zwrotu tego opakowania..	
Art. 90	Art. 90. 1. W przypadku anulowania, wypowiedzenia,				

	rozwiązania, całkowitego lub częściowego niewywiązania się z płatności lub też w przypadku obniżenia ceny po dokonaniu dostawy, podstawa opodatkowania jest stosownie obniżana na warunkach określonych przez państwa członkowskie.	T		13. W przypadkach, o których mowa w ust. 10 pkt 1 – 3, obniżenia podstawy opodatkowania, w stosunku do podstawy określonej w wystawionej fakturze z wykazaniem podatkiem, dokonuje się pod warunkiem posiadania przez podatnika, uzyskanego przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, w którym nabywca towaru lub usługobiorca otrzymał fakturę korygującą, potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towaru lub usługobiorcę, dla którego wystawiono fakturę. Uzyskanie potwierdzenia otrzymania przez nabywcę towaru lub usługobiorcę faktury korygującej po terminie złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy uprawnia podatnika do uwzględnienia faktury korygującej za okres rozliczeniowy, w którym potwierdzenie to uzyskano. 14. Przepis ust. 13 stosuje się odpowiednio w przypadku stwierdzenia pomyłki w kwocie podatku na fakturze i wystawienia faktury korygującej do faktury, w której wykazano kwotę podatku wyższą niż należna. 15. Warunku posiadania przez podatnika potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towaru lub usługobiorcę nie stosuje się w przypadku: 1) eksportu towarów i wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów; 2) dostawy towarów i świadczenia usług, dla których miejsce opodatkowania znajduje się poza terytorium kraju; 3) sprzedaży: energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej, gazu przewodowego, usług telekomunikacyjnych i radiokomunikacyjnych oraz usług wymienionych w poz. 140 – 153, 174 i 175 załącznika nr 3 do ustawy;	
Art. 83	Art. 83. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów podstawa opodatkowania obejmuje takie same elementy jak elementy uwzględniane, zgodnie z rozdziałem 2, w celu ustalenia podstawy opodatkowania dla dostawy takich samych towarów na terytorium zainteresowanego państwa członkowskiego. W przypadku transakcji uznawanych za wewnątrzwspólnotowe nabycia towarów, o których mowa w art. 21 i 22, podstawę opodatkowania stanowi cena nabycia towarów lub cena towarów podobnych lub, w przypadku braku ceny nabycia, koszt wytworzenia, określone w momencie dostawy.	T	Art. 1 pkt 27 i pkt 28 projektu ustawy uchylające art. 30 ustawy o VAT i dodający art. 30a-30c do ustawy o VAT	27) uchyla się art. 30 28) po art. 30 dodaje się art. 30a – 30c w brzmieniu: „Art. 30a. 1. Do ustalenia podstawy opodatkowania w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, w tym również dokonywanego na podstawie art. 12a ust. 4-6, stosuje się odpowiednio art. 29a ust. 1, 6, 7, 10 i 11. 2. Do ustalenia podstawy opodatkowania w przypadkach, o których mowa w art. 11 stosuje się odpowiednio art. 29a ust. 2.	

Art. 84 ust. 1	Art. 84. 1. 1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że akcyza do zapłacenia lub zapłacona przez osobę dokonującą wewnątrzwspólnotowego nabycia wyrobu podlegającego akcyzie zostanie wliczona do podstawy opodatkowania, zgodnie z art. 78 akapit pierwszy lit. a).	T		Jw.	
Art. 84 ust. 2	Art. 84. 2. 2. W przypadku gdy po dokonaniu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, nabywca otrzyma zwrot akcyzy zapłaconej w państwie członkowskim rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów, podstawa opodatkowania zostaje odpowiednio obniżona w państwie członkowskim, na którego terytorium dokonano nabycia	T		3. Jeżeli po dokonaniu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów nabywca otrzymuje zwrot podatku akcyzowego zapłaconego na terytorium państwa członkowskiego, z którego wysłano lub transportowano towary, podstawę opodatkowania obniża się o kwotę zwróconego podatku akcyzowego, przy czym ma on obowiązek udowodnić na podstawie posiadanych dokumentów, że otrzymał zwrot podatku akcyzowego.	Konieczność posiadania dokumentów, z których wynika, że podatnik otrzymał zwrot podatku akcyzowego, wynika pośrednio z samego przepisu dyrektywy
Art. 85, art. 86 ust. 1 lit. a	Art. 85. W odniesieniu do importu towarów, podstawą opodatkowania jest wartość celna określona zgodnie z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi.	T		Art. 30b. 1. Podstawą opodatkowania w imporcie towarów jest wartość celna powiększona o należne cło. Jeżeli przedmiotem importu są towary opodatkowane podatkiem akcyzowym, podstawą opodatkowania jest wartość celna powiększona o należne cło i podatek akcyzowy.	
	Art. 86. 1. Podstawa opodatkowania obejmuje następujące elementy, o ile nie zostały one włączone wcześniej: a) podatki, cła, opłaty i inne należności należne poza państwem członkowskim importu, a także inne należności z tytułu importu, z wyłączeniem VAT do pobrania;	T		2. W przypadku towarów objętych procedurą uszlachetniania biernego podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów kompensacyjnych lub zamiennych dopuszczonych do obrotu a wartością towarów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło. Jeżeli przedmiotem importu w ramach uszlachetniania biernego są towary opodatkowane podatkiem akcyzowym, podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów kompensacyjnych lub zamiennych dopuszczonych do obrotu a wartością towarów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło i podatek akcyzowy. 3. W przypadku towarów objętych procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywózowych oraz procedurą przetwarzania pod kontrolą celną podstawą opodatkowania jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby towary te były objęte procedurą dopuszczenia do obrotu. Jeżeli przedmiotem importu w ramach procedury odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności	

Art. 86 ust. 1 lit. b	Art. 86. 1. 1. Podstawa opodatkowania obejmuje następujące elementy, o ile nie zostały one włączone wcześniej: b) koszty dodatkowe, takie jak koszty przewozu, opakowania, transportu i ubezpieczenia, poniesione do pierwszego miejsca przeznaczenia znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego importu, jak również koszty dodatkowe wynikające z transportu do innego miejsca przeznaczenia znajdującego się na terytorium Wspólnoty, jeżeli miejsce to jest znane w momencie wystąpienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego.	T		celnych przywozowych lub procedury przetwarzania pod kontrolą celną są towary opodatkowane podatkiem akcyzowym, podstawą opodatkowania jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby towary te były objęte procedurą dopuszczenia do obrotu, i o podatek akcyzowy.	
Art. 86 ust. 1 lit. a	Art. 86. 1. Podstawa opodatkowania obejmuje następujące elementy, o ile nie zostały one włączone wcześniej: a) podatki, cła, opłaty i inne należności należne poza państwem członkowskim importu, a także inne należności z tytułu importu, z wyłączeniem VAT do pobrania;	T		4. Podstawa opodatkowania, o której mowa w ust. 1 - 3, obejmuje koszty dodatkowe takie jak koszty przewozu, opakowania, transportu i ubezpieczenia - o ile nie zostały włączone do wartości celnej - ponoszone do pierwszego miejsca przeznaczenia na terytorium kraju, jak również wynikające z transportu do innego miejsca przeznaczenia znajdującego się na terytorium Unii Europejskiej, jeżeli miejsce to jest znane w momencie dokonania importu.	
Art. 87	Art. 87. Podstawa opodatkowania nie obejmuje następujących elementów: a) obniżek cen w formie rabatu z tytułu wcześniejszej zapłaty; b) opustów i obniżek cen udzielonych nabywcy i uwzględnionych w momencie importu.	T		5. Przez pierwsze miejsce przeznaczenia rozumie się miejsce wymienione w liście przewozowym lub jakimkolwiek innym dokumencie przewozowym, na podstawie którego towary są importowane. W przypadku braku takiej informacji za pierwsze miejsce przeznaczenia uważa się miejsce pierwszego przeładunku na terytorium kraju. 6. Do podstawy opodatkowania, o której mowa w ust. 1 - 3, dolicza się opłaty oraz inne należności, jeżeli organy celne mają obowiązek pobierać te należności z tytułu importu towarów. 7. Przy ustalaniu podstawy opodatkowania, o której mowa w ust. 1 - 3, przepisy art. 29a ust. 7 pkt 1 i 2 stosuje się odpowiednio.	
				Art. 30c. 1. Podstawy opodatkowania w imporcie usług nie ustala się, w przypadku gdy wartość usługi została wliczona do podstawy opodatkowania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub wartość usługi, na podstawie odrębnych przepisów, zwiększa wartość celną importowanego towaru. 2. Podstawy opodatkowania przy dostawie towarów, dla których zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 5 podatnikiem jest nabywca tych towarów, nie ustala się, w przypadku gdy podatek od towarów, które są na terytorium kraju instalowane lub montowane, z próbnym uruchomieniem lub bez niego, został w całości z tytułu ich importu pobrany od podatnika dokonującego nabycia tych towarów. Jeśli jednak kwota podatku z tytułu importu towarów jest niższa od kwoty podatku, jaka byłaby należna z tytułu dostawy tych towarów na terytorium kraju, podatek dokonujący ich nabycia jest obowiązany do rozliczenia tej różnicy.”;	

Art. 91	1. W przypadku gdy kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania z tytułu importu są wyrażone w walucie innej niż waluta państwa członkowskiego, w którym następuje określenie tej wartości, kurs wymiany określa się zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego obowiązującymi w zakresie obliczania wartości celnej. 2. W przypadku gdy kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania transakcji innej niż import towarów są wyrażone w walucie innej niż waluta państwa członkowskiego, w którym następuje określenie tej wartości, jako kurs wymiany stosuje się ostatni zanotowany kurs sprzedaży, w chwili gdy VAT staje się wymagalny, na najbardziej reprezentatywnym rynku lub rynkach walutowych danego państwa członkowskiego, lub też kurs ustalony przez odniesienie do takiego rynku lub rynków, na warunkach określonych przez to państwo członkowskie. Państwa członkowskie zezwalają na to, by zamiast tego zastosować ostatni kurs wymiany opublikowany przez Europejski Bank Centralny w momencie, w którym podatek staje się wymagalny. W przypadku walut innych niż euro przelicza się je z zastosowaniem kursu wymiany każdej z nich względem euro. Państwa członkowskie mogą wymagać, by podatnik powiadomił je o korzystaniu z tej możliwości. W odniesieniu do niektórych transakcji, o których mowa w akapicie pierwszym, lub niektórych kategorii podatników państwa członkowskie mogą jednak stosować kurs wymiany ustalony zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego obowiązującymi w zakresie obliczania wartości celnej.	T	Art. 1 pkt 30 projektu ustawy zmieniający art. 31a ust. 2 ustawy o VAT	30) w art. 31a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „(...) 2. W przypadku gdy podatnik wystawia fakturę przed powstaniem obowiązku podatkowego, a kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania są określone na tej fakturze w walucie obcej, przeliczenia na złote dokonuje się według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień wystawienia faktury. Przepis ust. 1 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.”;	
Art. 131	Artykuł 131 Zwolnienia przewidziane w rozdziałach 2-9 stosuje się bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych i na warunkach ustalanych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia prawidłowego i prostego stosowania tych zwolnień oraz zapobieżenia wszelkim możliwym przypadkom uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania i nadużyć.	T	Art. 1 pkt 35 lit. a projektu ustawy zmieniający art. 41 ust. 6 ustawy o VAT	35) w art. 41: a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Dokumentem, o którym mowa w ust. 6, jest w szczególności: 1) dokument w formie elektronicznej otrzymany z systemu teleinformatycznego służącego do obsługi zgłoszeń wywozowych albo potwierdzony przez urząd celny wydruk tego dokumentu; 2) dokument w formie elektronicznej pochodzący z systemu	

				teleinformatycznego służącego do obsługi zgłoszeń wywozowych, otrzymany poza tym systemem, jeżeli zapewniona jest jego autentyczność; 3) zgłoszenie wywozowe w formie papierowej złożone poza systemem teleinformatycznym służącym do obsługi zgłoszeń wywozowych albo jego kopia potwierdzona przez urząd celny.”,	
Art. 131	Artykuł 131 Zwolnienia przewidziane w rozdziałach 2-9 stosuje się bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych i na warunkach ustalanych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia prawidłowego i prostego stosowania tych zwolnień oraz zapobieżenia wszelkim możliwym przypadkom uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania i nadużyć.	T	Art. 1 pkt 35 lit. b projektu ustawy dodający ust. 9a-9c w art. 41 ustawy o VAT	35) w art. 41: „(...) b) po ust. 9 dodaje się ust. 9a – 9c w brzmieniu: „9a. Jeżeli przed dokonaniem dostawy towarów podatnik otrzymał całość lub część zapłaty, stawkę podatku 0 % w eksporcie towarów stosuje się w odniesieniu do otrzymanej zapłaty, pod warunkiem że wywóz towarów nastąpi w terminie 2 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym podatnik otrzymał tę zapłatę. 9b. Warunek, o którym mowa w ust. 9a, uważa się za spełniony, jeżeli podatnik w terminie wskazanym w tym przepisie otrzymał dokument, o którym mowa w ust. 6. Przepisy ust. 7 i 9 stosuje się odpowiednio. 9c. Przepisy ust. 9a i 9b stosuje się również, jeżeli wywóz towarów nastąpi w terminie późniejszym niż określony w ust. 9a, pod warunkiem że wywóz towarów w tym późniejszym terminie jest uzasadniony specyfiką realizacji tego rodzaju dostaw potwierdzoną warunkami dostawy, w których określono termin wywozu towarów.”,	Dodanie ust. 9a-9c w art. 41 ma na celu umożliwienie zastosowania stawki 0% w eksporcie towarów, w sytuacji gdy podatnik przed dokonaniem dostawy towarów otrzymał całość lub część zapłaty. Otrzymanie takich należności rodzi powstanie obowiązku podatkowego z upływem miesiąca, w którym je otrzymano. Zastosowanie 0% stawki podatku będzie możliwe, jeśli wywóz towarów nastąpi w terminie 2 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym podatnik otrzymał tę zapłatę. Warunek wywozu będzie spełniony, jeśli podatnik otrzymał dokument potwierdzający wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej w terminie określonym w art. 41 ust. 6 i 7 ustawy o VAT, tj. co do zasady przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym upłynął termin, w jakim miał nastąpić wywóz towarów. Niespełnienie tego warunku spowoduje obowiązek zastosowania stawki właściwej dla danego towaru w kraju. Po otrzymaniu dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium Unii Europejskiej w terminie późniejszym podatnik będzie mógł dokonać korekty podatku należnego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał ten dokument. Projektowane przepisy będą mogły

					mieć zastosowanie do sytuacji, gdy wywóz nastąpi w terminie późniejszym ale termin ten uzasadniony będzie specyfiką realizacji tego rodzaju dostaw potwierdzoną warunkami dostawy, w których zawarto termin wywozu towarów. Brak projektowanej regulacji skutkowałby koniecznością opodatkowania takiej należności z tytułu eksportu towarów stawką właściwą dla dostawy tego towaru na terytorium kraju w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał tę należność.
Art. 131	Artykuł 131 Zwolnienia przewidziane w rozdziałach 2-9 stosuje się bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych i na warunkach ustalanych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia prawidłowego i prostego stosowania tych zwolnień oraz zapobieżenia wszelkim możliwym przypadkom uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania i nadużyć.	T	Art. 1 pkt 35 lit. c projektu ustawy zmieniający art. 41 ust. 11 ustawy o VAT	35) w art. 41: „(...) c) ust. 11 otrzymuje brzmienie: „11. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio w eksporcie towarów, o którym mowa w art. 2 pkt 8 lit. b, jeżeli podatnik przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym dokonał dostawy towarów, otrzymał dokument, o którym mowa w ust. 6, z którego wynika tożsamość towaru będącego przedmiotem dostawy i wywozu. Przepisy ust. 7 i 9 stosuje się odpowiednio.”,	
Art. 95	W przypadku zmiany stawek, państwa członkowskie mogą, w przypadkach przewidzianych w art. 65 i 66, dokonać korekty stawek, aby uwzględnić stawkę mającą zastosowanie w momencie dostawy towarów lub świadczenia usług. Państwa członkowskie mogą również przedsięwziąć wszystkie niezbędne środki przejściowe.	T	Art. 1 pkt 35 lit. f projektu ustawy zmieniający art. 41 ust. 14e i 14f ustawy o VAT	35) w art. 41: „(...) f) ust. 14e i 14f otrzymują brzmienie: „14e. W przypadku: 1) dostaw energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej oraz gazu przewodowego, 2) świadczenia usług telekomunikacyjnych i radiokomunikacyjnych, 3) świadczenia usług wymienionych w poz. 140 – 153, 174 i 175 załącznika nr 3 do ustawy - dla których wystawiono fakturę, a po wystawieniu tej faktury uległa zmianie stawka podatku w odniesieniu do okresów, do których odnoszą się rozliczenia lub płatności objęte tą fakturą, może być stosowana stawka podatku obowiązująca przed dniem zmiany stawki podatku, pod warunkiem że w pierwszej fakturze wystawianej po dniu zmiany stawki podatku, nie później jednak niż w ciągu 12	Propozycja upraszcza rozliczanie tego rodzaju transakcji, jej wprowadzenie było postulowane przez środowiska gospodarcze.

				miesiący od dnia zmiany stawki podatku, uwzględniona zostanie korekta rozliczenia objętego fakturą wystawioną przed dniem zmiany stawki podatku. 14f. Zmiana stawki podatku w odniesieniu do czynności, która zostanie wykonana w dniu zmiany stawki podatku lub po tym dniu, w związku z którą otrzymano całość lub część zapłaty, nie powoduje zmiany wysokości opodatkowania zapłaty otrzymanej przed dniem zmiany stawki podatku.”,	
Art. 138 ust. 1	Państwa członkowskie zwalniają dostawy towarów wysyłanych lub transportowanych do miejsca przeznaczenia znajdującego się poza terytorium danego państwa, ale na terytorium Wspólnoty, przez sprzedawcę, przez nabywcę lub na ich rzecz, dokonane dla innego podatnika lub osoby prawnej niebędącej podatnikiem, działających w takim charakterze w państwie członkowskim innym niż państwo rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów.	T	Art. 1 pkt 36 lit. a projektu ustawy zmieniającego art. 42 ust. 1 ustawy o VAT	36) w art. 42: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów podlega opodatkowaniu według stawki podatku 0 %, pod warunkiem że podatnik: 1) dokonał dostawy na rzecz nabywcy posiadającego właściwy i ważny numer identyfikacyjny dla transakcji wewnątrzwspólnotowych, nadany przez państwo członkowskie właściwe dla nabywcy, zawierający dwuliterowy kod stosowany dla podatku od wartości dodanej; 2) przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy posiada w swojej dokumentacji dowody, że towary będące przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy zostały wywiezione z terytorium kraju i dostarczone do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju; 3) składając deklarację podatkową, w której wykazuje tę dostawę towarów, jest zarejestrowany jako podatnik VAT UE.”,	
Art. 136 lit. a	Państwa członkowskie zwalniają następujące transakcje: a) dostawy towarów wykorzystywanych wyłącznie do celów działalności zwolnionej na podstawie art. 132, 135, 371, 375, 376 i 377, art. 378 ust. 2, art. 379 ust. 2 i art. 380–390b, jeżeli towary te nie dały prawa do odliczenia;	T	Art. 1 pkt 37 lit. a tiret pierwszy i lit. b projektu ustawy zmieniającego art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy o	37) w art. 43: a) w ust. 1: - pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) dostawę towarów wykorzystywanych wyłącznie na cele działalności zwolnionej od podatku, jeżeli z tytułu nabycia, importu lub wytworzenia tych towarów nie przysługiwało dokonującemu ich dostawy prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego;”, (...)	

			VAT oraz uchylający ust. 2 w art. 43 ustawy o VAT	b) uchyla się ust. 2,	
Art. 136 lit. b	Państwa członkowskie zwalniają następujące transakcje: b) dostawy towarów, przy których nabyciu lub wykorzystaniu VAT nie podlegał odliczeniu zgodnie z art. 176.	T	Art. 1 pkt 37 lit. a tiret drugi projektu ustawy dodający art. 43 ust. 1 pkt 2a do ustawy o VAT	37) w art. 43: a) w ust. 1: (...) - po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) dostawę gotowych posiłków przeznaczonych dla pasażerów, jeżeli z tytułu nabycia, importu lub wytworzenia tych posiłków nie przysługiwało dokonującemu ich dostawy prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego;”,	
Art. 132 ust. lit. a	1. Państwa członkowskie zwalniają następujące transakcje: a) świadczenie usług przez pocztę państwową i dostawa towarów z tymi usługami związana, z wyjątkiem przewozu osób i usług telekomunikacyjnych;	T	Art. 1 pkt 37 lit. a tiret szósty projektu ustawy zmieniający art. 43 ust. 1 pkt 17 ustawy o VAT	37) w art. 43: a) w ust. 1: (...) - pkt 17 otrzymuje brzmienie: „17) powszechne usługi pocztowe świadczone przez operatora obowiązującego do świadczenia takich usług, oraz dostawę towarów ściśle z tymi usługami związaną;”,	
Art. 132 ust. 1 lit. h	1. Państwa członkowskie zwalniają następujące transakcje: h) świadczenie usług i dostawa towarów ściśle związanych z opieką nad dziećmi i młodzieżą przez podmioty prawa publicznego lub przez inne podmioty uznane za podmioty o charakterze społecznym przez dane państwo członkowskie; wyrok TSUE z dnia 9 lutego 2006 r. w sprawie C-415/04.	T	Art. 1 pkt 37 lit. a tiret siódmy projektu ustawy zmieniający art. 43 ust. 1 pkt 24 ustawy o VAT	37) w art. 43: a) w ust. 1: (...) - w pkt 24 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „usługi w zakresie opieki nad dziećmi i młodzieżą oraz dostawę towarów i świadczenie usług ściśle z tymi usługami związane, wykonywane;”,	
Art. 135 ust. 1 lit. f	1. Państwa członkowskie zwalniają następujące transakcje: f) transakcje, łącznie z pośrednictwem, jednakże z wyłączeniem przechowywania i zarządzania, których przedmiotem są akcje, udziały w spółkach lub związkach, obligacje i inne papiery wartościowe, z wyłączeniem dokumentów ustanawiających tytuł prawny do towarów, oraz praw lub papierów wartościowych, o których mowa w art. 15 ust. 2;	T	Art. 1 pkt 37 lit. a tiret ósmy projektu ustawy dodający pkt 40a w art. 43 ust. 1 do ustawy o VAT	37) w art. 43: a) w ust. 1: (...) - po pkt 40 dodaje się pkt 40a w brzmieniu: „40a) usługi, w tym także usługi pośrednictwa, których przedmiotem są udziały w: a) spółkach, b) innych niż spółki podmiotach, jeżeli mają one osobowość prawną - z wyłączeniem usług przechowywania tych udziałów i zarządzania nimi;”,	
Art. 135 ust. 1 lit. g	1. Państwa członkowskie zwalniają następujące transakcje: g) zarządzanie specjalnymi funduszami inwestycyjnymi, określonymi przez państwa członkowskie;	T	Art. 1 pkt 37 lit. d projektu	37) w art. 43: d) uchyla się ust. 8,	

			ustawy uchylający ust. (...) 8 w art. 43 ustawy o VAT		
Art. 148 lit. e-g oraz wyrok ETS C-382/02	Artykuł 148 Państwa członkowskie zwalniają następujące transakcje: e) dostawy towarów w celu zaopatrzenia w paliwo i zaopatrzenia ogólnego statków powietrznych używanych przez linie lotnicze zajmujące się głównie odpłatnym przewozem na trasach międzynarodowych; f) dostawę, przebudowę, naprawę, konserwację, czarterowanie oraz wynajem statków powietrznych, o których mowa w lit. e), jak również dostawę, wynajem, naprawę oraz konserwację sprzętu będącego częścią tych statków powietrznych lub służącego ich eksploatacji; g) świadczenie usług innych niż usługi, o których mowa w lit. f), na bezpośrednie potrzeby statków powietrznych, o których mowa w lit. e), oraz ich ładunków.	T	Art. 1 pkt 40 lit. b projektu ustawy zmieniający art. 83 ust. 1a ustawy o VAT	40) w art. 83: (...) b) w ust. 1a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „1a. Przez przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym, o których mowa w ust. 1 pkt 5-8, 13, 16 i 18, rozumie się przewoźników lotniczych posiadających siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju, u których udział:”,	
jw.	jw.	T	Art. 1 pkt 40 lit. c projektu ustawy zmieniający art. 83 ust. 1c ustawy o VAT	40) w art. 83: (...) c) ust. 1c otrzymuje brzmienie: „1c. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego ogłasza do dnia 31 marca danego roku podatkowego, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Urzędu Lotnictwa Cywilnego, listę przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym, o których mowa w ust. 1a, na okres od dnia 1 kwietnia danego roku podatkowego do dnia 31 marca następnego roku podatkowego, na podstawie danych uzyskanych od przewoźników lotniczych.”;	
jw.	jw.	T	Art. 1 pkt 40 lit. d projektu ustawy zmieniający art. 83 ust. 1f ustawy o VAT	40) w art. 83: (...) d) ust. 1f otrzymuje brzmienie: „1f. Przez przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym, o których mowa w ust. 1 pkt 5-8, 13, 16 i 18, rozumie się również przewoźników lotniczych nieposiadających siedziby działalności gospodarczej na terytorium kraju: 1) uprawnionych do wykonywania przewozów w transporcie międzynarodowym na podstawie odpowiedniego aktu właściwego organu kraju siedziby tego przewoźnika, w	

				szczegółności koncesji lub certyfikatu przewoźnika lotniczego, lub 2) wpisanych na listę przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym ogłoszoną przez właściwy organ kraju siedziby danego przewoźnika.”;	
Art. 178 lit. e)	W celu skorzystania z prawa do odliczenia, podatnik musi spełnić następujące warunki: (...) e) w celu dokonania odliczenia, o którym mowa w art. 168 lit. e), w odniesieniu do importu towarów, musi posiadać dokument importowy, w którym podatnik jest wskazany jako odbiorca lub importer i w którym określona jest kwota VAT należnego lub informacje w nim zawarte pozwalają na jej obliczenie;	T	Art. 1 pkt 41 lit. a tiret pierwszy projektu ustawy zmieniający art. 86 ust. 2 pkt 2 ustawy o VAT	41) w art. 86: a) w ust. 2: - pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: (...) 2) w przypadku importu towarów – kwota podatku: a) wynikająca z otrzymanego dokumentu celnego, b) należnego, w przypadku, o którym mowa w art. 33a, c) wynikająca z deklaracji importowej, w przypadku, o którym mowa w art. 33b;	
Art. 178 lit. d)	W celu skorzystania z prawa do odliczenia, podatnik musi spełnić następujące warunki: (...) d) w celu dokonania odliczenia, o którym mowa w art. 168 lit. d), w odniesieniu do transakcji uznawanych za wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, musi dopełnić formalności określonych przez każde państwo członkowskie;	T	Art. 1 pkt 41 lit. a tiret drugi projektu ustawy dodający lit. d w art. 86 ust. 2 pkt 4 ustawy o VAT	41) w art. 86: a) w ust. 2: (...) - w pkt 4: (...) - - dodaje się lit. d w brzmieniu: „d) wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w art. 11;”,	
Art. 172	1. Każda osoba uznana za podatnika w związku z okazjonalną dostawą nowego środka transportu na warunkach przewidzianych w art. 138 ust. 1 i ust. 2 lit. a) ma prawo do odliczenia w państwie członkowskim, w którym dokonywana jest dostawa, VAT wliczonego w cenę nabycia lub zapłaconego z tytułu importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia tego środka transportu, do kwoty nieprzekraczającej wysokości VAT, który podatnik byłby zobowiązany zapłacić, gdyby dostawa nie była zwolniona. Prawo do odliczenia powstaje i może zostać wykonane dopiero w momencie dostawy nowego środka transportu. 2. Państwa członkowskie określają szczegółowe przepisy wykonawcze dla ust. 1.	T	Art. 1 pkt 41 lit. a tiret piąty projektu ustawy dodający pkt 7 w art. 86 ust. 2 ustawy o VAT	41) w art. 86: a) w ust. 2: (...) - dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) u podatnika, o którym mowa w art. 16, kwota stanowiąca równowartość 22 % kwoty należnej z tytułu dostawy nowego środka transportu, nie wyższa jednak niż kwota podatku zawartego w fakturze stwierdzającej nabycie tego środka lub dokumencie celnym, albo podatku zapłaconego przez tego podatnika od wewnątrzwspólnotowego nabycia tego środka.”;	
Art. 178 lit. f)	W celu skorzystania z prawa do odliczenia, podatnik musi spełnić następujące warunki: (...) f) jeśli podatnik jest zobowiązany do zapłaty VAT jako	T	Art. 1 pkt 41 lit. e projektu ustawy	41) w art. 86: (...) e) po ust. 10a dodaje się ust. 10b-10f w brzmieniu: „10b. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w odniesieniu do	

	usługobiorca lub nabywca, w przypadku gdy zastosowanie mają art. 194-197 i art. 199, musi dopełnić formalności określonych przez każde państwo członkowskie.		dodający ust. 10b w art. 86 ustawy o VAT	wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów oraz świadczenia usług, dla których zgodnie z art. 17 podatnikiem jest nabywca towarów lub usług, powstaje w rozliczeniu za okres, o którym mowa w ust. 10, pod warunkiem uwzględnienia przez podatnika kwoty podatku należnego z tytułu tych transakcji w deklaracji podatkowej, w której jest on obowiązany rozliczyć podatek należny z tego tytułu.”,	
Art. 167, art. 178 lit. a)	Art. 167. Prawo do odliczenia powstaje w momencie, gdy podatek, który podlega odliczeniu, staje się wymagalny. Art. 178. W celu skorzystania z prawa do odliczenia, podatnik musi spełnić następujące warunki: a) w celu dokonania odliczenia, o którym mowa w art. 168 lit. a), w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług, musi posiadać fakturę sporządzoną zgodnie z tytułem XI rozdział 3 sekcje 3–6;	T	Art. 1 pkt 41 lit. e projektu ustawy dodający ust. 10c w art. 86 ustawy o VAT	41) w art. 86: (...) e) po ust. 10a dodaje się ust. 10b-10f w brzmieniu: (...) 10c. Przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio do całości lub części zapłaty uiszczanej przed dokonaniem dostawy lub wykonaniem usługi.	
Art. 178 lit. e)	W celu skorzystania z prawa do odliczenia, podatnik musi spełnić następujące warunki: (...) e) w celu dokonania odliczenia, o którym mowa w art. 168 lit. e), w odniesieniu do importu towarów, musi posiadać dokument importowy, w którym podatnik jest wskazany jako odbiorca lub importer i w którym określona jest kwota VAT należnego lub informacje w nim zawarte pozwalają na jej obliczenie;	T	Art. 1 pkt 41 lit. e projektu ustawy dodający ust. 10d w art. 86 ustawy o VAT	41) w art. 86: (...) e) po ust. 10a dodaje się ust. 10b-10f w brzmieniu: (...) „10d. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstaje: 1) w przypadku stosowania w imporcie towarów procedury uproszczonej, polegającej na wpisie do rejestru zgodnie z przepisami celnymi – za okres rozliczeniowy, w którym podatnik dokonał wpisu do rejestru; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wykazanego w dokumencie celnym stanowiącym zgłoszenie uzupełniające dotyczące tego okresu rozliczeniowego, z zastrzeżeniem art. 33a; 2) w przypadku decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz w art. 34 – w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał decyzję; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wynikającego z decyzji.”	
Art. 179 akapit drugi	Państwa członkowskie mogą jednakże wymagać od podatników dokonujących okazjonalnych transakcji, o których mowa w art. 12, stosowania prawa do odliczenia	N	Art. 1 pkt 41 lit. e projektu ustawy	41) w art. 86: (...) e) po ust. 10a dodaje się ust. 10b-10f w brzmieniu: (...) „10f. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w przypadku	

	dopiero w momencie dostawy.		dodający ust. 10f w art. 86 ustawy o VAT	podatnika, o którym mowa w art. 16, powstaje w rozliczeniu za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu dokonanej przez niego wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów.”,	
Art. 180	Państwa członkowskie mogą zezwolić podatnikowi na dokonanie odliczenia, którego nie dokonał zgodnie z art. 178 i 179.	N	Art. 1 pkt 41 lit. f projektu ustawy zmieniający ust. 11 w art. 86 ustawy o VAT	41) w art. 86: f) ust. 11 otrzymuje brzmienie: „11. Jeżeli podatnik nie dokona obniżenia kwoty podatku należnego w terminach określonych w ust. 10, 10d i 10e, może obniżyć kwotę podatku należnego w deklaracji podatkowej za jeden z dwóch następnych okresów rozliczeniowych.”,	Zmiana o charakterze upraszczającym mająca na celu uniknięcie nadmiernej liczby korekt
Art. 182	Państwa członkowskie określają warunki i szczegółowe przepisy wykonawcze dla art. 180 i 181.	N	Art. 1 pkt 41 lit. h projektu ustawy zmieniający brzmienie ust. 13 w art. 86 oraz Art. 1 pkt 42 lit. i projektu dodający ust. 13a do ustawy o VAT	41) w art. 86: (...) h) ust. 13 otrzymuje brzmienie: „13. Jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w terminach, o których mowa w ust. 10, 10d, 10e i 11, może on obniżyć kwotę podatku należnego przez dokonanie korekty deklaracji podatkowej za okres, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, nie później jednak niż w ciągu 5 lat, licząc od początku roku, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego – z zastrzeżeniem ust. 13a.”, i) po ust. 13 dodaje się ust. 13a w brzmieniu: „13a. Jeżeli podatnik w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów oraz świadczenia usług, dla których zgodnie z art. 17 podatnikiem jest nabywca towarów lub usług, nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w terminach, o których mowa w ust. 10 i 11, może on obniżyć kwotę podatku należnego przez dokonanie korekty deklaracji podatkowej za okres, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, nie później jednak niż w ciągu 5 lat, licząc od końca roku, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego.”,	Jw.
Art. 184 i art. 185 ust. 1	Artykuł 184 Wstępne odliczenie podlega korekcie, jeżeli jego kwota jest wyższa lub niższa od kwoty odliczenia przysługującej podatnikowi. Artykuł 185 1. Korekta jest dokonywana w szczególności, w przypadku	T	Art. 1 pkt 41 lit. k projektu ustawy dodający ust. 19a i 19b w art.	41) w art. 86: (...) k) po ust. 19 dodaje się ust. 19a i 19b w brzmieniu: „19a. W przypadku gdy nabywca towaru lub usługi otrzymał fakturę korygującą, o której mowa w art. 29a ust. 13 i 14, jest on obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym tę fakturę	

	gdy po złożeniu deklaracji VAT nastąpi zmiana czynników uwzględnianych przy określaniu kwoty odliczenia, na przykład w przypadku anulowania zakupów lub uzyskania obniżek ceny.		86 ustawy o VAT	korygującą otrzymał. Jeżeli podatnik nie obniżył kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego określonego w fakturze, której korekta dotyczy, a prawo do takiego obniżenia mu przysługuje, zmniejszenie kwoty podatku naliczonego uwzględnia się w rozliczeniu za okres, w którym podatnik dokonuje tego obniżenia. 19b. W przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 15 pkt 4, nabywca towaru lub usługi jest obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym dowiedział się o warunkach, na jakich transakcja została zrealizowana.”	
Art. 79 akapit drugi	Podatnik musi przedstawić dowód na rzeczywistą kwotę kosztów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), i nie może odliczyć VAT, który w danym przypadku mógł zostać naliczony.	T	Art. 1 pkt 43 lit. b projektu ustawy dodający ust. 1a do art. 88 ustawy o VAT	43) w art. 88: (...) b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Obniżenia lub zwrotu różnicy podatku należnego nie stosuje się do wydatków, o których mowa w art. 29a ust. 7 pkt 3.”	
Art. 178 lit. a	W celu skorzystania z prawa do odliczenia, podatnik musi spełnić następujące warunki: a) w celu dokonania odliczenia, którym mowa w art. 168 lit. a), w odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług, musi posiadać fakturę sporządzoną zgodnie z art. 220-236 i art. 238, 239 i 240;		Art. 1 pkt 43 lit. c projektu ustawy uchylający w art. 88 ust. w 3a: w pkt 3 lit. b, pkt 3 i pkt 6	43) w art. 88: c) w ust. 3a: - w pkt 1 uchyla się lit. b, - uchyla się pkt 3, - uchyla się pkt. 6 ,	
	Realizacja wyroku C-536/08 i C-539/08	T	Art. 1 pkt 43 lit. e projektu ustawy dodający ust. 6 do art. 88 ustawy o VAT	43) w art. 88: (...) e) dodaje się ust. 6 w brzmieniu: „6. Nie stanowi podstawy do obniżenia kwoty podatku należnego oraz zwrotu różnicy podatku kwota podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 2 pkt 4 lit. c, w przypadku opodatkowania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w art. 25 ust. 2, na terytorium kraju z powodu podania numeru, o którym mowa w art. 97 ust. 10, w sytuacji gdy towary w momencie zakończenia ich wysyłki lub transportu znajdują się na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju.”;	Zmiana ta stanowi konsekwencję orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości UE w sprawach połączonych C-536/08 i C-539/08. W sytuacji bowiem, gdy wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów uznaje się za dokonane na terytorium państwa członkowskiego, które przyznało nabywcy numer do celów transakcji wewnątrzwspólnotowych, inne niż państwo członkowskie, na którym towary znajdują się w momencie zakończenia ich wysyłki lub transportu, nabycie towarów w ramach wewnątrzwspólnotowego

					nabycia towarów, nie będzie bezpośrednio służyło w państwie identyfikacji podatkowej nabywcy jakiegokolwiek transakcji opodatkowanej realizowanej na terytorium tego państwa członkowskiego. W konsekwencji powoduje to, że nie zostanie spełniony podstawowy warunek uprawniający do odliczenia podatku. Przyznanie nabywcy w tej sytuacji prawa do odliczenia podatku mogłoby stanowić zagrożenie dla skuteczności opodatkowania i deklarowania nabycia w kraju zakończenia wysyłki bądź transportu i niwelowałoby znaczenie podstawowej zasady opodatkowania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów w państwie członkowskim ostatecznej konsumpcji.
Art. 174 ust. 2 lit. b i c	2. W drodze odstępstwa od ust. 1, przy obliczaniu proporcji podlegającej odliczeniu nie uwzględnia się następujących kwot: (...) b) wysokości obrotu uzyskanego z transakcji związanych z pomocniczymi transakcjami w zakresie nieruchomości i z pomocniczymi transakcjami finansowymi; c) wysokości obrotu uzyskanego z transakcji, o których mowa w art. 135 ust. 1 lit. b)-g), jeżeli są to transakcje pomocnicze.	T	Art. 1 pkt 45 lit. a projektu ustawy zmieniający brzmienie art. 90 ust. 6 ustawy o VAT	45) w art. 90: a) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Do obrotu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się obrotu z tytułu transakcji dotyczących: 1) pomocniczych transakcji w zakresie nieruchomości i pomocniczych transakcji finansowych; 2) usług wymienionych w art. 43 ust. 1 pkt 7, 12 i 38-41, w zakresie, w jakim transakcje te mają charakter pomocniczy.”,	
Art. 174 ust. 1	1. Proporcja podlegająca odliczeniu jest kwotą ułamkową złożoną z następujących kwot: a) w liczniku, całkowitej wysokości obrotu w danym roku, z wyłączeniem VAT, uzyskanego z transakcji, które dają prawo do odliczenia zgodnie z art. 168 i 169; b) w mianowniku, całkowitej wysokości obrotu w danym roku, z wyłączeniem VAT, uzyskanego z transakcji uwzględnionych w liczniku oraz transakcji, które nie dają prawa do odliczenia.	T	Art. 1 pkt 45 lit. b projektu ustawy dodający ust. 9a do art. 90 ustawy o VAT	45) w art. 90: (...) b) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu: „9a. Przy ustalaniu proporcji zgodnie z ust. 2-7 do obrotu nie wlicza się kwoty podatku.”;	
Art.204 ust.2	2. Możliwość przewidziana w ust. 1 akapit pierwszy podlega warunkom i procedurom określonym przez każde państwo członkowskie.	T	Art. 1 pkt 46 lit. b projektu ustawy dodający ust. 3a do	46) w art. 96: (...) b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników, którzy ustanowili przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w art. 18d ust. 1.”,	

			art. 96 ustawy o VAT		
Art. 204 ust. 2	2. Możliwość przewidziana w ust. 1 akapit pierwszy podlega warunkom i procedurom określonym przez każde państwo członkowskie.	T	Art. 1 pkt 47 lit. a projektu ustawy dodający ust. 3a do art. 97 ustawy o VAT	47) w art. 97: a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników, którzy ustanowili przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w art. 18d ust. 1.”	
Art. 256	Artykuł 256 Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że osoby, które, zgodnie z art. 194-197 i art. 204, uznawane są za osoby zobowiązane do zapłaty VAT zamiast podatnika niemającego siedziby na ich terytorium, wypełniają obowiązki dotyczące składania deklaracji VAT przewidziane w niniejszym rozdziale.	T	Art. 1 pkt 49 lit. b projektu dodający ust. 8a do art. 99 ustawy o VAT	49) w art. 99: (...) b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu: „8a. Podatnicy wymienieni w art. 15, inni niż zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni, którzy ustanowili przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w art. 18d ust. 1, nie są obowiązani do składania deklaracji podatkowych; deklaracje podatkowe składa we własnym imieniu na ich rzecz przedstawiciel podatkowy za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu.”;	
Art. 267	Artykuł 267 Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że osoby, które zgodnie z art. 194 i 204, uznaje się za osoby zobowiązane do zapłaty VAT zamiast podatnika niemającego siedziby na ich terytorium, wypełniają obowiązki dotyczące składania informacji podsumowujących przewidziane w niniejszym rozdziale.	T	Art. 1 pkt 50 lit. c projektu ustawy dodający ust. 12 do art. 100 ustawy o VAT	50) w art. 100: (...) c) dodaje się ust. 12 w brzmieniu: „12. Przedstawiciel podatkowy, o którym mowa w art. 18d ust. 1, składa, za okresy miesięczne, informacje podsumowujące zawierające zbiorcze informacje o dokonanych wewnątrzwspólnotowych dostawach towarów, do rozliczenia których został upoważniony.”;	
Art. 226	Artykuł 226 Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych przewidzianych w niniejszej dyrektywie, faktury wystawione zgodnie z przepisami art. 220 i 221, do celów VAT, zawierają wyłącznie następujące dane: (1) datę wystawienia faktury; (2) kolejny numer, nadany w ramach jednej lub kilku serii, który w sposób jednoznaczny identyfikuje fakturę; (3) numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w art. 214, pod którym podatnik dostarczył towary lub świadczył usługi; (4) numer identyfikacyjny VAT nabywcy lub usługobiorcy, o którym mowa w art. 214, pod którym otrzymał on towary lub usługi, z tytułu których jest zobowiązany do zapłaty	T	Art. 1 pkt 52 i pkt 53 projektu ustawy –	53) uchyla się art. 106; 54) po art. 106 dodaje się art. 106a – 106o w brzmieniu: (...) 52) uchyla się art. 106; 53) po art. 106 dodaje się art. 106a -106o w brzmieniu: Art. 106e. 1. Faktura zawiera: 1) datę wystawienia faktury; 2) kolejny numer faktury nadany w ramach jednej lub kilku serii, który w sposób jednoznaczny identyfikuje fakturę; 3) imiona i nazwiska lub nazwy podatnika i nabywcy towarów lub usług oraz ich adresy; 4) numer, za pomocą którego podatnik jest zidentyfikowany dla podatku, z zastrzeżeniem	

	VAT, lub też otrzymał towary, o których mowa w art. 138; (5) pełną nazwę (nazwisko) i adres podatnika oraz nabywcy lub usługobiorcy; (6) ilość i rodzaj dostarczonych towarów lub zakres i rodzaj wykonanych usług; (7) datę dokonania lub zakończenia dostawy towarów lub wykonania usług lub datę dokonania wpłaty zaliczki, o której mowa w art. 220 pkt 4 i 5, o ile taka data jest określona i różni się od daty wystawienia faktury; (...) (8) podstawę opodatkowania dla każdej stawki podatku lub zwolnienia, cenę jednostkową z wyłączeniem VAT, a także wszelkie upusty lub rabaty, o ile nie zostały one uwzględnione w cenie jednostkowej; (9) zastosowaną stawkę VAT; (10) kwotę VAT do zapłaty, chyba że zastosowano procedurę szczególną, która zgodnie z niniejszą dyrektywą wyklucza podawanie takiej informacji; (...) (12) w przypadku dostawy nowych środków transportu dokonanej na warunkach przewidzianych w art. 138 ust. 1 i 2 lit. a), dane wymienione w art. 2 ust. 2 lit. b); (...) (15) w przypadku gdy osoba zobowiązana do zapłaty VAT jest przedstawicielem podatkowym w rozumieniu art. 204 – numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w art. 214, tego przedstawiciela podatkowego oraz jego pełną nazwę (nazwisko) i adres.			pkt 26 lit. a; 5) numer, za pomocą którego nabywca towarów lub usług jest zidentyfikowany dla podatku lub podatku od wartości dodanej, pod którym otrzymał on towary lub usługi, z zastrzeżeniem pkt 26 lit. b); 6) datę dokonania lub zakończenia dostawy towarów lub wykonania usługi lub datę otrzymania zapłaty, o której mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4, o ile taka data jest określona i różni się od daty wystawienia faktury; 7) nazwę (rodzaj) towaru lub usługi; 8) miarę i ilość dostarczonych towarów lub zakres wykonanych usług; 9) cenę jednostkową towaru lub usługi bez kwoty podatku (cenę jednostkową netto); 10) kwoty wszelkich opustów lub obniżek cen, w tym w formie rabatu z tytułu wcześniejszej zapłaty, o ile nie zostały one uwzględnione w cenie jednostkowej; 11) wartość dostarczonych towarów lub wykonanych usług, objętych transakcją, bez kwoty podatku (wartość sprzedaży netto); 12) stawkę podatku; 13) sumę wartości sprzedaży netto, z podziałem na sprzedaż objętą poszczególnymi stawkami podatku i sprzedaż zwolnioną od podatku; 14) kwotę podatku od sumy wartości sprzedaży netto, z podziałem na kwoty dotyczące poszczególnych stawek podatku; 15) kwotę należności ogółem; 16) w przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług, w odniesieniu do których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 1 lub art. 21 ust. 1 - wyrazy „metoda kasowa”; 17) w przypadku faktur, o których mowa w art. 106d ust. 1 – wyraz „samofakturowanie”; 18) w przypadku świadczenia usług turystyki, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 119 ust. 1 kwota marży – wyrazy „procedura marży dla biur podróży”; 19) w przypadku dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 120 ust. 4 i 5 marża – odpowiednio wyrazy „procedura marży – towary używane”, „procedura marży – dzieła sztuki” lub „procedura marży – przedmioty kolekcjonerskie i antyki”;	
--	--	--	--	--	--

				20) w przypadku dostawy towarów lub wykonania usługi, dla których obowiązującym do rozliczenia podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze jest nabywca towaru lub usługi - wyrazy „odwrotne obciążenie”; 21) w przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług zwolnionych od podatku na podstawie art. 43 ust. 1, art. 113 ust. 1 i 9 albo przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3 - wskazanie: a) przepisu ustawy albo aktu wydanego na podstawie ustawy, na podstawie którego podatnik stosuje zwolnienie od podatku, b) przepisu dyrektywy 2006/112/WE, który zwalnia od podatku tę dostawę towarów lub to świadczenie usług, lub c) innej podstawy prawnej wskazującej na to, że dostawa towarów lub świadczenie usług korzysta ze zwolnienia; 22) w przypadku, o którym mowa w art. 106c – nazwę i adres organu egzekucyjnego lub imię i nazwisko komornika sądowego oraz jego adres, a w miejscu określonym dla podatnika – imię i nazwisko lub nazwę dłużnika oraz jego adres; 23) w przypadku faktur wystawianych w imieniu i na rzecz podatnika przez jego przedstawiciela podatkowego – nazwę lub imię i nazwisko przedstawiciela podatkowego, jego adres oraz numer, za pomocą którego jest on zidentyfikowany dla podatku; 24) w przypadku gdy przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy są nowe środki transportu – moment (datę) dopuszczenia nowego środka transportu do użytku oraz: a) przebieg pojazdu – w przypadku pojazdów lądowych, o których mowa w art. 2 pkt 10 lit. a, b) liczbę godzin roboczych używania nowego środka transportu – w przypadku jednostek pływających, o których mowa w art. 2 pkt 10 lit. b oraz statków powietrznych, o których mowa w art. 2 pkt 10 lit. c; 25) w przypadku faktur wystawianych przez drugiego w kolejności podatnika, o którym mowa w art. 135 ust. 1 pkt 4 lit. b i c, w wewnątrzwspólnotowej transakcji trójstronnej (procedurze uproszczonej) – dane określone w art. 136;	
--	--	--	--	--	--

				26) w przypadkach, o których mowa w art. 97 ust. 10 pkt 2 i 3: a) numer, za pomocą którego podatnik jest zidentyfikowany dla podatku, poprzedzony kodem PL, b) numer, za pomocą którego nabywca towaru lub usługi jest zidentyfikowany dla celów podatku od wartości dodanej w danym państwie członkowskim, zawierający dwuliterowy kod stosowany dla podatku od wartości dodanej właściwy dla tego państwa członkowskiego. 2. Faktura nie zawiera: 1) w przypadku dostawy towarów lub wykonania usługi, dla których obowiązującym do rozliczenia podatku, zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8 jest nabywca towaru lub usługobiorca – danych określonych w ust. 1 pkt 12 – 14; 2) w przypadku świadczenia usług turystyki, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 119 ust. 1 kwota marży – danych określonych w ust. 1 pkt 9 – 14; 3) w przypadku dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 120 ust. 4 i 5 marża – danych określonych w ust. 1 pkt 9 – 14. 3. Faktura może nie zawierać: 1) w przypadku, o którym mowa w art. 106b ust. 3 pkt 2 – danych określonych w ust. 1 pkt 5, 12 i 14; 2) w przypadku, o którym mowa w art. 16 – danych określonych w ust. 1 pkt 4; 3) w przypadku: a) eksportu towarów, b) sprzedaży uprawnionym przedstawicielstwom dyplomatycznym i urzędom konsularnym oraz członkom personelu tych przedstawicielstw i urzędów, a także innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, c) sprzedaży wysyłkowej z kraju i na terytorium kraju, d) o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 3 i 4 – danych określonych w ust. 1 pkt 5; 4) w przypadku, o którym mowa w art. 106a pkt 2 lit. a – danych określonych w ust. 1 pkt 10 i 12-14;	Propozycja zapewnia prawidłową implementację art. 219 i 226 dyrektywy
--	--	--	--	--	--

				5) w przypadku, o którym mowa w art. 106a pkt 2 lit. b – danych określonych w ust. 1 pkt 5 i 12-14; 6) w przypadku gdy kwota należności ogółem nie przekracza kwoty 450 zł albo kwoty 100 euro, jeżeli kwota ta określona jest w euro - danych określonych w ust. 1 pkt 3 dotyczących nabywcy i danych określonych w ust. 1 pkt 8, 9 i 11 –14, pod warunkiem że zawiera dane pozwalające określić dla poszczególnych stawek podatku kwotę podatku. 4. Przepisu ust. 3 pkt 6 nie stosuje się w przypadku sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju i na terytorium kraju, wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów oraz w przypadku, o którym mowa w art. 106a pkt 2 lit. a. 5. Podatnik może określić w fakturze również kwoty podatku dotyczące wartości poszczególnych dostarczonych towarów i wykonanych usług wykazanych w tej fakturze; w tym przypadku łączna kwota podatku może być ustalona w wyniku podsumowania jednostkowych kwot podatku. 6. Kwoty podatku, bez względu na to, w jakiej walucie określone są kwoty w fakturze, wykazuje się w złotych, przy zastosowaniu zasad przeliczania na złote przyjętych dla przeliczania kwot stosowanych do określenia podstawy opodatkowania. Kwoty wykazywane w fakturze zaokrągla się do pełnych groszy, przy czym końcówki poniżej 0,5 grosza pomija się, a końcówki od 0,5 grosza i wyższe zaokrągla się do 1 grosza Art. 106f. 1. Faktury wystawia się co najmniej w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje nabywca, a drugi zachowuje w swojej dokumentacji podatnik dokonujący sprzedaży. 2. W przypadku faktur w formie elektronicznej podatnik dokonujący sprzedaży przesyła je lub udostępnia nabywcy, zachowując je jednocześnie w swojej dokumentacji. 3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku, o którym mowa w art. 106d. 4. W przypadku, o którym mowa w art. 106c, faktura jest wystawiana w trzech egzemplarzach; jeden egzemplarz faktury jest wydawany nabywcy, drugi podmiot ją wystawiający pozostawia w swojej dokumentacji, trzeci przekazuje dłużnikowi. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio. 5. W przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy nowych środków transportu na rzecz nabywcy, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 4, podatnik, w terminie	Propozycja zapewnia prawidłową implementację art. 219 i 226 dyrektywy
--	--	--	--	---	--

				4. Jeżeli opust lub obniżka ceny dotyczy sprzedaży opodatkowanej różnymi stawkami, kwotę opustu lub obniżki oraz kwotę zmniejszenia podatku należnego, o których mowa w ust. 2 i 3, podaje się w podziale na kwoty dotyczące poszczególnych stawek podatku. 5. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku: 1) zwrotu podatnikowi towarów i opakowań; 2) zwrotu nabywcy całości lub części zapłaty, o której mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4. 6. Fakturę korygującą wystawia się również, gdy po wystawieniu faktury podwyższono cenę lub stwierdzono pomyłkę w cenie, stawce, kwocie podatku lub w jakiejkolwiek innej pozycji faktury. 7. Faktura korygująca wystawiana w przypadku podwyższenia ceny powinna zawierać co najmniej: 1) numer kolejny oraz datę jej wystawienia; 2) zawarte w fakturze, której dotyczy faktura korygująca: a) dane określone w art. 106e ust. 1 pkt 1-6, b) nazwę (rodzaj) towaru lub usługi objętych podwyżką ceny; 3) kwotę podwyższenia podatku należnego. 8. Faktura korygująca wystawiana w przypadku stwierdzenia pomyłek, o których mowa w ust. 6, zawiera dane określone w ust. 7 pkt 1 i pkt 2 lit. a, a także pozycje, w których stwierdzono pomyłki i prawidłową treść tych pozycji, w tym kwoty podane w omyłkowej wysokości oraz kwoty w wysokości prawidłowej. 9. Faktura korygująca zawiera wyrazy „FAKTURA KORYGUJĄCA” albo wyraz „KOREKTA”. Art. 106j. 1. W przypadku gdy faktura ulegnie zniszczeniu albo zaginie, podatnik ponownie wystawia fakturę: 1) na wniosek nabywcy - zgodnie z danymi zawartymi w egzemplarzu faktury będącym w posiadaniu podatnika; 2) zgodnie z danymi zawartymi w egzemplarzu faktury będącym w posiadaniu nabywcy. 2. Faktura wystawiona ponownie zawiera wyraz „DUPLIKAT” oraz datę jej wystawienia. 3. Do faktur wystawionych ponownie przepisu art. 106f ust. 5 nie stosuje się. Art. 106m. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których faktury mogą zawierać zakres danych węższy niż określony w art. 106e, oraz zakres tych danych, uwzględniając:	
--	--	--	--	---	--

				1) konieczność zapewnienia odpowiedniego dokumentowania dostawy towarów lub świadczenia usług i identyfikacji czynności dokonanych przez niektóre kategorie podatników; 2) niską wartość transakcji lub specyfikę niektórych rodzajów działalności związaną z liczbą lub rodzajem wykonywanych czynności. Art. 106n. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do niektórych rodzajów towarów lub usług, inny niż określony w art. 31a ust. 1 sposób przeliczania wykazywanych na fakturach kwot w walutach obcych, stosowanych do określenia podstawy opodatkowania, z uwzględnieniem specyfiki rozliczania należności z tytułu dostaw tych towarów lub świadczenia tych usług. Art. 106o. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, późniejsze niż określone w art. 106h terminy wystawiania faktur, uwzględniając specyfikę niektórych rodzajów działalności związaną z liczbą lub rodzajem wykonywanych czynności.”;	Specyfika niektórych transakcji może wymagać wydania szczególnych przepisów w tym zakresie.
Art. 247 ust. 1	1. Każde państwo członkowskie ustala okres, przez który podatnicy są zobowiązani do przechowywania faktur dotyczących dostaw towarów lub świadczenia usług na jego terytorium oraz faktur otrzymanych przez podatników mających siedzibę na jego terytorium.	T	Art. 1 pkt 56 projektu ustawy zmieniający brzmienie art. 112 ustawy o VAT	56) art. 112 otrzymuje brzmienie: „Art. 112. Podatnicy są obowiązani przechowywać ewidencje prowadzone dla celów rozliczania podatku oraz wszystkie dokumenty, w szczególności faktury, związane z tym rozliczaniem do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.”;	
Art. 244 i art. 245 ust. 2 akapit drugi	Artykuł 244 Każdy podatnik zapewnia przechowywanie kopii faktur wystawionych osobiście albo przez nabywcę lub usługobiorcę, lub też w jego imieniu i na jego rzecz przez osobę trzecią, a także wszystkich faktur, które otrzymał. Artykuł 245 2. (...) Państwa członkowskie mogą również wymagać, by podatnicy mający siedzibę na ich terytorium przechowywali na tym terytorium faktury wystawione osobiście albo przez nabywcę lub usługobiorcę, lub faktury wystawione w imieniu i na rzecz tych podatników przez osoby trzecie, a także wszystkie faktury, które otrzymali, w przypadku gdy faktury nie są przechowywane za pomocą środków elektronicznych gwarantujących pełny dostęp on-line do tych danych.	T	Art. 1 pkt 57 projektu ustawy dodający art. 112a ust. 1 i 2 do ustawy o VAT	57) po art. 112 dodaje się art. 112a w brzmieniu: „Art. 112a. 1. Podatnicy przechowują wystawione przez siebie lub w swoim imieniu oraz otrzymane faktury, w podziale na okresy rozliczeniowe w sposób zapewniający łatwe ich odszukanie oraz autentyczność pochodzenia, integralność treści i czytelność tych faktur od momentu ich wystawienia lub otrzymania do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego. 2. Podatnicy posiadający siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju są zobowiązani do przechowywania faktur na terytorium kraju. (...)	
Art. 288	Artykuł 288 Kwota obrotu stanowiąca punkt odniesienia dla	T	Art. 1 pkt 58 lit. a	58) w art. 113: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:	

	zastosowania procedury przewidzianej w niniejszej sekcji obejmuje następujące kwoty, z wyłączeniem VAT: (1) wartość dostaw towarów i świadczenia usług, o ile są one opodatkowane; (2) wartość transakcji zwolnionych z prawem do odliczenia VAT zapłaconego na poprzednim etapie zgodnie z art. 110 i 111, art. 125 ust. 1, art. 127 i art. 128 ust. 1; (3) wartość transakcji zwolnionych zgodnie z art. 146-149 oraz art. 151, 152 i 153; (4) wartość transakcji związanych z nieruchomościami, transakcji finansowych, o których mowa w art. 135 ust. 1 lit. b)-g) oraz usług ubezpieczeniowych, chyba że transakcje te mają charakter transakcji pomocniczych. Zbycie materialnych lub niematerialnych dóbr inwestycyjnych przedsiębiorstwa nie jest jednak uwzględniane przy obliczaniu obrotu.		projektu ustawy zmieniający brzmienie art. 113 ust. 1 i 2 ustawy o VAT	„1. Zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatników, u których wartość sprzedaży nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 150 000 zł. Do wartości sprzedaży nie wlicza się kwoty podatku. 2. Do wartości sprzedaży, o której mowa w ust. 1, nie wlicza się: 1) wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów oraz sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju oraz na terytorium kraju; 2) odpłatnej dostawy towarów i odpłatnego świadczenia usług, zwolnionych od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3, z wyjątkiem: a) transakcji związanych z nieruchomościami, b) usług, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 7, 12 i 38 – 41, c) usług ubezpieczeniowych - jeżeli czynności te nie mają charakteru transakcji pomocniczych; 3) odpłatnej dostawy towarów, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji.”,	
Art. 290	Podatnicy, którym przysługuje prawo do zwolnienia z VAT, mogą wybrać stosowanie zasad ogólnych VAT lub też uproszczonych procedur, o których mowa w art. 281. W takim przypadku korzystają oni z możliwego stopniowego obniżania podatku przewidzianego w prawie krajowym.	T	Art. 1 pkt 58 lit. c projektu ustawy zmieniający brzmienie art. 113 ust. 4 i 5 ustawy o VAT	58) w art. 113: (...) c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie: „4. Podatnicy, o których mowa w ust. 1 i 9, mogą zrezygnować ze zwolnienia określonego w ust. 1 i 9, pod warunkiem pisemnego zawiadomienia o tym zamiarze naczelnika urzędu skarbowego przed początkiem miesiąca, w którym rezygnują ze zwolnienia, a w przypadku podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, którzy chcą zrezygnować ze zwolnienia od pierwszej wykonanej czynności – przed dniem wykonania tej czynności. 5. Jeżeli wartość sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie ust. 1 przekroczy kwotę, o której mowa w ust. 1, zwolnienie traci moc począwszy od czynności, którą przekroczono tę kwotę.”,	

Art. 282 i art. 290	Artykuł 282 Zwolnienia i stopniowe obniżanie podatku przewidziane w niniejszej sekcji mają zastosowanie do dostaw towarów i świadczenia usług przez małe przedsiębiorstwa. Artykuł 290 – jw.	T	Art. 1 pkt 58 lit. e projektu ustawy zmieniający brzmienie art. 113 ust. 9-11 ustawy o VAT	58) w art. 113: (...) e) ust. 9 – 11 otrzymują brzmienie: „9. Zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatnika rozpoczynającego w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez niego wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej w roku podatkowym, kwoty określonej w ust. 1. 10. Jeżeli faktyczna wartość sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie ust. 9, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej, przekroczy w trakcie roku podatkowego kwotę określoną w ust. 1, zwolnienie traci moc począwszy od czynności, którą przekroczone tę kwotę. 11. Podatnik, który utracił prawo do zwolnienia sprzedaży od podatku lub zrezygnował z tego zwolnienia, może, nie wcześniej niż po upływie roku, licząc od końca roku, w którym utracił prawo do zwolnienia lub zrezygnował z tego zwolnienia, ponownie skorzystać ze zwolnienia określonego w ust. 1.”	
Jw.	Jw.	N	Art. 1 pkt 58 lit. f projektu ustawy dodający ust. 11a do art. 113 ustawy o VAT	58) w art. 113: (...) f) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu: „11a. Przepis ust. 11 stosuje się odpowiednio do podatnika będącego osobą fizyczną, który przed zakończeniem działalności gospodarczej utracił prawo do zwolnienia od podatku lub zrezygnował z tego zwolnienia, a następnie rozpoczął ponownie wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5.”	Konieczność zapobieganiu nadużyciom.
Jw.	Jw.	T	Art. 1 pkt 58 lit. g projektu ustawy zmieniający brzmienie art. 113 ust. 13 ustawy o VAT	58) w art. 113: (...) g) ust. 13 otrzymuje brzmienie: „13. Zwolnień, o których mowa w ust. 1 i 9, nie stosuje się do podatników: 1) dokonujących dostaw: a) towarów wymienionych w załączniku nr 12 do ustawy, b) towarów opodatkowanych podatkiem akcyzowym, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, z wyjątkiem: - energii elektrycznej (PKWiU 35.11.10.0), - wyrobów tytoniowych, - samochodów osobowych, innych	

				niż wymienione w lit. e, zaliczanych przez podatnika, na podstawie przepisów o podatku dochodowym, do środków trwałych podlegających amortyzacji, c) budynków, budowli lub ich części, w przypadkach, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 10 lit. a i b, d) terenów budowlanych, e) nowych środków transportu; 2) świadczących usługi: a) prawnicze, b) w zakresie doradztwa, z wyjątkiem doradztwa rolniczego związanego z uprawą i hodowlą roślin oraz chowem i hodowlą zwierząt, a także związanego ze sporządzaniem planu zagospodarowania i modernizacji gospodarstwa rolnego, c) jubilerskie; 3) nieposiadających siedziby działalności gospodarczej na terytorium kraju.”,	
Art. 272 ust. 1 lit. e	1. Państwa członkowskie mogą zwolnić następujących podatników z niektórych lub wszystkich obowiązków, o których mowa w rozdziałach 2-6: (...) e) podatników objętych wspólnym systemem ryczałtu dla rolników.	N	Art. 1 pkt 59 projektu ustawy zmieniający brzmienie art. 117 pkt 1 ustawy o VAT	59) w art. 117 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) wystawiania faktur;”;	Uproszczenie systemu.
Art. 308	W odniesieniu do pojedynczej usługi świadczonej przez biuro podróży, za podstawę opodatkowania i cenę z wyłączeniem VAT w rozumieniu art. 226 pkt 8 uznaje się marżę biura podróży, czyli różnicę między całkowitą kwotą, z wyłączeniem VAT, do zapłaty przez turystę a faktycznymi kosztami poniesionymi przez biuro podróży z tytułu dostaw towarów i usług świadczonych przez innych podatników, w przypadku gdy transakcje te służą bezpośredniej korzyści turysty.	T	Art. 1 pkt 60 lit. a projektu ustawy zmieniający brzmienie art. 119 ust. 2 ustawy o VAT	60) w art. 119: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Przez marżę, o której mowa w ust. 1, rozumie się różnicę między kwotą, którą ma zapłacić nabywca usługi, a faktycznymi kosztami poniesionymi przez podatnika z tytułu nabycia towarów i usług od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty; przez usługi dla bezpośredniej korzyści turysty rozumie się usługi stanowiące składnik świadczonej usługi turystyki, a w szczególności transport, zakwaterowanie, wyżywienie, ubezpieczenie.”,	

Art. 98 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy 2006 /112/WE i poz. 1 załącznika nr III do dyrektywy	98. 2. Stawki obniżone mają zastosowanie wyłącznie do dostaw towarów i świadczenia usług, których kategorie są określone w załączniku nr III. (1) Środki spożywcze (łącznie z napojami, ale z wyłączeniem napojów alkoholowych) przeznaczone do spożycia przez ludzi i zwierzęta, żywe zwierzęta, nasiona, rośliny oraz składniki zwykle przeznaczone do produkcji środków spożywczych; produkty zwykle przeznaczone do użytku jako dodatek lub substytut środków spożywczych;	N	Art. 1 pkt 67 lit. a projektu ustawy zmieniający brzmienie poz. 24 załącznika nr 3 do ustawy o VAT	67) w załączniku nr 3 do ustawy: a) poz. 24 otrzymuje brzmienie: <table><tr><td>„24</td><td>ex 10.1</td><td>Mięso i wyroby z mięsa, zakonserwowane, z wyłączeniem: 1) tłuszczów technicznych, 2) produktów ubocznych garbarń, 3) skór i skórek, niejadalnych, 4) piór, puchu, pierza i skórek ptaków, 5) wełny szarpanej, 6) odpadów zwierzęcych surowych, niejadalnych (PKWiU ex 10.11.60.0) – za wyjątkiem jelit, pęcherzy i żołądków”</td></tr></table>	„24	ex 10.1	Mięso i wyroby z mięsa, zakonserwowane, z wyłączeniem: 1) tłuszczów technicznych, 2) produktów ubocznych garbarń, 3) skór i skórek, niejadalnych, 4) piór, puchu, pierza i skórek ptaków, 5) wełny szarpanej, 6) odpadów zwierzęcych surowych, niejadalnych (PKWiU ex 10.11.60.0) – za wyjątkiem jelit, pęcherzy i żołądków”	Istnieje potrzeba odpowiedniego zdefiniowania zakresu przedmiotowego towarów dla uznanej konieczności stosowania stawki obniżonej w podatku od towarów i usług.
„24	ex 10.1	Mięso i wyroby z mięsa, zakonserwowane, z wyłączeniem: 1) tłuszczów technicznych, 2) produktów ubocznych garbarń, 3) skór i skórek, niejadalnych, 4) piór, puchu, pierza i skórek ptaków, 5) wełny szarpanej, 6) odpadów zwierzęcych surowych, niejadalnych (PKWiU ex 10.11.60.0) – za wyjątkiem jelit, pęcherzy i żołądków”						

Art. 98 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy 2006 /112/WE i poz. 1 załącznika nr III do dyrektywy	98. 2. Stawki obniżone mają zastosowanie wyłącznie do dostaw towarów i świadczenia usług, których kategorie są określone w załączniku nr III. (1) Środki spożywcze (łącznie z napojami, ale z wyłączeniem napojów alkoholowych) przeznaczone do spożycia przez ludzi i zwierzęta, żywe zwierzęta, nasiona, rośliny oraz składniki zwykle przeznaczone do produkcji środków spożywczych; produkty zwykle przeznaczone do użytku jako dodatek lub substytut środków spożywczych;	N	Art. 1 pkt 67 lit. b projektu ustawy zmieniający brzmienie poz. 52 załącznika nr 3 do ustawy o VAT	67) w załączniku nr 3 do ustawy: b) poz. 52 otrzymuje brzmienie: <table><tr><td>„52</td><td>ex 11.07. 19.0</td><td>Pozostałe napoje bezalkoholowe – wyłącznie niegazowane napoje: 1) w których udział masowy soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego wynosi nie mniej niż 20% składu surowcowego, 2) zawierające tłuszcz mlekowy, z wyłączeniem napojów, przy przygotowywaniu których wykorzystywany jest napar z kawy lub herbaty, niezależnie od udziału procentowego tego naparu w przygotowywanym napoju”</td></tr></table>	„52	ex 11.07. 19.0	Pozostałe napoje bezalkoholowe – wyłącznie niegazowane napoje: 1) w których udział masowy soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego wynosi nie mniej niż 20% składu surowcowego, 2) zawierające tłuszcz mlekowy, z wyłączeniem napojów, przy przygotowywaniu których wykorzystywany jest napar z kawy lub herbaty, niezależnie od udziału procentowego tego naparu w przygotowywanym napoju”	Istnieje potrzeba odpowiedniego zdefiniowania zakresu przedmiotowego towarów dla uznanej konieczności stosowania stawki obniżonej w podatku od towarów i usług.
„52	ex 11.07. 19.0	Pozostałe napoje bezalkoholowe – wyłącznie niegazowane napoje: 1) w których udział masowy soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego wynosi nie mniej niż 20% składu surowcowego, 2) zawierające tłuszcz mlekowy, z wyłączeniem napojów, przy przygotowywaniu których wykorzystywany jest napar z kawy lub herbaty, niezależnie od udziału procentowego tego naparu w przygotowywanym napoju”						
Art. 98 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy 2006 /112/WE i poz. 8 załącznika nr III do dyrektywy	98. 2. Stawki obniżone mają zastosowanie wyłącznie do dostaw towarów i świadczenia usług, których kategorie są określone w załączniku nr III. (8) odbiór usług nadawczych radiowych i telewizyjnych;	N	Art. 1 pkt 67 lit. d-f projektu ustawy	67) w załączniku nr 3 do ustawy: (...) d) uchyla się poz. 164-168, e) poz. 169 otrzymuje brzmienie: <table><tr><td>„169</td><td>bez względu u na symbol PKWiU</td><td>Usługi, inne niż usługi elektroniczne, polegające na umożliwieniu odbioru programów telewizyjnych i radiowych w rozumieniu przepisów o radiofonii i telewizji za pomocą urządzeń odbiorczych, z wyłączeniem usług polegających na wypożyczaniu filmów i audycji w wybranym przez korzystającego z usługi czasie*)”</td></tr></table> f) uchyla się poz. 170 i 171;	„169	bez względu u na symbol PKWiU	Usługi, inne niż usługi elektroniczne, polegające na umożliwieniu odbioru programów telewizyjnych i radiowych w rozumieniu przepisów o radiofonii i telewizji za pomocą urządzeń odbiorczych, z wyłączeniem usług polegających na wypożyczaniu filmów i audycji w wybranym przez korzystającego z usługi czasie*)”	Istnieje potrzeba odpowiedniego zdefiniowania zakresu przedmiotowego usług dla uznanej konieczności stosowania stawki obniżonej w podatku od towarów i usług.
„169	bez względu u na symbol PKWiU	Usługi, inne niż usługi elektroniczne, polegające na umożliwieniu odbioru programów telewizyjnych i radiowych w rozumieniu przepisów o radiofonii i telewizji za pomocą urządzeń odbiorczych, z wyłączeniem usług polegających na wypożyczaniu filmów i audycji w wybranym przez korzystającego z usługi czasie*)”						

Art. 98 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy 2006 /112/WE i poz. 1 załącznika nr III do dyrektywy	98. 2. Stawki obniżone mają zastosowanie wyłącznie do dostaw towarów i świadczenia usług, których kategorie są określone w załączniku nr III. (1) Środki spożywcze (łącznie z napojami, ale z wyłączeniem napojów alkoholowych) przeznaczone do spożycia przez ludzi i zwierzęta, żywe zwierzęta, nasiona, rośliny oraz składniki zwykle przeznaczone do produkcji środków spożywczych; produkty zwykle przeznaczone do użytku jako dodatek lub substytut środków spożywczych;	N	Art. 1 pkt 69 lit. a projektu ustawy zmieniający brzmienie poz. 17 załącznika nr 10 do ustawy o VAT	69) w załączniku nr 10 do ustawy: a) poz. 17 otrzymuje brzmienie: <table><tr><td>„17</td><td>ex 10.1</td><td>Mięso i wyroby z mięsa, zakonserwowane, z wyłączeniem: 1) tłuszczów technicznych, 2) produktów ubocznych garbarń, 3) skór i skórek, niejadalnych, 4) piór, puchu, pierza i skórek ptaków, 5) wełny szarpanej, 6) odpadów zwierzęcych surowych, niejadalnych (PKWiU ex 10.11.60.0) - za wyjątkiem jelit, pęcherzy i żołądków”</td></tr></table>	„17	ex 10.1	Mięso i wyroby z mięsa, zakonserwowane, z wyłączeniem: 1) tłuszczów technicznych, 2) produktów ubocznych garbarń, 3) skór i skórek, niejadalnych, 4) piór, puchu, pierza i skórek ptaków, 5) wełny szarpanej, 6) odpadów zwierzęcych surowych, niejadalnych (PKWiU ex 10.11.60.0) - za wyjątkiem jelit, pęcherzy i żołądków”	Istnieje potrzeba odpowiedniego zdefiniowania zakresu przedmiotowego towarów dla uznanej konieczności stosowania stawki obniżonej w podatku od towarów i usług.
„17	ex 10.1	Mięso i wyroby z mięsa, zakonserwowane, z wyłączeniem: 1) tłuszczów technicznych, 2) produktów ubocznych garbarń, 3) skór i skórek, niejadalnych, 4) piór, puchu, pierza i skórek ptaków, 5) wełny szarpanej, 6) odpadów zwierzęcych surowych, niejadalnych (PKWiU ex 10.11.60.0) - za wyjątkiem jelit, pęcherzy i żołądków”						
Art. 98 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy 2006 /112/WE i poz. 1 załącznika nr III do dyrektywy	98. 2. Stawki obniżone mają zastosowanie wyłącznie do dostaw towarów i świadczenia usług, których kategorie są określone w załączniku nr III. (1) Środki spożywcze (łącznie z napojami, ale z wyłączeniem napojów alkoholowych) przeznaczone do spożycia przez ludzi i zwierzęta, żywe zwierzęta, nasiona, rośliny oraz składniki zwykle przeznaczone do produkcji środków spożywczych; produkty zwykle przeznaczone do użytku jako dodatek lub substytut środków spożywczych;	N	Art. 1 pkt 69 lit. b projektu ustawy zmieniający brzmienie poz. 31 załącznika nr 10 do ustawy o VAT	69) w załączniku nr 10 do ustawy: (...) b) poz. 31 otrzymuje brzmienie: <table><tr><td>„31</td><td>ex 11.07.19.0</td><td>Pozostałe napoje bezalkoholowe – wyłącznie niegazowane napoje: 1) w których udział masowy soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego wynosi nie mniej niż 20% składu surowcowego, 2) zawierające tłuszcz mlekowy, z wyłączeniem napojów, przy przygotowywaniu których wykorzystywany jest napar z kawy lub herbaty, niezależnie od udziału procentowego tego naparu w przygotowywanym napoju”</td></tr></table>	„31	ex 11.07.19.0	Pozostałe napoje bezalkoholowe – wyłącznie niegazowane napoje: 1) w których udział masowy soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego wynosi nie mniej niż 20% składu surowcowego, 2) zawierające tłuszcz mlekowy, z wyłączeniem napojów, przy przygotowywaniu których wykorzystywany jest napar z kawy lub herbaty, niezależnie od udziału procentowego tego naparu w przygotowywanym napoju”	Istnieje potrzeba odpowiedniego zdefiniowania zakresu przedmiotowego towarów dla uznanej konieczności stosowania stawki obniżonej w podatku od towarów i usług.
„31	ex 11.07.19.0	Pozostałe napoje bezalkoholowe – wyłącznie niegazowane napoje: 1) w których udział masowy soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego wynosi nie mniej niż 20% składu surowcowego, 2) zawierające tłuszcz mlekowy, z wyłączeniem napojów, przy przygotowywaniu których wykorzystywany jest napar z kawy lub herbaty, niezależnie od udziału procentowego tego naparu w przygotowywanym napoju”						

		N	Art. 1 pkt 70 projektu ustawy dodający załącznik nr 12 do ustawy o VAT	70) dodaje się załącznik nr 12 do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy. „Załącznik nr 12 Lista towarów, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku określone w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy <table><tr><td>Poz.</td><td>Symbol PKWiU</td><td>Nazwa towaru (grupy towarów)</td></tr><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td></tr><tr><td></td><td colspan="2">Wyroby (złom) z metali szlachetnych lub z udziałem tych metali</td></tr><tr><td>1</td><td>ex 24.41.10.0</td><td>Srebro nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku - wyłącznie: 1) proszek srebra, 2) srebro technicznie czyste, 3) srebro o wysokiej czystości, 4) stopy srebra, 5) srebro (łącznie z pokrytym złotem lub platyną), w postaci półproduktu, z wyłączeniem srebra (także pokrytego złotem lub platyną) w postaci folii ze srebra i stopów srebra (w tym pokrytych złotem lub platyną) i półproduktów ze srebra lub ze stopów srebra innych niż w postaci taśm, pasów, blach, drutów, prętów, kształtowników, rur</td></tr><tr><td>2</td><td>ex 24.41.20.0</td><td>Złoto nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku - wyłącznie: 1) proszek złota, 2) złoto technicznie czyste, 3) złoto o wysokiej czystości, 4) złoto (także pokryte platyną), w postaci półproduktu, z wyłączeniem złota (także pokrytego platyną) w postaci folii ze złota i stopów złota (także pokrytych platyną) i półproduktów ze złota lub ze stopów złota innych niż w postaci blach, taśm, pasów, drutów, prętów, rur</td></tr></table>	Poz.	Symbol PKWiU	Nazwa towaru (grupy towarów)	1	2	3		Wyroby (złom) z metali szlachetnych lub z udziałem tych metali		1	ex 24.41.10.0	Srebro nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku - wyłącznie: 1) proszek srebra, 2) srebro technicznie czyste, 3) srebro o wysokiej czystości, 4) stopy srebra, 5) srebro (łącznie z pokrytym złotem lub platyną), w postaci półproduktu, z wyłączeniem srebra (także pokrytego złotem lub platyną) w postaci folii ze srebra i stopów srebra (w tym pokrytych złotem lub platyną) i półproduktów ze srebra lub ze stopów srebra innych niż w postaci taśm, pasów, blach, drutów, prętów, kształtowników, rur	2	ex 24.41.20.0	Złoto nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku - wyłącznie: 1) proszek złota, 2) złoto technicznie czyste, 3) złoto o wysokiej czystości, 4) złoto (także pokryte platyną), w postaci półproduktu, z wyłączeniem złota (także pokrytego platyną) w postaci folii ze złota i stopów złota (także pokrytych platyną) i półproduktów ze złota lub ze stopów złota innych niż w postaci blach, taśm, pasów, drutów, prętów, rur	Potrzeba nadużyciom.	przeciwdziałania
Poz.	Symbol PKWiU	Nazwa towaru (grupy towarów)																			
1	2	3																			
	Wyroby (złom) z metali szlachetnych lub z udziałem tych metali																				
1	ex 24.41.10.0	Srebro nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku - wyłącznie: 1) proszek srebra, 2) srebro technicznie czyste, 3) srebro o wysokiej czystości, 4) stopy srebra, 5) srebro (łącznie z pokrytym złotem lub platyną), w postaci półproduktu, z wyłączeniem srebra (także pokrytego złotem lub platyną) w postaci folii ze srebra i stopów srebra (w tym pokrytych złotem lub platyną) i półproduktów ze srebra lub ze stopów srebra innych niż w postaci taśm, pasów, blach, drutów, prętów, kształtowników, rur																			
2	ex 24.41.20.0	Złoto nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku - wyłącznie: 1) proszek złota, 2) złoto technicznie czyste, 3) złoto o wysokiej czystości, 4) złoto (także pokryte platyną), w postaci półproduktu, z wyłączeniem złota (także pokrytego platyną) w postaci folii ze złota i stopów złota (także pokrytych platyną) i półproduktów ze złota lub ze stopów złota innych niż w postaci blach, taśm, pasów, drutów, prętów, rur																			

				3	ex 24.41. 30.0	Platyna nieobrobiona plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku - wyłącznie: 1) proszek platyny, 2) proszek palladu, 3) proszek irydu, 4) proszek rodu, 5) platyna technicznie czysta, 6) pallad technicznie czysty, 7) iryd technicznie czysty, 8) rod technicznie czysty, 9) platyna o wysokiej czystości, 10) pallad o wysokiej czystości, 11) iryd o wysokiej czystości, 12) rod o wysokiej czystości, 13) platyna w postaci półproduktu, z wyłączeniem platyny w postaci folii z platyny, palladu, irydu, osmu, rodu i rutenu i ze stopów tych metali, oraz półproduktów z tych metali i ich stopów innych niż w postaci blach, taśm, pasów, drutów, prętów, rur	
				4	ex 25.71. 11.0	Noże (z wyłączeniem noży do maszyn) i nożyczki oraz ostrza do nich - wyłącznie: noże stołowe z ostrzami stałymi, srebrzone inaczej niż platerowane	
				5	ex 25.71. 14.0	Łyżki, widelce, łyżki wazowe, cedzaki, łopatkki do nakładania tortów, noże do ryb, noże do masła, szczypce do cukru i podobne artykuły kuchenne lub stołowe - wyłącznie nakrycia stołowe srebrzone inaczej niż platerowane	
				6	32.11. 10.0	Monety	
				7	ex 32.12	Wyroby jubilerskie i podobne, z wyłączeniem: 1) kamieni syntetycznych, szlachetnych lub półszlachetnych, obrobionych, lecz nieoprawionych (PKWiU ex 32.12.11.0), 2) pyłu i proszku z pozostałych naturalnych lub syntetycznych kamieni szlachetnych lub półszlachetnych (PKWiU ex 32.12.12.0), 3) dewocjonaliów wykonanych z metali innych niż metale szlachetne, 4) wyrobów kultu religijnego	
				8	ex	Pozostałe różne wyroby, gdzie indziej	

					32.99. 59.0	niesklasyfikowane - wyłącznie wyroby z bursztynu	
				9	ex 38.11. 58.0	Odpady inne niż niebezpieczne zawierające metal - wyłącznie: 1) złom złota i stopy złota, 2) odpady srebra, 3) złom srebra, 4) stopy srebra, 5) złom platyny i stopy platyny, 6) złom palladu i stopy palladu, 7) złom irydu i stopy irydu	
				10	ex 91.02. 20.0	Zbiory muzealne - wyłącznie dawna biżuteria artystyczna”	

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt z dnia 1 października 2012 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 268 z 12.10.2010, str. 1)			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniecz- -ność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
Art. 4	<i>Artykuł 31</i> 1. Właściwe organy każdego z państw członkowskich zapewniają osobom uczestniczącym w wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów lub wewnątrzwspólnotowym świadczeniu usług oraz podatnikom niemającym siedziby świadczącym usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze i usługi świadczone drogą elektroniczną, w szczególności te, o których mowa w załączniku II do dyrektywy 2006/112/WE, możliwość uzyskania do celów takich transakcji potwierdzenia drogą elektroniczną ważności numeru identyfikacyjnego VAT każdej określonej osoby wraz z odpowiadającą mu nazwą (nazwiskiem) i adresem. Przekazywane dane muszą odpowiadać danym, o których mowa w art. 17. 2. Każde z państw członkowskich przekazuje drogą elektroniczną potwierdzenie nazwy (nazwiska) i adresu osoby, której wydano numer identyfikacyjny VAT, zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi dotyczącymi ochrony danych. 3. W okresie, o którym mowa w art. 357 dyrektywy 2006/112/WE, ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do niemających siedziby podatników świadczących usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze i usługi świadczone drogą elektroniczną.	T	Art. 1 pkt 47 lit. b i c projektu ustawy zmieniają cy ust. 17-19 w art. 97 i dodający ust. 20 i 21 w art., 97	47) w art. 97: b) ust. 17 – 19 otrzymują brzmienie: „17.Naczelnik urzędu skarbowego lub wyznaczona przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych jednostka organizacyjna, na wniosek zainteresowanego, potwierdza zidentyfikowanie określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju albo informuje o braku takiego potwierdzenia. Zainteresowanym może być podatnik, o którym mowa w art. 15, lub osoba prawna, która nie jest takim podatnikiem, mający interes prawny w złożeniu wniosku. 18. Wniosek, o którym mowa w ust. 17, składa się na piśmie, faksem, telefonicznie lub drogą elektroniczną, wskazując: 1) nazwę lub imię i nazwisko oraz adres podmiotu; 2) numer identyfikacji podatkowej podmiotu, nadany przez państwo członkowskie właściwe dla tego podmiotu dla transakcji wewnątrzwspólnotowych, zawierający dwuliterowy kod stosowany dla podatku od wartości dodanej; 3) nazwę lub imię i nazwisko oraz adres zainteresowanego; 4) numer identyfikacji podatkowej zainteresowanego; w przypadku gdy zainteresowany jest zarejestrowany jako podatnik VAT UE, numer ten poprzedza się kodem PL; 5) określenie dnia, miesiąca oraz roku, na który ma nastąpić potwierdzenie	

				zidentyfikowania, o którym mowa w ust. 17, w przypadku gdy potwierdzenie zidentyfikowania ma dotyczyć okresu wcześniejszego niż dzień złożenia wniosku. 19. Potwierdzenie zidentyfikowania, o którym mowa w ust. 17, albo poinformowanie o braku takiego potwierdzenia następuje: 1) na piśmie – w przypadku gdy wniosek został złożony na piśmie lub faksem z żądaniem wydania takiego potwierdzenia na piśmie; 2) telefonicznie lub drogą elektroniczną – w pozostałych przypadkach.” c) dodaje się ust. 20 i 21 w brzmieniu: „20. Potwierdzenie zidentyfikowania, o którym mowa w ust. 17, oraz informacja o braku takiego potwierdzenia zawiera dane, o których mowa w ust. 18 pkt 1-4, oraz odpowiednio określenie dnia, miesiąca oraz roku, na który następuje potwierdzenie zidentyfikowania, lub stwierdzenie braku potwierdzenia. 21. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, jednostkę organizacyjną do celów dokonywania potwierdzenia zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju oraz informowania o braku takiego potwierdzenia, uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności postępowania w tych sprawach.”;	
--	--	--	--	---	--

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 pkt 3 projektu ustawy	4) w art. 5 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) import towarów na terytorium kraju;”;	Zmiana w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o VAT ma charakter porządkowy i jej celem jest dostosowanie przepisu do zmiany definicji importu towarów.
Art. 1 pkt 6 projektu ustawy	6) w art. 10 w ust. 1 a) w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie: „c) podatników, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9,”; b) w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) podatników, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9”;	Zmiana w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c i pkt 3 lit. a ustawy o VAT jest zmianą redakcyjną wynikającą ze zmiany wprowadzonej w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT (zwolniona od podatku ma być sprzedaż a nie podatnik).
Art. 1 pkt 9 lit. a projektu ustawy	9) w art. 14: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9.”;	Zmiana w art. 14 ust. 2 ustawy o VAT jest zmianą redakcyjną wynikającą ze zmiany wprowadzonej w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT (zwolniona od podatku ma być sprzedaż a nie podatnik).
Art. 1 pkt 9 lit. b projektu ustawy	9) w art. 14: (...) b) ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. Podstawą opodatkowania jest wartość towarów podlegających spisowi z natury, ustalona zgodnie z art. 29a ust. 2.”;	Modyfikacja art. 14 ust. 8 również ma charakter porządkowy i polega na przywołaniu odpowiednich odwołań w związku z uchynieniem art. 29 ustawy o VAT oraz wprowadzeniem art. 29a.
Art. 1 pkt 10 projektu ustawy	10) tytuł działu III otrzymuje brzmienie: „Podatnicy, płatnicy i przedstawiciele podatkowi”;	Tytuł działu III zostaje uzupełniony o przedstawicieli podatkowych i dział ten otrzymuje dwa rozdziały. Pierwszy „Podatnicy i płatnicy”, a drugi „Przedstawiciele podatkowi”.
Art. 1 pkt 11 projektu ustawy	11) po tytule działu III dodaje się oznaczenie i tytułu rozdziału 1 w brzmieniu: „Rozdział 1 Podatnicy i płatnicy”;	Zmiana w art. 1 pkt 10 projektu wiąże się z rozbiem działu III na dwa rozdziały.
Art. 1 pkt 12 lit. b projektu ustawy	12) w art. w art. 15: (...) b) uchyla się ust. 7 – 10;	Uchylenie w art. 15 ust. 7 – 10 ustawy o VAT wiąże się z nowymi regulacjami dotyczącymi przedstawiciela podatkowego, zaprojektowanymi w dodawanym art. 18a.
Art. 1 pkt 14 tiret trzeci projektu ustawy	14) w art. 17: a) w ust. 1: (...) - pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie: „7) nabywające towary wymienione w załączniku nr 11 do ustawy, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki: a) dokonującym ich dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, u którego sprzedaż nie jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, b) nabywcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, c) dostawa nie jest objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2; 8) nabywające usługi w zakresie przenoszenia uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o	W art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8 dokonano zmian redakcyjnych polegających na przeniesieniu regulacji z ust. 7 tego artykułu oraz dostosowaniu do zmiany w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT (zwolniona od podatku ma być sprzedaż a nie podatnik). Przepisy mają na celu przeciwdziałaniu nadużyciom.

	systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. Nr 122, poz. 695), jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki: a) usługodawcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, u którego sprzedaż nie jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, b) usługobiorcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15;”;	
Art. 1 pkt 14 projektu ustawy uchylający ust. 1a, ust. 3, 3a oraz ust. 5-7 w art. 17 do ustawy o VAT	14) w art. 17: (...) b) uchyla się ust. 1a, d) uchyla się ust. 3 i 3a, e) uchyla się ust. 5 – 7;	Uchylane regulacje zawarte w art. 17 ust. 1a, ust. 3, 3a i ust. 5 – 7 ustawy o VAT zostały przeniesione do zmienianych przepisów tego artykułu.
Art. 1 pkt 18 projektu ustawy uchylający ust. 2, 3, 6 i 7 w art. 20 ustawy o VAT	18) w art. 2): c) uchyla się ust. 2 i 3, e) uchyla się ust. 6 i 7;	W związku z dodaniem ust. 1a w art. 20 ustawy o VAT został uchylony ust. 2 w tym artykule. W związku ze zmianami w zakresie określania momentu powstania obowiązku podatkowego wprowadzonymi dyrektywą 2010/45/UE wykreślono obecnie obowiązujące ust. 3 oraz 6-7 art. 20 .
Art. 1 pkt 19 projektu ustawy zmieniający brzmienie art. 21 ust. 6 ustawy o VAT	19) w art. 21 ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Przepis ust. 1: 1) nie narusza przepisów art. 14 ust. 6, art. 19a ust. 5 pkt 1 i 2 i ust. 9-11 oraz art. 20 – 20b; 2) nie ma zastosowania do importu usług oraz dostawy towarów, dla której podatnikiem jest nabywca.”;	Zmiana w art. 21 ust. 6 ustawy o VAT jest zmianą dostosowawczą w zakresie przywołań odpowiednich regulacji oraz wprowadza wyłączenie ust. 1 w przypadku importu usług oraz dostawy towarów, dla której podatnikiem jest nabywca.
Art. 1 pkt 20 projektu ustawy uchylający ust. 6 w art. 22 ustawy o VAT	20) w art. 22: b) uchyla się ust. 6;	W związku ze zmianą w art. 22 ust. 2 ustawy, polegającą na przyporządkowaniu transportu dostawie dokonywanej przez podatnika, który jednocześnie jest nabywcą towaru, na podstawie warunków dostawy – należy uchylić ust. 6 w art. 22 ustawy o VAT zawierający delegację uprawniającą ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określania, w drodze rozporządzenia, rodzajów oraz wzoru dokumentów, na podstawie których wysyłkę lub transport towarów przyporządkowuje się danej dostawie. Delegacja ta przy proponowanym brzmieniu ust. 2 art. 22 jest bowiem zbędna.
Art. 1 pkt 29 projektu ustawy	29) uchyla się art. 31;	Uchylenie art. 31 ustawy o VAT wiąże się z dodawanym art. 30a zawierającym zasady ustalania podstawy opodatkowania w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów.
Art. 1 pkt 31 projektu	31) w art. 32 w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie: „- organ podatkowy określa podstawę opodatkowania zgodnie z wartością rynkową, jeżeli okaże się, że związek ten miał wpływ na ustalenie wynagrodzenia z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług.”;	W art. 32 ust. 1 ustawy o VAT proponuje się zmianę redakcyjną polegającą na zastąpieniu słowa „obrót” wyrażeniem „podstawa opodatkowania”. Jest to zmiana techniczna wynikająca ze zmiany definicji podstawy opodatkowania.
Art. 1 pkt	32) w art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:	Zmiana w art. 33 ust. 1 ustawy o VAT jest zmianą techniczną podlegającą na dopisaniu

32 projektu ustawy	„1. Podatnicy, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, 2 i 9, są obowiązani do obliczenia i wykazania w zgłoszeniu celnym kwoty podatku, z uwzględnieniem obowiązujących stawek, z zastrzeżeniem art. 33b.”;	przywołania do dodawanego art. 17 ust. 1 pkt 9 (przedstawiciel podatkowy).
Art. 1 pkt 33 projektu ustawy	33) uchyla się art. 36;	Dodanie rozdziału 2a i art. 26a w ustawie o VAT wiąże się z uchyleniem art. 36 ustawy o VAT. Regulacje w uchylanym art. 36, co do zasady, określały miejsce dokonania importu towarów. Zasadne jest zatem aby umieścić je w dziale V, który reguluje całościowo kwestie miejsca świadczenia.
Art. 1 pkt 34 projektu ustawy	34) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W zakresie nieuregulowanym w art. 17 ust. 1 pkt 1, 2 i 9, art. 19a ust. 9 – 11 oraz art. 33 – 37 stosuje się odpowiednio przepisy celne dotyczące poboru i wymiaru cła, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia płatności oraz innych ułatwień płatniczych przewidzianych w przepisach celnych.”;	Zmiana w art. 38 ust. 1 ustawy o VAT jest zmianą porządkową (powołanie prawidłowych przywołań w związku z uchyleniem art. 19 ustawy o VAT i dodaniem art. 19a))
Art. 1 pkt 35 lit. d, e i g projektu ustawy	36) w art. 41: (...) d) uchyla się ust. 14b, e) w ust. 14c wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W przypadku czynności, dla której w związku z jej wykonywaniem ustalane są następujące po sobie terminy płatności lub rozliczeń, jeżeli okres, do którego odnoszą się te płatności lub rozliczenia obejmuje dzień zmiany stawki podatku, czynność uznaje się za wykonaną.”; g) w ust. 14h część wspólna otrzymuje brzmienie: „- przepisy ust. 14a-14g stosuje się odpowiednio.”;	Uchylenie ust. 14b oraz modyfikacja zdania w ust. 14c art. 41 ustawy o VAT są związane jest z tym, że regulacje te stają się zbędne w świetle zmian zaproponowanych w art. 19a ustawy o VAT. Zmiana w ust. 14h w art. 41 ustawy o VAT ma na celu prawidłowe powołanie przepisów, które stosuje się odpowiednio w przypadkach wskazanych w ust. 14h (są to ust. 14a-14g, a nie jak błędnie powołano w obecnym brzmieniu tej regulacji „art. 14a-14g”).
Art. 1 pkt 36 lit. b, c i d projektu ustawy	37) w art. 42: (...) b) w ust. 3 uchyla się pkt 2, c) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W przypadku wywozu towarów będących przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów bezpośrednio przez podatnika dokonującego takiej dostawy lub przez ich nabywcę, przy użyciu własnego środka transportu podatnika lub nabywcy, podatnik oprócz dokumentu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, powinien posiadać dokument zawierający co najmniej:”; d) w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W przypadku wywozu przez nabywcę nowych środków transportu bez użycia innego środka transportu (przewozowego) podatnik oprócz dokumentu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, powinien posiadać dokument zawierający dane umożliwiające prawidłową identyfikację podatnika dokonującego dostaw i nabywcy oraz nowego środka transportu, w szczególności.”;	Wskutek uchylenia art. 42 ust. 3 pkt 2 ustawy o VAT, odnoszącego się do kopii faktury, która nie może stanowić dokumentu potwierdzającego dostarczenie towaru nabywcy na terytorium innego państwa członkowskiego, konieczne jest odpowiednie dostosowanie brzmienia ust. 4 i 5 art. 42 ustawy o VAT.
Art. 1 pkt 36 lit. e projektu ustawy	36) w art. 42: e) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Dokument wywozu podatnik wystawia w każdym przypadku, w którym ma zastosowanie art. 106f ust. 5.”;	Zmiana w art. 42 ust. 6 projektu ustawy polega na wpisaniu właściwego przywołania przepisu dotyczącego zasad fakturowania.
Art. 1 pkt 36 lit. f –h	33) w art. 42: (...) f) uchyla się ust. 7,	Uchylenie ust. 15 w art. 42 ustawy o VAT, tj. delegacji do określenia w rozporządzeniu innych sposobów dokumentowania wywozu towarów z terytorium kraju i dostarczania ich na terytorium

projektu ustawy	g) uchyla się ust. 15, h) uchyla się ust. 17;	państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju jest związane z faktem, że ta fakultatywna delegacja nie została wykorzystana przez ponad 8 lat, nie jest zatem celowe jej utrzymywanie. Proponuje się uchylenie delegacji dla Ministra Finansów zawartej w art. 42 ust. 17 ustawy o VAT, dotyczącej wyznaczenia jednostki organizacyjnej, w której funkcjonuje biuro wymiany informacji o podatku VAT. Przedmiotowa zmiana ma związek z uchylaniem w tym artykule przepisu ust. 7 , w związku z czym nie ma uzasadnienia do określania tej delegacji w tym artykule.
Art. 1 pkt 37 lit. a tiret trzeci projektu ustawy	37) w art. 43 a) w ust. 1: (...) - pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) dostawę za cenę równą wartości nominalnej znaczków pocztowych, ważnych w obrocie pocztowym na terytorium kraju i innych znaczków tego typu;”;	W art. 43 ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT wykreśla się wyraz „znaków skarbowych”. Proponowana zmiana ma charakter porządkowy. Znaki skarbowe jako sposób zapłaty należnej opłaty skarbowej zostały wycofane ze stosowania na mocy ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.
Art. 1 pkt 37 lit. a tiret czwarty projektu ustawy	37) w art. 43 a) w ust. 1: (...) - pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) dostawę terenów niezabudowanych innych niż tereny budowlane;”;	Zmiana w art. 43 ust. 1 pkt 9 ustawy o VAT wynika z wprowadzenia projektem definicji terenów budowlanych w art. 2 pkt 33 ustawy o VAT.
Art. 1 pkt 37 lit. a tiret piąty projektu ustawy	37) w art. 43 a) w ust. 1: - w pkt 12 lit. d otrzymuje brzmienie: „d) otwartymi funduszami emerytalnymi oraz dobrowolnymi funduszami emerytalnymi w rozumieniu przepisów o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, a także Funduszem Gwarancyjnym utworzonym na podstawie tych przepisów;”;	Proponowana zmiana ma charakter porządkowy. Zmiana ma na celu przeniesienie zwolnienia od podatku czynności zarządzania dobrowolnymi funduszami emerytalnymi z rozporządzenia do ustawy, w której znajdują się zwolnienia usług zarządzania dla różnych funduszy, zatem logiczne jest, aby tego rodzaju zwolnienia były w jednym miejscu
Art. 1 pkt 37 lit. b projektu ustawy dot. uchylenia ust. 7 w art. 43 ustawy o VAT	37) w art. 43: b) uchyla się ust. 7,	Uchylenie ust. 7 w art. 43 ustawy o VAT jest zmianą porządkującą (nie będzie już konieczności przywoływania uchylonego art. 29 ust. 8). Wskutek uchylenia art. 43 ust. 7 ustawy (wyłączającego stosowanie zwolnienia z ust. 1 pkt 10 w przypadku określonym w uchylanym art. 29 ust. 8) zwolnienie od podatku będzie miało zastosowanie dla czynności związanych z przekształceniem przysługującego członkowi spółdzielni mieszkaniowej lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu lub ustanowieniem w miejsce tego prawa odrębnej własności lokalu – bez względu na okres jaki upłynął od ustanowienia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu.
Art. 1 pkt 37 lit e projektu ustawy	37) w art. 43: e) w ust. 16 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 40a i 41, nie ma zastosowania do usług dotyczących praw i udziałów odzwierciedlających;”;	Zmiana ma charakter techniczny i polega na konieczności uwzględnienia regulacji dotyczących zwolnienia od podatku czynności, których przedmiotem są udziały w spółkach posiadających i nieposiadających osobowość prawną i innych podmiotach posiadających osobowość prawną (w tym transakcji w zakresie obrotu tymi udziałami) przeniesionych z rozporządzenia wykonawczego do ustawy.
Art. 1 pkt 38 projektu ustawy	38) w art. 44 uchyla się pkt 3;	W art. 44 proponuje się uchylić pkt 3 . Należy zaznaczyć, że w przypadku towarów importowanych nie dochodzi do zbiegu przepisów w zakresie importu i wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, zatem nie ma konieczności zwalniania czynności, które nie wystąpią.
Art. 1 pkt 39, pkt 40 lit. a tiret pierwszy i pkt 68	39) w art. 46 pkt 1 otrzymuje następujące brzmienie: „1) za napoje alkoholowe uważa się piwo, wino, aperitify na bazie wina lub alkoholu, koniaki, likiery lub napoje spirytusowe i inne podobne, klasyfikowane według kodów objętych pozycjami od 2203 00 do 2208 Nomenklatury Scalonej (CN);”;	Zmiana do art. 46 pkt 1 oraz art. 83 ust. 1 pkt 2 , jak również zmiana w kolumnie 1 w załączniku nr 7 mają charakter techniczny i spowodowane są koniecznością dostosowania kodów CN wymienionych w ustawie o VAT do obecnie obowiązujących kodów CN wynikających z Rozporządzenia Wykonawczego Komisji (UE) nr 1006/2011 z dnia 27 września 2011 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87w sprawie nomenklatury taryfowej i

projektu ustawy	40) w art. 83: a) w ust. 1: - pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) importu środków transportu morskiego, rybołówstwa morskiego i statków ratowniczych morskich (CN 8901 10 10, 8901 30 10, 8901 90 10, 8902 00 10, ex 8905 90 10) przez armatorów morskich:”, 68) w załączniku nr 7 w kolumnie pierwszej: a) wyrazy „ex 3706 90 51” zastępuje się wyrazami „ex 3706 90 52”; b) wyrazy „ex 8524” zastępuje się wyrazami „ex 8523”;	statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. UE L 282 z 28.10.2011 r. i L 290 z 9.11.2011 r.).
Art. 1 pkt 40 lit. a tiret drugi projektu ustawy	40) w art. 83: a) w ust. 1: - w pkt 20 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „20) usług związanych bezpośrednio z importem towarów, w przypadku, gdy wartość tych usług została włączona do podstawy opodatkowania, zgodnie z art. 30b ust. 3, z wyjątkiem usług:”,	Zmiana we wprowadzeniu do wyliczenia w pkt 20 w art. 83 ust. 1 ustawy o VAT jest zmianą redakcyjną i polega na przywołaniu odpowiednich odwołań w związku z uchyleniem art. 29 ustawy o VAT
Art. 1 pkt 42 lit. a projektu ustawy (dot. art. 86 ust. 2 pkt 5 ustawy o VAT)	42) w art. 86: a) w ust. 2: - uchyla się pkt 5,	Uchylenie art. 86 ust. 2 pkt 5 jest zmianą porządkową wynikającą ze zmian wprowadzonych w art. 86 ust. 1 pkt 2 ustawy o VAT, dotyczących określenia co stanowi podatek naliczony w imporcie towarów.
Art. 1 pkt 41 lit. a tiret czwarty projektu ustawy (dot. art. 86 ust. 2 pkt 6 ustawy o VAT)	41) w art. 86: a) w ust. 2: (...) - pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) różnica podatku, o której mowa w art. 30c ust. 2 i art. 37;”,	Zmiana w art. 86 ust. 2 pkt 6 ustawy o VAT jest zmianą porządkową i wiąże się z uchyleniem art. 29 ustawy o VAT. Regulacje w tym zakresie znajdują się w projektowanym art. 30c ust. 2, stąd niezbędne jest właściwe ich przywołanie.
Art. 1 pkt 41 lit. b projektu (uchylający pkt 2 w art. 86 ust. 2 ustawy o VAT)	41) w art. 86: b) w ust. 8 uchyla się pkt 2,	Uchylenie art. 86 ust. 8 pkt 2 ustawy o VAT wiąże się z faktem, że powtórzona jest w nim (w odniesieniu do czynności, o których mowa w art. 7 ust. 3-7 ustawy o VAT) zasada, która jest już wyrażona w ust. 1 tego przepisu.
Art. 1 pkt 41 lit. d projektu (uchylający ust. 10a w	41) w art. 86: d) uchyla się ust. 10a;	W dodawanym ust. 19a w art. 19a proponuje się (co wiąże się z uchyleniem ust. 10a w art. 86 ustawy o VAT) wskazanie, kiedy u nabywcy, dla którego wystawiono fakturę korygującą, powstaje obowiązek zmniejszenia kwoty podatku naliczonego, w związku z tą korektą.

art. 86 ustawy o VAT)		
Art. 1 pkt 41 lit. g projektu ustawy	42) w art. 86: (...) g) uchyla się ust. 12 i ust. 12a,	Zaproponowano uchylenie ust. 12 i ust. 12a w art. 86 , które zawierały dodatkowe warunki dla skorzystania z prawa do odliczenia. Nowe podejście do powiązania momentu odliczenia podatku z momentem powstania obowiązku podatkowego, czyni częściowo nieaktualnym rozwiązania zawarte w tych przepisach, ponadto wymóg z ust. 12 został przeformułowany i wpisany w nowe brzmienie ust. 10.
Art. 1 pkt 41 lit. j projektu ustawy	41) w art. 86: j) uchyla się ust. 16-18,	Dodanie ust. 10d w art. 86 ustawy o VAT wiąże się z uchyleniem konstrukcji obowiązującej obecnie na podstawie art. 86 ust. 16-18 ustawy o VAT oraz rozwiązań wydanych na podstawie delegacji ustawowej, określonej w art. 86 ust. 21 ustawy o VAT.
Art. 11 pkt 41 lit. l projektu ustawy	41) w art. 86: l) uchyla się ust. 20 i 21;	Przepis ust. 20 z uwagi na przeniesienie jego treści do art. 86 ust. 2 pkt 7 ustawy o VAT uchyla się. Uchyla się również delegację zawartą w ust. 21 , gdyż materia ta została uregulowana w ustawie i nie ma uzasadnienia aby kwestie te regulować rozporządzeniem.
Art. 1 pkt 42 projektu ustawy	42) w art. 87: a) „10. Do zwrotu różnicy podatku podatnikowi, o którym mowa w art. 16, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2, 2a, 6 i 7.”, b) uchyla się ust. 11 i 12;	Zmiana w art. 87 ust. 10 ustawy o VAT jest zmianą porządkową z uwagi na usunięcie referencji do art. 86 ust. 20. Do zwrotu różnicy podatku podatnikowi, o którym mowa w art. 16, stosować się będzie odpowiednio przepisy ust. 2-2a oraz ust. 6 i 7 art. 87 ustawy o VAT. W art. 87 proponuje się również uchylić ust. 11 i 12 , stanowiące delegację do wydania przepisów wykonawczych.
Art. 1 pkt 43 lit. a projektu ustawy	43) w art. 88: a) w ust. uchyla się pkt 5,	Zmiany zaproponowane w art. 88 ustawy dotycząca uchylenia w ust. 1 pkt 5 lit. a i b polega na uchyleniu przepisów zgodnie z którymi obniżenia kwoty lub zwrotu różnicy podatku należnego nie stosuje się do nabywanych przez podatnika towarów i usług, których nabycie: a) zostało udokumentowane fakturami otrzymanymi przed dniem utraty zwolnienia określonego w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy o VAT w brzmieniu obecnie obowiązującym albo przed dniem rezygnacji z tego zwolnienia, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 113 ust. 5 i 7 ustawy o VAT w brzmieniu obecnie obowiązującym. Zmiana wiąże się ze zmianami wprowadzonymi projektowaną ustawą w art. 113 ust. 5 i 7 ustawy o VAT. b) nastąpiło w wyniku darowizny lub nieodpłatnego świadczenia usług. Usunięcie tego przepisu nie spowoduje zmian merytorycznych. Przepis obecnie nie ma praktycznego zastosowania, bo w sytuacjach objętych jego zakresem wystawiane są faktury wewnętrzne, a nie faktury. Również projektowane zmiany nie uzasadniają utrzymania przedmiotowego przepisu.
Art. 1 pkt 43 lit. d projektu ustawy	43) w art. 88: d) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Obniżenia kwoty lub zwrotu różnicy podatku należnego nie stosuje się również do podatników, którzy nie są zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni, zgodnie z art. 96, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 86 ust. 2 pkt 7.”,	Zmiana ust. 4 w art. 88 do ustawy o VAT jest związana z uchyleniem art. 86 ust. 20 i nowym art. 86 ust. 2 pkt 7.
Art. 1 pkt 44 projektu ustawy	44) w art. 89 w ust. 1i pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) u którego sprzedaż była zwolniona od podatku na podstawie art. 113.”	Zmiana w art. 89 ust. 1i pkt 3 jest zmianą redakcyjną wynikającą ze zmiany wprowadzonej w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT (zwolniona od podatku ma być sprzedaż a nie podatnik).

Art. 1 pkt 46 lit. a projektu ustawy	46) w art. 96: a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Podmioty wymienione w art. 15, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 lub wykonujące wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3, mogą złożyć zgłoszenie rejestracyjne.”,	Zmiana w art. 96 ust. 3 ustawy o VAT ma charakter redakcyjny, dostosowujący i związana jest ze zmianą art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT (zwalnia się sprzedaż a nie podatnika).
Art. 1 pkt 46 lit. c tiret pierwszy projektu ustawy	46) w art. 96: c) w ust. 5 w zdaniu pierwszym: - pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) przed dniem dokonania pierwszej sprzedaży towaru lub usługi, innych niż zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 2, 2a i 4-41 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3, w przypadku rozpoczęcia dokonywania tej sprzedaży;”,	Zmiana w art. 96 ust. 5 pkt 1 ma również charakter redakcyjny i polega na powołaniu odpowiednich przepisów art. 43 ustawy o VAT.
Art. 1 pkt 46 lit. c tiret drugi projektu ustawy	46) w art. 96: c) w ust. 5 w zdaniu pierwszym: (...) - pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3) przed początkiem miesiąca, w którym podatnik rezygnuje ze zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 oraz w art. 113 ust. 1 i 9, w przypadku rezygnacji z tego zwolnienia, z zastrzeżeniem pkt 4; 4) przed dniem wykonania pierwszej czynności określonej w art. 5, w przypadku rezygnacji ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 9, od pierwszej wykonanej czynności.”,	Zmiany mają charakter techniczny. Zgodnie ze zmienionym brzmieniem pkt 3 i 4 w art. 96 ust. 5 ustawy o VAT podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 3, rozpoczną wykonywanie sprzedaży opodatkowanej, utracą zwolnienie od podatku lub zrezygnują z tego zwolnienia, obowiązane będą do złożenia zgłoszenia rejestracyjnego, a w przypadku podatników zarejestrowanych – do aktualizacji tego zwolnienia w następujących terminach: - przed początkiem miesiąca, w którym podatnik rezygnuje ze zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 oraz art. 113 ust. 1 i 9 w brzmieniu nadanym projektem, w przypadku rezygnacji z tego zwolnienia od początku wybranego miesiąca, - przed wykonaniem pierwszej czynności określonej w art. 5, w przypadku rezygnacji ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 9 w brzmieniu nadanym projektem, od pierwszej wykonanej czynności.
Art. 1 pkt 46 lit. d projektu ustawy	46) w art. 96: d) ust. 10 otrzymuje brzmienie: „10. Podatnicy zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni, u których następnie sprzedaż została zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 lub którzy następnie zgłosili, że będą wykonywać wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43, pozostają w rejestrze jako podatnicy VAT zwolnieni.”,	Zmiana w art. 96 ust. 10 jest zmianą redakcyjną wynikającą ze zmiany wprowadzonej w art. 113 ust. 1 ustawy o VAT (zwolniona od podatku ma być sprzedaż a nie podatnik).
Art. 1 pkt 46 lit. e	46) w art. 96: e) uchyla się ust. 11	W związku z kompleksowym uregulowaniem w projektowanym art. 106e katalogu danych, które winna zawierać faktura, zasadne jest uchylenie regulacji przewidzianych w art. 96 ust. 11 ustawy o VAT. Dodatkowo przepisy dyrektywy 2006/112/WE nie regulują kwestii umieszczenia numerów VAT w ofertach.
Art. 1 pkt 48 projektu ustawy	48) w art. 98 w ust. 1 uchyla się pkt 3;	W związku ze zmianami zaproponowanymi w art. 97 ust. 17 – 19 konieczne jest uchylenie pkt 3 w art. 98 ust. 1 , zawierającego delegację dla Ministra Finansów do określenia w drodze rozporządzenia niezbędnych elementów wniosku o potwierdzenie zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego

		innym niż Polska, a także elementów takiego potwierdzenia.
Art. 1 pkt 49 lit. a projektu ustawy	49) w art. 99: (...) a) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113, oraz podmiotów wykonujących wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3, chyba że przysługuje im zwrot różnicy podatku lub zwrot podatku naliczonego zgodnie z art. 87 lub przepisami wydanymi na podstawie art. 92 ust. 1 pkt 3 albo są obowiązani do dokonania korekty podatku odliczonego, o której mowa w art. 90a lub art. 91.”,	Zmiana w art. 99 ust. 7 ustawy o VAT ma charakter redakcyjny dostosowujący i związana jest ze zmianą art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT (zwalnia się od VAT sprzedaż a nie podatnika).
Art. 1 pkt 50 lit. a projektu ustawy	50) w art. 100: a) w ust. 8 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) łączną wartość wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, łączną wartość wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, w tym również łączną wartość dostawy towarów, o której mowa w ust. 1 pkt 3, łączną wartość świadczonych usług, o których mowa w ust. 1 pkt 4 – w odniesieniu do poszczególnych kontrahentów.”,	Zmiana w art. 100 ust. 8 pkt 4 ustawy o VAT ma charakter redakcyjny i polega na dostosowaniu przepisu do zmian wynikających z uchylecia art. 31 ustawy o VAT i dodania art. 30a.
Art. 1 pkt 50 lit. b do projektu ustawy	50) w art. 100: (...) b) ust. 11 otrzymuje brzmienie: „11. Na potrzeby określenia momentu powstania obowiązku podatkowego, o którym mowa w ust. 3 i 4, w zakresie świadczenia usług wymienionych w ust. 1 pkt 4, przepisy art. 19a ust. 1 - 3 i 8 stosuje się odpowiednio.”,	Zmiana w art. 100 ust. 11 również jest zmianą redakcyjną i jest związana z uchYLENIEM art. 19 ustawy o VAT i wprowadzeniem art. 19a.
Art. 1 pkt 51 projektu ustawy	51) art. 104 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Przepisy art. 21 i art. 86 ust. 10e stosuje się również do podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatników wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej, kwot określonych w art. 2 pkt 25.”;	Propozycja modyfikacji art. 104 ustawy o VAT ma także charakter redakcyjny i związana jest z uchYLENIEM ust. 16-18 w art. 86 ustawy o VAT.
Art. 1 pkt 54 projektu ustawy	54) w art. 109: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podatnicy, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, są obowiązani prowadzić ewidencję sprzedaży za dany dzień, nie później jednak niż przed dokonaniem sprzedaży w dniu następnym.”,	Zmiana w art. 109 ust. 1 i 3 ustawy o VAT jest zmianą redakcyjną wynikającą ze zmiany wprowadzonej w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT (zwolniona od podatku ma być sprzedaż a nie podatnik). Podobnie zmiana zdania drugiego w art. 109 ust. 3a ustawy o VAT ma charakter porządkowy i wiąże się z koniecznością wskazania nowych przywołań do przepisów dodawanego art. 19a.

	b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Podatnicy, z wyjątkiem podatników wykonujących wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3 oraz podatników, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, są obowiązani prowadzić ewidencję zawierającą: kwoty określone w art. 90, dane niezbędne do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokość podatku należnego, kwoty podatku naliczonego obniżające kwotę podatku należnego oraz kwotę podatku podlegającą wpłacie do urzędu skarbowego lub zwrotowi z tego urzędu oraz inne dane służące do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej, a w przypadkach określonych w art. 120 ust. 15, art. 125, art. 134 oraz art. 138 – dane określone tymi przepisami niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej.”, c) w ust. 3a zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „W przypadku usług, do których stosuje się art. 28b, stosuje się odpowiednio przepisy art. 19a.”;	
Art. 1 pkt 55 lit. a projektu ustawy	55) w art. 111: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Do obrotu wykazywanego w ewidencji, o której mowa w ust. 1, nie wlicza się kwoty podatku należnego.”,	W związku z proponowanym w projekcie uchyleniem art. 29 ust. 1, zawierającym definicję obrotu, konieczne jest doprecyzowanie tej kwestii na potrzeby stosowania art. 111. W art. 111 wprowadza się zatem dodatkowy ust. 1a , zgodnie z którym do obrotu wykazywanego w ewidencji, o której mowa w ust. 1, nie wlicza się kwoty podatku należnego.
Art. 1 pkt 55 lit. b projektu ustawy	55) w art. 111: (...) b) w ust. 3a: - pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) dokonywać wydruku paragonu fiskalnego lub faktury z każdej sprzedaży oraz wydawać wydrukowany dokument nabywcy;”, - pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) dokonywać wydruku emitowanych przez kasę rejestrującą dokumentów i ich kopii;”,	Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 111 ust. 3a pkt 1 ustawy o VAT podatnicy prowadzący ewidencję obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących są obowiązani dokonywać wydruku paragonu fiskalnego lub faktury z każdej sprzedaży oraz wydawać oryginał wydrukowanego dokumentu nabywcy. Zmiana w tym przepisie polega na pominięciu zwrotu „oryginał” i ma charakter doprecyzowujący, w związku z nowym brzmieniem art. 106a – 106m. Zmiana w art. 111 ust. 3a pkt 8 ustawy o VAT polega na pominięciu wyrazów „na nośniku papierowym”.
Art. 1 pkt 55 lit. c projektu ustawy	55) w art. 111: (...) c) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W przypadku gdy podatnik rozpoczął ewidencjonowanie obrotu w obowiązujących terminach i wykonuje wyłącznie czynności zwolnione od podatku lub jest podatnikiem, u którego sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, urząd skarbowy dokonuje zwrotu kwoty określonej w ust. 4 na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub na	Zmiana w art. 111 ust. 5 ustawy o VAT jest zmianą redakcyjną wynikającą ze zmiany wprowadzonej w Art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT (zwolniona od podatku ma być sprzedaż a nie podatnik).

	rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, w terminie do 25. dnia od dnia złożenia wniosku przez podatnika.”,	
Art. 1 pkt 55 lit. d projektu ustawy	55) w Art. 111: (...) d) ust. 6c otrzymuje brzmienie: „6c. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 6b, wydaje się na czas określony i może być ono cofnięte w przypadku wprowadzenia do obrotu kas rejestrujących niespełniających funkcji, kryteriów i warunków technicznych, które muszą spełniać kasy rejestrujące, lub niezgodnych z egzemplarzem wzorcowym kasy lub dokumentami dołączanymi do wniosku o wydanie tego potwierdzenia.”;	Nowe brzmienie art. 111 ust. 6c ustawy o VAT stanowi doprecyzowanie dotychczasowego zapisu. Przepis ten określa przypadki cofnięcia potwierdzenia, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy o VAT. Doprecyzowanie polega na wskazaniu, iż potwierdzenia, o których mowa w ust. 6b, o spełnieniu przez kasę funkcji, kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy, będą cofnięte w przypadku, wprowadzenia do obrotu przez producenta krajowego, podmiot dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importera, kas rejestrujących, które nie spełniają funkcji, kryteriów i warunków technicznych, lub są niezgodne z egzemplarzem wzorcowym kasy lub dokumentami dołączanymi do wniosku o wydanie tego potwierdzenia.
Art. 1 pkt 60 lit. b projektu ustawy	60) w art. 119: (...) b) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W przypadku gdy przy świadczeniu usługi turystyki, oprócz usług nabywanych od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty, podatnik wykonuje we własnym zakresie część świadczeń w ramach tej usługi, zwanych dalej „usługami własnymi”, odrębnie ustala się podstawę opodatkowania dla usług własnych i odrębnie w odniesieniu do usług nabytych od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty. W celu określenia podstawy opodatkowania dla usług własnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 29a.”,	Zmiana w ust. 5 art. 119 ma wyłącznie charakter techniczny, związany z uchyleniem art. 19 i zastąpieniu jego regulacji art. 19a.
Art. 1 pkt 60 lit. c projektu ustawy	60) w art. 119: (...) c) uchyla się ust. 10;	W związku z kompleksowym uregulowaniem w projektowanym art. 106e katalogu danych, które winna zawierać faktura, zasadne jest uchylenie regulacji przewidzianych art. 119 ust. 10 ustawy o VAT.
Art. 1 pkt 61 projektu ustawy	61) w art. 120: a) w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5-8 w brzmieniu: „5) przez kwotę sprzedaży rozumie się całkowitą kwotę, którą podatnik otrzymał lub ma otrzymać z tytułu dostawy towarów od nabywcy lub osoby trzeciej, wliczając w to otrzymane dotacje, subwencje i inne dopłaty bezpośrednio związane z tą dostawą, podatki, cła, opłaty i inne należności o podobnym charakterze oraz koszty dodatkowe, takie jak prowizje, koszty opakowania, transportu i ubezpieczenia, którymi podatnik obciąża nabywcę, z wyłączeniem kwot, o których mowa w art. 29a ust. 7; 6) przez kwotę nabycia rozumie się wszystkie składniki wynagrodzenia, o których mowa w pkt 5, które dostawca towarów otrzymał lub ma otrzymać od podatnika; 7) przez łączną wartość dostaw rozumie się sumę poszczególnych kwot sprzedaży; 8) przez łączną wartość nabyć rozumie się sumę poszczególnych kwot nabycia.”,	Proponowana zmiana w art. 120 ustawy o VAT ma na celu doprecyzowanie przepisów. Do słowniczka w art. 120 w ust. 1 proponuje się wprowadzenie pkt 5-8 zawierających definicje pojęć kwota sprzedaży, kwota nabycia, łączna kwota dostaw oraz łączna kwota nabyć. Zdefiniowanie tych pojęć precyzyjniej pozwoli odzwierciedlić przepisy dyrektywy 2006/112/WE w tym zakresie i ułatwi stosowanie przepisów art. 120. Obecne obowiązujące brzmienie przepisu art. 120 ust. 4, z uwagi na wskazanie, iż w odniesieniu do towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków nabytych uprzednio przez podatnika dla celów prowadzonej działalności lub importowanych w celu odprzedaży podstawą opodatkowania jest marża pomniejszona o kwotę podatku, może sugerować, iż możliwe jest stosowanie marży również w odniesieniu do dostawy towarów używanych uprzednio importowanych przez podatnika. Dopiero z treści ust. 11 wynika, iż marża może mieć zastosowanie jedynie do dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków uprzednio zaimportowanych przez podatnika a nie do dostaw towarów używanych zaimportowanych przez podatnika. W celu zatem wyeliminowania wątpliwości przeredagowany został przepis ust. 4 poprzez wykreślenie odniesienia do importowanych towarów. Konsekwencją wprowadzenia do słowniczka w ust. 1 art. 120 w pkt 5-8 pojęć: kwota sprzedaży, kwota nabycia, łączna kwota dostaw oraz łączna kwota nabyć jest konieczność dodatkowego odpowiedniego przeredagowania przepisu ust. 4 oraz uchylenia ust. 6 w art. 120.

	b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W przypadku podatnika dokonującego dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków nabytych uprzednio przez tego podatnika w ramach prowadzonej działalności, w celu odprzedaży, podstawą opodatkowania podatkiem jest marża stanowiąca różnicę między kwotą sprzedaży a kwotą nabycia, pomniejszona o kwotę podatku.”, c) uchyla się ust. 6, d) ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Jeżeli różnica, o której mowa w ust. 7, utrzymuje się przez okres 12 miesięcy, to podatnik traci prawo do obliczania marży zgodnie z ust. 5. Podatnik może ubiegać się ponownie o skorzystanie z obliczania marży zgodnie z ust. 5 po upływie roku od utraty tego prawa, licząc od końca miesiąca, w którym utracił prawo do rozliczania tą metodą.”, e) uchyla się ust. 16;	Zmiana w art. 120 w ust. 9 ustawy o VAT ma charakter wyłącznie redakcyjny. Wyraz „do” zastępuje się wyrazem „od”. Zgodnie z nowym brzmieniem podatnik może ubiegać się ponownie o skorzystanie z obliczania marży zgodnie z ust. 5 po upływie roku od utraty tego prawa, licząc od końca miesiąca, w którym utracił prawo do rozliczania tą metodą. W związku z kompleksowym uregulowaniem w projektowanym art. 106e katalogu danych, które winna zawierać faktura, zasadne jest uchylene regulacji przewidzianych w art. 120 ust. 16 ustawy o VAT.
Art. 1 pkt 62 projektu ustawy	62) w art. 127 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Sprzedawcami nie mogą być podatnicy, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9.”;	Zmiana w art. 127 ust. 3 jest zmianą redakcyjną wynikająca ze zmiany wprowadzonej w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT (zwolniona od podatku ma być sprzedaż a nie podatnik).
Art. 1 pkt 63 projektu ustawy	63) w art. 136 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W przypadku gdy w procedurze uproszczonej drugim w kolejności podatnikiem, o którym mowa w art. 135 ust. 1 pkt 4 lit. b i c, jest podatnik wymieniony w art. 15, uznaje się, że wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów zostało u niego opodatkowane, jeżeli wystawił on ostatniemu w kolejności podatnikowi VAT fakturę zawierającą, oprócz danych wymienionych w art. 106e, następujące informacje:”;	Zmiana wprowadzenia do wyliczenia w art. 136 ust. 1 ustawy o VAT ma na celu określenie właściwego przywołania do zmienionych przepisów w zakresie fakturowania.
Art. 1 pkt 64 projektu ustawy	64) w art. 138 w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) obrót (bez kwoty podatku) z tytułu dokonania na jego rzecz dostawy w rozumieniu art. 135 ust. 1 pkt 4 lit. a oraz kwotę podatku przypadającą na tę dostawę, która stanowi u niego wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów,”;	Zmiana polega na określeniu w art. 138 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o VAT, że użyte w tym przepisie pojęcie „obróty” nie obejmuje podatku VAT.
Art. 1 pkt 65 projektu ustawy	65) art. 146c otrzymuje brzmienie: „Art. 146c. W okresie, o którym mowa w art. 146a, na potrzeby art. 86 ust. 2 pkt 7, kwotą podatku naliczonego jest kwota stanowiąca równowartość 23 % kwoty należnej z tytułu dostawy nowego środka transportu, nie wyższa jednak niż kwota podatku zawartego w fakturze stwierdzającej nabycie tego środka lub dokumencie celnym, albo podatku zapłaconego przez podatnika od wewnątrzwspólnotowego nabycia tego środka.”;	Zmiana w art. 146c ustawy o VAT jest zmianą techniczną, polegającą na przywołaniu właściwego przepisu ustawy (art. 86 ust. 2 pkt 7) w miejsce uchylanego art. 86 ust. 20 ustawy o VAT.
Art. 1 pkt 66 projektu	66) w art. 146h wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:	Zmiana wprowadzenia do wyliczenia w art. 146h ustawy o VAT jest zmianą techniczną polegającą na przywołaniu właściwego przepisu ustawy (art. 86 ust. 2 pkt 7) w miejsce uchylanego art. 86 ust.

ustawy	„Na potrzeby art. 86 ust. 2 pkt 7 kwotą podatku naliczonego jest kwota stanowiąca równowartość.”;	20 ustawy o VAT.
Art. 2 projektu ustawy	W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749) w art. 87 § 1 otrzymuje brzmienie: „§ 1. Jeżeli z odrębnych przepisów nie wynika obowiązek wystawienia faktury, podatnicy prowadzący działalność gospodarczą są obowiązani, na żądanie kupującego lub usługobiorcy, wystawić rachunek potwierdzający dokonanie sprzedaży lub wykonanie usługi.”.	W art. 2 projektu ustawy wprowadza się zmiany do art. 87 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa. Zgodnie z nowym brzmieniem przepisu, jeżeli z odrębnych przepisów nie wynika obowiązek wystawienia faktury, podatnicy prowadzący działalność gospodarczą obowiązani są na żądanie kupującego lub usługobiorcy wystawić rachunek potwierdzający dokonanie sprzedaży lub wykonanie usługi. Zmiany wynikają z omówionych zmian dotyczących obowiązku wystawiania faktur
Art. 3 pkt 1 lit. a projektu ustawy	Art. 3. W ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 247, poz. 1652 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 585) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1: a) pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) w art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku gdy między nabywcą a dokonującym dostawy towarów lub usługodawcą istnieje związek, o którym mowa w ust. 2, oraz w przypadku gdy wynagrodzenie jest: 1) niższe od wartości rynkowej, a nabywca towarów lub usług nie ma zgodnie z art. 86, art. 86a, art. 88, art. 88a i art. 90 oraz z przepisami wydanymi na podstawie art. 92 ust. 3 pełnego prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, 2) niższe od wartości rynkowej, a dokonujący dostawy towarów lub usługodawca nie ma zgodnie z art. 86, art. 86a, art. 88, art. 88a i art. 90 oraz z przepisami wydanymi na podstawie art. 92 ust. 3 pełnego prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, a dostawa towarów lub świadczenie usług są zwolnione od podatku, 3) wyższe od wartości rynkowej, a dokonujący dostawy towarów lub usługodawca nie ma zgodnie z art. 86, art. 86a, art. 88, art. 88a i art. 90 oraz z przepisami wydanymi na podstawie art. 92 ust. 3 pełnego prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego - organ podatkowy określa podstawę opodatkowania zgodnie z wartością rynkową, jeżeli okaże się, że związek ten miał wpływ na ustalenie wynagrodzenia z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług.”,	W związku z wprowadzaną niniejszym projektem zmianą <u>art. 32 ust. 1</u> ustawy o VAT, należy dostosować do tego brzmienia treść art. 32 ust. 1 , zawartego w art. 1 pkt 9 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., której wejście w życie przesuwa się odrębną ustawą na dzień 1 stycznia 2014 r.
Art. 3 pkt 1 lit. b i pkt 2 projektu	1) w art. 1: (...) b) w pkt 13 uchyla się lit. b;	Ponadto proponuje się uchylenie lit. b w art. 1 pkt 13 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. Przepis, po jego wejściu w życie, nadawałby nowe brzmienie ust. 6 w art. 88 ustawy o VAT. Zgodnie z tą regulacją, nie stanowiłyby podstawy obniżenia podatku należnego oraz zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego faktury i dokumenty celne, w przypadku gdy zaświadczenie, o którym

	2) w art. 9 w pkt 2 skreśla się wyrazy „pkt 13 lit. b”.	mowa w art. 86a ust. 5 (art. 86a jest wprowadzany przepisem art. 1 pkt 12 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., którego wejście w życie proponuje się przesunąć na dzień 1 stycznia 2014 r.) zawiera informacje niezgodne ze stanem faktycznym. Jednocześnie należy do tej zmiany dostosować art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., (poprzez wykreślenie powołania art. 1 pkt 13 lit. b w art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r.).
Art. 4 projektu ustawy	Ustanowienie przedstawiciela podatkowego zgodnie z przepisami dotychczasowymi zachowuje ważność.	Wprowadzono przepis przejściowy (art. 4 projektu) zgodnie z którym w związku ze zmianami w zakresie wymogów stawianych przedstawicielowi podatkowemu postanowiono, że ustanowienie przedstawiciela podatkowego zgodnie z przepisami dotychczasowymi, uznaje się za ważne.
Art. 5 projektu ustawy	1. W przypadku czynności wykonanych przed dniem 1 lipca 2013 r. obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19-21 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed tym dniem. 2. Czynność, dla której w związku z jej wykonywaniem ustalane są następujące po sobie terminy płatności lub rozliczeń, uznaje się dla potrzeb stosowania ust. 1 za wykonaną z upływem każdego okresu, do którego odnoszą się te płatności lub rozliczenia, do momentu zakończenia wykonywania tej czynności. Czynność wykonywaną w sposób ciągły przez okres dłuższy niż rok, dla której w związku z jej wykonywaniem w danym roku nie upływają terminy płatności lub rozliczeń, uznaje się za wykonaną z upływem każdego roku podatkowego, do momentu zakończenia wykonywania tej czynności. 3. W przypadku czynności, o których mowa w art. 19 ust. 13 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, dla których do dnia 30 czerwca 2013 r. wystawiono fakturę, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą upływu terminu płatności, jeżeli został on określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu wykonywania tych czynności.	W art. 5 projektu zawarto przepisy przejściowe regulujące moment powstania obowiązku podatkowego. Doprecyzowano dla celów zastosowania przepisu przejściowego określenie momentu wykonania czynności tzw. ciągłych oraz wprowadzono upraszczającą regulację przejściową dla niektórych tych czynności takich jak dostawy energii elektrycznej, gazu przewodowego, usług dostarczania wody, dla których wystawiono fakturę do 30 czerwca 2012 roku (regulacja ta pozwoli na wydłużenie okresu dostosowawczego do nowych przepisów).
Art. 6 projektu ustawy	W przypadku czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1, podstawę opodatkowania ustala się zgodnie z przepisami art. 29-31 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2013 r.	W art. 6 projektu zawarto regulacje przejściowe odnośnie do określania podstawy opodatkowania.
Art. 7 projektu ustawy	Przy określaniu podstawy opodatkowania w przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów lub wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, do podstawy tej nie wlicza się kwot, w stosunku do których obowiązek podatkowy powstał odpowiednio zgodnie z art. 20 ust. 3 lub 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.	W art. 7 projektu przewidziano regulacje przejściowe odnoszące się do zasad określania podstawy opodatkowania w przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów lub wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, w stosunku do których na nowych zasadach określonych odpowiednio w art. 29a lub 30a ustawy o VAT w podstawie opodatkowania należy uwzględnić całą otrzymaną zapłatę, włącznie z zaliczkami, które świetle nowych regulacji nie będą już rodziły obowiązku podatkowego. Rozwiązanie przejściowe umożliwi zatem niewliczenie do podstawy opodatkowania tych kwot, które przed wejściem w życie zmienionych regulacji spowodowały powstanie obowiązku podatkowego z tytułu otrzymania całości lub części zapłaty przed dokonaniem transakcji wewnątrzwspólnotowych (na podstawie art. 20 ust. 3 lub 7 ustawy o VAT, w brzmieniu dotychczasowym).
Art. 8 projektu ustawy	W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 30 czerwca 2013 r., w zakresie podatku od towarów i usług z tytułu importu towarów, przepisy celne dotyczące poboru i wymiaru cła stosuje się zgodnie z art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 odpowiednio również do podatników, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	W art. 8 projektu , z uwagi na fakt, że regulacja zawarta w art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej ma wejść w życie dopiero z dniem 1 lipca 2013 r. konieczne jest wprowadzenie przepisu przejściowego dla podmiotów będących przedstawicielami podatkowymi, w zakresie w jakim działają w imieniu własnym na rzecz podatnika, odnośnie odpowiedniego stosowania przepisów dotyczących poboru i wymiaru cła, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia płatności oraz innych ułatwień płatniczych przewidzianych w przepisach celnych.

Art. 9 projektu ustawy	W okresie do dnia 31 marca 2013 r. zachowuje moc lista przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym ogłoszona przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego, na podstawie art. 83 ust. 1c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.	W art. 9 projektu , w związku z proponowanymi zmianami dotyczącymi art. 83 ust. 1a i 1c, w wyniku których, na listę przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym mają być wpisywani przewoźnicy posiadający siedzibę na terytorium Polski a nie jak obecnie mogli być wpisywani przewoźnicy zagraniczni, proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego, który utrzymałby w mocy do 31 marca 2013 r. obecnie obowiązującą listę. Oznaczałoby to, iż przewoźnicy zagraniczni, którzy znajdują się na obecnej liście uprawnieni byłiby do 31 marca 2013 r. do nabywania towarów i usług ze stawką 0% bez konieczności przedstawiania dodatkowych dokumentów, o których mowa w projektowanym art. 83 ust. 1f. Nowa lista na okres od 1 kwietnia 2013 r. do 31 marca 2014 r. tworzona byłaby już w oparciu o projektowane regulacje.
Art. 10 projektu ustawy	1. Do rozliczeń za okresy rozliczeniowe, które upływają z dniem 30 czerwca 2013 r., stosuje się przepisy art. 86 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2013 r. 2. W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów oraz świadczenia usług, dla których podatnikiem jest nabywca towarów lub usług, powstaje w rozliczeniu za okres, o którym mowa w art. 86 ust. 10 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, pod warunkiem uwzględnienia przez podatnika kwoty podatku należnego z tytułu tych transakcji w deklaracji podatkowej, w której jest on obowiązany rozliczyć podatek należny z tego tytułu.	W art. 10 projektu wprowadzono regulacje przejściowe dotyczące obniżania kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego. Zgodnie z tymi rozwiązaniami do rozliczeń za okresy rozliczeniowe okresy rozliczeniowe, które upłynęły z dniem 30 czerwca 2013 r. stosować się będzie przepisy art. 86 ustawy o VAT w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2013 r.
Art. 11 projektu ustawy	1. Do dokumentowania czynności dokonanych przed dniem 1 lipca 2013 r. stosuje się przepisy art. 106 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed tym dniem, oraz przepisy wydane na jego podstawie, z zastrzeżeniem ust. 2. 2. Do wystawiania faktur korygujących faktury wystawione przed dniem 1 lipca 2013 r. oraz faktury wystawione zgodnie z ust. 1 oraz do wystawiania faktur będących duplikatami takich faktur, stosuje się odpowiednio przepisy art. 106i i art. 106j ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 2. Akceptację przesyłania faktur w formie elektronicznej, wyrażoną na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2013 r., uznaje się za akceptację stosowania faktur elektronicznych, o której mowa w art. 106l ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 3. W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. podatnik nie ma obowiązku wystawiania faktur wewnętrznych, o których mowa w art. 106 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1.	W art. 11 projektu przewidziano regulacje przejściowe dotyczące zasad dokumentowania czynności. Do udokumentowania czynności dokonanych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy stosować się będzie przepisy obecnie obowiązujące (ust. 1). W projektowanym przepisie przejściowym przewidziano jednak wyjątek. Do wystawiania faktur korygujących faktury wystawione przed dniem 1 lipca 2013 r. oraz faktury wystawione zgodnie z ust. 1 oraz do wystawiania faktur będącymi duplikatami takich faktur, stosuje się odpowiednio przepisy art. 106i i 106j. ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (ust. 2). Proponuje się też, aby akceptacja przesyłania faktur w formie elektronicznej, wyrażona na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2013 r. zachowała ważność na potrzeby stosowania nowego art. 106l ust. 1 ustawy zmienianej (ust. 3). Ponadto wprowadza się przepis, że w okresie od 1 stycznia 2013 r. podatnik nie ma obowiązku wystawiania faktur wewnętrznych, o których mowa w art. 106 ust. 7 zmienianej ustawy (ust. 4).
Art. 12 projektu ustawy	Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie: 1) art. 28o, art. 82 ust. 3 i art. 99 ust. 14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 28o, art. 82 ust. 3 i art. 99 ust. 14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą; 2) art. 106 ust. 8 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia 30 czerwca 2013 r.	W art. 12 projektu wprowadza się regulację, zgodnie z którą dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie: 1) art. 28o, 82 ust. 3 i art. 99 ust. 14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 28o, 82 ust. 3 i art. 99 ust. 14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą; 2) art. 106 ust. 8 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia 30 czerwca 2013 r.

Art. 13 projektu ustawy	Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1 lit. b - w zakresie art. 2 pkt 31 i 32, pkt 9 lit. b, pkt 16, 17, 19, 25-29, 31, 34, pkt 35 lit. d-f, pkt 36 lit. e - h, pkt 40 lit. a tiret drugie, pkt 41 lit. a tiret pierwsze, trzecie, czwarte i piąte i lit. b-l, pkt 42, pkt 43 lit. b i d, pkt 45 lit. b, pkt 47 lit. b i c, pkt 48, pkt 50 lit. a i b, pkt 51-53, pkt 54 lit. c, pkt 55 lit. a, pkt 57, pkt 60 lit. b i c, pkt 61 lit. a-c i lit. e, pkt 63-66 oraz art. 2, art. 5, art. 6, art. 10 ust. 1 i art. 11 ust. 1-3, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2013 r.	Proponuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2013 r., z tym że przepisy: art. 1 pkt 1 lit. b - w zakresie art. 2 pkt 31 i 32, pkt 9 lit. b, pkt 16, 17, 19, 25-29, 31, 34, pkt 35 lit. d-f, pkt 36 lit. e - h, pkt 40 lit. a tiret drugie, pkt 41 lit. a tiret pierwsze, trzecie, czwarte i piąte i lit. b-l, pkt 42, pkt 43 lit. b i d, pkt 45 lit. b, pkt 47 lit. b i c, pkt 48, pkt 50 lit. a i b, pkt 51-53, pkt 54 lit. c, pkt 55 lit. a, pkt 57, pkt 60 lit. b i c, pkt 61 lit. a-c i lit. e, pkt 63-66 oraz art. 2, art. 5, art. 6, art. 10 ust. 1 i art. 11 ust. 1-3, będą stosowane od dnia 1 lipca 2013 r.
-------------------------	---	---

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

**zmieniające rozporządzenie w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom,
wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których
nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług²⁾**

Na podstawie art. 87 ust. 11 pkt 3, art. 106 ust. 8 pkt 1, art. 113 ust. 14 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 68, poz. 360) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„7) autentyczności pochodzenia faktury – rozumie się przez to pewność co do tożsamości dokonującego dostawy towarów lub świadczącego usługi albo wystawcy faktury;

8) integralności treści faktury – rozumie się przez to, że w fakturze nie zmieniono danych, które powinna zawierać faktura.”;

2) § 4 – 6 otrzymują brzmienie:

„§ 4. 1. Faktury wystawiają zarejestrowani podatnicy VAT czynni.

2. Faktury mogą również wystawiać zarejestrowani podatnicy VAT zwolnieni.

3. Faktury wystawiają również podatnicy, o których mowa w art. 16 ustawy, przy dokonywaniu wewnątrzwspólnotowej dostawy nowych środków transportu.

§ 5. 1. Faktura zawiera:

1) datę wystawienia faktury;

2) kolejny numer faktury, nadany w ramach jednej lub kilku serii, który w sposób jednoznaczny identyfikuje fakturę;

3) imiona i nazwiska lub nazwy podatnika i nabywcy towarów lub usług oraz ich adresy;

4) numer, za pomocą którego podatnik jest zidentyfikowany dla podatku, z zastrzeżeniem pkt 26 lit. a;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do przepisów dotyczących fakturowania (Dz. Urz. UE L 189 z 22.07.2010, str. 1).

- 5) numer, za pomocą którego nabywca towarów lub usług jest zidentyfikowany dla podatku lub podatku od wartości dodanej, pod którym otrzymał on towary lub usługi, z zastrzeżeniem pkt 26 lit. b;
- 6) datę dokonania lub zakończenia dostawy towarów lub wykonania usługi lub datę otrzymania należności, o której mowa w art. 19 ust. 11 ustawy, o ile taka data jest określona i różni się od daty wystawienia faktury;
- 7) nazwę (rodzaj) towaru lub usługi;
- 8) miarę i ilość dostarczonych towarów lub zakres wykonanych usług;
- 9) cenę jednostkową towaru lub usługi bez kwoty podatku (cenę jednostkową netto);
- 10) kwoty wszelkich rabatów, w tym za wcześniejszą zapłatę, o ile nie zostały one uwzględnione w cenie jednostkowej;
- 11) wartość dostarczonych towarów lub wykonanych usług, objętych transakcją, bez kwoty podatku (wartość sprzedaży netto);
- 12) stawkę podatku;
- 13) sumę wartości sprzedaży netto z podziałem na sprzedaż objętą poszczególnymi stawkami podatku i sprzedaż zwolnioną od podatku;
- 14) kwotę podatku od sumy wartości sprzedaży netto, z podziałem na kwoty dotyczące poszczególnych stawek podatku;
- 15) kwotę należności ogółem;
- 16) w przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług, w odniesieniu do których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy – wyrazy „metoda kasowa”;
- 17) w przypadku faktur, o których mowa w § 6 ust. 1 – wyraz „samofakturowanie”;
- 18) w przypadku świadczenia usług turystyki, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 119 ust. 1 ustawy kwota marży – wyrazy „procedura marży dla biur podróży”;
- 19) w przypadku dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 120 ust. 4 i 5 ustawy marża – odpowiednio wyrazy „procedura marży – towary używane”, „procedura marży – dzieła sztuki” lub „procedura marży – przedmioty kolekcjonerskie i antyki”;
- 20) w przypadku dostawy towarów lub wykonania usługi, dla których obowiązującym do rozliczenia podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze jest nabywca towaru lub usługi – wyrazy „odwrotne obciążenie”;
- 21) w przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług zwolnionych od podatku – wskazanie:
 - a) przepisu ustawy albo aktu wydanego na podstawie ustawy, na podstawie którego podatnik stosuje zwolnienie od podatku,
 - b) przepisu dyrektywy, który zwalnia od podatku tę dostawę towarów lub to świadczenie usług, lub

- c) innej podstawy prawnej wskazującej na to, że dostawa towarów lub świadczenie usług korzysta ze zwolnienia;
 - 22) w przypadku, o którym mowa w § 23 – nazwę i adres organu egzekucyjnego lub imię i nazwisko komornika sądowego oraz jego adres, a w miejscu określonym dla podatnika – imię i nazwisko lub nazwę dłużnika oraz jego adres;
 - 23) w przypadku faktur wystawianych w imieniu i na rzecz podatnika przez przedstawiciela podatkowego – nazwę lub imię i nazwisko przedstawiciela podatkowego, jego adres oraz numer, za pomocą którego jest on zidentyfikowany dla podatku;
 - 24) w przypadku gdy przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy są nowe środki transportu – moment (datę) dopuszczenia nowego środka transportu do użytku oraz:
 - a) przebieg pojazdu – w przypadku pojazdów lądowych, o których mowa w art. 2 pkt 10 lit. a ustawy,
 - b) liczbę godzin roboczych używania nowego środka transportu – w przypadku jednostek pływających, o których mowa w art. 2 pkt 10 lit. b ustawy oraz statków powietrznych, o których mowa w art. 2 pkt 10 lit. c ustawy;
 - 25) w przypadku faktur wystawianych przez drugiego w kolejności podatnika, o którym mowa w art. 135 ust. 1 pkt 4 lit. b i c ustawy, w wewnątrzwspólnotowej transakcji trójstronnej (procedurze uproszczonej) – dane określone w art. 136 ustawy;
 - 26) w przypadkach, o których mowa w art. 97 ust. 10 pkt 2 i 3 ustawy:
 - a) numer, za pomocą którego podatnik jest zidentyfikowany dla podatku, poprzedzony kodem PL,
 - b) numer, za pomocą którego nabywca towaru lub usługi jest zidentyfikowany dla celów podatku od wartości dodanej w danym państwie członkowskim, zawierający dwuliterowy kod stosowany dla podatku od wartości dodanej właściwy dla tego państwa członkowskiego.
2. Faktura nie zawiera:
- 1) w przypadku dostawy towarów lub wykonania usługi, dla których obowiązującym do rozliczenia podatku, zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8 ustawy, jest nabywca towaru lub usługobiorca – danych określonych w ust. 1 pkt 12 – 14;
 - 2) w przypadku świadczenia usług turystyki, dla których podstawę opodatkowania stanowi, zgodnie z art. 119 ust. 1 ustawy, kwota marży – danych określonych w ust. 1 pkt 9 – 14;
 - 3) w przypadku dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 120 ust. 4 i 5 ustawy kwota marży – danych określonych w ust. 1 pkt 9 – 14.
3. Faktura może nie zawierać:
- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 21 – danych określonych w ust. 1 pkt 5, 12 i 14;

- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 16 ustawy – danych określonych w ust. 1 pkt 4;
 - 3) w przypadku:
 - a) eksportu towarów,
 - b) sprzedaży uprawnionym przedstawicielstwom dyplomatycznym i urzędom konsularnym oraz członkom personelu tych przedstawicielstw i urzędów, a także innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych,
 - c) sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą w formie indywidualnych gospodarstw rolnych,
 - d) sprzedaży energii elektrycznej i ciepłej, gazu przewodowego, usług telekomunikacyjnych i radiokomunikacyjnych oraz usług wymienionych w poz. 140 – 153, 174 i 175 załącznika nr 3 do ustawy,
 - e) sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju i na terytorium kraju,
 - f) o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy – danych określonych w ust. 1 pkt 5;
 - 4) w przypadku, o którym mowa w § 26a pkt 2 lit. a – danych określonych w ust. 1 pkt 10 i 12 – 14;
 - 5) w przypadku, o którym mowa w § 26a pkt 2 lit. b – danych określonych w ust. 1 pkt 5 i 12 – 14;
 - 6) w przypadku gdy kwota należności ogółem nie przekracza kwoty 450 zł albo 100 euro – jeżeli kwota ta określona jest w euro – danych określonych w ust. 1 pkt 3 – w zakresie danych nabywcy, pkt 8, 9 i 11 – 14, pod warunkiem że zawiera dane pozwalające określić dla poszczególnych stawek podatku kwotę podatku.
4. Przepisu ust. 3 pkt 6 nie stosuje się w przypadku sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju i na terytorium kraju, wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów oraz w przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4.
 5. Podatnik może określić w fakturze również kwoty podatku dotyczące wartości poszczególnych dostarczonych towarów i wykonanych usług wykazanych w tej fakturze; w tym przypadku łączna kwota podatku może być ustalona w wyniku podsumowania jednostkowych kwot podatku.
 6. Kwoty podatku wykazuje się w złotych bez względu na to, w jakiej walucie określone są kwoty w fakturze. Kwoty wykazywane w fakturze zaokrągla się do pełnych groszy, przy czym końcówki poniżej 0,5 grosza pomija się, a końcówki od 0,5 grosza i wyższe zaokrągla się do 1 grosza.
- § 6. 1. Nabywca towarów i usług od podatnika, o którym mowa w § 4, może wystawiać w jego imieniu i na jego rzecz faktury dokumentujące dokonanie sprzedaży na jego rzecz przez tego podatnika oraz otrzymanie należności, o której mowa w art. 19 ust. 11 ustawy, jeżeli istnieje wcześniejsze porozumienie między tymi dwiema stronami i pod warunkiem, że istnieje określona procedura zatwierdzania poszczególnych faktur przez podatnika dokonującego sprzedaży.

2. Faktury może wystawiać w imieniu i na rzecz podatnika, o którym mowa w § 4, również upoważniona przez niego osoba trzecia, w szczególności jego przedstawiciel podatkowy.”;
- 3) w § 7:
- a) uchyla się ust. 1 i 2,
- b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. W przypadku gdy faktura dotyczy sprzedaży zarejestrowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej, do egzemplarza faktury pozostającego u podatnika dołącza się paragon dokumentujący tę sprzedaż.
4. Przepis ust. 3 nie dotyczy sprzedaży dokumentowanej fakturą emitowaną przy zastosowaniu kasy rejestrującej, w przypadkach gdy wartość sprzedaży i kwota podatku są zarejestrowane w raporcie fiskalnym dobowym kasy.”,
- c) uchyla się ust. 6;
- 4) uchyla się § 8;
- 5) § 9 otrzymuje brzmienie:
- „§ 9. 1. Fakturę wystawia się nie później niż 7. dnia od dnia wydania towaru lub wykonania usługi, z zastrzeżeniem ust. 2 – 5, § 11 – 12 i § 16 ust. 2.
2. Faktura może dokumentować kilka odrębnych dostaw towarów lub świadczenia dokonanych w trakcie miesiąca, jeżeli zostanie wystawiona nie później niż ostatniego dnia miesiąca, w którym wydano towar lub wykonano usługę.
3. W przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów fakturę wystawia się nie później niż 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano lub przemieszczono towar.
4. Jeżeli przed wydaniem towaru lub wykonaniem usługi otrzymano całość lub część należności, o której mowa w art. 19 ust. 11 ustawy, fakturę wystawia się nie później niż 7. dnia od dnia w którym ją otrzymano.
5. Jeżeli faktury, o których mowa w ust. 4, nie obejmują całej należności, podatnik po wydaniu towaru lub wykonaniu usługi wystawia fakturę zgodnie z ust. 1 i § 5, z tym że sumę wartości towarów lub usług pomniejsza się o wartość otrzymanych części należności, a kwotę podatku pomniejsza się o sumę kwot podatku wykazanego w fakturach dokumentujących otrzymanie części należności; taka faktura zawiera również numery faktur wystawionych przed wydaniem towaru lub wykonaniem usługi.”;
- 6) uchyla się § 10;
- 7) w § 13:
- a) w ust. 2 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:
- „a) określone w § 5 ust. 1 pkt 1 – 6,”,
- b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) dane określone w § 5 ust. 1 pkt 1 – 4,”,
- c) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) zwrotu nabywcy całości lub części należności, o której mowa w art. 19 ust. 11 ustawy.”,
- d) ust. 6 – 8 otrzymują brzmienie:

- „6. Fakturę korygującą wystawia się również, gdy po wystawieniu faktury podwyższono cenę lub stwierdzono pomyłkę w cenie, stawce, kwocie podatku lub w jakiejkolwiek innej pozycji faktury.
7. Faktura korygująca wystawiana w przypadku podwyższenia ceny powinna zawierać co najmniej:
- 1) numer kolejny oraz datę jej wystawienia;
 - 2) dane zawarte w fakturze, której dotyczy faktura korygująca:
 - a) określone w § 5 ust. 1 pkt 1 – 6,
 - b) nazwę (rodzaj) towaru lub usługi objętych podwyżką ceny;
 - 3) kwotę podwyższenia podatku należnego.
8. Faktura korygująca wystawiana w przypadku stwierdzenia pomyłek, o których mowa w ust. 6, zawiera dane określone w ust. 7 pkt 1 i pkt 2 lit. a, a także pozycje, w których stwierdzono pomyłki i prawidłową treść tych pozycji, w tym kwoty podane w omyłkowej wysokości oraz kwoty w wysokości prawidłowej.”,
- e) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:
- „9. Faktury korygujące powinny zawierać wyrazy „FAKTURA KORYGUJĄCA” albo wyraz „KOREKTA”.”;
- 8) uchyla się § 14 i 15;
- 9) w § 17 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) rachunki, o których mowa w art. 87 i 88 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, 848 i 1101), wystawiane przez podatników niezarejestrowanych jako podatnicy VAT czynni, z wyjątkiem gdy do wystawienia faktury obowiązani są podatnicy, o których mowa w art. 16 ustawy.”;
- 10) § 19 – 21 otrzymują brzmienie:
- „§19. 1. Faktury wystawia się co najmniej w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje nabywca, a drugi zachowuje w swojej dokumentacji podatnik dokonujący sprzedaży.
2. W przypadku faktur przesyłanych w formie elektronicznej podatnik dokonujący sprzedaży przysyła je lub udostępnia nabywcy, zachowując je jednocześnie w swojej dokumentacji.
3. W przypadkach, o których mowa w § 6, przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.
4. W przypadku, o którym mowa w § 23, faktura jest wystawiana w trzech egzemplarzach; jeden egzemplarz faktury jest wydawany nabywcy, drugi podmiot ją wystawiający pozostawia w swojej dokumentacji, trzeci przekazuje dłużnikowi. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.
- § 20. 1. W przypadku gdy faktura ulegnie zniszczeniu albo zaginie, podatnik ponownie wystawia fakturę:
- 1) na wniosek nabywcy – zgodnie z danymi zawartymi w egzemplarzu faktury będącym w posiadaniu podatnika;
 - 2) zgodnie z danymi zawartymi w egzemplarzu faktury będącym w posiadaniu nabywcy.
2. Faktura wystawiona ponownie zawiera wyraz „DUPLIKAT” oraz datę jej wystawienia.

3. Przepisu § 19 ust. 4 nie stosuje się.

§ 21. 1. Podatnicy przechowują:

- 1) wystawione przez siebie lub w swoim imieniu faktury, faktury korygujące, a także faktury będące duplikatami tych faktur,
- 2) otrzymane faktury, faktury korygujące, a także faktury będące duplikatami tych faktur
– w podziale na okresy rozliczeniowe w sposób zapewniający łatwe ich odszukanie oraz autentyczność pochodzenia, integralność treści i czytelność tych faktur od momentu ich wystawienia lub otrzymania do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.
2. Podatnicy posiadający siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju są zobowiązani do przechowywania faktur na terytorium kraju.
3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli faktury są przechowywane poza terytorium kraju w formie elektronicznej w sposób umożliwiający organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej, za pomocą środków elektronicznych, dostęp on-line do tych faktur.
4. Podatnicy zapewniają organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej na żądanie, zgodnie z odrębnymi przepisami, bezzwłoczny dostęp do faktur, o których mowa w ust. 1, a w przypadku faktur przechowywanych w formie elektronicznej również bezzwłoczny ich pobór i przetwarzanie danych w nich zawartych.”;

11) uchyla się § 22;

12) § 23 otrzymuje brzmienie:

„§ 23. Faktury dokumentujące dokonanie dostawy towarów, o której mowa w art. 18 ustawy, wystawiają w imieniu i na rzecz dłużnika:

- 1) organy egzekucyjne określone w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015),
- 2) komornicy sądowi wykonujący czynności egzekucyjne w rozumieniu przepisów – Kodeks postępowania cywilnego
– jeżeli na dłużniku ciąży obowiązek podatkowy związany z dostawą tych towarów.”;

13) uchyla się § 24 – 26;

14) po § 26 dodaje się § 26a w brzmieniu:

„§ 26a. Przepisy § 4 – 7, § 9, § 11 – 13, § 16 – 21 i § 23 stosuje się do:

- 1) sprzedaży, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 i 5 oraz ust. 1a ustawy, w których usługodawca lub dokonujący dostawy towarów nie rozlicza podatku należnego i faktura dokumentująca te transakcje nie jest wystawiana przez usługobiorcę lub nabywcę towarów w imieniu i na rzecz usługodawcy lub dokonującego dostawy towarów;
- 2) dostawy towarów i świadczenia usług dokonywanych przez podatnika posiadającego na terytorium kraju siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego dokonywane są te czynności, a w przypadku braku na terytorium kraju siedziby działalności gospodarczej oraz stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej

– posiadającego na terytorium kraju stałe miejsce zamieszkania albo zwykłe miejsce pobytu, z którego dokonywane są te czynności, w przypadku gdy miejscem świadczenia jest terytorium:

- a) państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju a osobą zobowiązaną do zapłaty podatku od wartości dodanej jest nabywca towaru lub usługobiorca i faktura dokumentująca te czynności nie jest wystawiana przez tego nabywcę lub usługobiorcę w imieniu i na rzecz podatnika,
- b) państwa trzeciego.”.

§ 2. 1. Do udokumentowania czynności dokonanych przed dniem 1 grudnia 2012 r. stosuje się przepisy rozporządzenia zmienianego w § 1 w brzmieniu dotychczasowym, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Do wystawiania faktur korygujących oraz faktur będących duplikatami do faktur wystawionych przed dniem 1 grudnia 2012 r. oraz wystawionych zgodnie z ust. 1, stosuje się przepisy rozporządzenia zmienianego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem.

3. W okresie od dnia 1 grudnia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. w przypadkach, o których mowa w art. 20 ust. 3 ustawy, podatnik może wystawić fakturę potwierdzającą otrzymanie całości lub części ceny; przepisy rozporządzenia zmienianego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem stosuje się odpowiednio.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2012 r. z wyjątkiem § 1 pkt 17 w zakresie § 24, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie wydawane jest m.in. na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 106 ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054), zwanej dalej „ustawą o VAT”.

Propozycje zmian zawarte w niniejszym projekcie rozporządzenia Ministra Finansów, w pierwszej kolejności mają na celu dostosowanie przepisów aktualnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 68, poz. 360), zwanego dalej „rozporządzeniem fakturowym” do zmian wprowadzonych dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do przepisów dotyczących fakturowania (Dz. Urz. UE L 189 z 22.07.2010, str. 1) poprzez dalsze uproszczenie, modernizację i harmonizację przepisów dotyczących faktur.

W projektowanym rozporządzeniu, zgodnie z oczekiwaniami przedsiębiorców, uproszczono w maksymalnie możliwy sposób wystawianie faktur przez podatników oraz odbiurokratyzowano szereg istniejących obecnie wymogów formalnych dotyczących fakturowania. Do najważniejszych zmian korzystnych dla przedsiębiorców należą:

- 1) projektowane przepisy umożliwią wystawianie faktur VAT również zarejestrowanym podatnikom VAT zwolnionym (§ 4 rozporządzenia fakturowego), przy zachowaniu przez nich równocześnie możliwości wystawiania rachunków w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 797, z późn. zm.) – § 17 pkt 4 rozporządzenia fakturowego; w konsekwencji zarejestrowany podatnik VAT zwolniony będzie mógł dokonać wyboru czy udokumentować daną transakcję fakturą, na zasadach obowiązujących w projektowanym rozporządzeniu, czy rachunkiem, na zasadach unormowanych przepisami ustawy – Ordynacja podatkowa,
- 2) mali podatnicy, rozliczający się metodą kasową, będą obowiązani jedynie do zamieszczenia w treści wystawianych przez nich faktur oznaczenia „metoda kasowa” w miejsce oznaczenia „Faktura VAT-MP” (pkt 16 w § 5 ust. 1 rozporządzenia fakturowego),
- 3) podatnicy świadczący usługi turystyki oraz dokonujący dostaw, o których mowa w art. 120 ustawy, będą zobowiązani do zamieszczenia w treści wystawianych przez nich faktur odpowiednio oznaczenia „procedura marży dla biur podróży”, „procedura marży – towary używane”, „procedura marży – dzieła sztuki” lub „procedura marży – przedmioty kolekcjonerskie i antyki”; utrzymany zostanie natomiast w stosunku do tych podatników obowiązek pomijania na fakturze kwoty podatku VAT od marży (pkt 18 – 19 w § 5 ust. 1 rozporządzenia fakturowego),
- 4) faktury dokumentujące sprzedaż paliw do pojazdu samochodowego nie będą musiały już zawierać numeru rejestracyjnego tego pojazdu,
- 5) wprowadzenie możliwości wystawiania faktur uproszczonych w przypadku gdy kwota transakcji nie będzie przekraczać kwoty 450 zł albo 100 euro (jeżeli kwoty na fakturze będą określone w euro), przy zachowaniu równocześnie możliwości wystawienia w takiej sytuacji faktury zawierającej pełną ilość danych, jeśli tylko taka będzie wola podatnika lub jego nabywcy (ust. 3 pkt 6 w § 5 rozporządzenia fakturowego),

- 6) likwidacja sformalizowanej obecnie procedury i warunków wystawiania faktur przez nabywcę; kwestie wyboru „samofakturowania” i sposobu zatwierdzania poszczególnych faktur przez sprzedawcę pozostawiono całkowicie w gestii stron transakcji (§ 6 rozporządzenia fakturowego),
- 7) likwidacja szczegółowych zasad wystawiania faktur w przypadku stosowania przez podatnika cen urzędowych; kwestię sposobu wyliczenia podatku pozostawiono do wyboru podatnika,
- 8) w miejsce obecnej możliwości wystawiania faktur zbiorczych tylko za transakcje dokonane w ciągu kolejnych siedmiu dni zaprojektowano możliwość wystawiania faktur zbiorczych za wszystkie transakcje dokonane w ciągu całego miesiąca kalendarzowego (ust. 2 w § 9 rozporządzenia fakturowego),
- 9) faktury dokumentujące dostawy wewnątrzwspólnotowe będą mogły być wystawiane nawet do 15. dnia następującego po miesiącu, w którym transakcje te miały miejsce (ust. 3 w § 9 rozporządzenia fakturowego).

Nie ulegną natomiast zmianie, co do zasady, obecne terminy wystawiania faktur, dane, które powinny one zawierać, zasady wystawiania faktur dokumentujących transakcje opodatkowane poza terytorium kraju oraz wydanie opakowania zwrotnego czy też lista dokumentów, które obecnie uznawane są za fakturę. Bez zmian pozostawiono także zasady przechowywania faktur.

Planuje się, że zmiany wprowadzone projektowanym rozporządzeniem będą funkcjonować przez okres przejściowy. W projekcie ustawy zmieniającej ustawę o podatku od towarów i usług oraz innych ustaw przewiduje się bowiem kompleksowe uregulowanie zagadnień dotyczących fakturowania w przepisach ustawy o VAT, polegające m.in. na przeniesieniu do niej przeważającej większości zagadnień regulowanych obecnie w rozporządzeniu fakturowym. W konsekwencji, z chwilą wejścia w życie przepisów dotyczących fakturowania, które jest planowane na 1 lipca 2013 r., projektowane obecnie rozporządzenie utraci moc obowiązującą (na skutek uchylecia art. 106 ust. 8 pkt 1, zawierającego upoważnienie do wydania niniejszego aktu).

Wprowadzane przepisy rozporządzenia określają szczegółowe zasady wystawiania faktur, a także przedmiot oraz zawartość faktury. Zaprojektowano również możliwość wystawiania faktur uproszczonych i faktur zbiorczych.

Zakresem projektowanej regulacji objęto również zasady wystawiania faktur korygujących i duplikatów faktur, a także sposób i terminy przechowywania tych dokumentów.

Proponuje się ponadto likwidację regulacji przewidujących możliwość wystawienia not korygujących. Propozycja ta związana jest z ograniczeniem katalogu dokumentów zmieniających dane w fakturach.

W myśl § 1 pkt 1 projektu, słownik pojęć zawarty w § 2 rozporządzenia fakturowego ma zostać rozszerzony o definicje następujących wyrażen: „autentyczność pochodzenia faktury” oraz „integralność treści faktury”. Celem wprowadzenia powyższej zmiany jest przede wszystkim ułatwienie podatnikom posługiwania się znowelizowanymi przepisami rozporządzenia fakturowego.

Przepisy projektowanego § 4 rozporządzenia fakturowego, jak wynika z § 1 pkt 2 projektu, nie dokonują zmian w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów w zakresie podatników zobowiązanych do wystawiania faktur. Nadal będą to podatnicy zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni, posiadający numer identyfikacji podatkowej, jak również podatnicy, o których mowa w art. 16 ustawy o VAT, przy dokonywaniu wewnątrzwspólnotowej dostawy nowych środków transportu.

Nowością jest dopuszczenie możliwości wystawiania faktur przez zarejestrowanych podatników VAT zwolnionych. Równocześnie podatnicy ci nie zostaną pozbawieni możliwości wystawiania rachunków w oparciu o przepisy ustawy – Ordynacja podatkowa, które zgodnie z obecnie obowiązującym § 17 pkt 4 rozporządzenia fakturowego nadal będą uznawane za faktury. W efekcie zaproponowanych zmian zarejestrowany podatnik VAT zwolniony będzie mógł dokonać wyboru, czy udokumentować daną transakcję fakturą, na zasadach obowiązujących w projektowanym rozporządzeniu, czy też rachunkiem, na zasadach unormowanych przepisami ustawy – Ordynacja podatkowa.

Przepisy § 5 rozporządzenia fakturowego, zawierają katalog danych, które winna zawierać faktura i stanowią odzwierciedlenie regulacji obowiązujących w tym zakresie w § 5, § 7 ust. 1 – 2, § 23 i § 25 w obecnie obowiązującym brzmieniu rozporządzenia fakturowego odpowiednio zmodyfikowanych celem dostosowania regulacji krajowych do regulacji dyrektywy 2006/112/WE, zmienionych przez dyrektywę 2010/45/UE w zakresie danych, które winna zawierać faktura.

Część danych obligatoryjnie umieszczanych na fakturze pozostała niezmieniona, stanowiąc odzwierciedlenie przepisów rozporządzenia fakturowego, np. nazwa (rodzaj) towaru lub usługi, stawki podatku. Bez zmian pozostał również sposób wykazywania i zaokrąglania kwoty podatku. Niewielkim zmianom (doprecyzującym) uległ przepis o możliwości określenia w fakturze również kwot podatku dotyczących wartości dostarczonych poszczególnych towarów i świadczonych usług. Pozostały również szczególne uregulowania dotyczące faktur wystawianych przy transakcjach trójstronnych (wprowadzono jedynie zmiany o charakterze redakcyjnym).

Ponadto wymóg umieszczania na fakturze niektórych danych uległ likwidacji, np. zlikwidowano obowiązek umieszczania numeru rejestracyjnego samochodu na fakturach dokumentujących nabycie paliw. Zlikwidowano również określenia „Faktura VAT-MP”, „Faktura VAT-marża” oraz możliwość umieszczenia informacji, iż podatek VAT rozlicza nabywca.

Jednocześnie, mocą § 1 pkt 3 projektu, wprowadzono również obowiązek podania danych wynikających ze znowelizowanego brzmienia art. 226 dyrektywy 2006/112/WE poprzez obowiązek umieszczenia na fakturze:

- 1) stosownie do projektowanego § 5 ust. 1 pkt 16, wyrazów „metoda kasowa”; rozwiązanie to odpowiada art. 226 pkt 7a dyrektywy 2006/112/WE,
- 2) stosownie do projektowanego § 5 ust. 1 pkt 17, wyrazu „samofakturowanie”; rozwiązanie to odpowiada art. 226 pkt 10a dyrektywy 2006/112/WE,
- 3) stosownie do projektowanego § 5 ust. 1 pkt 18, wyrazów „procedura marży dla biur podróży”; rozwiązanie to odpowiada art. 226 pkt 13 dyrektywy 2006/112/WE,
- 4) stosownie do projektowanego § 5 ust. 1 pkt 19, wyrazów „procedura marży – towary używane”; „procedura marży – dzieła sztuki” lub „procedura marży – przedmioty kolekcjonerskie i antyki”; rozwiązanie to odpowiada art. 226 pkt 14 dyrektywy 2006/112/WE,
- 5) stosownie do projektowanego § 5 ust. 1 pkt 20, wyrazów „odwrotne obciążenie”; rozwiązanie to odpowiada art. 226 pkt 11a dyrektywy 2006/112/WE,
- 6) stosownie do projektowanego § 5 ust. 1 pkt 21:
 - przepisu ustawy albo aktu wydanego na podstawie ustawy, na podstawie którego podatnik stosuje zwolnienie od podatku,
 - przepisu dyrektywy, który zwalnia od podatku tę dostawę lub to świadczenie, lub

- każdego innego odesłania wskazującego na to, że dostawa towarów lub świadczenie usług korzysta ze zwolnienia;

rozwiązanie to odpowiada art. 226 pkt 11 dyrektywy 2006/112/WE.

Wprowadzony do rozporządzenia fakturowego przepis § 5 ust. 3 pkt 6 ww. rozporządzenia, przewiduje możliwość wystawiania faktur uproszczonych i określa przesłanki warunkujące korzystanie z tej możliwości. W tym zakresie przepis stanowi implementację art. 220a dyrektywy 2006/112/WE, dodanego przez dyrektywę 2010/45/UE. Faktury uproszczone wystawiane są, w przypadku gdy kwota faktury nie przekracza 100 euro lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej. Proponowana kwota 450 zł uwzględnia zasady przewidziane w art. 399 i 400 dyrektywy 2006/112/WE. Zgodnie z art. 399, bez uszczerbku dla innych przepisów szczególnych, równowartość w walutach krajowych kwot wyrażonych w euro przewidzianych w dyrektywie 2006/112/WE jest określana w odniesieniu do państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej po 1 stycznia 1999 r. i nie przyjęły euro jako jednej waluty – wg kursu euro obowiązującego w dniu ich przystąpienia. W przypadku Polski, w dniu przystąpienia do UE, tj. 1 maja 2004 r., obowiązywał kurs euro z dnia 30 kwietnia 2004 r., który wynosił wg Tabeli A kursów średnich NBP: 1 EUR = 4,8122 PLN. Jednocześnie należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 400, przy przeliczaniu na waluty krajowe kwot, o których mowa w art. 399, państwa członkowskie mogą zaokrąglać otrzymane kwoty do 10% w górę lub w dół. Przy zastosowaniu tych reguł wprost kwota, o której mowa w art. 220a dyrektywy 2006/112/WE, wyniosłaby 481,22 zł. Proponuje się zaokrąglić tę kwotę do 450 zł, co umożliwia przepis art. 399 dyrektywy 2006/112/WE. Jednocześnie proponowane rozwiązanie przyczyni się do uproszczenia rozliczeń w tym zakresie.

Zgodnie z art. 226b Dyrektywy 2006/112/WE państwa członkowskie nakładają obowiązek umieszczania na fakturach uproszczonych co najmniej następujących danych:

- a) daty wystawienia faktury,
- b) danych identyfikacyjnych podatnika dokonującego dostawy towarów lub świadczącego usługi,
- c) danych określających rodzaj dostarczonych towarów lub wykonanych usług,
- d) należnego VAT lub danych potrzebnych do jego obliczenia,
- e) w przypadku gdy wystawiona faktura jest dokumentem lub notą uznaną za fakturę na mocy art. 219, wyraźnego i jednoznacznego odniesienia do tej faktury pierwotnej oraz konkretnych danych, które ulegają zmianie.

Zauważyć należy, iż wprowadzone w cyt. wyżej przepisie dyrektywy wyrażenie „co najmniej” przyznaje państwom członkowskim pewną dowolność w zakresie określania danych, które musi zawierać faktura uproszczona, wskazując jednocześnie katalog danych umieszczanych obligatoryjnie na tego rodzaju dokumencie. W proponowanym przepisie § 5 ust. 3 pkt 6 rozporządzenia zakres danych obowiązkowo zamieszczanych na fakturach uproszczonych został zaprojektowany w sposób zbliżony do zakresu danych wymaganych (odrębnymi przepisami) na paragonie fiskalnym. Podkreślenia wymaga, że możliwość wystawienia faktury uproszczonej w przypadku transakcji o wartości do 450 zł (lub 100 euro) nie oznacza zakazu wystawiania w takiej sytuacji faktury zawierającej pełną ilość danych. To podatnik będzie bowiem decydował, jaką fakturę wystawi.

Projektowany przepis § 6 rozporządzenia fakturowego, przewiduje możliwość wystawiania faktur w imieniu i na rzecz podatnika przez upoważnione przez niego osoby trzecie, w szczególności przez jego przedstawiciela podatkowego oraz przez nabywcę towarów lub usług. Przepisy te również odzwierciedlają postanowienia art. 220 dyrektywy 2006/112/WE.

Wskazać należy, że proponowany przepis stanowi częściową kontynuację regulacji obowiązujących w tym zakresie w obecnym brzmieniu § 6 i § 25 rozporządzenia fakturowego, odpowiednio zmodyfikowanych celem dostosowania regulacji krajowych do art. 224 dyrektywy 2006/112/WE w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę 2010/45/UE. Należy zwrócić uwagę, że odbiurokratyzowano szereg istniejących obecnie wymogów dotyczących samofakturowania, takich jak np. obowiązek informowania naczelnika urzędu skarbowego o zawarciu umowy na samofakturowanie, pozostawiając kwestie wyboru takiego rozwiązania i sposobu zatwierdzania poszczególnych faktur w gestii poszczególnych stron sprzedaży.

Przepisy ujęte w § 7 rozporządzenia fakturowego, regulują zasady postępowania w przypadkach, w których faktura dotyczy sprzedaży zarejestrowanej przy zastosowaniu kas rejestrujących i zasadniczo odpowiadają aktualnemu brzmieniu § 7 ust. 3 – 5 rozporządzenia fakturowego.

Nowelizowane przepisy § 9 rozporządzenia fakturowego, regulują terminy wystawienia faktury. Dokonana zmiana polega w przeważającej mierze na uproszczeniu i uporządkowaniu regulacji obowiązujących obecnie w tym zakresie w § 9 – § 12 rozporządzenia fakturowego.

Projektowany § 9 rozporządzenia fakturowego utrzymuje dotychczasową zasadę obowiązku wystawiania faktur w terminie najpóźniej 7 dni od dnia wydania towaru lub wykonania usługi (ust. 1). W ust. 2 wprowadzana jest natomiast nowa instytucja – możliwość wystawiania zbiorczych faktur, dokumentujących transakcje dokonane w trakcie miesiąca kalendarzowego. W takim przypadku faktura musi być wystawiona najpóźniej ostatniego dnia tego miesiąca, w którym miały miejsce dostawy towarów lub były świadczone usługi. Zmiany w tym zakresie zrealizują obowiązek zapewnienia podatnikom możliwości wystawiania faktur zbiorczych, o których mowa w art. 223 dyrektywy VAT, oraz uproszczą dokumentowanie transakcji. Ponadto, znacznie zostanie wydłużony termin na wystawienie faktur dokumentujących wewnątrzwspólnotową dostawę towarów, zgodnie bowiem z projektowanym ust. 3 będzie to możliwe aż do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano tej dostawy.

W związku ze zmianami dokonanymi w § 9 rozporządzenia fakturowego, uchylony zostanie § 10 rozporządzenia fakturowego. Jednocześnie nie przewiduje się wprowadzania obecnie zmian do brzmienia przepisów § 11 i § 12 rozporządzenia fakturowego w zakresie terminów wystawiania faktur dokumentujących:

- czynności, o których mowa w art. 19 ust. 10, ust. 13 pkt 1 – 4 i 7 – 11, ust. 16a i 16b oraz ust. 19a ustawy o VAT, jak również
- świadczenie usług w zakresie kontroli i nadzoru lotniczego, za które pobierane są opłaty trasowe.

Przepisy projektowanego brzmienia § 13 rozporządzenia fakturowego regulują zasady wystawiania faktur korygujących i stanowią co do zasady odzwierciedlenie regulacji obowiązujących w tym zakresie w § 13 i § 14 rozporządzenia fakturowego.

Katalog dokumentów uznanych za fakturę, zawarty w przepisie § 17 rozporządzenia fakturowego, został zmodyfikowany w zakresie pkt 4, stosownie do którego za faktury uznaje się rachunki, o których mowa w Ordynacji podatkowej, wystawiane przez podatników niezarejestrowanych jako podatnicy VAT czynni. Powyższa zmiana jest konsekwencją nowelizacji przewidzianej w § 4 ust. 2 projektowanego rozporządzenia, zgodnie z którą zarejestrowani podatnicy VAT zwolnieni uzyskają możliwość wystawiania faktur na ogólnych zasadach.

W przepisie § 19 rozporządzenia fakturowego, podtrzymana zostaje obecnie obowiązująca zasada, zgodnie z którą fakturę wystawia się co najmniej w dwóch egzemplarzach, jeden

otrzymuje nabywca, a drugi zachowuje w swojej dokumentacji podatnik dokonujący sprzedaży (ust. 1). Stosownie do projektowanego ust. 2, w przypadku faktur w formie elektronicznej sprzedawca przesyła je lub udostępnia nabywcy, zachowując je jednocześnie w swojej dokumentacji. Zgodnie z ust. 3, do zasad uregulowanych w § 6 nowelizowanego rozporządzenia, znajduje odpowiednie zastosowanie przepis § 19 ust. 2 rozporządzenia. W ust. 4 określony został obowiązek wystawienia i przekazania określonej ilości egzemplarzy faktur w przypadku, o którym mowa w § 23 nowelizowanego rozporządzenia.

Przewidziana została zmiana przepisu § 20 rozporządzenia fakturowego, regulującego zasady wystawiania duplikatów faktur. Nowelizacja ta zasadniczo odzwierciedla najważniejsze postanowienia regulacji obowiązujących w tym zakresie w obecnym brzmieniu § 20 rozporządzenia fakturowego.

Przepisy znówelizowanego § 21 rozporządzenia fakturowego stanowią co do zasady odzwierciedlenie i jednocześnie dalsze ujednolicenie przepisów regulujących kwestie przechowywania i udostępniania faktur dla zapewnienia równego traktowania faktur papierowych i w formie elektronicznej. Podatnicy posiadający siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju są zobowiązani do przechowywania wystawionych i otrzymanych faktur, faktur korygujących oraz ich duplikatów na terytorium kraju. W przypadku ww. podatników, faktury mogą być przechowywane poza terytorium kraju, jednakże wyłącznie w formie elektronicznej w sposób umożliwiający organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej, za pomocą środków elektronicznych, dostęp on-line do tych faktur. Podatnicy są zobowiązani zapewnić organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej, na żądanie, zgodnie z odrębnymi przepisami, bezzwłoczny dostęp do wymienionych dokumentów, a w przypadku faktur przechowywanych w formie elektronicznej również bezzwłoczny ich pobór i przetwarzanie danych w nich zawartych. Regulacje te stanowią implementację art. 244 i art. 245 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE.

Przepis § 23 rozporządzenia fakturowego zobowiązuje organy egzekucyjne oraz komorników sądowych do wystawienia w imieniu i na rzecz dłużnika faktur potwierdzających dokonanie dostawy towarów. Przepis ten stanowi kontynuację regulacji obowiązujących w tym zakresie w § 23 rozporządzenia fakturowego, stanowiącym implementację w art. 220 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE.

Przepis § 26a, dodany do rozporządzenia fakturowego, stanowi implementację art. 219a dyrektywy 2006/112/WE, dodanego przez dyrektywę 2010/45/UE Rady. Regulacja ta ma zapewnić pewność prawa w odniesieniu do regulacji dotyczących fakturowania poprzez wyrażne określenie zakresu ich stosowania.

Jak wynika z art. 219a dyrektywy 2006/112/WE, podstawową zasadą jest, że państwo członkowskie, w którym ma miejsce dostawa, określa zasady fakturowania. Istnieją jednak dwa wyjątki od tej zasady, które zostały zawarte w art. 219a lit. a i b. Dotyczą one dostaw transgranicznych objętych mechanizmem odwrotnego obciążenia oraz dostaw podlegających opodatkowaniu poza terytorium UE. W takich przypadkach zastosowanie mają przepisy w zakresie państwa członkowskiego, w którym dostawca ma siedzibę lub stałe miejsce prowadzenia działalności, z którego wykonywana jest dostawa towaru lub w którym dostawca ma stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu.

Dla dostawców mających siedzibę poza UE, dokonujących dostawy towarów lub świadczenia usług podlegających opodatkowaniu w UE, wyjątki nie mają zastosowania, natomiast zawsze stosuje się podstawową zasadę fakturowania, czyli zasadę państwa członkowskiego, w którym ma miejsce dostawa.

W równym stopniu, podstawowa zasada będzie miała zawsze zastosowanie w przypadku samofakturowania, w którym odbiorca wystawiający fakturę również podlega opodatkowaniu w ramach odwrotnego obciążenia. Zatem państwo członkowskie, w którym ma miejsce dostawa, będzie ustalać zasady fakturowania.

Konstrukcja projektowanego § 26a pozwala na przeniesienie opisanych wyżej zasad wynikających z art. 219a dyrektywy 2006/112/WE do krajowego porządku prawnego poprzez wskazanie przypadków, w których znajdą zastosowanie odpowiednie regulacje odnoszące się do fakturowania przewidziane w krajowych przepisach prawa.

W § 2 projektu przewidziane zostały przepisy przejściowe w zakresie dokumentowania czynności dokonanych przed dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia, wystawiania faktur korygujących oraz duplikatów, jak również faktur potwierdzających otrzymanie zaliczek z tytułu wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów.

W § 3 projektu zawarty został przepis końcowy regulujący kwestię wejścia w życie rozporządzenia. Termin ten jest skorelowany z ostatecznym terminem implementacji dyrektywy 2010/45/UE.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) na stronie Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl).

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowany akt prawny

Przedmiotowy akt prawny oddziałuje na podatników podatku od towarów i usług.

3. Wpływ aktu prawnego na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

W zakresie projektowanych zmian przedmiotowym projektem rozporządzenia nie przewiduje się skutków finansowych. Nie wystąpią również skutki finansowe dla budżetów samorządu terytorialnego.

3. Wpływ projektowanego aktu prawnego na rynek pracy

Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanego aktu prawnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wprowadzenie zaprojektowanych uproszczeń oraz odbiurokratyzowanie szeregu istniejących obecnie wymogów dotyczących fakturowania wpłynie pozytywnie na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Projektowane zmiany powinny także spowodować obniżenie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej przedsiębiorców oraz zwiększyć ich konkurencyjność.

5. Wpływ projektowanego aktu prawnego na sytuację i rozwój regionalny

Niniejsze rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Przedmiot rozporządzenia zostanie poddany szerokim konsultacjom społecznym, m.in. z organizacjami przedstawicielskimi przedsiębiorców.

7. Źródła finansowania

Wprowadzenie w życie regulacji zawartych w rozporządzeniu nie wymaga dodatkowych nakładów finansowych.

8. Opinia o zgodności aktu prawnego z prawem Unii Europejskiej

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

**w sprawie wyznaczenia jednostki organizacyjnej do celów dokonywania potwierdzenia
zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji
wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium
kraju oraz informowania o braku takiego potwierdzenia**

Na podstawie art. 97 ust. 21 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 oraz z 2012 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyznacza się Izbę Skarbową w Poznaniu, jako jednostkę organizacyjną do celów dokonywania potwierdzenia zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju oraz informowania o braku takiego potwierdzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2013 r.

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

UZASADNIENIE

Rozporządzenie wydaje się na podstawie art. 97 ust. 21 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 oraz z 2012 r. poz. ...), w związku ze zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r. poz. ...), zgodnie z którą minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, wyznaczy jednostkę organizacyjną, do celów dokonywania potwierdzenia zidentyfikowania lub niepotwierdzenia zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, uwzględniając potrzeby podmiotów w związku z dokonywaniem transakcji wewnątrzwspólnotowych. Przedmiotowe rozporządzenie wydaje się w celu realizacji tego upoważnienia. W projekcie rozporządzenia wskazano Izbę Skarbową w Poznaniu, jako jednostkę organizacyjną, która dokonuje weryfikacji zidentyfikowania podmiotów w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2013 r., tj. z dniem wejścia w życie art. 1 pkt 47 lit. c ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r. poz. ...).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Ponadto stosownie do postanowień § 11a ust. 1 i ust. 2 pkt 1 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie przez organ wnioskujący udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowany akt prawny

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ zarówno na podatników, o których mowa w art. 15 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 oraz z 2012 r. poz. ...), jak i osoby prawne niebędące podatnikami, mające interes prawny w złożeniu wniosku o weryfikację zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym równolegle z uzgodnieniami zewnętrznymi.

3. Wpływ projektowanego aktu prawnego:

a) na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na finanse publiczne, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego, z uwagi na techniczny charakter projektu,

b) na rynek pracy

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy, z uwagi na techniczny charakter projektu,

c) na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

z uwagi na techniczny charakter rozporządzenia nie przewiduje się wpływu projektu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw,

d) na sytuację i rozwój regionalny

przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4. Źródła finansowania

Wprowadzenie w życie regulacji zawartych w projektowanym rozporządzeniu nie wymaga dodatkowych nakładów finansowych.

5. Zakres zgodności z prawem Unii Europejskiej

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

w sprawie wzorów deklaracji podatkowych dla podatku od towarów i usług

Na podstawie art. 99 ust. 14 oraz art. 114 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 oraz z 2012 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzory:

- 1) deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług (VAT-7), o której mowa w art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, zwanej dalej „ustawą”, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia, deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług (VAT-7K), o której mowa w art. 99 ust. 2 lub 3 ustawy, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia, i deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług (VAT-7D), o której mowa w art. 99 ust. 3 ustawy, stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia, oraz objaśnienia do tych deklaracji, stanowiące załącznik nr 4 do rozporządzenia;
- 2) deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług (VAT-8), o której mowa w art. 99 ust. 8 ustawy, wraz z objaśnieniami, stanowiący załącznik nr 5 do rozporządzenia;
- 3) deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług od importu usług lub dostawy, dla której podatnikiem jest nabywca (VAT-9M), o której mowa w art. 99 ust. 9 ustawy, wraz z objaśnieniami, stanowiący załącznik nr 6 do rozporządzenia;
- 4) deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług przy wewnątrzwspólnotowym nabyciu nowych środków transportu (VAT-10), o której mowa w art. 99 ust. 10 ustawy, wraz z objaśnieniami, stanowiący załącznik nr 7 do rozporządzenia;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

- 5) deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług od wewnątrzwspólnotowej dostawy nowego środka transportu (VAT-11), o której mowa w art. 99 ust. 11 ustawy, wraz z objaśnieniami, stanowiący załącznik nr 8 do rozporządzenia;
- 6) skróconej deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług w zakresie usług taksówek osobowych opodatkowanych w formie ryczału (VAT-12), o której mowa w art. 114 ust. 3 ustawy, wraz z objaśnieniami, stanowiący załącznik nr 9 do rozporządzenia;
- 7) deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług (VAT-13), o której mowa w art. 99 ust. 8a ustawy, wraz z objaśnieniami, stanowiący załącznik nr 10 do rozporządzenia.

§ 2.1. Wzory deklaracji podatkowych dla podatku od towarów i usług wraz z objaśnieniami określone w załącznikach nr 1 – 10 do niniejszego rozporządzenia, stosuje się, począwszy od rozliczenia za pierwszy okres rozliczeniowy 2013 r.

2. Do dnia 31 grudnia 2013 r. mogą być stosowane wzory deklaracji dla podatku od towarów i usług wraz z objaśnieniami, określone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie wzorów deklaracji podatkowych dla podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 211, poz. 1333, z późn. zm.²⁾).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.³⁾

MINISTER FINANSÓW

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 222, poz. 1763, z 2010 r. Nr 250, poz. 1681, z 2011 r. Nr 153, poz. 906 oraz z 2012 r. poz. 584.

³⁾ Niniejsze rozporządzenie poprzedzone było rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie wzorów deklaracji podatkowych dla podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 211, poz. 1333, z 2009 r. Nr 222, poz. 1763, z 2010 r. Nr 250, poz. 1681, z 2011 r. Nr 153, poz. 906 oraz z 2012 r. poz. 584), które utraciło moc z dniem 1 stycznia 2013 r. na podstawie art. 12 pkt 1 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Rozporządzenie wydaje się w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Konieczność wydania nowego rozporządzenia jest konsekwencją pośredniej zmiany delegacji dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych będącej podstawą do wydania niniejszego rozporządzenia, zawartej w art. 99 ust. 14 ustawy.

W projekcie rozporządzenia określono:

- wzór deklaracji dla podatku od towarów i usług (VAT-7),
- wzór deklaracji dla podatku od towarów i usług (VAT-7K),
- wzór deklaracji dla podatku od towarów i usług (VAT-7D),
- objaśnienia do deklaracji dla podatku od towarów i usług (VAT-7, VAT-7K i VAT-7D),
- wzór deklaracji dla podatku od towarów i usług (VAT-8),
- wzór deklaracji dla podatku od towarów i usług od importu usług lub dostawy, dla której podatnikiem jest nabywca (VAT-9M),
- wzór deklaracji dla podatku od towarów i usług przy wewnątrzwspólnotowym nabyciu nowych środków transportu (VAT-10),
- wzór deklaracji dla podatku od towarów i usług od wewnątrzwspólnotowej dostawy nowego środka transportu (VAT-11),
- wzór skróconej deklaracji dla podatku od towarów i usług w zakresie usług taksówek osobowych, opodatkowanych w formie ryczałtu (VAT-12),
- wzór deklaracji dla podatku od towarów i usług (VAT-13).

Wzory VAT-7, VAT-7K, VAT-7D, VAT-8, VAT-9M, VAT-10, VAT-11 i VAT-12 zostały oparte na dotychczasowych wzorach określonych na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie wzorów deklaracji podatkowych dla podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 211, poz. 1333, z późn. zm.).

W projekcie rozporządzenia został określony nowy wzór deklaracji dla podatku od towarów i usług (VAT-13). Wzór tej deklaracji jest przeznaczony dla przedstawicieli podatkowych, którzy będą wykonywali obowiązki i inne czynności w imieniu własnym i na rzecz podatnika, o którym mowa w art. 18 d ustawy, tj.: podatników nieposiadających siedziby działalności gospodarczej lub stałego

miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, którzy będą dokonywali na terytorium kraju wyłącznie importu towarów, których miejscem przeznaczenia jest terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju i wywóz terytorium kraju dokonywany będzie przez importera tych towarów w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów. Podatnicy ci wykonujący wyłącznie ww. czynności mogą ustanowić przedstawiciela podatkowego bez konieczności rejestrowania się na potrzeby podatku od towarów i usług jako podatnik VAT czynny.

W pozostałych wzorach deklaracji (VAT-7, VAT-7K, VAT-7D, VAT-8, VAT-9M, VAT-10, VAT-11 i VAT-12) wprowadzono następujące zmiany porządkowe:

- 1) w poz. 1 zmieniono nazwę poz. z „Numer Identyfikacji Podatkowej podatnika” na „Identyfikator podatkowy NIP podatnika” celem ujednolicenia nazewnictwa w związku ze zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 29 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 171, poz. 1016),
- 2) w wierszu „Podstawa prawna” została zaktualizowana metryka ustawy o podatku od towarów i usług w związku z ogłoszeniem jednolitego tekstu tej ustawy,
- 3) w części B.2. ADRES SIEDZIBY*/ADRES ZAMIESZKANIA** zmieniono nazwę poz. z „ADRES ZAMIESZKANIA” na „AKTUALNY ADRES ZAMIESZKANIA”. Powyższa zmiana jest wynikiem obowiązującej od dnia 1 stycznia 2012 r. regulacji zawartej w art. 9 ust. 1d ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, zgodnie z którą w przypadku zmiany adresu miejsca zamieszkania przez podatnika będącego osobą fizyczną objętą rejestrem PESEL nieprowadzącą działalności gospodarczej lub niebędącą zarejestrowanym podatnikiem podatku od towarów i usług, za dokonanie aktualizacji uznaje się podanie przez tego podatnika aktualnego adresu miejsca zamieszkania w składanej deklaracji lub innym dokumencie związanym z obowiązkiem podatkowym,
- 4) w wierszu „Pouczenie” została zaktualizowana metryka ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w związku z ogłoszeniem jednolitego tekstu tej ustawy.

W projektowanym rozporządzeniu umieszczono również zapis umożliwiający wykorzystanie formularzy wydrukowanych według dotychczasowego wzoru, obowiązującego przed zmianą.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów z chwilą przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Stosownie do postanowień § 11a ust. 1 i ust. 2 pkt 1 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie przez organ wnioskujący udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowany akt prawny

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na podmioty, które rozliczają podatek od towarów i usług.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym równoległe z uzgodnieniami zewnętrznymi.

3. Wpływ projektowanego aktu prawnego:

a) na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na finanse publiczne, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego z uwagi na techniczny charakter zmian zaproponowanych w rozporządzeniu,

b) na rynek pracy

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy z uwagi na techniczny charakter zmian zaproponowanych w rozporządzeniu,

c) na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw,

d) na sytuację i rozwój regionalny

przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4. Źródła finansowania

Wprowadzenie w życie regulacji zawartych w projektowanym rozporządzeniu nie wymaga dodatkowych nakładów finansowych.

5. Zakres zgodności z prawem Unii Europejskiej

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

POLTAX

POLA JASNE WYPEŁNIA PODATNIK, POLA CIEMNE WYPEŁNIA URZĄD SKARBOWY. WYPEŁNIAĆ NA MASZYNIE, KOMPUTEROWO LUB RĘCZNIE, DUŻYMI, DRUKOWANYMI LITERAMI, CZARNYM LUB NIEBIESKIM KOLOREM. PRZED WYPEŁNIENIEM ZAPOZNAĆ SIĘ Z OBJAŚNIENIAMI.

1. Identyfikator podatkowy NIP podatnika _____	2. Nr dokumentu _____	3. Status _____
---	--------------------------	--------------------

VAT-7 DEKLARACJA DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG

za

4. Miesiąc _____	5. Rok _____
---------------------	-----------------

Podstawa prawna: Art.99 ust.1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz.1054, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą".
 Składający: Podatnicy, o których mowa w art.15 ustawy, obowiązani do składania deklaracji za okresy miesięczne, zgodnie z art.99 ust.1 ustawy.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

6. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja _____	7. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. złożenie deklaracji ☐ 2. korekta deklaracji ¹⁾
---	--

B. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

8. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. podatnik niebędący osobą fizyczną ☐ 2. osoba fizyczna
9. Nazwa pełna, REGON * / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia, PESEL ** _____

B.2. ADRES SIEDZIBY * / AKTUALNY ADRES ZAMIESZKANIA **

10. Kraj	11. Województwo	12. Powiat
13. Gmina	14. Ulica	15. Nr domu 16. Nr lokalu
17. Miejscowość	18. Kod pocztowy	19. Poczta

C. ROZLICZENIE PODATKU NALEŻNEGO

	Podstawa opodatkowania w zł	Podatek należny w zł
1. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, zwolnione od podatku	20.	
2. Dostawa towarów oraz świadczenie usług poza terytorium kraju	21.	
2a. w tym świadczenie usług, o których mowa w art.100 ust.1 pkt 4 ustawy	22.	
3. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką 0%	23.	
3a. w tym dostawa towarów, o której mowa w art.129 ustawy	24.	
4. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką odpowiednio 3% albo 5%	25.	26.
5. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką odpowiednio 7% albo 8%	27.	28.
6. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką odpowiednio 22% albo 23%	29.	30.
7. Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów	31.	
8. Eksport towarów	32.	
9. Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów	33.	34.
10. Import towarów, podlegający rozliczeniu zgodnie z art.33a ustawy	35.	36.
11. Import usług	37.	38.
11a. w tym nabycie od podatników podatku od wartości dodanej usług, do których stosuje się art.28b ustawy	39.	40.
12. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, dla których podatnikiem jest nabywca (poz.42 wypełnia tylko nabywca)	41.	42.
13. Kwota podatku należnego od towarów i usług objętych spisem z natury, o którym mowa w art.14 ust.5 ustawy		43.
14. Kwota podatku należnego od wewnątrzwspólnotowego nabycia środków transportu, wykazanego w poz.34, podlegająca wpłacie w terminie, o którym mowa w art.103 ust.3, w związku z ust.4 ustawy		44.

Razem: (Poz.45=suma kwot z poz.20, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 32, 33, 35, 37 i 41; Poz.46= suma kwot z poz.26, 28, 30, 34, 36, 38, 42, 43 pomniejszona o kwotę z pozycji 44)	45.	46.
--	-----	-----

D. ROZLICZENIE PODATKU NALICZONEGO**D.1. PRZENIESIENIA**

Podatek do odliczenia w zł

Kwota nadwyżki z poprzedniej deklaracji	47.
Kwota z poz. "Kwota do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy" z poprzedniej deklaracji lub wynikająca z decyzji.	
Kwota podatku naliczonego wynikającego ze spisu z natury, o którym mowa w art.113 ust.5 ustawy	48.

D.2. NABYCIE TOWARÓW I USŁUG ORAZ PODATEK NALICZONY Z UWZGLĘDNIENIEM KOREKT

	Wartość netto w zł	Podatek naliczony w zł
Nabycie towarów i usług zaliczanych u podatnika do środków trwałych	49.	50.
Nabycie towarów i usług pozostałych	51.	52.

D.3. PODATEK NALICZONY - DO ODLICZENIA (w zł)

Korekta podatku naliczonego od nabycia środków trwałych	53.
Korekta podatku naliczonego od pozostałych nabyć	54.
Razem kwota podatku naliczonego do odliczenia	55.
Należy wpisać sumę kwot z poz.47, 48, 50, 52, 53 i 54.	

E. OBLICZENIE WYSOKOŚCI ZOBOWIĄZANIA PODATKOWEGO LUB KWOTY ZWROTU (w zł)

Kwota wydatkowana na zakup kas rejestrujących, do odliczenia w danym okresie rozliczeniowym Kwota wykazana w poz.56 nie może być wyższa od różnicy kwot z poz.46 i 55. Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.46 i 55 jest mniejsza lub równa 0, wówczas należy wpisać 0.			56.
Kwota podatku objęta zaniechaniem poboru Kwota ta nie może być wyższa niż różnica pomiędzy kwotą z poz.46 a sumą kwot z poz.55 i 56. Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.46 i 55, pomniejszona o kwotę z poz.56 jest mniejsza od 0, wówczas należy wpisać 0.			57.
Kwota podatku podlegającego wpłacie do urzędu skarbowego *** Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.46 i 55 jest większa od 0, wówczas poz.58=poz.46 - poz.55 - poz.56 - poz.57 w przeciwnym wypadku należy wpisać 0.			58.
Kwota wydatkowana na zakup kas rejestrujących, przysługująca do zwrotu w danym okresie rozliczeniowym			59.
Nadwyżka podatku naliczonego nad należnym Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.55 i 46 jest większa lub równa 0, wówczas poz.60=poz.55 – poz.46 + poz.59, w przeciwnym wypadku należy wpisać 0.			60.
Kwota do zwrotu na rachunek bankowy wskazany przez podatnika			61.
w tym kwota do zwrotu	62. w terminie 25 dni	63. w terminie 60 dni	64. w terminie 180 dni
Kwota do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy Od kwoty z poz.60 należy odjąć kwotę z poz.61.			65.

F. INFORMACJE DODATKOWE

Podatnik wykonywał w okresie rozliczeniowym czynności, o których mowa w (zaznaczyć właściwe kwadraty):

66. ☐ art.119 ustawy	67. ☐ art.120 ust.4 lub 5 ustawy	68. ☐ art.122 ustawy	69. ☐ art.136 ustawy
---	---	---	---

G. INFORMACJA O ZAŁĄCZNIKACH

Do niniejszej deklaracji dołączono (zaznaczyć właściwy kwadrat):

70. Wniosek o zwrot podatku ☐ 1. tak ☐ 2. nie	71. Wniosek o przyspieszenie terminu zwrotu podatku ☐ 1. tak ☐ 2. nie
--	--

H. OŚWIADCZENIE PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

72. Imię	73. Nazwisko	74. Podpis (i pieczęć) podatnika lub osoby reprezentującej podatnika
75. Telefon kontaktowy	76. Data wypełnienia (dzień – miesiąc – rok)	

I. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO

77. Uwagi urzędu skarbowego	
78. Identyfikator przyjmującego formularz	79. Podpis przyjmującego formularz

1) Zgodnie z art.81 ustawy Ordynacja podatkowa, podatnik może skorygować złożoną deklarację poprzez złożenie deklaracji korygującej wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

***) Pouczenie

W przypadku niewpłacenia w obowiązującym terminie kwoty z poz.58 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015).

POLTAX

POLA JASNE WYPEŁNIA PODATNIK, POLA CIEMNE WYPEŁNIA URZĄD SKARBOWY. WYPEŁNIAĆ NA MASZYNIE, KOMPUTEROWO LUB RĘCZNIE, DUŻYMI, DRUKOWANYMI LITERAMI, CZARNYM LUB NIEBIESKIM KOLOREM. PRZED WYPEŁNIENIEM ZAPOZNAĆ SIĘ Z OBJAŚNIENIAMI.

1. Identyfikator podatkowy NIP podatnika _____	2. Nr dokumentu _____	3. Status _____
---	--------------------------	--------------------

VAT-7K DEKLARACJA DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG

za

4. Kwartał _____	5. Rok _____
---------------------	-----------------

Podstawa prawna: Art.99 ust.2 lub 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz.1054, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą".
 Składający: Mali podatnicy, o których mowa w art.2 pkt 25 ustawy, obowiązani do składania deklaracji za okresy kwartalne, zgodnie z art.99 ust. 2 lub 3 ustawy.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

6. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja _____	7. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. złożenie deklaracji ☐ 2. korekta deklaracji ¹⁾
---	--

B. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

8. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. podatnik niebędący osobą fizyczną ☐ 2. osoba fizyczna
9. Nazwa pełna, REGON * / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia, PESEL ** _____

B.2. ADRES SIEDZIBY * / AKTUALNY ADRES ZAMIESZKANIA **

10. Kraj	11. Województwo	12. Powiat
13. Gmina	14. Ulica	15. Nr domu 16. Nr lokalu
17. Miejscowość	18. Kod pocztowy	19. Poczta

C. ROZLICZENIE PODATKU NALEŻNEGO

	Podstawa opodatkowania w zł	Podatek należny w zł
1. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, zwolnione od podatku	20.	
2. Dostawa towarów oraz świadczenie usług poza terytorium kraju	21.	
2a. w tym świadczenie usług, o których mowa w art.100 ust.1 pkt 4 ustawy	22.	
3. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką 0%	23.	
3a. w tym dostawa towarów, o której mowa w art.129 ustawy	24.	
4. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką odpowiednio 3% albo 5%	25.	26.
5. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką odpowiednio 7% albo 8%	27.	28.
6. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką odpowiednio 22% albo 23%	29.	30.
7. Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów	31.	
8. Eksport towarów	32.	
9. Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów	33.	34.
10. Import towarów, podlegający rozliczeniu zgodnie z art.33a ustawy	35.	36.
11. Import usług	37.	38.
11a. w tym nabycie od podatników podatku od wartości dodanej usług, do których stosuje się art.28b ustawy	39.	40.
12. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, dla których podatnikiem jest nabywca (poz.42 wypełnia tylko nabywca)	41.	42.
13. Kwota podatku należnego od towarów i usług objętych spisem z natury, o którym mowa w art.14 ust.5 ustawy		43.
14. Kwota podatku należnego od wewnątrzwspólnotowego nabycia środków transportu, wykazanego w poz.34, podlegająca wpłacie w terminie, o którym mowa w art.103 ust.3, w związku z ust.4 ustawy		44.

Razem: (Poz.45=suma kwot z poz.20, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 32, 33, 35, 37 i 41; Poz.46= suma kwot z poz.26, 28, 30, 34, 36, 38, 42, 43 pomniejszona o kwotę z pozycji 44)	45.	46.
--	-----	-----

D. ROZLICZENIE PODATKU NALICZONEGO**D.1. PRZENIESIENIA**

Podatek do odliczenia w zł

Kwota nadwyżki z poprzedniej deklaracji	47.
Kwota z poz. "Kwota do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy" z poprzedniej deklaracji lub wynikająca z decyzji.	
Kwota podatku naliczonego wynikającego ze spisu z natury, o którym mowa w art.113 ust.5 ustawy	48.

D.2. NABYCIE TOWARÓW I USŁUG ORAZ PODATEK NALICZONY Z UWZGLĘDNIENIEM KOREKT

	Wartość netto w zł	Podatek naliczony w zł
Nabycie towarów i usług zaliczanych u podatnika do środków trwałych	49.	50.
Nabycie towarów i usług pozostałych	51.	52.

D.3. PODATEK NALICZONY - DO ODLICZENIA (w zł)

Korekta podatku naliczonego od nabycia środków trwałych	53.
Korekta podatku naliczonego od pozostałych nabyć	54.
Razem kwota podatku naliczonego do odliczenia	55.
Należy wpisać sumę kwot z poz.47, 48, 50, 52, 53 i 54.	

E. OBLICZENIE WYSOKOŚCI ZOBOWIĄZANIA PODATKOWEGO LUB KWOTY ZWROTU (w zł)

Kwota wydatkowana na zakup kas rejestrujących, do odliczenia w danym okresie rozliczeniowym Kwota wykazana w poz.56 nie może być wyższa od różnicy kwot z poz.46 i 55. Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.46 i 55 jest mniejsza lub równa 0, wówczas należy wpisać 0.	56.
Kwota podatku objęta zaniechaniem poboru Kwota ta nie może być wyższa niż różnica pomiędzy kwotą z poz.46 a sumą kwot z poz.55 i 56. Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.46 i 55 jest większa od 0, wówczas poz.56 jest mniejsza od 0, wówczas należy wpisać 0.	57.
Kwota podatku podlegającego wpłacie do urzędu skarbowego *** Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.46 i 55 jest większa od 0, wówczas poz.58=poz.46 - poz.55 - poz.56 - poz.57 w przeciwnym wypadku należy wpisać 0.	58.
Kwota wydatkowana na zakup kas rejestrujących, przysługująca do zwrotu w danym okresie rozliczeniowym	59.
Nadwyżka podatku naliczonego nad należnym Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.55 i 46 jest większa lub równa 0, wówczas poz.60=poz.55 - poz.46 + poz.59, w przeciwnym wypadku należy wpisać 0.	60.
Kwota do zwrotu na rachunek bankowy wskazany przez podatnika	61.
w tym kwota do zwrotu	
62. w terminie 25 dni	63. w terminie 60 dni
64. w terminie 180 dni	
Kwota do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy	65.
Od kwoty z poz.60 należy odjąć kwotę z poz.61.	

F. INFORMACJE DODATKOWE

Podatnik wykonywał w okresie rozliczeniowym czynności, o których mowa w (zaznaczyć właściwe kwadraty):

66. ☐ art.119 ustawy	67. ☐ art.120 ust.4 lub 5 ustawy	68. ☐ art.122 ustawy	69. ☐ art.136 ustawy
---	---	---	---

G. INFORMACJA O ZAŁĄCZNIKACH

Do niniejszej deklaracji dołączono (zaznaczyć właściwy kwadrat):

70. Wniosek o zwrot podatku ☐ 1. tak ☐ 2. nie	71. Wniosek o przyspieszenie terminu zwrotu podatku ☐ 1. tak ☐ 2. nie
--	--

H. OŚWIADCZENIE PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

72. Imię	73. Nazwisko	74. Podpis (i pieczęć) podatnika lub osoby reprezentującej podatnika
75. Telefon kontaktowy	76. Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok)	

I. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO

77. Uwagi urzędu skarbowego	
78. Identyfikator przyjmującego formularz	79. Podpis przyjmującego formularz

1) Zgodnie z art.81 ustawy Ordynacja podatkowa, podatnik może skorygować złożoną deklarację poprzez złożenie deklaracji korygującej wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

***) Pouczenie

W przypadku niewpłacenia w obowiązującym terminie kwoty z poz.58 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015).

VAT-7K₍₇₎

2/2

1. Identyfikator podatkowy NIP podatnika _____	2. Nr dokumentu _____	3. Status _____
---	--------------------------	--------------------

VAT-7D DEKLARACJA DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG

za

4. Kwartał _____	5. Rok _____
---------------------	-----------------

Podstawa prawna: Art.99 ust.3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz.1054, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą".
 Składający: Podatnicy, o których mowa w art.15 ustawy, inni niż mali, obowiązani do składania deklaracji za okresy kwartalne, zgodnie z art.99 ust.3 ustawy.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

6. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja _____	7. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. złożenie deklaracji ☐ 2. korekta deklaracji ¹⁾
---	--

B. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

8. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. podatnik niebędący osobą fizyczną ☐ 2. osoba fizyczna	
9. Nazwa pełna, REGON * / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia, PESEL ** _____	

B.2. ADRES SIEDZIBY * / AKTUALNY ADRES ZAMIESZKANIA **

10. Kraj	11. Województwo	12. Powiat
13. Gmina	14. Ulica	15. Nr domu 16. Nr lokalu
17. Miejscowość	18. Kod pocztowy	19. Poczta

C. ROZLICZENIE PODATKU NALEŻNEGO

	Podstawa opodatkowania w zł	Podatek należny w zł
1. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, zwolnione od podatku	20.	
2. Dostawa towarów oraz świadczenie usług poza terytorium kraju	21.	
2a. w tym świadczenie usług, o których mowa w art.100 ust.1 pkt 4 ustawy	22.	
3. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką 0%	23.	
3a. w tym dostawa towarów, o której mowa w art.129 ustawy	24.	
4. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką odpowiednio 3% albo 5%	25.	26.
5. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką odpowiednio 7% albo 8%	27.	28.
6. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką odpowiednio 22% albo 23%	29.	30.
7. Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów	31.	
8. Eksport towarów	32.	
9. Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów	33.	34.
10. Import towarów, podlegający rozliczeniu zgodnie z art.33a ustawy	35.	36.
11. Import usług	37.	38.
11a. w tym nabycie od podatników podatku od wartości dodanej usług, do których stosuje się art.28b ustawy	39.	40.
12. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, dla których podatnikiem jest nabywca (poz.42 wypełnia tylko nabywca)	41.	42.
13. Kwota podatku należnego od towarów i usług objętych spisem z natury, o którym mowa w art.14 ust.5 ustawy		43.

14. Kwota podatku należnego od wewnątrzwspólnotowego nabycia środków transportu, wykazanego w poz.34, podlegająca wpłacie w terminie, o którym mowa w art.103 ust.3, w związku z ust.4 ustawy		44.
Razem: (Poz.45=suma kwot z poz.20, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 32, 33, 35, 37 i 41; Poz.46= suma kwot z poz.26, 28, 30, 34, 36, 38, 42, 43 pomniejszona o kwotę z pozycji 44)	45.	46.

D. ROZLICZENIE PODATKU NALICZONEGO**D.1. PRZENIESIENIA**

Podatek do odliczenia w zł

Kwota nadwyżki z poprzedniej deklaracji

47.

Kwota z poz."Kwota do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy" z poprzedniej deklaracji lub wynikająca z decyzji.

Kwota podatku naliczonego wynikającego ze spisu z natury, o którym mowa w art.113 ust.5 ustawy

48.

D.2. NABYCIE TOWARÓW I USŁUG ORAZ PODATEK NALICZONY Z UWZGLĘDNIENIEM KOREKT

Nabycie towarów i usług zaliczanych u podatnika do środków trwałych

49.

Wartość netto w zł

Podatek naliczony w zł

50.

Nabycie towarów i usług pozostałych

51.

52.

D.3. PODATEK NALICZONY - DO ODLICZENIA (w zł)

Korekta podatku naliczonego od nabycia środków trwałych

53.

Korekta podatku naliczonego od pozostałych nabyć

54.

Razem kwota podatku naliczonego do odliczenia

55.

Należy wpisać sumę kwot z poz.47, 48, 50, 52, 53 i 54.

E. OBLICZENIE WYSOKOŚCI ZOBOWIĄZANIA PODATKOWEGO LUB KWOTY ZWROTU (w zł)

Kwota wydatkowana na zakup kas rejestrujących, do odliczenia w danym okresie rozliczeniowym

56.

Kwota wykazana w poz.56 nie może być wyższa od różnicy kwot z poz.46 i 55.

Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.46 i 55 jest mniejsza lub równa 0, wówczas należy wpisać 0.

Kwota podatku objęta zaniechaniem poboru

57.

Kwota ta nie może być wyższa niż różnica pomiędzy kwotą z poz.46 a sumą kwot z poz.55 i 56.

Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.46 i 55, pomniejszona o kwotę z poz.56 jest mniejsza od 0, wówczas należy wpisać 0.

Należne zobowiązanie podatkowe podlegające wpłacie do urzędu skarbowego

58.

Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.46 i 55 jest większa od 0, wówczas poz.58=poz.46 - poz.55 - poz.56 - poz.57, w przeciwnym wypadku należy wpisać 0.

Suma zaliczek na podatek wpłaconych w kwartale, którego deklaracja dotyczy

59.

Kwota nadpłaty wynikająca z rozliczenia za poprzedni kwartał, w takiej części, w jakiej została zaliczona na poczet zaliczek w kwartale, którego deklaracja dotyczy

60.

DO ZAPŁATY*** - Różnica pomiędzy należnym zobowiązaniem podatkowym podlegającym wpłacie do urzędu skarbowego a sumą zaliczek wpłaconych

61.

Od kwoty z poz.58 należy odjąć sumę kwot z poz.59 i 60. Jeżeli różnica jest liczbą ujemną, należy wpisać 0.

NADPŁATA - Różnica pomiędzy sumą zaliczek wpłaconych a należnym zobowiązaniem podatkowym podlegającym wpłacie do urzędu skarbowego

62.

Od sumy kwot z poz.59 i 60 należy odjąć kwotę z poz.58. Jeżeli różnica jest liczbą ujemną, należy wpisać 0.

Zaliczenie nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych:

63.

☐ 1. tak ☐ 2. nie

64.

Kwota wydatkowana na zakup kas rejestrujących, przysługująca do zwrotu w danym okresie rozliczeniowym

65.

Nadwyżka podatku naliczonego nad należnym

66.

Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.55 i 46 jest większa lub równa 0, wówczas poz.66=poz.55 - poz.46 + poz.65, w przeciwnym wypadku należy wpisać 0.

Kwota do zwrotu na rachunek bankowy wskazany przez podatnika

67.

w tym kwota do zwrotu

68. w terminie 25 dni

69. w terminie 60 dni

70. w terminie 180 dni

Kwota do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy

71.

Od kwoty z poz.66 należy odjąć kwotę z poz.67.

F. INFORMACJE DODATKOWE

Podatnik wykonywał w okresie rozliczeniowym czynności, o których mowa w (zaznaczyć właściwe kwadraty):

72.

☐ art.119 ustawy

73.

☐ art.120 ust.4 lub 5 ustawy

74.

☐ art.122 ustawy

75.

☐ art.136 ustawy

G. INFORMACJA O ZAŁĄCZNIKACH

Do niniejszej deklaracji dołączono (zaznaczyć właściwy kwadrat):

76. Wniosek o zwrot podatku ☐ 1. tak ☐ 2. nie	77. Wniosek o przyspieszenie terminu zwrotu podatku ☐ 1. tak ☐ 2. nie	78. Wniosek o zaliczenie nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych: ☐ 1. tak ☐ 2. nie
---	---	--

H. OŚWIADCZENIE PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

79. Imię	80. Nazwisko	81. Podpis (i pieczęć) podatnika lub osoby reprezentującej podatnika
82. Telefon kontaktowy	83. Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok)	

I. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO

84. Uwagi urzędu skarbowego	
85. Identyfikator przyjmującego formularz	86. Podpis przyjmującego formularz

1) Zgodnie z art.81 ustawy Ordynacja podatkowa, podatnik może skorygować złożoną deklarację poprzez złożenie deklaracji korygującej wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

***) Pouczenie

W przypadku niewpłacenia w obowiązującym terminie kwoty z poz.61 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015).

OBJAŚNIENIA**DO DEKLARACJI DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG (VAT-7, VAT-7K i VAT-7D)**

Objaśnienia dotyczą wzorów deklaracji dla podatku od towarów i usług (VAT-7⁽¹³⁾, VAT-7K⁽⁷⁾ i VAT-7D⁽⁴⁾), wprowadzonych rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 2012 r. w sprawie wzorów deklaracji podatkowych dla podatku od towarów i usług (Dz. U. poz.).

Podstawowym aktem prawnym regulującym opodatkowanie podatkiem od towarów i usług jest ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą”.

Ileokroć w objaśnieniach jest mowa o okresie rozliczeniowym, należy przez to rozumieć:

- w przypadku deklaracji VAT-7 - miesiąc,
- w przypadku deklaracji VAT-7K i VAT-7D - kwartał.

Deklaracje dla podatku od towarów i usług **VAT-7** składają podatnicy, o których mowa w art. 15 ustawy, obowiązani do składania deklaracji za okresy miesięczne, zgodnie z art. 99 ust. 1 ustawy.

Deklaracje dla podatku od towarów i usług **VAT-7K** składają mali podatnicy, o których mowa w art. 2 pkt 25 ustawy, rozliczający podatek za okresy kwartalne, zgodnie z art. 99 ust. 2 lub 3 ustawy.

Deklaracje dla podatku od towarów i usług **VAT-7D** składają podatnicy inni niż mali, rozliczający podatek za okresy kwartalne, zgodnie z art. 99 ust. 3 ustawy.

OBJAŚNIENIA OGÓLNE

1. Deklarację składa się w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym okresie rozliczeniowym.
2. Kwoty z poszczególnych pozycji deklaracji zaokrągla się do pełnych złotych w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych, zgodnie z art. 63 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.).
3. Wszystkie wielkości ujemne poprzedza się znakiem minus (-).
4. Niewypełnienie którejkolwiek pozycji:
 - od 20 do 65 w przypadku deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 lub VAT-7K,
 - od 20 do 71 w przypadku deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7D
 jest równoznaczne z wpisaniem zera (0).

I. OBJAŚNIENIA DO DEKLARACJI DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG (VAT-7 i VAT-7K)**OBJAŚNIENIA SZCZEGÓŁOWE****Część A. MIEJSCE SKŁADANIA DEKLARACJI**

W **poz. 6** wpisuje się urząd skarbowy właściwy ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu; jeżeli czynności te wykonywane są na terenie objętym zakresem działania różnych urzędów skarbowych - urząd skarbowy właściwy ze względu na adres siedziby podatnika, jeżeli podatnik jest osobą prawną lub jednostką organizacyjną niemającą osobowości prawnej, lub urząd skarbowy właściwy ze względu na miejsce zamieszkania, jeżeli podatnik jest osobą fizyczną; w przypadku gdy podatnik nie posiada siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, wpisuje się Drugi Urząd Skarbowy Warszawa-Śródmieście.

Część C. ROZLICZENIE PODATKU NALEŻNEGO

1. W tej części wykazuje się wszystkie czynności podlegające opodatkowaniu, dla których obowiązek podatkowy powstał w okresie rozliczeniowym, za który składana jest deklaracja, po uwzględnieniu korekt wynikających z art. 29 ust. 4 ustawy oraz innych korekt wynikających z przepisów o podatku od towarów i usług, jeżeli mają wpływ na rozliczenie w okresie, za który składana jest deklaracja. W tej części wykazuje się też czynności wykonywane poza terytorium kraju, w stosunku do których przysługuje prawo do obniżenia podatku należnego lub zwrotu podatku naliczonego.
2. W **poz. 20** wykazuje się dostawę towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, zwolnione od podatku na podstawie art. 43 lub art. 82 ustawy.
3. W **poz. 21** wykazuje się dostawę towarów oraz świadczenie usług poza terytorium kraju, w stosunku do których przysługuje podatnikowi prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, o którym mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1 ustawy, lub prawo do zwrotu kwoty podatku naliczonego, o którym mowa w art. 87 ust. 5 ustawy. W poz. tej nie uwzględnia się wartości dostaw towarów i świadczonych usług dokonywanych w ramach działalności gospodarczej zarejestrowanej poza terytorium kraju.

4. W **poz. 22** wykazuje się świadczenie usług, o których jest mowa w art. 100 ust. 1 pkt 4 ustawy.
5. W **wierszu 4** „Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką odpowiednio 3% albo 5%” w **poz. 25** wykazuje się podstawę opodatkowania transakcji opodatkowanych stawką, o której mowa w art. 41 ust. 2a ustawy (od 1 stycznia 2011 r. jest to stawka w wysokości 5%), a w **poz. 26** wykazuje się podatek należny od tych transakcji. W wierszu tym wykazuje się również transakcje opodatkowane wg stawki 3% (podstawa opodatkowania i podatek należny), jeżeli w okresie rozliczeniowym, za który składana jest deklaracja wystąpił taki przypadek, a także uwzględniane są korekty takich transakcji, jeżeli mają wpływ na rozliczenie podatku należnego w okresie, za który składana jest deklaracja.
6. W **wierszu 5** „Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką odpowiednio 7% albo 8%” w **poz. 27** wykazuje się podstawę opodatkowania transakcji opodatkowanych stawką, o której mowa w art. 146a pkt 2 ustawy, tj. stawką 8%, a w **poz. 28** – podatek należny od tych transakcji. W wierszu tym wykazuje się również transakcje opodatkowane wg stawki 7% (podstawa opodatkowania i podatek należny), jeżeli zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług w okresie rozliczeniowym, za który składana jest deklaracja, wystąpił taki przypadek, a także uwzględniane są korekty takich transakcji, jeżeli mają wpływ na rozliczenie podatku należnego w okresie, za który składana jest deklaracja.
7. W **wierszu 6** „Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką odpowiednio 22% albo 23%” w **poz. 29** wykazuje się podstawę opodatkowania transakcji opodatkowanych stawką, o której mowa w art. 146a pkt 1 ustawy, tj. stawką 23%, a w **poz. 30** – podatek należny od tych transakcji. W wierszu tym wykazuje się również transakcje opodatkowane wg stawki 22% (podstawa opodatkowania i podatek należny), jeżeli zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług w okresie rozliczeniowym, za który składana jest deklaracja, wystąpił taki przypadek, a także uwzględniane są korekty takich transakcji, jeżeli mają wpływ na rozliczenie podatku należnego w okresie, za który składana jest deklaracja.
8. W **poz. 31** wykazuje się wewnątrzwspólnotową dostawę towarów, o której mowa w art. 13 ustawy, jeżeli podatnik został zarejestrowany jako podatnik VAT UE zgodnie z art. 97 ustawy.
9. W **poz. 33** wykazuje się wartość wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, obliczoną zgodnie z art. 31 ustawy. Kwota będzie porównywana z wartością wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów wykazaną w informacji podsumowującej. W pozycji tej należy również wykazać wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy (dane te wykazuje ostatni w kolejności podatnik rozliczający się w wewnątrzwspólnotowej transakcji trójstronnej wg procedury uproszczonej). Również w tej pozycji uwzględnia się wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, o którym mowa w art. 136 ustawy (dane dotyczące wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, które zostało uznane za opodatkowane na terytorium kraju na podstawie zastosowania w wewnątrzwspólnotowej transakcji trójstronnej procedury uproszczonej, podaje drugi w kolejności podatnik rozliczający się w tej transakcji wg procedury uproszczonej).
10. W **poz. 34** wykazuje się łączną wartość podatku należnego od wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, obliczoną wg obowiązujących stawek, z wyłączeniem transakcji, o których mowa w art. 136 ustawy.
11. W **poz. 35 i 36** wykazuje się łączną kwotę podstawy opodatkowania importu towarów i podatku należnego od tego importu, wyłącznie w przypadku wyboru przez podatnika rozliczenia podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej, zgodnie z art. 33a ustawy.
12. W **poz. 37 i 38** wykazuje się łączną kwotę podstawy opodatkowania i podatku należnego od importu usług, z tytułu wykonania których podatnikiem jest usługobiorca, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy.
13. W **poz. 39 i 40** wykazuje się łączną kwotę podstawy opodatkowania i podatku należnego od importu usług, dla których miejsce świadczenia określa się na podstawie art. 28b ustawy, nabywanych od podatników podatku od wartości dodanej w rozumieniu ustawy, tj. podatników podatku od wartości dodanej nakładanego na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innym niż terytorium kraju.
14. **Poz. 41** wypełniają dostawca i nabywca, a **poz. 42** wypełnia tylko nabywca, jeżeli jest on podatnikiem z tytułu nabycia towarów i usług - w przypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 5, 7 i 8 ustawy.
15. W **poz. 44** wykazuje się podatek należny od wewnątrzwspólnotowego nabycia środków transportu, wykazany w poz. 34, podlegający wpłacie na rachunek urzędu skarbowego w terminie 14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego, zgodnie z art. 103 ust. 4 ustawy.

Część D. ROZLICZENIE PODATKU NALICZONEGO

W tej części wykazuje się wyłącznie wartość towarów i usług oraz kwotę podatku naliczonego (z uwzględnieniem korekt) w takiej wysokości, w jakiej podatnikowi przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego od należnego lub zwrot podatku naliczonego, na zasadach określonych w przepisach art. 86 - 92 ustawy, z uwzględnieniem przepisów wykonawczych, w okresie rozliczeniowym, za który składana jest deklaracja.

W **poz. 49** wykazuje się wartość netto nabytych przez podatnika towarów i usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, oraz gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli są zaliczane do środków trwałych nabywcy.

W **poz. 50** wykazuje się kwotę podatku naliczonego od nabytych przez podatnika towarów i usług wymienionych w poz. 49.

Część E. OBLICZENIE WYSOKOŚCI ZOBOWIĄZANIA PODATKOWEGO LUB KWOTY ZWROTU

1. Odliczeń z tytułu zakupu kas rejestrujących dokonuje się w **poz. 56 lub 59** w następujący sposób:
 - w przypadku wystąpienia nadwyżki podatku należnego nad naliczonym - w poz. 56 wpisuje się kwotę wydatkowaną na zakup kas rejestrujących, w części przysługującej do odliczenia w danym okresie rozliczeniowym, do wysokości tej nadwyżki,
 - w przypadku gdy kwota podatku naliczonego jest większa lub równa kwocie podatku należnego w danym okresie rozliczeniowym - w poz. 59 wpisuje się kwotę przysługującego w tym okresie podatnikowi zwrotu z tytułu zakupu kas rejestrujących.
2. W **poz. 57** wykazuje się kwotę podatku objętą zaniechaniem poboru na podstawie art. 22 ustawy - Ordynacja podatkowa do wysokości nadwyżki podatku należnego nad naliczonym pomniejszonej o kwotę z poz. 56.
3. W **poz. 60** wykazuje się również podatek naliczony, który w związku z brakiem czynności opodatkowanych podlega przeniesieniu do rozliczenia na następny okres rozliczeniowy lub zwrotowi z urzędu skarbowego.
4. W **poz. 61** wykazuje się kwotę do zwrotu różnicy podatku lub podatku naliczonego podlegającą zwrotowi na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym (NIP).

Część F. INFORMACJE DODATKOWE

W tej części podatnik zaznacza odpowiednie kwadraty, jeżeli w okresie rozliczeniowym, za który składana jest deklaracja, wykonywał czynności, o których mowa w art. 119, art. 120 ust. 4 lub 5, art. 122 lub art. 136 ustawy, a w szczególności zaznacza:

- **kwadrat w poz. 66** – jeżeli świadczył usługi turystyki, przy świadczeniu których nabywał towary i usługi od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty (art. 119),
- **kwadrat w poz. 67** – jeżeli dokonywał dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków nabytych uprzednio przez niego lub importowanych w celu odprzedaży, w stosunku do których zastosowano szczególną procedurę, polegającą na opodatkowaniu marży (art. 120 ust. 4 lub 5),
- **kwadrat w poz. 68** – jeżeli dokonywał czynności polegających na dostawie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu złota inwestycyjnego, zwolnionych od podatku zgodnie z art. 122 ust. 1 ustawy, lub będąc agentem działającym w imieniu i na rzecz innych osób, pośredniczył w dostawie takiego złota dla swojego zleceniodawcy, zgodnie z art. 122 ust. 2 ustawy,
- **kwadrat w poz. 69** – jeżeli będąc drugim w kolejności podatnikiem, dokonał transakcji trójstronnej przy zastosowaniu procedury uproszczonej (art. 136 ustawy).

Część G. INFORMACJE O ZAŁĄCZNIKACH

Część tę wypełnia się tylko w przypadku zadeklarowania kwoty do zwrotu w poz. 61.

W **poz. 70** należy zaznaczyć kwadrat nr 1 „tak”, jeżeli podatnik składa wniosek o zwrot podatku lub różnicy podatku, w przypadkach gdy:

- 1) dokonywał dostawy towarów lub świadczył usługi poza terytorium kraju i nie dokonywał sprzedaży opodatkowanej,
 - 2) nie dokonywał w okresie rozliczeniowym czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz czynności, o których mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1 ustawy,
 - 3) dokonywał nabycia (importu) towarów lub usług finansowanych ze środków bezzwrotnej pomocy zagranicznej,
 - 4) w innych przypadkach niż wymienione w pkt 1 – 3, jeżeli wniosek o zwrot składany jest zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług, wraz z deklaracją podatkową, a kwota wnioskowanego zwrotu stanowi kwotę podatku naliczonego lub kwotę różnicy podatku, wynikającą z tej deklaracji;
- w przeciwnym wypadku należy zaznaczyć kwadrat nr 2 „nie”.

W **poz. 71** należy zaznaczyć kwadrat nr 1 „tak”, jeżeli podatnik składa wniosek o przyspieszenie terminu zwrotu podatku, w przeciwnym wypadku należy zaznaczyć kwadrat nr 2 „nie”.

II. OBJAŚNIENIA DO DEKLARACJI DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG VAT-7D

W zakresie części A, C i D stosuje się objaśnienia w takim samym zakresie jak do deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 i VAT-7K.

Część E. OBLICZENIE WYSOKOŚCI ZOBOWIĄZANIA PODATKOWEGO LUB KWOTY ZWROTU (w zł)

1. Odliczeń z tytułu zakupu kas rejestrujących dokonuje się w **poz. 56 lub 65** w następujący sposób:
 - w przypadku wystąpienia nadwyżki podatku należnego nad naliczonym - w poz. 56 wpisuje się kwotę wydatkowaną na zakup kas rejestrujących, w części przysługującej do odliczenia w danym okresie rozliczeniowym, do wysokości tej nadwyżki,
 - w przypadku gdy kwota podatku naliczonego jest większa lub równa kwocie podatku należnego w danym okresie rozliczeniowym - w poz. 65 wpisuje się kwotę przysługującego w tym okresie podatnikowi zwrotu z tytułu zakupu kas rejestrujących.

2. W **poz. 57** wykazuje się kwotę podatku objętą zaniechaniem poboru na podstawie art. 22 ustawy - Ordynacja podatkowa do wysokości nadwyżki podatku należnego nad naliczonym pomniejszonej o kwotę z poz. 56.
3. W **poz. 59** wykazuje się kwotę wpłaconych zaliczek na podatek za pierwszy oraz za drugi miesiąc kwartału, zgodnie z art. 103 ust. 2a-2f ustawy.
4. W **poz. 60** wykazuje się kwotę nadpłaty wynikającej z deklaracji podatkowej złożonej za poprzedni kwartał w takiej części, w jakiej wynika ze złożonego przez podatnika wniosku, że zalicza ją zgodnie z art. 76 § 1 ustawy - Ordynacja podatkowa, na poczet przyszłych zaliczek na podatek.
5. W **poz. 63** podatnik zaznacza kwadrat nr 1, jeżeli podatnik składa wniosek o zaliczenie nadpłaty w całości lub w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych, zgodnie z art. 76 § 1 ustawy - Ordynacja podatkowa.
6. W **poz. 66** wykazuje się również podatek naliczony, który w związku z brakiem czynności opodatkowanych podlega przeniesieniu do rozliczenia na następny okres rozliczeniowy lub zwrotowi z urzędu skarbowego.
7. W **poz. 67** wykazuje się kwotę do zwrotu różnicy podatku lub podatku naliczonego podlegającą zwrotowi na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym (NIP).

Część F. INFORMACJE DODATKOWE

W tej części podatnik zaznacza odpowiednie kwadraty, jeżeli w okresie rozliczeniowym, za który składana jest deklaracja, wykonywał czynności, o których mowa w art. 119, art. 120 ust. 4 lub 5, art. 122 lub art. 136 ustawy, a w szczególności zaznacza:

- **kwadrat w poz. 72** – jeżeli świadczył usługi turystyki, przy świadczeniu których nabywał towary i usługi od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty (art. 119),
- **kwadrat w poz. 73** – jeżeli dokonywał dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków nabytych uprzednio przez niego lub importowanych w celu odprzedaży, w stosunku do których zastosowano szczególną procedurę, polegającą na opodatkowaniu marży (art. 120 ust. 4 lub 5),
- **kwadrat w poz. 74** – jeżeli dokonywał czynności polegających na dostawie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu złota inwestycyjnego, zwolnionych od podatku zgodnie z art. 122 ust. 1 ustawy, lub będąc agentem działającym w imieniu i na rzecz innych osób, pośredniczył w dostawie takiego złota dla swojego zleceniodawcy, zgodnie z art. 122 ust. 2 ustawy,
- **kwadrat w poz. 75** – jeżeli będąc drugim w kolejności podatnikiem, dokonał transakcji trójstronnej przy zastosowaniu procedury uproszczonej (art. 136 ustawy).

Część G. INFORMACJE O ZAŁĄCZNIKACH

Poz. 76 i 77 wypełnia się tylko w przypadku zadeklarowania kwoty do zwrotu w poz. 67.

W **poz. 76** należy zaznaczyć kwadrat nr 1 „tak”, jeżeli podatnik składa wniosek o zwrot podatku lub różnicy podatku, w przypadkach gdy:

- 1) dokonywał dostawy towarów lub świadczył usługi poza terytorium kraju i nie dokonywał sprzedaży opodatkowanej,
 - 2) nie dokonywał w okresie rozliczeniowym czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz czynności, o których mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1 ustawy,
 - 3) dokonywał nabycia (importu) towarów lub usług finansowanych ze środków bezzwrotnej pomocy zagranicznej,
 - 4) w innych przypadkach niż wymienione w pkt 1–3, jeżeli wniosek o zwrot składany jest zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług wraz z deklaracją podatkową, a kwota wnioskowanego zwrotu stanowi kwotę podatku naliczonego lub kwotę różnicy podatku, wynikającą z tej deklaracji,
- w przeciwnym wypadku należy zaznaczyć kwadrat nr 2 „nie”.

W **poz. 77** należy zaznaczyć kwadrat nr 1 „tak”, jeżeli podatnik składa wniosek o przyspieszenie terminu zwrotu podatku, w przeciwnym wypadku należy zaznaczyć kwadrat nr 2 „nie”.

W **poz. 78** należy zaznaczyć kwadrat nr 1 „tak”, jeżeli podatnik składa wniosek o zaliczenie nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych, w przeciwnym wypadku należy zaznaczyć kwadrat nr 2 „nie”. Pozycję tę wypełnia się tylko w przypadku wykazania nadpłaty w poz. 62.

1. Identyfikator podatkowy NIP podatnika _____	2. Nr dokumentu _____	3. Status _____
---	--------------------------	--------------------

VAT-8 DEKLARACJA DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG

za

4. Miesiąc _____	5. Rok _____
---------------------	-----------------

Podstawa prawna:	Art.99 ust.8 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą".
Składający:	Podatnicy, o których mowa w art.15 ustawy, inni niż zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni, oraz osoby prawne niebędące podatnikami w rozumieniu art.15 ustawy - zarejestrowani jako podatnicy VAT UE, którzy zadeklarowali w zgłoszeniu rejestracyjnym VAT-R, że będą dokonywać wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów.
Termin składania:	Do 25. dnia miesiąca, następującego po każdym kolejnym miesiącu.
Miejsce składania:	Podatnicy, o których mowa w art.15 ustawy, niemający obowiązku składania deklaracji VAT-7, VAT-7K lub VAT-7D, składają niniejszą deklarację do urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, a jeżeli czynności te wykonywane są na terenie dwóch lub więcej urzędów skarbowych, to osoby fizyczne składają ją w urzędzie skarbowym właściwym ze względu na miejsce zamieszkania, a osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej - ze względu na adres siedziby. Osoby prawne niebędące podatnikami w rozumieniu art.15 ustawy niniejszą deklarację składają do urzędu skarbowego właściwego ze względu na adres siedziby.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

6. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja

7. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐

1. złożenie deklaracji

☐2. korekta deklaracji ¹⁾

B. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

8. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐

1. podatnik niebędący osobą fizyczną

☐

2. osoba fizyczna

9. Nazwa pełna, REGON * / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia, PESEL **

B.2. ADRES SIEDZIBY * / AKTUALNY ADRES ZAMIESZKANIA **

10. Kraj	11. Województwo	12. Powiat
13. Gmina	14. Ulica	15. Nr domu
16. Nr lokalu	17. Miejscowość	18. Kod pocztowy
19. Poczta		

C. ROZLICZENIE PODATKU NALEŻNEGO

Wszystkie kwoty wykazuje się w pełnych złotych.

	Podstawa opodatkowania w zł	Podatek należny w zł
Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów	20.	21.
Import usług	22.	23.
w tym nabycie od podatników podatku od wartości dodanej usług, do których stosuje się art.28b ustawy	24.	25.
Dostawa towarów oraz świadczenie usług, dla których podatnikiem jest nabywca (wypełnia nabywca)	26.	27.
Kwota podatku należnego od wewnątrzwspólnotowego nabycia środków transportu, wykazanego w poz.21, podlegająca wpłacie w terminie, o którym mowa w art.103 ust.3, w związku z ust.4 ustawy		28.
Kwota nadwyżki wpłat do rozliczenia z poprzedniego miesiąca		29.
Kwota podatku podlegającego wpłacie do urzędu skarbowego ***)		30.
Od sumy kwot z poz.21, 23 i 27 należy odjąć sumę kwot z poz.28 i 29. Jeżeli różnica jest liczbą ujemną, należy wpisać		
Nadwyżka wpłat do rozliczenia		31.
Od sumy kwot z poz.28 i 29 należy odjąć sumę kwot z poz.21, 23 i 27. Jeżeli różnica jest liczbą ujemną, należy wpisać		

D. OŚWIADCZENIE PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

32. Imię	33. Nazwisko	34. Podpis (i pieczęć) podatnika lub osoby reprezentującej podatnika
35. Telefon kontaktowy	36. Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok) _ _ . _ _ . _ _	

E. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO

37. Uwagi urzędu skarbowego	
38. Identyfikator przyjmującego formularz	39. Podpis przyjmującego formularz

- ¹⁾ Zgodnie z art.81 ustawy Ordynacja podatkowa, podatnik może skorygować złożoną deklarację poprzez złożenie deklaracji korygującej wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

*****) Pouczenie**

W przypadku niewpłacenia w obowiązującym terminie kwoty z poz.30 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015).

POLTAX

POLA JASNE WYPEŁNIA PODATNIK, POLA CIEMNE WYPEŁNIA URZĄD SKARBOWY. WYPEŁNIAĆ NA MASZYNIE, KOMPUTEROWO LUB RĘCZNIE, DUŻYMI, DRUKOWANYMI LITERAMI, CZARNYM LUB NIEBIESKIM KOLOREM. PRZED WYPEŁNIENIEM ZAPOZNAĆ SIĘ Z OBJAŚNIENIAMI.

1. Identyfikator podatkowy NIP podatnika _____	2. Nr dokumentu _____	3. Status _____
---	--------------------------	--------------------

VAT-9M DEKLARACJA DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG

za	4. Miesiąc _____	5. Rok _____
----	---------------------	-----------------

Podstawa prawna:	Art.99 ust.9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz.1054, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą".
Składający:	Podatnicy niemający obowiązku składania deklaracji VAT-7, VAT-7K, VAT-7D lub VAT-8, dokonujący importu usług lub nabycia towarów oraz usług, dla których są podatnikami.
Termin składania:	Do 25. dnia miesiąca, następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.
Miejsce składania:	Podatnicy, o których mowa w art.15 ustawy, niemający obowiązku składania deklaracji VAT-7, VAT-7K, VAT-7D lub VAT-8, składają niniejszą deklarację do urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, a jeżeli czynności te wykonywane są na terenie dwóch lub więcej urzędów skarbowych, to osoby fizyczne składają ją w urzędzie skarbowym właściwym ze względu na miejsce zamieszkania, a osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej - ze względu na adres siedziby. Podatnicy niebędący podatnikami w rozumieniu art.15 ustawy, niniejszą deklarację składają do urzędu skarbowego właściwego ze względu na adres siedziby.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

6. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja _____	7. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. złożenie deklaracji ☐ 2. korekta deklaracji ¹⁾
---	--

B. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

8. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. podatnik niebędący osobą fizyczną ☐ 2. osoba fizyczna
9. Nazwa pełna, REGON * / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia, PESEL ** _____

B.2. ADRES SIEDZIBY * / AKTUALNY ADRES ZAMIESZKANIA **

10. Kraj	11. Województwo	12. Powiat
13. Gmina	14. Ulica	15. Nr domu
17. Miejscowość	18. Kod pocztowy	19. Poczta
16. Nr lokalu		

C. ROZLICZENIE PODATKU NALEŻNEGO

Wszystkie kwoty wykazuje się w pełnych złotych.		Podstawa opodatkowania w zł	Podatek należny w zł
Import usług		20.	21.
w tym nabycie od podatników podatku od wartości dodanej usług, do których stosuje się art.28b ustawy		22.	23.
Dostawa towarów oraz świadczenie usług, dla których podatnikiem jest nabywca (wypełnia nabywca)		24.	25.
Podatek należny podlegający wpłacie do urzędu skarbowego ***) Należy wpisać sumę kwot z poz.21 i 25.			26.

D. OŚWIADCZENIE PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

27. Imię	28. Nazwisko	29. Podpis (i pieczęć) podatnika lub osoby reprezentującej podatnika
30. Telefon kontaktowy	31. Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok) _____	

E. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO

32. Uwagi urzędu skarbowego _____	
33. Identyfikator przyjmującego formularz	34. Podpis przyjmującego formularz

1) Zgodnie z art.81 ustawy Ordynacja podatkowa, podatnik może skorygować złożoną deklarację poprzez złożenie deklaracji korygującej wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

***) Pouczenie

W przypadku niewpłacenia w obowiązującym terminie kwoty z poz.26 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015).

POLTAX

POLA JASNE WYPEŁNIA PODATNIK, POLA CIEMNE WYPEŁNIA URZĄD SKARBOWY. WYPEŁNIAĆ NA MASZYNIE, KOMPUTEROWO LUB RĘCZNIE, DUŻYMI, DRUKOWANYMI LITERAMI, CZARNYM LUB NIEBIESKIM KOLOREM. PRZED WYPEŁNIENIEM ZAPOZNAĆ SIĘ Z OBJAŚNIENIAMI.

1. Identyfikator podatkowy NIP / numer PESEL (niepotrzebne skreślić) podatnika	2. Nr dokumentu	3. Status
--	-----------------	-----------

VAT-10

DEKLARACJA DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG PRZY WEWNĄTRZWSPÓLNOTOWYM NABYCIU NOWYCH ŚRODKÓW TRANSPORTU

moment powstania obowiązku

4. Data (dzień - miesiąc - rok)

Podstawa prawna:	Art. 99 ust.10 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.
Składający:	Podatnicy, o których mowa w art.15 ustawy, oraz podmioty niebędące podatnikami wymienionymi w tym przepisie, niemający obowiązku składania deklaracji VAT-7, VAT-7K, VAT-7D lub VAT-8 (niezarejestrowani jako podatnicy VAT UE), a którzy dokonują wewnątrzwspólnotowego nabycia nowych środków transportu.
Termin składania:	14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego.
Miejsce składania:	Podatnicy, o których mowa w art.15 ustawy, niemający obowiązku składania deklaracji VAT-7, VAT-7K, VAT-7D lub VAT-8, składają niniejszą deklarację do urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, a jeżeli czynności te wykonywane są na terenie dwóch lub więcej urzędów skarbowych, to osoby fizyczne składają ją w urzędzie skarbowym właściwym ze względu na miejsce zamieszkania, a osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej - ze względu na adres siedziby. Podatnicy niebędący podatnikami w rozumieniu art.15 ustawy, niniejszą deklarację składają: osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej - do urzędu skarbowego właściwego ze względu na adres siedziby, a osoby fizyczne - ze względu na miejsce zamieszkania podatnika.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

5. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja

6. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐ 1. złożenie deklaracji ☐ 2. korekta deklaracji ¹⁾

B. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

7. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐ 1. podatnik niebędący osobą fizyczną ☐ 2. osoba fizyczna

8. Nazwa pełna, REGON* / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia**

B.2. ADRES SIEDZIBY* / AKTUALNY ADRES ZAMIESZKANIA**

9. Kraj	10. Województwo	11. Powiat
12. Gmina	13. Ulica	14. Nr domu 15. Nr lokalu
16. Miejscowość	17. Kod pocztowy	18. Poczta

C. ROZLICZENIE PODATKU NALEŻNEGO

Wszystkie kwoty wykazuje się w pełnych złotych.

Podstawa opodatkowania
w złPodatek należny podlegający
wpłacie do urzędu skarbowego***)
w zł

Wewnątrzwspólnotowe nabycie nowych środków transportu

19.

20.

D. OŚWIADCZENIE PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

21. Imię	22. Nazwisko	23. Podpis (i pieczęć) podatnika lub osoby reprezentującej podatnika
24. Telefon kontaktowy	25. Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok)	

E. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO

26. Uwagi urzędu skarbowego	
27. Identyfikator przyjmującego formularz	28. Podpis przyjmującego formularz

¹⁾ Zgodnie z art. 81 ustawy - Ordynacja podatkowa podatnik może skorygować złożoną deklarację poprzez złożenie deklaracji korygującej wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

*** Pouczenie:

W wypadku niewpłacenia w obowiązującym terminie kwoty z poz. 20 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015).

POLTAX

POLA JASNE WYPEŁNIA PODATNIK, POLA CIEMNE WYPEŁNIA URZĄD SKARBOWY. WYPEŁNIAĆ NA MASZYNIE, KOMPUTEROWO LUB RĘCZNIE, DUŻYMI, DRUKOWANYMI LITERAMI, CZARNYM LUB NIEBIESKIM KOLOREM. PRZED WYPEŁNIENIEM ZAPOZNAĆ SIĘ Z OBJAŚNIENIAMI.

1. Identyfikator podatkowy NIP / numer PESEL (niepotrzebne skreślić) podatnika _____	2. Nr dokumentu _____	3. Status _____
---	--------------------------	--------------------

VAT-11

DEKLARACJA DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG OD WEWNĄTRZWPÓLNOTOWEJ DOSTAWY NOWEGO ŚRODKA TRANSPORTU

moment powstania obowiązku podatkowego

4. Data (dzień - miesiąc - rok)
_____-_____-_____-

Podstawa prawna: Art. 99 ust. 11 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Składający: Osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, niebędące podatnikami w rozumieniu art. 15 ustawy i niemające obowiązku składania deklaracji VAT-7, VAT-7K lub VAT-7D, dokonujące wewnątrzwspólnotowej dostawy nowego środka transportu.

Termin składania: Do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.

Miejsce składania: Urząd skarbowy właściwy ze względu na adres siedziby podatnika w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej lub w przypadku osób fizycznych - ze względu na miejsce zamieszkania podatnika.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

5. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja

6. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐ 1. złożenie deklaracji ☐ 2. korekta deklaracji ¹⁾
B. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

7. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐ 1. podatnik niebędący osobą fizyczną ☐ 2. osoba fizyczna

8. Nazwa pełna, REGON* / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia**

B.2. ADRES SIEDZIBY* / AKTUALNY ADRES ZAMIESZKANIA**

9. Kraj

10. Województwo

11. Powiat

12. Gmina

13. Ulica

14. Nr domu

15. Nr lokalu

16. Miejscowość

17. Kod pocztowy

18. Poczta

C. ROZLICZENIE WEWNĄTRZWPÓLNOTOWEJ DOSTAWY NOWEGO ŚRODKA TRANSPORTU I PODATKU NALICZONEGO

Wszystkie kwoty wykazuje się w pełnych złotych.

Wewnątrzwspólnotowa dostawa nowego środka transportu, wartość transakcji netto

19.

Podatek naliczony, o którym mowa w art. 86 ust. 20 ustawy, podlegający zwrotowi, zgodnie z art. 87 ust. 10 ustawy

20.

D. OŚWIADCZENIE PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

21. Imię

22. Nazwisko

23. Podpis (i pieczęć) podatnika lub osoby reprezentującej podatnika

24. Telefon kontaktowy

25. Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok)
_____-_____-_____-**E. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO**

26. Uwagi urzędu skarbowego

27. Identyfikator przyjmującego formularz

28. Podpis przyjmującego formularz

¹⁾ Zgodnie z art. 81 ustawy - Ordynacja podatkowa podatnik może skorygować złożoną deklarację poprzez złożenie deklaracji korygującej wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

POLTAX

POLA JASNE WYPEŁNIA PODATNIK, POLA CIEMNE WYPEŁNIA URZĄD SKARBOWY. WYPEŁNIAĆ NA MASZYNIE, KOMPUTEROWO LUB RĘCZNIE, DUŻYMI, DRUKOWANYMI LITERAMI, CZARNYM LUB NIEBIESKIM KOLOREM. PRZED WYPEŁNIENIEM ZAPOZNAĆ SIĘ Z OBJAŚNIENIAMI.

1. Identyfikator podatkowy NIP podatnika _____	2. Nr dokumentu _____	3. Status _____
---	--------------------------	--------------------

VAT-12**SKRÓCONA DEKLARACJA DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG W ZAKRESIE USŁUG TAKSÓWEK OSOBOWYCH OPODATKOWANYCH W FORMIE RYCZAŁTU**

za

4. Miesiąc _____	5. Rok _____
---------------------	-----------------

Podstawa prawna:	Art.114 ust.3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą".
Składający:	Podatnicy świadczący usługi taksówek osobowych, którzy wybrali opodatkowanie w formie ryczałtu.
Termin składania:	Do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu.
Miejsce składania:	Urząd skarbowy właściwy ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług. Jeżeli czynności te wykonywane są na terenie dwóch lub więcej urzędów skarbowych, to osoby fizyczne składają ją w urzędzie skarbowym właściwym ze względu na miejsce zamieszkania, a osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej w urzędzie skarbowym właściwym ze względu na adres siedziby.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

6. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja _____	7. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. złożenie deklaracji ☐ 2. korekta deklaracji
---	--

B. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

8. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. podatnik niebędący osobą fizyczną ☐ 2. osoba fizyczna
9. Nazwa pełna, REGON* / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia, PESEL ** _____

B.2. ADRES SIEDZIBY * / AKTUALNY ADRES ZAMIESZKANIA **

10. Kraj _____	11. Województwo _____	12. Powiat _____
13. Gmina _____	14. Ulica _____	15. Nr domu _____
17. Miejscowość _____	18. Kod pocztowy _____	19. Poczta _____

C. ŚWIADCZENIE USŁUG TAKSÓWEK OSOBOWYCH

Wszystkie kwoty wykazuje się w pełnych złotych.	Podstawa opodatkowania w zł	Podatek należny w zł
Wartość świadczonych usług i kwota zryczałtowanego podatku	20. _____	21. _____

D. OBLICZENIE WYSOKOŚCI ZOBOWIĄZANIA PODATKOWEGO (w zł)

Kwota wydatkowana na zakup kas rejestrujących, do odliczenia w danym okresie rozliczeniowym Wykazana kwota nie może być wyższa od kwoty z poz.21.	22. _____
Kwota podatku podlegająca wpłacie do urzędu skarbowego ***) Od kwoty z poz.21 należy odjąć kwotę z poz.22.	23. _____

E. OŚWIADCZENIE PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

24. Imię _____	25. Nazwisko _____	26. Podpis (i pieczęć) podatnika lub osoby reprezentującej podatnika _____
27. Telefon kontaktowy _____	28. Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok) _____-_____-_____ _____	

F. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO

29. Uwagi urzędu skarbowego _____	
30. Identyfikator przyjmującego formularz _____	31. Podpis przyjmującego formularz _____

1) Zgodnie z art.81 ustawy Ordynacja podatkowa, podatnik może skorygować złożoną deklarację poprzez złożenie deklaracji korygującej wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

***) Pouczenie:

W wypadku niewpłacenia w obowiązującym terminie kwoty z poz.23 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015).

POLTAX

POLA JASNE WYPEŁNIA PRZEDSTAWICIEL PODATKOWY, POLA CIEMNE WYPEŁNIA URZĄD SKARBOWY. WYPEŁNIAĆ NA MASZYNIE, KOMPUTEROWO LUB RĘCZNIE, DUŻYMI, DRUKOWANYMI LITERAMI, CZARNYM LUB NIEBIESKIM KOŁOREM. PRZED WYPEŁNIENIEM ZAPOZNAĆ SIĘ Z OBJAŚNIENIAMI.

1. Identyfikator podatkowy NIP przedstawiciela podatkowego _____	2. Nr dokumentu _____	3. Status _____
---	--------------------------	--------------------

VAT-13**DEKLARACJA DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG**

za

4. Miesiąc ____	5. Rok ____
--------------------	----------------

Podstawa prawna: Art.99 ust. 8a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą".

Składający: Przedstawiciele podatkowi, o których mowa w art.18d ust. 1 ustawy, w zakresie w jakim działają w imieniu własnym na rzecz podatnika.

Termin składania: Do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu.

Miejsce składania: Urząd skarbowy właściwy dla przedstawiciela podatkowego.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

6. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja

7. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐ 1. złożenie deklaracji ☐ 2. korekta deklaracji ¹⁾
B. DANE PRZEDSTAWICIELA PODATKOWEGO

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

8. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐ 1. przedstawiciel podatkowy niebędący osobą fizyczną☐ 2. osoba fizyczna

9. Nazwa pełna, REGON* / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia**

B.2. ADRES SIEDZIBY* / AKTUALNY ADRES ZAMIESZKANIA**

10. Kraj

11. Województwo

12. Powiat

13. Gmina

14. Ulica

15. Nr domu

16. Nr lokalu

17. Miejscowość

18. Kod pocztowy

19. Poczta

C. ROZLICZENIE WEWNĄTRZWPÓLNOTOWYCH DOSTAW TOWARÓW

Lp	Nazwa podatnika za którego przedstawiciel podatkowy dokonuje rozliczenia	Kod kraju	Numer identyfikacyjny podatnika ²⁾	Wartość transakcji netto w zł
a	b	c	d	e
1	20.	21.	22.	23.
2	24.	25.	26.	27.
3	28.	29.	30.	31.
4	32.	33.	34.	35.
5	36.	37.	38.	39.
6	40.	41.	42.	43.
7	44.	45.	46.	47.
8	48.	49.	50.	51.
9	52.	53.	54.	55.
10	56.	57.	58.	59.
11	60.	61.	62.	63.

12	64.	65.	66.	67.
13	68.	69.	70.	71.
14	72.	73.	74.	75.
15	76.	77.	78.	79.
16	80.	81.	82.	83.
17	84.	85.	86.	87.
18	88.	89.	90.	91.
19	92.	93.	94.	95.
20	96.	97.	98.	99.
21	100.	101.	102.	103.
22	104.	105.	106.	107.
23	108.	109.	110.	111.
24	112.	113.	114.	115.
25	116.	117.	118.	119.
26	120.	121.	122.	123.
27	124.	125.	126.	127.
28	128.	129.	130.	131.
29	132.	133.	134.	135.
30	136.	137.	138.	139.
31	140.	141.	142.	143.
32	144.	145.	146.	147.
33	148.	149.	150.	151.
	Ogółem wartość transakcji Suma kwot z kol. e.			152.

D. OŚWIADCZENIE PRZEDSTAWICIELA PODATKOWEGO LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PRZEDSTAWICIELA PODATKOWEGO

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

153. Imię	154. Nazwisko	155. Podpis (i pieczęć) przedstawiciela podatkowego
156. Telefon kontaktowy	157. Data wypełnienia (dzień – miesiąc – rok) _____._____._____	

E. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO

158. Uwagi urzędu skarbowego	
159. Identyfikator przyjmującego formularz	160. Podpis przyjmującego formularz

1) Zgodnie z art.81 ustawy - Ordynacja podatkowa, podatnik może skorygować złożoną deklarację poprzez złożenie deklaracji korygującej wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

2) Numer, pod którym podatnik (o którym mowa w kol. b) jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od wartości dodanej w państwie, w którym podatnik posiada siedzibę, stałe miejsce prowadzenia działalności lub miejsce zamieszkania.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

**zmieniające rozporządzenie w sprawie przesyłania faktur w formie elektronicznej,
zasad ich przechowywania oraz trybu udostępniania organowi podatkowemu lub organowi
kontroli skarbowej²⁾**

Na podstawie art. 106 ust. 10 i 11 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie przesyłania faktur w formie elektronicznej, zasad ich przechowywania oraz trybu udostępniania organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej (Dz. U. Nr 249, poz. 1661) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Autentyczność pochodzenia, integralność treści oraz czytelność faktury można zapewnić za pomocą dowolnych kontroli biznesowych, które ustalają wiarygodną ścieżkę audytu między fakturą, a dostawą towarów lub świadczeniem usług.”;

2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przesyłanie, w tym udostępnianie, faktur w formie elektronicznej wymaga akceptacji odbiorcy faktury.”.

§ 2. Akceptacja przesyłania faktur w formie elektronicznej, wyrażona na podstawie dotychczasowych przepisów, zachowuje ważność.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

MINISTER FINANSÓW

W porozumieniu:

MINISTER ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do przepisów dotyczących fakturowania (Dz. Urz. UE L 189 z 22.07.2010, str. 1).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie wprowadza zmiany do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie przesyłania faktur w formie elektronicznej, zasad ich przechowywania oraz trybu udostępniania organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej (Dz. U. Nr 249, poz. 1661).

Rozporządzenie wydaje się w związku ze zmianami wprowadzonymi dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do przepisów dotyczących fakturowania (Dz. Urz. UE L 189 z 22.07.2010, str. 1), która ma na celu m.in. liberalizację obecnych standardów przesyłania i przechowywania faktur w formie elektronicznej tak, aby faktury papierowe oraz faktury przesyłane i przechowywane w formie elektronicznej były traktowane w ten sam sposób.

Planuje się, że zmiany wprowadzone projektowanym rozporządzeniem, jak również pozostałe regulacje zawarte w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2010 r. będą funkcjonować przez okres przejściowy. Obecnie trwają bowiem prace nad kompleksowym uregulowaniem zagadnień dotyczących fakturowania w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054), zwanej dalej „ustawą o VAT”. W projekcie nowelizacji ustawy o VAT przewiduje się uchylenie art. 106 ustawy o podatku od towarów i usług oraz dodanie nowych przepisów regulujących kwestie dotyczące fakturowania.

W związku z tym, z chwilą wejścia w życie projektowanej ustawy (przewidywany termin wejścia w życie przepisów dotyczących fakturowania to 1 lipca 2013 r.), rozporządzenie utraci moc obowiązującą (na skutek uchylenia art. 106 ustawy o VAT, zawierającego w ust. 10 i 11 upoważnienie do wydania tego rozporządzenia). W tym miejscu należy wyjaśnić, że planowany na 1 lipca 2013 r. termin wejścia w życie ustawowych przepisów dotyczących fakturowania, jest ściśle związany z przesunięciem terminu wejścia w życie całego bloku zmian w ustawie o VAT dotyczących przepisów w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego, podstawy opodatkowania i terminów odliczenia podatku VAT, a ww. regulacje oddziałują bezpośrednio na unormowania kwestii fakturowania.

Proponowana zmiana w § 2 obecnie obowiązującego ww. rozporządzenia z dnia 17 grudnia 2010 r. dodająca ust. 3 (§ 1 pkt 1 projektu rozporządzenia) polega na wprowadzeniu zasady, że autentyczność pochodzenia, integralność oraz czytelność treści faktury można zapewnić za pomocą dowolnych kontroli biznesowych, które ustalają wiarygodną ścieżkę audytu między fakturą a dostawą towarów lub świadczeniem usług. Przepis ten stanowi implementację art. 1 pkt 22 dyrektywy 2010/45/UE (dotyczącego art. 233 ust. 1 zdanie drugie i trzecie dyrektywy 2006/112/WE).

Zmiana dotycząca § 3 ww. rozporządzenia z dnia 17 grudnia 2010 r. (§ 1 pkt 2 projektu rozporządzenia) liberalizuje obowiązujące obecnie wymogi w zakresie sposobu dokonania przez odbiorcę faktury akceptacji przesyłania faktur w formie elektronicznej, które zostaną otrzymane przez niego wyłącznie w formie elektronicznej. Odchodzi się od obowiązku wyrażania formalnej zgody na ten rodzaj przesyłu, pozostawiając te kwestie całkowicie w gestii umownej stron (przykładowo za wystarczającą będzie można uznać zgodę przyszłego odbiorcy faktur wyrażoną ustnie, bądź SMS-em). Zmiany w tym zakresie oznaczają, że np. za akceptację należy również uznać tzw. akceptację dorozumianą, np. konsument otrzymując fakturę w tej formie, reguluje płatność z niej wynikającą.

Należy przy tym mieć na względzie, że wyraźna wzmianka, iż przesyłanie faktur w formie elektronicznej, które to faktury zostaną otrzymane przez odbiorcę wyłącznie w formie elektronicznej, powinno podlegać akceptacji ze strony odbiorcy znajduje swoje uzasadnienie głównie w technicznych wymogach koniecznych dla odbioru faktury przesłanej w formie elektronicznej lub w możliwościach odbiorcy w kontekście zapewnienia autentyczności, integralności oraz czytelności treści faktury, które winny być ustalone, aby otrzymywać faktury w formie elektronicznej, i które nie funkcjonują w zakresie faktur w formie papierowej. Zaprojektowany przepis jest implementacją art. 1 pkt 22 ww. dyrektywy 2010/45/UE (dotyczącego art. 232 ww. dyrektywy 2006/112/WE).

Konsekwencją przedstawionej wyżej zmiany dotyczącej § 3 rozporządzenia z dnia 17 grudnia 2010 r. (§ 1 pkt 2 projektu rozporządzenia) jest regulacja przejściowa w § 2 projektu.

Celem zapewnienia terminowej implementacji ww. dyrektywy 2010/45/UE w zakresie, w jakim nie została jeszcze implementowana rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2010 r. proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 2013 r. (§ 3 projektu rozporządzenia).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Stosownie do postanowień § 11a ust. 1 i ust. 2 pkt 1 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowany akt normatywny

Projektowane rozporządzenie wpływa na podatników podatku od towarów i usług.

2. Wpływ projektowanego aktu prawnego na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Rozporządzenie ma charakter techniczny a jego wejście w życie nie wiąże się ze zwiększeniem wydatków lub zmniejszeniem dochodów budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ projektowanego aktu prawnego na rynek pracy

Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanego aktu prawnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Rozporządzenie powinno pozytywnie wpłynąć na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, z uwagi na mniejszy formalizm przy przechodzeniu z wystawiania faktur w formie papierowej na formę elektroniczną.

5. Wpływ projektowanego aktu prawnego na sytuację i rozwój regionalny

Przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Przedmiot rozporządzenia zostanie poddany szerokim konsultacjom społecznym, m.in. z organizacjami przedstawicielskimi przedsiębiorców.

7. Źródła finansowania

Wejście w życie przepisów zawartych w rozporządzeniu nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

8. Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, zawiera regulacje mające na celu implementację dyrektywy Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do przepisów dotyczących fakturowania.